JUST IF

MONTEMAYOR SERIES Copyrights © SiMarcoJoseAko August 25, 2014 Cover made by ESTAZCY

PROLOGUE/TEASER

«He is my fianc«.« Pinanlakihan ko nang mata ang babaeng lumapit sa fianc« ko. I even raised my eyebrow para mas nakakatakot akong tignan.

«I«I«m sorry.« Sagot naman ng babaeng lumapit sa fianc« ko at tsaka ito nagmamadaling umalis.

«Hoy, grabe ka naman. Nambababae ka harap-harapan? Hindi mo man lang ba inisip na nandito lang sa paligid mo ang fianc«e mo?« Umupo ako sa harapan niya.

«Tss. Bakit? Nasasaktan ka ba?« Tanong niya sa akin.

«Oo naman, kahit papaano ang sakit na makita na nambabae ang fianc« mo.« Sabi ko sa kanya. Kinuha ko ang frappe niya at tsaka humigop sa straw niya. Hindi naman ako naniniwala sa indirect kiss.

«So, sino siya? New prospect?« Tanong ko sa kanya.

«Selos ka?« Tanong niya sa akin. Inagaw niya sa akin ang frappe niya sabay higop sa straw niya. Aba«t!

«Nalawayan ko na «yan, akin na «yan!« Sabi ko sa kanya.

◆Basehan mo ba ◆yon para masabing sa◆yo na ◆to?◆ Tanong niya sa akin. Napataas ako ng kilay.

◆Oo, bakit? May angal ka?◆ Mataray kong sabi sa kanya.

Bigla akong nagulat ng tumayo siya at walang sabi-sabi akong hinalikan sa labi. Hindi ako nakakilos o nakapagsalita man lang. Wala sa sariling ipinikit ko na lamang ang mga mata ko. This is the first time he kissed me and the feeling was really foreign. Yes, I admit. Marami nang lalaki ang nakahalik sa labi ko pero siya? Iba, ibang-iba.

He suddenly ended the kiss.

◆Now, nalawayan na kita. So it means, pagmamay-ari na kita.◆

Axcel, gave me a playful smile.

ONE

"Kapag hindi ka bumangon sa loob ng isang minuto, sinisigurado kong hindi ka na talaga babangon diyan kahit kaylan." I crossed my arms and looked at him, the sleepy birdy jerk.

"Hmmmn, six minutes." Inaantok na sabi niya sabay taklob ng unan sa mukha niya.

Sinusubukan talaga ako ng Montemayor na 'to eh. Ang aga-aga kong gumising para lang dalhan siya ng pagkain dito sa unit niya sabay ganito lang ang dadatnan ko?

We are now both in fourth year college. He's taking Business while I am taking

Accountancy. He is my fianc◆ since we were in highschool and we don't take it seriously. Wala naman akong pakielam doon, kaartehan lang 'yon ng mga magulang namin at akala ay nasa 19th Century pa kami. He could do whatever he wants to do. Basta ba ay hindi siya mambababae harap-harapan. Ipinagkasundo ako ng mga magulang ko sa kanya dahil baka raw hindi na ako mag-asawa kung puro paglalakwatsa at school lang ang iniitindi ko. I am now twenty-one years old at isang taon na lang, graduate na ako. Siya na ang nakasama ko sa lahat ng bagay at masaya ako roon. He is my savior kapag nasasangkot ako lagi sa gulo. But I know it won't last for a lifetime. Wala naman kasing forever at tsaka alam kong itititigil din namin ang kahibangan naming ito. Pero sa ngayon, I am going to enjoy his accompany. Minsan nga lang ang hirap niyang i-handle dahil napaka isip bata niya. Ayaw umaktong matanda!

"Tumayo ka na diyan! Tignan mo nga 'tong condo mo dinaig pa lungga ng daga sa sobrang dumi!" Sabi ko at tsaka ko hinatak ang unan niya. Hindi ko nga alam ang irereact ko ng pagpasok ko ay sumalubong sa akin ang mga nagkalat na basyo ng beer at mga pinagkainan niya. Wala ba sa katawan niya ang maging malinis man lang kahit isang araw? Kahit kaylan talaga, burara ang mga lalaki at isang malaking patunay na si Axcel Vinn Montemayor, the little birdy.

"Heena naman! I am still sleeping, napuyat ako kagabi!" Reklamo niya.

"At bakit? Nambabae ka na naman, ano?" Tinaasan ko siya ng kilay.

"Eh ayaw mo namang makipag sex sa akin. Di sana hindi na ako nambababae!" Dahilan pa niya kaya walang sabi-sabi ko siyang binatukan.

Nagkasundo kami na ayos lang na mambabae siya basta huwag siyang mag-uuwi nang babae sa condo niya, kung hindi puputulan ko siya.

"Gusto mo bang putulan kita diyan?! Itahimik mo 'yang bastos mong bibig. Sinasabi ko sa'yo Montemayor, mawawalan ka ng pagkalalaki." Banta ko sa kanya.

"Kung umasta ka parang kasal na tayo ah! Ni hindi pa nga kita riyan sinasagot." Sabi niya at tsaka siya tumayo. Boxer brief lang ang suot niya kaya naman bakat ang dapat bumakat. Wala na namang kaso sa akin iyon dahil nakita ko na siyang hubo't hubad. Iyon nga lang, hindi pa siya tuli noon.

"Bakit ka ba nandito?" Tanong niya sa akin pagkatapos niyang magsuot ng shorts.

"Dinalhan kita ng food." Sabi ko sa kanya sabay turo sa plastic sa may lamesa.

"Ang sweet naman ng future wife ko." Sabi pa niya.

"Hindi ako sweet nagkataon lang na naalala kong tamad ka kaya dinalhan kita ng pagkain." Sabi ko sa kanya. Ibinaba ko ang bag kong Jansport sa may lamesa at sinimulan na ayusin ang mga kalat sa may sala.

"Huwag na, ako na mag-aayos niyan mamaya." Sabi pa niya.

"Kumain ka na lang diyan at ikaw maglilinis? Oh, you are just telling me na pwede pala ihalo ang mantika sa tubig." Sabi ko sa kanya.

"Okay. Hindi naman ako mapapagod, pero kung gusto mo mapagod pwede naman kitang pagurin sa ibang paraan nga lang." Sabi niya sabay kindat sa akin na sinamahan pa niya ng nakakalokong ngiti.

"Itigil mo 'yang bibig mo. Pasalamat ka at nandito ako sa tabi mo. Paano na lang kapag nawala na ako sa'yo? Sino na lang ang gigising sa'yo tuwing umaga? Sino na lang ang magluluto para sa'yo? O maglilinis ng marumi mong unit? Aba, ang swerte mo nga at dumating pa ako sa buhay mo." Sabi ko sa kanya habang isa-isang pinupulot ang mga basyo ng beer.

"Di 'wag mo akong iwan." Seryoso niyang sabi. Bigla ay natigilan ako.

"Hindi naman kita iiwan, baka nga magulat na lang ako isang araw. Ikaw pala ang mang-iwan." Sabi ko at tsaka ako ngumiti. Ano ba 'tong pinag-uusapan namin? Para kaming mga sira.

"Have you eaten?" He suddenly asked, I just shook my head.

"Tara tabihan mo ako dito, hindi naman kita kakainin. Basta pag sinabi mo lang." Sabi niya at tsaka niya sinabayan ng nakakalokong tawa.

"Sira ka talaga eh 'no?" Sabi ko nang medyo natatawa na rin. Tumabi naman ako sa kanya.

"Heena, paano kung ituloy na lang natin ang engagement?" Tanong niya sabay kagat sa tinapay na dala ko.

"Ayoko nga, di parang nagpukpok ako ng malaking bato sa ulo ko kapag pinakasalan kita." Sabi ko sabay higop sa kape niya. Isa lang kasi ang binili ko.

"Isipin mo Heena, kapag pinakasalan mo ako. Maaanakan kita! Masarap kaya gumawa ng bata." Bigla ko siyang sinubuan ng tinapay sa bibig pagkasabi niya 'non. Ayaw tumigil eh.

"Nasa harap tayo ng pagkain! Kung anu-ano nalabas diyan sa bibig mo!"

"Pero seryoso, ayaw mo talaga? Malaki naman itong◆ARAY!" Hindi na niya naituloy ang sasabihin niya ng bigla ko siyang batukan.

"Di ba sabi ko itikom mo 'yang bastos mong bibig? Makikita mo pipitikin ko 'yang sinasabi mong malaki!" Sabi ko sa kanya.

"Itong condo ko 'yong malaki! Ano bang iniisip mong malaki?" Bigla niyang tanong. Nag-iwas naman ako ng tingin. Minsan hindi ko na alam ang mga iniisip ko kapag kasama ko 'tong lalaking 'to eh. Nagiging bastos na rin ang utak ko.

"W◆Wala! Kumain ka na nga lang diyan!" Sabi ko sa kanya.

"Ikaw ha! Kung anu-ano ang iniisip mong malaki ah." Natatawa niyang sabi.

"Magtigil ka Montemayor, papatayin kita diyan." Sabi ko sabay irap sa kanya.

"Sa sarap ba? Sure, why not!" Tumawa ulit siya ng nakakaloko.

"Bakit hindi mo maitigil 'yang bastos mong bibig?" Naiinis kong tanong sa kanya.

"Aba, magaling manromansa 'tong sinasabi mong bastos kong bibig. Want to try?"

"Kung tahiin ko kaya 'yan ng magtigil ka? It's a good idea, isn◆t it? Para naman hindi na ako napapagod sa kakasaway sa◆yo." Sabi ko sa kanya. Nawalan naman ng dugo ang buo niyang mukha.

"Heena, bakit hindi mo subukang pumasok sa isang relasyon?" Bigla naman akong napatigil sa tanong niya.

"Masaya na ako sa'yo, bakit pa ako maghahanap ng iba? Kahit na isip bata ka, makulit at bastos. Masaya na akong kasama ka, tsaka sinusulit ko lang ang mga panahong kasama kita."

"Paano kapag iiwan na kita?"

Ngumiti ako bago sumagot sa tanong niya. "Huwag kang mag-alala, sa oras na iiwan mo na ako. Alam kong magiging masaya ako, dahil alam kong iiwan mo lang ako kapag masaya ka na. Sa piling ng iba." Seryoso kong sabi sa kanya.

Ngumit naman siya ng pagkaluwag-luwag. "Huwag mo akong iiwan ah? Gagahasain kita kapag iniwan mo ako." Sabi niya.

"Ayokong magahasa kaya hindi kita iiwan." Sabi ko sa kanya.

***

"Hoy bata bakit ka nakahubad?" Tanong ko sa maputing bata na naliligo sa may malaking swimming pool. Wala siyang suot na kahit anong saplot. Bigla akong napatawa ng dumako ang mga mata ko sa birdy bird niya.

"Why are you laughing?!" Nakasimangot nitong tanong sa akin.

"Bata, kita kasi si birdy mo." Natatawa kong sabi. Tinakasan ko kasi sina Mommy and Daddy at dito ako napunta.

"Ano naman ngayon?! Malaki naman!" Pagmamalaki pa niya. Mas lalo akong napatawa.

"Maliit kaya." Sabi ko sa kanya.

"Malaki 'yan! Hawakan mo pa eh!" Giit niya sa akin.

"Yuck! Kadiri ka, bakit mo pahahawak sa akin 'yan eh dirty 'yan." Sabi ko sabay irap sa kanya.

"Ang sungit mo di ka naman maganda." Sabi niya.

"Hoy batang may maliit na bird! Maganda ako!" Sabi ko sa kanya.

"Sus, nasaan? Ang liit liit mo nga eh, pangit pa!" Sabi niya sa akin.

"Ikaw 'yon! Ang liit nga ng bird mo eh!" Sabi ko sa kanya. Sumimangot naman siya.

"Kapag lumaki 'to, ipapakita ko sa'yo 'to tapos hahabulin ka n'yan!" Sabi niya. Tinaasan ko naman siya ng kilay.

"Bakit may ilalaki pa ba 'yan? Eh baka nga lumiit pa 'yan!" Sabi ko sa kanya.

"Oo, lalaki pa 'yan! Hintayin mo lang, hahabulin ka n'yan pag lumaki 'yan kaya matakot ka na batang pangit!" Sabi niya.

"Magtatago ako kapag lumaki 'yan! Tsaka isusumbong kita kay Mommy!"

"Magsumbong ka, samahan pa kita eh!" Sabi pa niya. Magsasalita pa sana ako ng may biglang matabang babae na lumapit sa kanya.

"Axcel! Naku, ikaw talagang bata ka pinapahirapan mo ako! Sabi kong 'wag kang aalis at papaliguan pa kita eh!" Sabi noong matabang babae sa batang tinawag niyang Axcel.

"Eh, gusto ko mag-swim. Tsaka Mamita sabi niya maliit daw 'yong birdy ko." Sabi niya sabay turo sa akin.

"Naku, kayo talagang mga bata kayo, oo! Tara na at maliligo ka pa, magagalit na naman ang Mommy mo n'yan!" Sabi ulit noong matabang babae at tsaka siya hinawakan sa kamay. Umalis na sila pero lumingon ulit 'yong batang maputi.

"Tandaan mo, lalaki pa 'to!" Sabi niya sabay kindat sa akin. Sumimangot lang ako. I won't forget that name.

Axcel, the little birdy.

***

Follow me and tweet me in twitter @MarcoJose008 send me your comments there! :)
Axcel at the side! :)

TWO

"Hoy panget! Ano'ng ginagawa mo dito? Gatecrasher ka 'no?" Bigla akong nagulat ng sumulpot si Axcel the little birdy sa may harapan ko. Katulad ko, nakaayos din ito at nakasuot ng suit. Birthday kasi ng bunso nilang kapatid at imbitado kami dahil matalik na magkaibigan ang mga magulang naming at business partners din.

"Hindi ah! Invited kaya kami dito!" Sabi ko sa kanya. Tinaasan ko rin siya ng kilay para magmukha akong mataray. Napatingin naman ako sa kanya. Kahit pala papaano gwapo siya. Lalo na ngayon na medyo nagmamature na ang itsura niya. We're now in grade 9 and unfortunately, classmate ko silang dalawa ng kakambal niya na sinamahan pa ng mga demonyo niyang tropa.

"Sus, I never thought that Mom would invite some beggar here in the party." Mayabang niyang sabi. Bigla ay naramdaman ko ang pag-init ng mukha ko dahil sa galit. Impokritong 'to!

"Ano tingin mo sa akin little birdy, pulubi? I am not a beggar at kung maging pulubi man ako, aba. Ang ganda ko naman atang pulubi." Sabi ko sa kanya na sinabayan ko pa ng pagtaas ng kilay.

"Marunong ka rin pa lang mag english. Ang galing naman, pulubing nagsasalita ng english." Sabi niya sabay tawa ng nakakaloko.

"Palibhasa maliit 'yang bird mo eh." Inirapan ko siya.

"Anong maliit?! Di tara sa kwarto ko at tignan mo! Kung gusto mo hawakan mo pa eh!" Naiinis niyang sabi dahil medyo magkasalubong na ang makapal niyang kilay. Iyon kasi ang lagi kong pang-asar sa kanya kapag pinagtitripan nila akong magkapatid kasama na rin ang mga wala nilang kwentang kaibigan.

"Ang tanong, may makikita ba ako?" Nang-aasar kong sabi na sinabayan ko ng mapang-asar na tawa. Ha! Akala niya ah.

"Oo! Kahit nga hindi pa 'to matigas malaki na 'to eh! Tara papakita ko sa'yo sa kwarto ko!" Giit niya. Tumaas ulit ang maganda kong kilay.

"Ewww. Kadiri ka alam mo 'yon?" Sabi ko sa kanya. Kahit kaylan napakabastos.

"Tang'na pala eh! Sinasabi mong maliit eh dati mo pa 'yon nakita!" Naiinis o mas magandang sabihin kong galit na sigaw niya sa akin. Magkasalubong na kasi ang makakapal niyang kilay at nagtatagis na ang kanyang mga bagang.

"Aba, talaga naman! Ano'ng magagawa ko kung maliit talaga! Alam mo kasi Axcel the little birdy. May mga bagay talaga na dapat tinatanggap mo na lang. Kapag maliit 'di maliit talaga. Palaki rin kasi minsan. Try mong gumamit ng cherifer at baka sakaling hindi lang ikaw ang tumanggkad, pati na rin ◆yang oh so little birdy mo." Sarkastikong sabi ko.

Hindi siya nagsalita pero laking gulat ko ng bigla niya akong hatakin sa braso at kaladkarin ako papasok sa loob ng bahay.

"Hoy! Impakto ka! Saan mo ko dadalhin?!" Sigaw ko sa kanya pero kahit pa magpumiglas ako, hindi rin ako makawala sa hawak niya lalo na't lalaki pa siya. Ang payat payat ko kaya!

Hinatak niya ako o mas magandang sabihin ko ulit na kinaladkad niya ako paakyat sa hagdan ng malaki nilang bahay papasok sa kwarto nila ng kakambal niya. Bigla ay nakaramdam ako ng kaba. Don't tell me na tototohanin niya nga ang sinabi niya at ipapakita at ipapahawak sa akin ang kanyang small birdy! Oh my gosh!

"Hoy Axcel! Bitiwan mo ako!" Nagpupumiglas kong sabi pero bigla niya lang akong tinulak kaya napaupo ako sa dulo ng kama at nakatayo siya sa harapan ko.

"Ngayon mo malalaman na hindi ito maliit!" Sabi niya at tsaka niya sinimulang tanggalin ang sinturon ng pantalon niya at tsaka niya ibinaba ang zipper hanggang sa lumaglag ang pantalon niya hanggang sa tuhod.

Oh my! Naka-boxer lang siya sa may harapan ko at kitang kita ko na parang may tent na namumuo roon. Wala sa oras na napalunok ako.

"P◆Pwede naman siguro natin itong pag-usapan hindi ba? Hehe." Ngumiti ako sa kanya ng pilit.

"Hindi! Dapat ng matigil 'yang bibig mo!" Sabi niya. Don◆t tell me na ipapakain niya sa akin ang small birdy niya? Hindi maaari! Bigla niyang ibinaba ang kanyang pantalon at kasabay noon ay ang biglang pagbukas ng pinto at pagpasok ng mga magulang niya pati na rin ng Daddy ko.

"What the hell is this Axcel?! Heena?!"

***

"Axcel, ano na naman bang katangahan ito?!" Naiinis kong sabi sa kanya. Sumimangot lang siya.

"Hindi nga kasi ako marunong magluto!" Nakasimangot niyang sabi sa akin. Tinawagan niya kasi ako sa gitna ng klase ko at sinabing puntahan ko siya sa unit niya. Wala kasi siyang klase at ako na naman ang napagdiskitahan niyang guluhin. Kinabahan ako na baka mayroong nangyari dahil pinipilit niya akong pumunta sa unit niya, ◆yon naman pala ay dahil sa katangahan niya.

"Jusko ko naman, hindi kasi tubig ang gagawing mantika! Sino ba namang tanga ang nagprito sa tubig?!" Singhal ko sa kanya na siya namang ikisinamangot niya lalo.

"Malay ko bang ginagamitan 'yan ng ganoon!◆ Rason niya sa akin.

"Di bakit tubig ang ginawa mong mantika? Hindi ka ba nag-aral sa H.E o sadyang hindi ka nakinig? Aba, sigurado akong babatukan ka ng Mommy mo at ni Mamita sa katangahan mong 'yan!" Naiinis ko pa rin na sabi sa kanya.

"Akala ko pwede eh! Sa naubusan ako ng cooking oil at baka pwedeng tubig ang gamitin, masama na bang subukan?! Tsaka bakit ka ba nakasigaw?! Malapit lang naman ako sa'yo!" Singhal niya sa akin.

"Eh kung ipamukha ko kaya sa'yo 'yang katangahang ginawa mo?! At bakit? May angal ka kung sigawan kita?! Kung isumbong kaya kita sa Daddy ko!" Sabi ko sa kanya.

"Di magsumbong ka! Pagbuhulin ko pa kayo eh." Sabi niya ng nakasimangot. Hindi na ako sumagot sa sinabi niya. Baka kasi mas lalo lang akong mainis sa katangahan niya.

"Kumain ka na ba?" Masungit ko pa rin na tanong sa kanya. Hindi siya sumagot, inirapan niya lang ako at parang batang nagtatampo.

"Hoy! Tinatanong kita kung kumain ka na!" Sabi ko sa kanya.

"Hindi pa!" Parang bata niyang sabi habang nakatalikod sa akin.

Inilapag ko na lang ang gamit ko sa may kitchen counter at tsaka naghanap sa refrigerator niya ng pwedeng lutuin. Sakto namang nakakita ako ng baka. Ipagluluto ko na lamang siya ng tapa. Bahala siya kung magutom siya, kasalanan naman niya iyon.

"Himala ata na hindi ka aalis ngayon?" Tanong ko sa kanya. Hindi rin siya nakatiis na hindi ako lapitan lalo na ng maamoy na niya ang tapang niluluto ko.

"Kaka break lang namin ni Ria."

"Ria? Akala ko ba Teressa?" Kunot-noong tanong ko sa kanya. Sinasabi kasi niya lagi sa akin kapag may bago na siyang girlfriend slash fling.

"Magkatunog naman ah!" Giit niya sa akin. Kung tadyakan ko kaya ang gagong 'to at ginagawa akong tanga. Kaylan pa naging magkatunog ang Ria at Teressa?

"Ano pa lang ginawa mo pagkaalis ko kaninang umaga?" Tanong ko sa kanya. Pinapanood niya lang ako habang nakaupo siya sa may lamesa at nakapalumbaba.

"Wala nanood lang ng porn." Sabi niya.

"Bukod doon?" Tanong ko.

"Nagsarili rin?" Hindi na ako nakatiis at bigla ko siyang binato ng basahan.

"Joke lang eh! Ikaw naman hindi ka na mabiro!" Sabi niya sabay taas ng dalawa niyang kamay.

"Tignan mo! Itong hawak kong kutsilyo na ang ibabato ko sa'yo kapag hindi ka sumagot ng maayos." Banta ko sa kanya.

◆Oo na hindi na. Natulog ulit ako tapos paggising ko nagutom ako, kaya ayon sinubukan kong magluto. Mag piprito sana ako ng itlog pero naubusan ako ng cooking oil kaya sinubukan kong tubig ang gamitin. But it was failed, lumutang lang.◆ Proud pa niyang sabi sa akin na sinabayan pa niya ng pag-alog ng mga balikat niya.

◆Tapos?◆

◆Hindi na ako nakatiis sa gutom, kaya tinawagan na kita. Tinatamad naman akong bumaba para bumili ng pagkain.◆ Sabi niya sa akin.

Isinalin ko na sa isang mangkok ang tapa at inilapag iyon sa harapan niya. Kumuha na rin ako ng kanin sa rice cooker at pagkatapos ay inihain sa kanya. Nakita ko naman ang pagningning ng mga mata niya.

◆Tang◆na, sulit ang paghihintay ko!◆ Sabi niya pa at tsaka sunod-sunod na sumubo. Umupo lang ako sa harapan niya at pinanood siyang kumain. Inilabas ko naman ang isang tuna sandwich sa may bag ko.

◆Ayaw mo kumain ng kanin?◆ Sabi niya habang puno pa ng kanin ang bibig niya.

◆Ayoko, diet ako.◆ Kaswal kong sagot.

◆Sus, diet ka pa sa lagay na ◆yan? Ang payat mo na nga nagdadiet ka pa. O susubuan kita.◆ Sabi niya.

◆Huwag kang makulit, Montemayor!◆ Sabi ko sa kanya.

◆Bili na, isa lang oh. Susubuan kita.◆ Sabi niya

◆Isa! Ayoko nga sabi!◆ Sabi ko sa kanya.

◆Huwag ng maarte, nangangalay na ako tignan mo.◆ Sabi niya pa. Ayaw talaga paawat ng mokong na ◆to at dahil doon ay napanganga ako ng wala sa oras at sinubuan niya ako gamit ang kutsarang gamit niya rin.

◆Good.◆ Sabi niya sabay ngiti. Aaminin ko, sa loob ng mahabang panahon. Hindi kami naging magkasundo pero lumipas ang mga panahon. Nakuha ko na si Axcel, nakilala ko na siya. Isip bata siya pero kapag sa seryosong bagay, seryoso siya. He is smart, no doubt. Pero hindi niya iyon ipinapakita, gusto niyang inaalagaan siya at nilalambing lalo na kung nilalagnat o lasing siya. Naging kasama ko na siya sa maraming bagay at doon ko napatunayan na kahit makulit siya, masarap naman siyang kasama.

◆Pagkatapos mo diyan magbihis ka, mag gogrocery tayo.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sus, palusot mo eh. Sabihin mo na lang na gusto mo akong ka-date may pa-grocery ka pang nalalaman!◆ Sabi niya na sinabayan niya ng isang nakakalokong ngiti.

◆Heh!◆

***

Follow me and tweet me @MarcoJose008 and send me your comments there! Balik heavy drama po ulit ako guys :) I assure you guys, mas maganda 'to sa plot ng Walang Iba! :) Trust me ;) *winks*

THREE

"I will not tolerate this anymore, Heena. You guys are just highschool students yet you both know how to do it?!◆ Galit na galit na sabi ni Daddy. I could see disspointment written all over his face.

"Dad! Wala kaming ginagawang masama ni Axcel! It◆s not what you think!" Mariing sabi ko. Wala naman talaga kasi kaming ginagawa ni Axcel at hindi namin ginawa kung ano bang iniisip nilang ginagawa namin.

"Shut your mouth, young lady! Do not talk when I am talking. If you can resist your Mom, you can't resist me, Heena. Hindi ko hahayaang umiral na naman 'yang katigasan ng ulo mo at pagiging spoiled mo sa Mommy mo! Hindi mo man lang ba inisip kung ano ang magiging reaksyon naming ng Mommy mo kapag nalaman namin na ginagawa n◆yo ang bagay na hindi n◆yo naman dapat na ginagawa?!" Sabi ni Daddy. Napahawak na siya sa sentido niya tanda na sumasakit ang ulo niya nang dahil sa akin. Napayuko naman ako dahil kahit ano ang gawin kong paliwanag, ayaw pa rin nila kaming pakinggan.

Kinausap nila kami ni Axcel pagkatapps ng party. Sinadya nila iyon para sa tingin ko ay mas masigawan nila kami. Tinignan ko naman ang walang kwentang si Axcel sa gilid na nakasimangot na rin tulad ko at parang walang pakielam sa nangyayari sa paligid niya.

"I already talked to my son, Crisosmo. I won't also tolerate this too. Masyado pa silang bata para gawin ang mga ganoong bagay." Kalmadong sabi ni Tita Freen.

"Mom! I said, we didn't do what were you thinking!" Reklamo ni Axcel, but just like mine. Wala rin iyong silbi.

"Don't raise your voice to your Mom, Axcel." Maawtoridad na sabi ni Tito Levinn.

"Sorry, Mommy." Sabi ni Axcel.

"I have a plan, Crisosmo." Bigla naman kaming natigilan ng magsalita si Tita Freen.

"What is it?" Tanong ni Daddy.

"If you will agree, why don't we engage them? Tutal naman kilala natin ang isa◆t isa at alam kong malapit din sila sa isa◆t isa." Sabi ni Tita Freen. Biglang nanlaki ang mata ko.

"No! Hindi pwede, ayoko!" Mariin kong reklamo. Agad naman akong tumingin kay Axcel pero katulad kanina, wala man lan siyang naging reaksyon sa sinabi ng Mommy niya.

"Dad, no! Ayokong matali sa unggoy na 'yan!" Sabi ko. Wala na akong pakielam kung

magalit pa sa akin si Tita Freen o si Tito Levinn sa pagtawag ko na unggoy sa anak nila. Basta ang akin, ayokong matali sa Montemayor na 'yan!

"I agree. Let's engage them." Sabi ni Daddy. This time napatayo na ako.

"No Dad! You are just kidding, right? You are not going to do this to me, right?" Halos magmakaawa kong sabi.

"I am tired because of you, Heena. I don't want to talk about this anymore. Let's go home." Sabi ni Daddy. Nagtagis ang mga bagang ko at walang sabi-sabi akong tumayo at hinatak si Axcel palabas ng bahay nila. Hinatak ko siya sa may pool area nila.

"Wala ka man lang bang gagawin para mapigilan ang sinabi nila?!" Singhal ko sa kanya.

"Wala." Kaswal niyang sagot.

"Ayokong makasal sa'yo!"

"Ayoko rin naman.◆ Bored na sabi niya.

"At bakit wala ka man lang ginagawa para mapigilan ang engagement?!" Sigaw ko sa kanya. Iniinis talaga ako ng Montemayor na ◆to eh.

"Look, Heena. It's just a stupid engagement. We don't need to take it seriously. Mga bata pa lang tayo at sa ngayon, binabalot sila ng galit dahil sa akala nilang ginagawa natin. Makakalimutan din nila iyon 'pag malaki na tayo." Sabi niya. Bigla naman akong napaisip. He is right, he is really right.

"Minsan pala ginagamit mo rin 'yang utak mo 'no? Yes, you are right. May point ka." Sabi ko sa kanya.

"As what I've said, we don't need to take it seriously but we need to act like we are serious on it." He said.

"Okay deal, we need to act like we are serious on it pero sa harapan lang nila. Knowing how stupid and manyak you are." Sabi ko na ikisinimangot niya lang muli.

***

"Sabi ng hindi 'yan pwede! Ipapalunok ko sa'yo ◆yan, makikita mo." Inis na suway ko kay Axcel. Paano, nilagyan ng upo ang cart at sabi niya ang cute raw. Bilhin daw namin.

"Sungit nito." Saad naman niya.

"Paano ako hindi magsusungit, kung pinapairal mo 'yang katangahan mo. Simpleng pag gogrocery na nga lang hindi mo pa alam, pag prito na nga lang ng itlog hindi mo pa magawang ayusin. Paano na lang kapag wala ako sa tabi mo? Ang laki mong tanga." Masungit na sabi ko sa kanya.

"Grabe ka naman sa akin, parang hindi mo naman ako fianc◆e niyan." Sabi niya habang itinutulak ang push cart. Kumuha naman ako ng dalawampung fit 'n right at inilagay iyon sa cart. Mahilig kasi siya uminom ng ganoon at minsan ako rin.

"Hindi nga ako makapaniwala na may tanga akong fianc◆e eh." Sagot ko naman sa kanya.

"Kukuha rin ako ng beer ah." Sabi niya. Kumuha naman siya ng sampung beer can at inilagay iyon sa cart.

"Bakit ayaw mong mag boyfriend, Heena?" Tanong niya sa akin.

"Gugustuhin ko pa bang mag boyfriend kung lahat na ng oras ko na sa'yo. Hindi ko nga magawang makapaggala dahil sa bawat araw na ginawa ng diyos, inaalala ko ang katangahang gagawin mo." Walang kakurap-kurap na sabi ko sa kanya. Suminangot naman siya na parang bata. Nakasuot siya ngayon ng white v-neck shirt at jersey shorts at mayroon din siyang cap na patalikod niyang suot. Lumalabas tuloy ang pagiging mestizo niya.

"Lagi mo na lang akong sinasabihang tanga, nakakarami ka na ah! Matalino naman ako ah!" Mariing wika niya.

"Aba, bakit? May reklamo ka? Kung ganoon ka naman talaga ano'ng magagawa ko?" Sabi ko sa kanya na sinabayan ko ng pagtaas ng kilay.

"Puriin mo naman ako kahit isang beses lang. Sabihan mo naman ako kahit cute lang." Sabi niya.

"Di ka aso para sabihan ko ng cute."

"Di kahit pogi, gwapo, macho o magandang lalaki man lang." Sabi niya. Hindi ko siya pinansin.

Naglagay ako ng beef, pork at chicken sa cart at ilang delata. Para kung sakaling magutom siya, bubuksan na lang niya. Kumuha rin ako ng noodles at pagkatapos ay isang dosena ng itlog. Para sa susunod na buwan na siya ulit mag grocery.

Kapag siguro natuto ka na, baka puruhin pa kita. Sabi ko sa kanya.

"Asawahin na lang kaya kita?'' Sabi niya sa akin. Napataas naman ang kilay ko.

"At bakit?' Tanong ko sa kanya.

"Para hindi na ako mahirapan, tsaka aanakan na lang kita ng marami. Tutal naman sigurado na future mo sa akin." Sabi niya sa akin.

"Ngayon pa nga lang hirap na ako sa'yo, paano pa kapag nagpakasal ako sa'yo? Kaya isang malaking ayoko ang sagot ko." Sabi ko sa kanya.

"Bakit? Gwapo naman ako ah!"

"Ano'ng gagawin ko kung gwapo ka nga, wala naman alam 'yang utak mo kung hindi mga katangahan sa buhay. Huwag mo akong itulad sa mga babaeng nakakasalamuha mo, mas maganda na ang maging practical sa buhay. Kung pipili na lang ako ng lalaking mamahalin at pagtutuunan ko ng oras at pagod, iyon ay sa lalaking mahal ako at may alam din sa mundo. Aanhin ko ang mga tulad mong gwapo kung mangmang naman?" Sabi ko sa kanya.

"Lagi mo na lang ako inaaway, maging mabait ka naman sa akin kahit minsan oh. Tsaka hindi ako mangmang, nagkataon lang na hindi ko alam ang mga pambabaeng ginagawa mo. Tsaka lagi ka namang nasa tabi ko, hindi ko na kaylangang aralin pa yon." Sabi niya.

Hindi sa lahat ng oras, nasa tabi mo ako. Darating din ang araw na aalis ako o iiwan mo ako dahil makakakita ka na ng babaeng pakakasalan mo. Sa ngayon, nandito lang ako sa tabi mo at wala pang babaeng dumarating sa tabi mo na pakakasalan mo. Iiwan mo rin ako at aalis naman ako. Sabi ko sa kanya.

"Di hindi ako maghahanap ng ibang babae para hindi ka umalis sa tabi ko. At tsaka kapag natuto talaga ako ng mga ginagawa mo, hindi kita papansinin." Bulong niya na narinig ko naman.

"Di wag, pakielam ko ba sayo. Parang ikamamatay ko naman kapag hindi mo ako

pinansin. At pumila ka na sa counter, bayaran mo na ◆yan.◆ Mataray na sabi ko sa kanya. Wala naman siyang nagawa kung hindi ang sumunod.

It◆s been almost seven years since my father and his family declared that we are engaged. I thought it would be a hard time for me, dahil baka hindi ko na magawa ang nagagawa nang mga normal na teenager dahil sa mayroon na akong fianc◆e. For almost seven years, nariyan ako lagi sa tabi niya. Kapag nakikipag-away siya at naooffice, ako ◆yong unang susundo sa kanya at ako ang unang manenermon sa kanya na bakit pa niya kaylangang makipag-away. Para ano? Para mapatunayan na lalaki siya? O hindi naman kaya hahanapin niya ako at pagagawin ng project niya, dahilan niya. Responsibilidad daw ng isang fianc◆e na tulungan ang kanyang mapapangasawa sa mga bagay bagay. Ako naman itong tanga noon na nagpapauto sa kanya. But those things are treasure for me. Kahit pa na sabihin na hindi kami seryoso sa engagement. The memories are still there, I won◆t ever forget every fight we had, every laugh we shared and every day I am with him.

I won◆t ever forget him.

***

Follow me and tweet me @MarcoJose008. Send me your comments there and be updated! I◆m going to update in no time.

FOUR

◆Porn na lang kasi panoorin natin! Dami mo pang alam eh.◆ Tinapunan ko ng masamang tingin si Axcel ng bigla itong magsalita. May hawak itong beer can at kanina pa siya nag-iinom. Nakaka-apat na siyang beer at ako naman ay juice lang at snacks. Hindi kasi ako mahilig uminom, kapag may okasyon lang.

◆Manahimik ka na lang diyan at itong The Vow ang panonoorin natin.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Bakit kayong mga babae ang hihilig sa romance? Tapos iiyak-iyak kapag nasaktan. Sus, aarte n◆yo.◆ Walang sabi-sabi ko siyang binatukan ng pagkalakas-lakas.

◆Kung hindi mo itatahimik ◆yang bibig mo, ipapalunok ko sa◆yo ◆yang beer mo. Nakakaapat ka pa lang pero lasing ka na? At ano ang karapatan mong sabihan kaming maaarte? Palibhasa puro pasarap ka lang sa buhay! Sipain kita diyan eh.◆ Sabi ko sa kanya sabay irap.

 ◆Ang ingay-ingay mo! Halikan kita diyan makikita mo.◆ Sabi niya sa akin. Tinignan ko naman siya, walang siyang suot na pang-itaas at tanging boxer shorts na naman ang suot-suot niya, namumula na rin ang buo niyang mukha pati na rin ang mestizo niyang katawan. Marahil ay tinamaan na ng alak. Pinilit niya kasi ako kaning huwag ng umuwi at doon na lamang matulog, pumayag naman ako sa sinabi niya. At dahil na rin sa tanghali pa ang pasok namin bukas, napagdesisyunan naming mag movie marathon na mdalas naming ginagawa noon. It◆s already twelve fifty in the evening and we◆re still awake. Madalas kasi kaming nagpapatatagan kung sino ang unang tutumba sa aming dalawa.

◆Kung ikaw kaya patahimikin ko diyan! Porket alam mong nandito lang ako, ang lakas ng loob mo maglasing! Tignan mo nga ◆yang tarasa mo! Para kang walang dapat itago at kulang na lang ay maghubad ka sa harapan ko!◆ Sabi ko sa kanya.

◆Kunwari ka pa, gusto mo naman ang nakikita mo.◆ Sabi niya sa akin. Katabi ko lang siya sa sofa niya habang nainom siya.

◆At bakit ko gugustuhin, aber? Pumasok ka na nga sa kwarto at matulog ka na!◆ Sagot ko sa kanya. Nagsimula na ang pinapanood namin.

◆Alam mo Heena, kulang ka sa halik kaya ka madaldal. Halikan kaya tayo?◆ Sabi niya. Naramdaman ko ang mga braso niya na biglang umakbay sa akin at bigla ko rin naramdaman ang init ng katawan niya na marahil ay dala na rin siguro ng alak na kanyang ininom.

◆Lumayo ka sa akin, Axcel. Sasapakin kita, makikita mo.◆ Sabi ko sa kanya. Pero mas lalo niya lang inilapit ang katawan niya sa akin at mas humigpit ang akbay niya sa akin.

◆Hindi ◆yan, fianc◆e naman kita at wala naman tayong ginagawang masama. Pwede kitang akbayan kung kaylan ko gusto, kahit anong araw o oras. Walang makakapigil sa akin, tandaan mo ◆yan.◆ Sabi pa niya. Bigla akong napatitig sa mukha niya na malapit lamang sa akin. I could also feel his warm breathe in my face. Alam ko sa sarili ko na lasing na siya, at kapag nalalasing siya. Para siyang batang hindi mo maawat kung ano ba ang gusto niyang gawin.

◆Tandaan mo ◆yan, kapag gusto ko. Gusto ko, kapag gusto kitang halikan, hahalikan kita.◆ Sabi niya ng nakatingin sa mga labi ko. Hindi ko alam pero parang may kakaiba akong nararamdaman. He put some strands of my hair behind my ear.

◆Your lips are mine, just mine.◆ He huskily said. Naramdaman ko ang paghigpit ng akbay niya sa akin at ang unti-unting paglapit ng mukha niya sa akin habang ang mga mata niya ay nakatingin sa labi ko.

Alam kong nasa sarili pa akong pag-iisip kaya agad akong nag-iwas ng tingin kaya lumapat ang mga labi niya sa pisngi ko. Pero hindi ko inaasahan ang sunod niyang ginawa. Dahil bigla niya akong inihiga sa sofa at doon ay hinalikan niya ako.

His lips met mine. I admit, this is not the first time he kissed me. Marami nang beses niya akong hinalikan lalo na◆t kapag nasa harap kami ng mga magulang namin. Agad ko siyang itinulak ng pagkalakas-lakas.

◆Di ba sabi ko, huwag kang lalapit?!◆ Sigaw ko sa kanya. Ngumiti lang siya nang nakakaloko.

◆Your lips are still the same, it◆s still sweet.◆ He said. Bigla ko siyang binato ng unan na nasalo naman niya kaya tinawanan niya lang ako.

◆Nakakainis ka!◆ Sabi ko sa kanya ng nakasimangot. Nagulat ako ng bigla siyang humiga sa lap ko at tinignan ako sa mukha.

◆Pahiga lang, medyo tinamaan na ako ng alak. Gusto ko lang mahiga sa sexy mong legs.◆ Sumilay naman ang nakakalokong ngiti sa mukha niya.

◆Tumayo ka diyan! Ang laki laki ng ulo mo tapos hihigaan mo lang ang legs ko?◆ Naiinis kong sabi sa kanya.

◆Saang ulo ka ba nalalakihan? Sa ibaba ba?◆ Sabi niya sabay tawa ng nakakaloko. Medyo pumipikit-pikit na siya at amoy ko na rin ang alak sa hininga niya.

◆Ang bastos mo.◆ Sabi ko sa kanya. Wala na rin akong nagawa kung humiga pa siya sa may lap ko. Dati na naman niya iyong ginagawa.

◆Gwapo naman.◆ Sabi niya pero nakapikit na siya.

◆Ang kulit mo, lagot ka kay Tita Freen kapag sinumbong kita.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Di magsumbong ka, halikan kita diyan eh.◆ Sabi niya. Tinignan ko ang mukha niya.

His face is really smooth na tipong parang nahiya tumubo ang mga pimples sa mukha niya. Matangos din ang ilong niya na parang kay Tito Levinn at ang mga labi naman

niya ay parang kay Tita Freen. I looked at his lips, his mole makes him more sexy. Iyon ang nagustuhan ko sa kanya, ang nunal sa gilid ng labi niya. Parang sinadyang lagyan ng nunal ang pwestong ◆yon ng labi mukha niya. Matagal ko nang naamin sa sarili ko na gwapo si Axcel, pero hindi ko iyon sinasabi sa kanya. Alam ko kasing kapag sinabi ko iyon sa kanya, lalaki na naman ang ulo niya.

Wala sa sarili akong napangiti ng bigla kong maalala na isang beses ay pumunta siya sa akin dahil nakipag-away siya sa kaklase niya. Nakipagsuntukan siya noon at ako agad ang una niyang pinuntahan, nakasimangot lang siya noon habang pinagsasabihan ko siya. Sabi niya, ayos na raw na ako ang manermon sa kanya. Kasi sa huli naman daw, patatawarin ko pa rin siya. Hindi ako nakasagot noon, kaya binatukan ko na lang siya. Totoo naman kasi ang sinabi niya. Hanggang sa nag-college kaming pareho. Binilhan siya ng condominium na malapit lang sa school at doon kami laging tumatambay. Sinabi ko sa kanya na huwag na huwag siyang magdadala ng babae sa condo niya dahil magagalit ako sa kanya na tinupad naman niya. Ayos lang na mag girlfriend o makipaglandian siya sa ibang babae, pero huwag lang siyang maguuwi ng babae. Dahil sabi ko sa kanya, kahit na hindi kami parehong seryoso sa engagement, dapat pa rin naming respetuhin ang isa◆t isa.

◆Poging-pogi ka na naman sa akin?◆ Bigla siyang nagmulat ng mata at tsaka ngumiti.

◆Pogi ka diyan, di ka naman pogi. Ang pangit mo nga eh.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sus, indenial pa.◆ Sabi niya. Nagulat ako ng bigla niyang kunin ang kamay ko at ilagay iyon sa may leeg niya. Tipong yakap yakap ko siya.

◆Kunwari may lagnat ako, tapos aalagaan mo ako ulit. Okay?◆ Sabi niya sabay pikit ulit. Hindi ko na inalis ang kamay ko na nakayakap sa may braso niya. Pinakatitigan ko na lamang siya sa mukha.

◆Alam mo minsan, ang kulit kulit mo. Hindi ko alam kung bakit ka ganyan ka-immature. Minsan ang sarap mo sapakin, minsan nakakaawa ka, minsan naman ang bata mo mag-isip. Tapos kapag nag-iinom ka hindi ko magawang hindi mag-alala sa◆yo, dahil iba nagagawa mo kapag umiinom ka. Kung hindi lang talaga kita kilala, naku matagal na talaga kitang iniwan.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Bakit mo naman ako iiwan? Iiyak ako kapag iniwan mo ko, sige ka.◆ Sabi niya habang ang mga mata niya ay nakapikit pa rin.

◆At bakit ka naman iiyak? Baka nga kapag umalis na ako, maging masaya ka diyan eh.◆ Sabi ko sa kanya. Mahina kong kinurot ang pisngi niya. He just groaned, a sexy one.

◆Basta, iiyak ako kapag umalis ka. Subukan mo lang, iiyak ako ng iiyak. Gusto mo bang umiyak ako?◆ Sabi niya.

◆Para kang sira diyan, lasing ka na nga.◆ Natatawa kong sabi. Minsan na lang ako tumawa kapag kasama ko ang unggoy na ◆to.

◆Oo nga, bakit ka tumatawa?! Iiyak nga sabi ako kapag iniwan mo ako.◆ Sabi niya.

Bigla niyang niyakap ang braso kong nakayakap sa kanya. Tipong ayaw niya akong mawala, ayaw niya akong umalis, at tipong huwag ko siyang iwan. Marahan kong hinaplos ang mukha niya.

Sometimes, when you give up on someone, it's not because you don't care anymore. It is because you realized that they don't. Narinig kong sabi noong bidang lalaki sa palabas.

"Paano kapag ako ang iniwan mo? Di ako naman ang iiyak?" Sagot ko sa kanya.

"Di hindi kita paiiyakin." Sabi pa niya. I traced his nose down to his lips.

"So it means hindi mo ako iiwan?" Tanong ko sa kanya.

"Oo. Ayokong aalis ka, iiyak ako." Sabi niya.

"Paulit-ulit ka na lang, Montemayor." Sabi ko sa kanya.

"Sabi mo kasi iiwan mo ako!" Giit niya.

"Wala akong sinabing iiwan kita." Sagot ko sa kanya.

"Ganoon na rin 'yon, basta lagi mong tatandaan. Kapag iniwan mo ako, iiyak ako." This time nagmulat na siya ng mata. Diretso siyang nakatingin sa akin, sa mga mata ko.

"Kaya huwag mo akong iiwan kung ayaw mo akong umiyak." Seryoso niyang sabi.

"Matulog ka na nga diyan, lasing ka na." Sabi ko sa kanya. Ipinikit naman niya ang mga mata niya.

"Huwag kang aalis sa tabi ko ah, gusto ko paggising ko nasa tabi mo ako." Seryoso niyang sabi sa akin. Pinisil ko lamang ang matangos niyang ilong.

"I won't."

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Guys, hindi naman ako nagbabatay sa comments sa votes ako nagbabatay kung gusto n'yo ang isang chapter at doon ako ginaganahan kung mag u-update pa ba ako o hindi o tutuloy pa ba akong magsulat. Kung gusto n'yo 'yong Walang Iba, okay fine. Wala akong magagawa pagdating sa bagay na 'yon. I deleted it because of a personal reason. It is just a three chapters at sinisigurado kong mas maganda 'to kesa doon. It's up to you, it

you will find it out or not. Enjoy! :)

PS: Always remember that I am the author, just me.

FIVE

◆Hoy, ang tahimik mo ata?◆ Tanong ko sa kanya. Nandito kami sa Rancho De Montemayor, namatay na kasi si Lolo Gabriel. Nasa labas naman si Daddy kausap ang parents ni Axcel, the little birdy.

◆Get out.◆ Sabi naman niya.

◆Don◆t be sad, susunod ka rin naman kay Lolo Gabriel.◆ Sabi ko sa kanya. Sinamaan naman niya ako ng tingin.

◆If you have nothing to do, please leave me alone.◆ Masungit niyang sabi sa akin. Aba, bakit masungit na rin siya? Akala ko si Aivan lang ang masungit?

◆Alam mo, hindi mo naman kaylangang maging malungkot. It◆s a choice to be happy but it◆s not a choice to be unhappy. Pwede ka namang umiyak sa harapan ko, di naman kita aasarin na girly.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Ang ingay-ingay mo! Iwan mo ako.◆ Sabi niya sa akin. Tumingin naman ako sa paligid. Wala atang gustong lumapit sa kanya ngayon, ang sungit kasi niya ngayon.

◆Kapag may umaalis, may bumabalik at kapag walang bumalik may darating.◆ Bigla kong sabi sa kanya. Hindi pa rin siya sumasagot. Tahimik lang siyang nakatitig sa ataul ni Lolo Gab.

◆Mamimiss ko siya.◆ Sabi niya.

◆Gusto mo sumunod sa kanya? Sabihin mo lang, pwede naman.◆ Sabi ko sabay ngiti sa kanya ng pagkaluwag luwag. Sinamaan niya lang ulit ako ng tingin.

◆Alam mo kasi Axcel, wala namng permanente sa mundong ◆to. Lahat nawawala, lahat umaalis at lahat natatapos. Wala naman kasing forever. At tatandaan mo na kung may aalis man, may darating naman. Kaya ◆wag kang magmukmok diyan. Hindi ako sanay na tahimik ka.◆ Sabi ko sa kanya.

Pinaktitigan niya lang ako.

◆Bakit ikaw? Ang tagal mo umalis sa buhay ko?◆ Naiirita niyang sabi.

◆Grabe ka naman, hayaan mo hinihintay ko rin na dumating ang time na ◆yon at kapag dumating ◆yong time na ◆yon, ◆wag mo akong hahabulin ah!◆ Sabi ko sabay ngiti sa kanya.

Hindi na siya sumagot pa.

***

Nagising ako sa tunog na nanggagaling sa cellphone ko. I looked at the bedside and

took my phone. I answered it without even looking who is the caller.

◆Hello.◆ I huskily said.

◆Heena! Where the hell are you?!◆ It◆s my Dad.

◆Dad, I◆m fine. I◆m with Axcel.◆ I said.

◆You should told me that you◆re with him.◆ He said. Kumalma naman ang boses niya. Kapag kasi alam niyang si Axcel ang kasama ko, alam niyang safe ako which is not. Dahil ako pa ata ang nagiging tagapagtanggol ni Axcel.

◆I◆m fine Dad, you should sleep.◆ I said.

◆Hindi na ako makatulog, hija. Alam mo naman kapag tumatanda na, nahihirapan na matulog. Basta mamaya umuwi ka, okay? I want to see you.◆ Sabi ni Daddy. I smiled even though I know he couldn◆t see my smile.

◆I will, Dad. I◆ll call you later.◆ I said. I ended the call. Tinignan ko naman si Axcel na mahimbing na natutulog sa tabi ko. Yes, we shared the same bed. Wala na namang kaso sa amin ◆yon dahil minsan na rin kaming natulog ng magkatabi. Hanggang sa nasanay na kami, alam ko naman kasing kahit manyak siya. Nirerespeto pa rin niya ako.

It◆s already 5:50 in the morning at medyo nawala na ang antok ko sa pagtawag ni Daddy. Nasanay na rin kasi ako na ilang oras lang matulog, that◆s being a college student.

Tinaggal ko ang braso ni Axcel na nakayakap sa bewang ko at tsaka tumayo. Nakita ko naman siyang medyo naalimpungatan kaya nilagyan ko ng unan ang gilid niya para iyon ang yakapin niya. Kinumutan ko rin siya hanggang sa may dibdib niya, naka full blast kasi ang aircon tapos nakahubad pa siya, baka ubuhin na naman siya. Nang masigurado kong hindi na siya magigising, lumabas na ako ng kwarto niya. Mamaya pang tanghali ang klase naming dalawa pero kaylangan kong umuwi. But before that, I will cook his breakfast. Nakasanayan na niya kasing ako ang nagpeprepare ng breakfast niya simula nang lumipat siya sa condominium niya. Kinuha ko lang ang bacon at egg sa refrigerator niya. Ipagtitimpla ko na lang siya ng kape dahil sigurado naman akong may hang over ang isang ◆yon. Nagsaing din ako sa rice cooker dahil mahilig siya mag rice kapag ka umaga. Nag heheavy breakfast kasi siya dahil minsan nakakaligtaan na niyang kumain ng tanghalian na ikinagagalit ko naman.

After almost one hour, I already prepared our breakfast. Pumasok ulit ako sa kwarto niya pagkatapos kong ayusin ang mga pagkain sa lamesa. He◆s still sleeping like a baby. I smiled at the scene, nakayakap siya sa unan niya at mahimbing na natutulog

na parang batang pagod na pagod galing sa paglalaro. Kinuha ko ang cellphone ko na nakapatong sa gilid at pinicturan siya. Gagawin kong wallpaper.

﷼Axcel, gumising ka na.﷼ Marahan kong tinapik ang pisngi niya. He just moaned, a sexy one.

﷼Axcel, bumangon ka na.﷼ Sabi ko. Dumilat naman siya agad. Kinusot niya ang mga mata niya na parang bata at tsaka nag-unat unat.

﷼Oh sh*t, my head hurts.﷼ He suddenly said. Napakapit siya sa sentido niya. I just crossed my arms in my chest.

﷼Akala mo kasi pang lasenggero ﷼yang tiyan mo, hindi mo naman kaya pinipilit mong uminom. Tumayo ka na diyan at mag bebreakfast na tayo.﷼ Sabi ko sa kanya. Para naman siyang batang sumunod sa sinabi ko. Tumayo siya habang nakahawak sa ulo niya. Lumabas na kami ng kwarto niya at umupo na siya sa harap ng lamesa.

﷼Pinagtimpla na kita ng kape, para mawala kahit papaano ﷼yang sakit ng ulo mo. Uminom ka na lang ng gamot kapag masakit pa rin, ang tigas tigas kasi ng ulo.﷼ Sabi ko sa kanya.

﷼Inalagaan mo ba ako kagabi?﷼ Tanong niya sa akin.

﷼Oo, lagi naman akong nag-aalaga sa﷼yo kahit hindi ka pa lasing.﷼ Sabi ko sa kanya.

﷼May nangyari na ba sa atin? Nag s*x na ba tayo?﷼ Tanong niya. Pinaningkitan ko lang siya ng mata, lagi niya kasi ﷼yong tinanong kapag gigising siya at alam niyang nag-inom siya at kasama niya ako.

﷼Wala at huwag kang umasa. Kumain ka na nga diyan, kahit bagong gising napakabastos ng bibig mo.﷼ Sabi niya. Sumimangot naman siya.

﷼Pero natatandaan ko na naghalikan tayo kagabi.﷼ Sabi niya. Bigla namang namula ang mukha ko.

﷼A﷼Ano, panaginip mo lang ﷼yon.﷼ Sabi ko sa kanya sabay iwas ng tingin.

﷼Okay. Panaginip lang, kaya pala narinig kong may umuungol.﷼ Sabi niya.

﷼Axcel, isa!﷼

﷼Oo na, hindi na. Sabi mo eh. May magagawa pa ba ako?﷼ Sabi niya. Sumimangot lang ako at tsaka umupo sa tabi niya.

﷼Aasawahin na lang talaga kita, para gigising na lang ako sa umaga. May pagkain na

at bonus pa na may sexy at maganda akong asawa.◆ Sabi niya sabay subo ng kanin.

◆Di sana naghanap ka ng katulong hindi asawa.◆

◆Sus, maghahanap pa ba ako? Nasa harap ko na, titikman ko na lang.◆ Sabi niya sabay ngiti ng nakakaloko. Tinaasan ko lang siya ng kilay.

◆Alam mo, minsan naman kiligin ka. Parang wala ka nang romance diyan sa katawan mo sa sobrang sungit mo.◆ Sabi niya habang nanguya at punong puno pa ng laman ang bibig niya. Wala talagang manners ang mga lalaki kumain, hindi kasi kain ang ginagawa nila. Lamon.

◆At kanino naman ako kikiligin? Sa◆yo?◆ Mataray kong sabi sa kanya.

◆Oo, kunwari sinabihan kita ng I love you, dapat kikiligin ka.◆ Sabi niya.

◆At bakit naman ako kikiligin sa I love you mo? May nakakakilig ba ◆don?◆ Tanong ko. Kumagat ako sa tinapay ko na pinalamanan ko ng peanut butter.

◆I love you, Heena.◆ Sabi niya sa akin. Hindi ko alam kung scripted ba ◆yon o hindi, pero nakaramdam ako na parang binayo ang dibdib ko.

◆K◆Kumain ka na nga lang diyan!◆ Sabi ko sa kanya.

◆Di man lang nag-alabyu too.◆ Narinig ko siyang bumubulong bulong.

◆May sinasabi ka?◆ Tanong ko sa kanya.

◆Wala!◆ Sabi niya sabay subo ng sa kutsara niya. Pinanood ko naman siya, bakit ganoon? Kahit bagong gising siya para siyang ramp model sa gulo-gulo niyang buhok. May baby hair din siya sa may dibdib niya pababa sa tiyan niya at six pack abs niya. Ang sexy tuloy lalo niyang tignan. Alam ko na ako lang nakakakita sa tarasa niyang ganyan, ayaw niya kasing ipapakita sa iba ang katawan niya. Loyal daw sa akin ◆yon.

◆Gusto mo hawakan? Pwede naman.◆ Bigla siyang nagsalita kaya napatingin ako sa kanya.

◆H◆Hindi ah! Tinitignan ko lang kung may abs ka pa. Baka mamaya mawalan ka ng fans sa school.◆ Sabi ko na lang sa kanya sabay higop sa baso ko.

◆Nagpapalusot ka pa. Kagabi nga nararamdaman kong hinahawakan mo nipples ko eh. Nilalaro-laro mo pa, hindi lang ako nag react dahil nasasarapan ako.◆ Sabi niya sabay tawa ng mahina.

◆Oh, ano naman sa◆yo ngayon kung laruin ko nipples mo? Dati ko na namang ◆yong ginagawa kahit pa gising ka.◆ Mataray ko pa rin na tanong sa kanya.

◆Unfair ◆yon! Dapat ako rin laruin ko rin sa◆yo.◆ Sabi niya sa akin na sinabayan naman niya ng nakakalokong ngiti. Tinapunan ko lang siya ng masamang tingin. Kahit bagong gising, wala pa rin siyang tigil.

◆Aalis na ako.◆ Sabi ko sa kanya pagkatapos kong kumain. Bigla naman siyang natigilan. Papatapos pa lang kasi siyang kumain.

◆Iiwan mo ako?◆ Tanong niya.

◆Oo, tumawag si Daddy kanina. He wants to see me.◆ I said. Hindi siya sumagot, seryoso lang siyang nakatingin sa akin.

◆Oh, bakit?◆ Tanong ko sa kanya.

◆Dito ka na lang, ◆wag ka muna umalis.◆ Seryosong sabi niya. Hindi ko kasi makita sa mukha niya na nagbibiro lang siya.

◆Hindi pwede, kaylangan kong umalis. Magkikita naman tayo mamaya sa school ah?◆ Sabi ko sa kanya. Inayos ko na ◆yong bag ko.

◆Samahan mo ako, wala akong kasama dito.◆ Sabi pa niya.

◆Jusko, wala namang multo dito, Montemayor. Magkikita pa tayo sa school at ◆wag kang mag-alala. I◆ll cook your dinner later, is that okay to you?◆ Sabi ko sa kanya.

◆Dito ka na lang, bakit ka pa aalis. May damit ka naman dito.◆ Sabi niya.

◆Bakit ba ayaw mo akong umalis? Para kang sira diyan, babalik naman ako.◆ Sabi ko sa kanya pero hindi pa rin nagbabago ang mukha niya.

◆Babalik ako, okay? Huwag ka nang mag-inarte diyan para ka na namang bata. Basta, babalik ako. Alam mo namang hindi ko kayang tiisin ◆yang makulit mong ugali.◆ Sabi ko sa kanya. Lumapit ako sa kanya at tsaka siya hilakan sa pisngi.

◆Basta sabi mo ah, babalik ka. Hihintayin kita.◆ Seryoso niyang sabi.

I just smiled then I left.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Mas active na po ako sa twitter at mas marereplyan ko mga tanong niyo doon! :) Mas naappreciate ko po ang votes kesa sa comments, but I also appreciate how affected you are because of them! :) Thankyou for the support! :)

SIX

◆Ang tagal mo.◆ Nakasimangot na sabi sa akin ni Axcel. Umupo lang ako sa harap niya at tsaka inilapag ang pagkain na binili ko.

◆Wala ka bang klase?◆ Tanong ko naman sa kanya pero hindi niya sinagot ang tanong ko.

◆Bakit diyan ka umupo? Dito ka sa tabi ko.◆ Seryoso at nakasimangot niyang sabi.

◆Ang arte mo Montemayor.◆ Sabi ko sa kanya sabay subo sa macaroni spaghetti ko. Nagugutom na ako lahat-lahat gusto pa ako paupuin sa tabi niya.

◆Bilis na, dito ka sa tabi ko umupo.◆ Sabi niya sa akin. Tinaasan ko naman siya ng kilay.

◆Ayoko, mas gusto ko nang kaharap ka. Tsaka anong oras ba klase mo? Mamaya niyan ma-late ka pa.◆ Sabi ko sa kanya. Hindi niya ako sinagot, nagulat na lang ako ng bigla siyang tumayo at tumabi sa akin.

◆Para ka talagang sira.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Subuan mo ako.◆ Sabi niya sa akin. Tumingin naman ako sa paligid, marami na namang babae ang nakatingin sa pwesto namin. Ang lakas kasi ng appeal ng Montemayor na ◆to.

◆Bumili ka na lang ng iyo, gutom ako ngayon.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Subuan mo ako, nagugutom din ako.◆ Sabi niya pa ulit. Hays, ang kulit.

◆Bumili ka na nga lang kasi, gusto mo pa susubuan ka hindi ka naman na bata para subuan.◆ Naiinis kong sabi sa kanya.

◆Tinatamad ako, bili na. Subuan mo ako, nangangalay ako.◆ Seryoso siyang sabi. Wala naman akong nagawa pa, sinubuan ko siya. Pinanood ko naman siyang ngumuya, ang sexy ng mokong ngumuya. Nag feflex kasi ang muscles niya sa pisngi habang nanguya tapos seryoso pa ang mukha niya. Nakakadagdag appeal din ang makapal niyang kilay at ang jaw line niya.

◆Kumain ka naman ba kanina?◆ Tanong ko sa kanya. Nagagalit kasi ako kapag hindi siya kumakain ng tanghalian. Tumango naman siya sa tanong ko.

◆Isa pa, subuan mo pa ako.◆ Sabi niya sa akin. Sinubuan ko naman ulit siya.

◆Order pa ako ng isa? Gusto mo ba?◆ Tanong ko sa kanya. He just shook his head.

◆Pupunta ka sa condo ko mamaya ah, sabi mo ◆yan.◆ Sabi niya sa akin habang nanguya. Wala talagang manners ◆tong unggoy na ◆to.

◆Wala kang gimik ngayon? Himala ata na hindi ka nambababae.◆ Sabi ko sa kanya sabay subo sa kutsara.

◆Iniiba mo naman usapan, sabi ko pupunta ka sa condo ko mamaya.◆ Sabi niya ulit.

◆Oo na, ano bang oras tapos ng klase mo?◆ I asked. Sinubuan ko ulit siya, malamang at gutom na naman ◆to. Lagi naman kasi siyang gutom.

◆Six, sunduin mo ko ah.◆ Sabi niya, sinubuan ko ulit siya. Aware akong iisang kutsara lang ang ginagamit naming pero wala na naman kaming pakielam doon. Sanay na kami sa isa◆t isa.

◆Ano ka bata? Hintayin na lang kita sa parking lot.◆ Sabi ko sa kanya.

◆H◆wag ◆don, maraming gago ◆don. Papabantayan na lang kita kay Allen at Alex, si Aivan nauna nang umuwi. Tapos na klase n◆ya ako hindi pa.◆ Sagot naman niya sa akin. Kinuha ko naman ◆yung panyo ko sa bag at tsaka pinunasan ang gilid ng labi niya. Ang gaslaw kasi kanina habang sinusubuan ko, ayan tuloy.

◆Bakit ba ayaw sa◆yo sumama ni Aivan? Sa bahay n◆yo pa rin nauwi.◆ Tanong ko sa kanya. Uminom naman ako sa soda ko. Para sa kanila talaga kasi ni Aivan ◆yung condominium na binili ni Tita Freen, pero ayaw sumama sa kanya ni Aivan. Mas gusto raw nito na sa bahay lang naglalagi. Wala namang magawa si na Tita Freen dahil malaki na si Aivan at kaya na nitong magdesisyon mag-isa.

◆Ewan, maarte ◆yun eh. Tetext ko ◆yung dalawa, sabihin ko samahan ka. Dinner tayo sa labas mamaya.◆ Nagulat naman ako sa sinabi niya.

◆Wow ha, libre mo ba?◆ Tanong ko sa kanya. Usually kasi ako nanlilibre sa kanya, napakakuripot kasi.

◆Oo. Kain tayo sa labas, idedate kita.◆ Sabi niya na sinabayan niya ng ngiti.

◆Kapag ganyan ka kamo, ang pogi mo sa paningin ko.◆ Sabi ko sa kanya sabay kurot ng mahina sa pisngi niya. Sumimangot naman siya.

◆Bakit? Hindi ba ako pogi lagi sa pangingin mo?◆ Tanong niya.

◆Hindi, ang bastos mo kasi lagi tapos minsan ang sungit mo.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Di hindi na.◆ Parang bata niyang sabi.

◆Ang cute mo ◆pag ganyan ka. Pumasok ka na nga sa klase mo. Nanggigigil lang ako sa◆yo eh, pacute ka masyado.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Mamaya na, dito muna ako.◆ Bigla niyang kinuha ◆yung soda ko sabay sipsip sa straw ko. Bastos talaga ◆tong lalaking ◆to. Hindi man lang nagpaalam.

◆Heena!◆ Bigla akong napalingon sa taong tumawag sa akin.

◆Jusko naman Heena! Kaya pala nagmamadali kang iwan ako sa field kanina dahil sa impaktong ◆to.◆ Sabi niya sabay turo kay Axcel.

◆Get out, you are so loud.◆ Masungit na sabi ni Axcel sa kanya.

◆Hindi ka pa nasanay sa akin? Grabe ka naman talaga Axcel!◆ Sabi ni Felice sabay hampas sa likod ni Axcel. Nakita ko namang napangiwi si Axcel sa lakas ng pagkahampas ni Felice.

◆Felice, enough.◆ Suway ko sa kanya. She has been my bestfriend since my elementary days. She◆s taking Bachelor of Arts in Mass Communication. Bagay kasi sa madaldal na tulad niya ang kurso niya.

◆Nilalandi ka na naman ba ng lalaking ◆to? Aba, Heena! Gumising ka na diyan sa kabaliwan mo, alam mo namang ang landi-landi ng impaktong ◆to nagpapalandi ka pa!◆ Sabi niya o mas magandang sabihi kong sigaw niya sa amin. Lalong sumimangot ang mukha ni Axcel. Ayaw niya kasi ng maingay.

◆Paalisin mo nga ◆yan, ang ingay.◆ Bulong sa akin ni Axcel. Naramdaman ko naman ang init ng hininga niya sa may leeg ko. His warm breath send shivers down to my spine. I don◆t know why.

◆May nalalaman pa kayong pabulong-bulong! Ang lalandi n◆yo! Ikaw Ana! Ahas ka! Inagaw mo si Rodrigo kay Manuela!◆ Sabi bigla ni Felice. Napakunot ako ng noo.

◆Felice, I said enough. Ano na naman ba ◆yang kaartehan ◆yan?◆ Sabi ko sa kanya. Tumigil naman siya.

◆Ano ka ba, masama bang magpractice ng line? Kayo naman.◆ Sabi niya sabay upo sa harap namin ni Axcel.

◆Para ka talagang sira, minsan gusto na kitang tanungin kung may pinagdadaanan ka ba sa buhay o wala.◆ Iniripan naman niya ako.

◆Matino pa ako, masaya lang ako.◆ Sabi ni Felice.

◆So, ano◆ng ginagawa mo dito?◆ Tanong ko sa kanya. Usually kasi kasama nito ang mga kagrupo nito, dancer kasi si Felice at member din ng writing club ng school.

◆Wala, gusto ko lang sabihin na ang landi mo Axcel. Pakyu ka. Bye. Kita tayo bukas Heena, pupunta ako sa bahay n◆yo!◆ Iyon lang ang sinabi ni Felice at nagmamadali na itong umalis.

◆Oh, papatulan pa.◆ Awat ko kay Axcel na akmang magsasalita pa.

◆She is really loud, I hate her.◆ Reklamo ni Axcel.

◆Hindi ka pa nasanay. Pumasok ka na, late ka na.◆ Tinignan ko naman siya. Inaantok nga ang mokong. Kapag kasi inaantok siya, nagsusungit siya o minsan tatahimik lang siya.

◆May ten minutes pa. Ayoko pa pumasok.◆ Walang gana niyang sabi. Kinuha naman niya bigla ang phone ko at binuksan iyon. Alam niya rin kasi ang password n◆on.

◆Bakit ako wallpaper mo?◆ Tanong niya. Ginawa ko kasing wallpaper ko ◆yung picture niya na natutulog siya habang yakap yakap iyong unan niya na mahaba.

◆Ang cute mo naman diyan ah.◆ Sabi ko. Inedit ko rin kasi tapos nilagyan ko ng bunny ears.

◆Ayoko niyan, palitan mo.◆ Utos nyia.

◆Subukan mo lang! Sasakalin kita, tsaka kita nga ◆yung pink nipples mo diyan eh.Ang sexy mo nga oh.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Ayoko niyan, pwede mo naman ako picturan ◆yung maayos.◆ Sabi niya sa akin. Inagaw ko naman sa kanya ◆yung phone ko. Baka kasi mamaya, i-delete pa niya ◆yung picture niya.

◆Ikaw magpapapicture? Takot ka nga ata sa camera at ayaw mong magpapicture, pero kapag tayong dalawa gustong gusto magpicture. Crush mo ko ◆no?◆ Sabi ko sa kanya sabay ngiti ng nakakaloko.

◆Pangit ka, di kita magiging crush.◆ Sabi niya sa akin.

◆Weh? Ako pa lokohin mo diyan! Akala mo naman hindi ko napapansin na kapag tayong dalawa lang magkasama panay simpleng yakap ka o minsan hahawakan mo ◆yung kamay ko tapos dahilan mo lalaruin mo lang. Ikaw Montemayor ah! Sinasabi ko sa◆yo, ◆wag kang maiinlove sa akin.◆ Pabirong sabi ko sa kanya. Medyo natatawa na nga ako dahil nag mamake face lang siya. Ang kulit lang. Ang sarap kasi niyang asarin kapag ganitong inaantok siya at nagsusungit. Ang daling mapikon.

◆Di naman ako maiinlove sa◆yo, ang sungit sungit mo sa akin. Parang hindi mo ako fianc◆e. Di ka nga pumapayag na mag-sex tayo eh. Arte-arte mo pa.◆ Sabi niya. Binatukan ko naman siya.

◆Siyempre ◆no! Gusto ko pa magkaroon ng magandang kinabukasan!◆ Sabi ko sa kanya.

◆Bakit? Natatakot ka bang mabuntis kita? Papanagutan naman kita ah! Tinali mo na nga agad ako sa◆yo eh.◆ Sabi niya. Medyo ngumingiti ngiti na siya. Ibig sabihin, di

na ◆yan masungit. Aasarin na naman ako ng unggoy na ◆yan.

◆Siyempre, bata pa ako at may pangarap ako sa buhay. Tsaka wala ka pa ngang magandang trabaho, kung makaasta ka akala mo kumikita ka na agad.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Gagamit naman ako ng condom, tsaka sa una masakit pero kapag inulit na hindi na◆◆ Bigla kong tinakpan ang bibig niya.

◆Itikom mo nga ◆yang bibig mo!◆ Minsan talaga, kapag nagtutuloy tuloy siya magsalita. Kung anu-ano na lang ang lumalabas sa bibig niya.

◆Talaga naman, masakit sa una pero masarap na◆◆

◆Isa!◆

◆Oo na hindi na, ayaw mo kasing i-try para malaman mo. Subukan natin mamaya sa condo ko, ano? I◆ll be gentle.◆ Sabi niya sabay ngisi.

◆Sige, magsalita ka pa ng magsalita. Hindi talaga ako sasama sa◆yo sa condo mo.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sus, di mo naman ako matitiis. Love mo ko di ba?◆ Sabi niya. Bigla naman akong natigilan.

◆Para ka talagang sira, kapag ikaw nalate! Tatawanan kita, balita ko pa naman crush ka nung professor mong bading.◆ Sabi ko sabay tawa. Sumimangot naman ulit ang mukha niya. Napapadalas ata ang pagsimangot niya.

◆Di hindi na ako papasok, sasama na lang ako sa◆yo.◆ Seryosong sabi niya.

◆Gusto mong sipain kita? Umayos ka Axcel, graduating tayong dalawa kaya umayos-ayos ka.◆ Sabi ko sa kanya. Inakbayan ko naman siya, buti nga abot ko pa siya kasi ang laki niyang tao six footer ata siya. Samantalang ako, 5◆8 lang pero hindi na masama kasi medyo matangkad naman ako kung ikukumpara sa ibang babae.

◆Sisipain mo ako, tapos aasarin mo ako! Kinakawawa mo ako masyado.◆ Sabi niya sa akin. Ginulo ko naman ang buhok niya.

◆Hindi na, hindi ko na aasarin ang isip batang tulad mo.◆ Sabi ko. Nag poker face lang siya.

◆Hindi? Sige nga, kiss mo nga ako.◆ Sabi niya sa akin.

◆Ano ka sira? Mga galawan mo eh ◆no? Akala mo naman maloloko mo◆◆ My eyes widen

when he suddenly kissed me.

◆See you later, fianc◆e!◆ Sabi niya na sinabayan niya ng kindat at tsaka siya nagmamadaling umalis.

I◆ll kill him later.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Sana makapagupdate ako bukas. Pipilitin kong humabol guys! ;)

SEVEN

"Di naman kasya sa akin 'yan. Malaki nga kasi 'to!" Reklamo sa akin ni Axcel. Binatukan ko naman siya. Nandito kasi kami ngayon sa men section ng department store ng LCM. Mall na pagmamay-ari ni Tita Freen.

"Anong malaki! Stretchable naman 'tong boxer shorts na bibilhin natin. Ang dami dami mong reklamo." Sabi ko sa kanya sabay irap.

"Magagawa ko? Sa malaki 'to di naman kasya 'yan. Sukatin pa natin eh." Sabi pa niya. It's already seven o'clock in the evening at dito agad kami dumiretso sa LCM. Hindi muna agad kami kumain dahil dumiretso kami agad sa men section ng department store para ibili siya ng underwear. Pinagtitinginan na nga kami ng mga tao dahil sa puro reklamo siya.

"Huwag mong paandarin 'yang katangahan mo, Montemayor." Naiinis kong sabi sa kanya. Kapag ganitong medyo gutom pa naman ako, mainit ang ulo ko.

"Talaga naman, hindi kasya." Bulong pa niya na narinig ko naman.

"May sinasabi ka?" Mataray kong tanong sa kanya.

"Wala! Sabi ko ang ganda mo!" Sagot niya sa akin. Inirapan ko lang siya.

"Ang laki laki mo na, underwear lang nagpapasama ka pa magpabili. Isip bata ka talaga eh 'no? Pasalamat ka at nasa tabi mo ko lagi." Sabi ko sa kanya. Sumimangot naman niya. Kinuha ko naman ang mga pinamili namin, walong boxer shorts at dalawang pack ng new briefs niya. May mga t-shirt din akong ibinili sa kanya at tsaka ilang sando.

Pumunta na kami sa counter para bayaran ang mga pinamili namin. "Send it to my tab." Seryosong sabi ni Axcel sa counter.

"Yes, sir." Iyon lang ang isinagot sa kanya ng cashier. Pagkatapos na ayusin ang mga pinamili namin, umalis na kami roon.

"Nagugutom ka na ba?" Tanong ko sa kanya. He just nod.

"Saan mo ba gusto kumain?" Tanong ko sa kanya.

"McDo, gusto ko ng fries tsaka burger." Parang batang sabi niya. Paborito niya kasi ang McDonalds since bata pa siya.

Pumunta naman kami sa McDonalds dala ang mga pinamili namin. Naghanap lang kami ng pwesto at tsaka ko siya iniwan doon. I ordered what he wants. Umorder din ako ng rice at chicken para sa aming dalawa at kung ano pa. Pagkatapos kong umorder, bumalik na ako sa pwesto namin dala ang mga inorder namin. Pero nadatnan ko siyang may kausap na babae. Abot tenga rin ang ngiti niya at hindi ko alam kung bakit bigla akong nakaramdam ng inis.

"Just call me." Sabi ni Axcel sa babaeng kausap niya kanina na may kasama pang kindat. Umalis na 'yung babaeng kausap niya. Hindi ko siya pinansin. Umupo lang ako sa harap niya at tsaka inilapag sa lamesa ang mga inorder ko.

"Ang tagal mo naman." Reklamo niya.

"Di sana ikaw ang umorder, hindi 'yung ako ang pinag-order mo para hindi ka matagalan." Seryoso kong sabi sa kanya.

"Hindi ka na mabiro." Sabi niya. Kumagat na siya sa burger na inorder ko. Kinuha ko ang cellphone ko at nag-check ng mga messages.

"Hoy, bakit hindi ka nagsasalita diyan?" Tanong niya.

"May dapat ba akong sabihin?" Tinapunan ko siya saglit ng tingin pero muli kong ibinalik ang tingin ko sa cellphone ko.

"Ang sungit mo naman, umorder ka lang saglit nagsungit ka na. May nakilala tuloy ang chicks kanina. Mas maganda sa'yo." Sabi niya sa akin.

"Okay." Iyon lang ang isinagot ko. I checked some important messages from my father and my brother. Yes, I have a brother. He is ten years older than me. President at my Dad's company.

"Hindi ka kakain?" Tanong niya. Hindi ko siya sinagot. Pinagpatuloy ko lang ang ginagawa ko.

"Hindi mo ba ako sasaluhan? Di ako sanay na hindi ka naimik." Sabi niya. Hindi ko ulit siya sinagot.

"May problema ba, Heena?" This time he stopped eating.

"Wala, kumain ka na diyan. Hindi ba't gutom ka?" Sabi ko sa kanya at tsaka ko muling ibinaling ang atensyon ko sa cellphone ko.

Bigla akong nagulat ng bigla niyang kuhanin ang phone ko. I glared at him.

"Axcel, I'm serious. Give back my phone." I said seriously.

◆Tang◆na! Ano bang mayroon sa cellphone na ◆yan at hindi mo ako mabigyan-bigyan ng pansin?!◆ Bigla niyang sigaw. Napatingin naman sa amin ang ilang kumakain sa paligid sa biglang pagsigaw ni Axcel.

◆Ikaw?! Ano bang problema mo kung hindi kita pansinin?!◆ Sigaw ko rin sa kanya.

◆Tinatanong mo kung ano ang problema ko?! Ikaw! Dahil nagseselos ako sa tang◆nang cellphone na ◆yan. Kanina pa kita kinakausap pero hindi mo man lang ako magawang kausapin dahil sa cellphone na ◆to!◆ Sabi niya. Bigla naman akong natigilan. Pati ba cellphone pagseselosan na rin niya ngayon?

◆Uhmm, Sir? May problema po ba?◆ Biglang tanong ng isang crew.

◆No, we◆re fine. Thanks for the concern.◆ Ako na ang sumagot.

◆Ah, okay Ma◆am.◆ Iyon lang at umalis na ◆yung crew.

Tinignan ko naman si Axcel na nakasimangot sa harapan ko. Kahit kaylan para talagang bata pa rin kumain. Kinuha ko ◆yung panyo ko sa bag ko at tsaka pinunasan ang gilid ng labi niya na may ketchup. Nakasimangot lang siya habang ginagawa ko ◆yon.

◆Huwag ka nang sumimangot diyan, papansinin na kita.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Papansinin mo lang ako kasi no choice ka? Kasi nagtampo na ako? Kung hindi pa ako magtatampo, hindi mo pa ako papansinin.◆ Sabi niya.

◆Huwag ka nang magreklamo diyan.◆ Sabi ko at tsaka ko kinuha ang burger niya at doon kumagat.

◆Kumain ka diyan, sabi ni Allen kanina hindi ka naman daw kumain ng lunch. Sinasabi ko sa◆yo, Montemayor. Kapag umatake na naman ◆yang ulcer mo, papatayin na kita ng tuluyan.◆ Sabi ko sa kanya. Hindi naman siya kumilos. Nanatili siyang nakasimangot lang at nakatingin sa akin ng seryoso.

◆Di sana bumalik ka kanina tapos pinagluto mo ako.◆ Sabi niya.

◆Sabi ko namang babalik ako, hindi ba?◆

◆Di ka naman bumalik ah!◆

◆Kahit na! Lagi ko sa◆yong sinasabi na kakain ka, kaya hindi ko magawang hindi mag-alala kapag iiwan kita eh. Mamaya kung ano na namang katangahan ang gawin mo.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Tss.◆ Iyon lang ang sinagot niya. Kinuha ko naman ang kutsara at tsaka siya sinubuan ng kanin. Ayaw pa kasing kumilos, gustong susubuan pa.

◆Huwag mo akong aartehan, Montemayor. Ngayong mainit ang ulo ko at ayokong sinasabayan ako.◆ Sabi ko sa kanya. Sinubo naman niya ang kanin na isinubo ko sa kanya. Kinamay ko na lang ang fried chicken at tsaka iyon pinakagat sa kanya. Para naman siyang batang sumunod. Napansin ko naman ang ilang pares ng mata na

tumitingin sa pwesto namin ni Axcel. Hindi ko na lang pinansin iyon, sanay na naman kami na laging pinagtitinginan.

◆Paanong hindi ako kakain, hindi ka nga bumalik tapos sinungitan mo pa ako at ayaw ko akong pansinin.◆ Sabi niya habang nanguya. Kumagat naman ulit ako sa burger niya.

◆Paanong hindi kita susungitan, hindi ba◆t sabi ko sa◆yo huwag kang mambabae sa harapan ko? Paano kung sa◆yo ko gawin ◆yon? Manlalaki kaya ako sa harap mo at makipaglandian?◆ Naiinis kong sabi sa kanya.

◆Subukan mo lang! Babasagin ko ang mukha ng gagong lalapit sa◆yo.◆ Naiinis niyang sabi. Sinubuan ko naman ulit siya.

◆Tignan mo, sinasabi ko pa lang sa◆yo pero nagagalit ka na? Paano kung tinotoo ko pa?◆ Sabi ko.

◆Number mo naman ang ibinigay ko sa babaeng ◆yon ah? Nagseselos ka ba?◆ Sabi niya sa akin.

◆Hindi ako nagseselos pero naiinis ako, kasi napagkasunduan natin na kapag magkasama tayong dalawa. Walang sabit, walang iba. Tayo lang dalawa.◆ Direditretso kong sabi sa kanya.

◆Subukan mo lang ulitin na hindi ako pansinin, hahalikan kita sa harap ng maraming tao.◆ Sabi niya at tsaka niya padabog na inabot sa akin ang cellphone ko.

◆Para kang bata diyan! Kumain ka na nga, ikaw na magsubo sa sarili mo oh.◆ Sabi ko sa kanya at tsaka ko inabot sa kanya ang kutsara pero hindi naman niya tinaggap ◆yon.

◆Ayoko, ikaw na magsubo sa akin. Masarap sa pakiramdam ◆yung may nag-aalaga sa◆yo.◆ Sabi niya.

◆Ano ka baby? Sadyang isip bata ka lang at gusto mo sinusubuan pa kita.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sa◆yo lang naman.◆ Sabi pa niya. Sinubuan ko na lang ulit siya.

◆Bakit ba hindi ka kumain kaninang tanghali?◆ Tanong ko sa kanya.

◆Hinintay kita. Di ka naman dumating, kaya nawalan na ako ng gana.◆ Sabi niya.

◆Sabi ko naman kasi sa◆yo, sa school na tayo magkikita. Ang dami mo pa kasing arte.◆ Sumubo rin ako ng kanin dahil medyo gutom rin ako.

◆Sabi mo babalik ka eh, di hinintay kita.◆ Sabi niya.

◆Hindi mo man lang ako tinawagan?◆ Tanong ko sa kanya.

◆Hindi na, hindi ko mahanap phone ko. Tinamad ako.◆ Sabi niya. Sumubo naman siya ng fries at pinanood akong kumain.

◆Ano◆ng tinitingin-tingin mo diyan?◆ Tinaasan ko siya ng kilay.

◆Wala, basta ◆wag mo nang gagawin ulit ◆yun. Para akong walang halaga sa◆yo kapag hindi mo ko pinapansin. Gusto ko bibigyan mo ako lagi ng atensyon mo.◆ Sabi niya sa akin.

◆Ikaw ang ◆wag nang uulit. Subukan mo lang na mambabae pa ulit sa harap ko, sasakalin kita hanggang sa hindi ka na makahinga.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Di ituloy na lang natin ang kasal.◆ Sabi niya.

◆Ano ako hilo? Ikaw makukunteto sa akin? Baka kapag tinuloy natin ang kasal gabi-gabi na lang akong umiyak sa pagsisisi.◆ Sabi ko sa kanya. Sumimangot naman siya bigla.

◆Parang isang pagkakamali naman kapag pinakasalan mo ako ah.◆

◆Talaga naman, and besides. Sabi ko sa◆yo hindi ba◆t walang forever? Alam naman natin sa huli na hindi rin tayo magtatagal.◆ Sabi ko.

◆Sigurado ka? Paano kapag tinototoo ko lahat? Paano kung pakasalan kita at gawin kitang ina ng mga magiging anak ko, papayag ka ba?◆

I suddenly froze because of his question.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there. My head hurts right now T.T

EIGHT

Tinignan ko ang lalaking nakaidlip na ata sa sobrang pagod sa may gilid ko. Alas diyes y media na ng gabi at pauwi na kaming dalawa galing sa isa sa branch ng LCM.

Ako na ang nag drive dahil alam kong pagod siya. Hindi rin kasi kami agad umuwi, nanood pa kami ng sine at naglibot-libot pa hanggang sa makaramdam kami pareho ng pagod.

Maamo ang mukha niya kapag natutulog at hindi mo aakalaing isip bata siya at masungit. His stubbles makes him more look masculine. Nakakadagdag sa kagwapuhan niya 'yon at sa appeal niya. Matagal ko nang naamin sa sarili ko na gwapo talaga si Axcel. Naalala ko na lagi siyang pinagkakaguluhan noon, kung hindi naman. Maraming babae ang nagkakagusto sa kanya, mapa-babae man o bading. Axcel is really good looking like his father, Mr. Levinn Montemayor. Kahit pa may edad na ito, marami pa rin ang nagkakagusto kay Tito Levinn na kinaiinis naman ni Tita Freen.

Wala sa sariling napangiti ako habang napapailing ng may maalala ako.

"Hoy!" Napalingon ako sa lalaking tumawag sa akin. Napasimangot naman ako ng makita ko ang pangit niyang mukha.

"Ginagawa mo ditong tonta ka?" Sabi ko sabay irap sa kanya.

"Bakit? Masama ka bang samahan ha, fianc◆e?" He smirked.

"Ano'ng palagay mo sa akin walang friends? Gago ka ah!" Sabi ko sa kanya. Nasa library kasi ako at nagrereview sa Earth and Science at tsaka Trigonometry para sa long quiz mamaya.

"Wala ka naman talagang friends, 'yung maingay na babae lang ata na laging kasama mo 'yung kaibigan mo dito. At himala na hindi mo ata siya kasama." Sabi niya.

"So? Pakielam ko sa'yo?" Sabi ko sa kanya. Inayos ko ang eye glasses ko.

"Sungit mo naman sa akin fianc◆e, parang di kita magiging asawa someday ah." Sabi niya. Nagpantig naman ang dalawa kong tenga.

"At sinong tonta ang nagsabi sa'yo na magiging asawa mo ako? Wala nga sa bokabularyo ko ang maging boyfriend ka, maging asawa pa kaya? Duh." Sabi ko sa kanya sabay irap ng bongga.

"Sus, pakipot ka pa. Gusto mo naman na alam ng lahat na fianc◆e kita? Kunwari ka rin eh 'no? Pasimpleng landi ka pa◆ARAY!" Walang sabi-sabi ko siyang binatukan pagkasabi niya 'non.

"Isa pang sabihan mo akong malandi, gigitilan kita ng leeg." Nangigigil kong sabi sa kanya.

"Grabe ka naman sa fianc◆e mo. Halikan kita diyan eh!" Sabi niya.

"Huwag ka ngang maingay diyan! Ang ingay-ingay mo, kita mong nasa library tayo eh. Tsaka pwede ba, kung wala kang magawa. Huwag mo akong guluhin?!" Konti na lang talaga at papatayin ko na siya ng wala sa oras.

"Halikan tayo, try natin kung marunong ka na ng french kiss." Sabi niya bigla.

"Di bakit hindi mo laplapin 'yang sarili mong labi? You are so stupid, you know." Sabi ko na sinabayan ko ng irap.

"Mas masarap kapag labi ng babae, bili na." Pangungulit niya.

"Tumigil ka nga, Montemayor!" Naiinis kong sabi. Ang tahimik ng mundo ko kanina,

tapos dumating lang 'tong gagong 'to, gumulo na bigla.

"Ang sungit mo kahit kaylan, fianc◆e. Di ka marunong mag french kiss 'no? Virgin ka pa 'no?◆ Sabi niya. Hindi na ako nakatiis at bigla kong sinampal ang bibig niya.

"Itikom mo 'yang bastos mong bibig, kung hindi tatahiin ko 'yan. At wala ka bang balak mag-review? Hindi 'yung ginugulo mo ang tahimik kong buhay." Sabi ko sa kanya.

"Sus, chicken lang naman 'yan. Bili na, turuan kita. Basics, base 1." Sabi niya na sinabayan niya ng nakakalokong ngiti.

"Itikom mo sabi 'yang bibig mo eh!" Sigaw ko. Nakuha ko naman ang atensyon ng lahat.

Tumayo naman si Axcel at mukhang iiwan na rin ako. Hindi naman ako nagkamali ng lumakad na siya palabas ng library. Pero nagulat ako ng bigla siyang sumigaw.

"Heena, practice tayo maghalikan mamaya sa kwarto ko!" Sigaw niya kaya halos lahat ng nasa library napatingin sa akin.

I am going to kill you, Axcel.

***

"Axcel, gumising ka na. Andito na tayo." Sabi ko kay Axcel at tsaka ko marahang tinapik ang pisngi niya. Dahan dahan naman siyang nagmulat ng mata.

◆Nakatulog ka sa biyahe, pagod ka ◆no?◆ Tanong ko sa kanya. Parang bata naman siyang tumango. Bumaba na ako ng kotse niya at tsaka ko kinuha ang mga pinamili namin sa likod. Bumaba na rin siya at halata sa kanya na medyo inaantok pa siya.

◆Tara na, anong oras na. Buti na lang at wala tayong klase bukas.◆ Sabi ko sa kanya. Pumasok na kami sa loob ng building na tinutuluyan ni Axcel. Tahimik lang siyang nakasunod sa akin, marahil ay naistorbo ang tulog niya. Pumasok agad kami sa nakatigil na elevator at tsaka ko pinindot ang floor kung saan ang unit niya. Tinignan ko naman siya.

◆Magpahinga ka agad, pagod na pagod ka. Halata sa◆yo. Ang kulit mo kasi kanina,

sabi kong umuwi na tayo ayaw mo pa.◆ Sabi ko sa kanya. Ginulo ko ang buhok niyang gulo na kanina pa.

Lumabas agad kami pagkabukas ng elevator. Pinindot ko lang saglit ang pin ng condo niya at tsaka kami pumasok.

◆Matulog ka na, ako na mag-aayos nito.◆ Sabi ko sa kanya pagkapasok namin.

◆Tabihan mo ako.◆ Sabi niya.

◆Uuwi pa ako, Axcel. Baka hanapin ako ni Daddy.◆ Sabi ko sa kanya. Bigla naman siyang lumapit sa akin.

◆Hindi ka uuwi, ano◆ng oras na! Baka mapahamak ka pa sa labas, I◆ll call your Dad and I◆ll tell him that you◆re here.◆ He said seriously.

◆Axcel, hindi na ako bata. I can◆◆

◆No. You are not going home. Kapag sinabi ko, sinabi ko. Dito ka na matulog, tabi tayo.◆ Sabi niya.

◆Para ka talagang bata kapag ganyan ka. Baka naman tsansingan mo lang ako kapag tabi na naman tayong natulog?◆ Sabi ko sa kanya. Pinisil ko ang ilong niya kaya sumimangot lang siya.

◆Hindi, tabi lang tayo matutulog. Yakap lang naman ah? Hindi naman kita hinahalikan diyan.◆ Sabi niya.

◆Oo na, sige na. Mauna ka na sa kwarto, mag-bibihis lang ako.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Hihintayin kita ah, five minutes lang.◆ Sabi niya.

◆Oo na, ang excited mo masyado.◆ Sabi ko sa kanya.

◆I◆ll wait.◆ Iyon lang ang sinabi niya at tsaka siya pumasok sa kwarto niya. Napailing na lang ako.

Inilipag ko muna ang mga pinamili namin sa lamesa. Kinuha ko ang extra kong damit sa bag ko at tsaka pumasok sa banyo niya para makapagpalit. Simpleng sando lang at tsaka short shorts ang ipinalit ko. Sanay na naman akong magsuot ng ganoon lang kapag kaharap ko si Axcel. Hindi ko alam kung bakit, pero parang wala na akong itinatago kay Axcel. Iyon nga lang, wala pang nangyayari sa amin ni-isang beses. Kahit kasi nasa 21st Century na kami, pinapahalagahan ko pa rin ang virginity ko. Dahil sabi sa akin noon ng Mommy ko. The best gift to your future husband is yourself. Kaya pinapahalagan ko ang lahat ng mayroon ako, dahil gusto kong ibigay ng buong-buo ang sarili ko sa magiging asawa ko.

Pagkatapos kong ayusin ang gamit ko, pumasok na ako sa kwarto ni Axcel. Napasinghap ako ng makita kong naka-boxer shorts na lang siya at nakahiga na sa kama habang pikit ang mga mata. Gusto ko man siyang sipain, hindi ko na magawa. Alam naman kasi niyang tabi kami matutulog pero ganoon ang tarasa niya. Pero katulad nga ng sinabi ko, sanay na ako sa mga galawan niya.

Nagmulat siya ng mata ng maramdaman niyang umupo ako sa kama niya. ◆Dito ka sa tabi ko.◆ Sabi niya.

◆Bakit ganyan itsura mo?◆ Sabi ko sa kanya. Tinignan ko ulit ang kabuuan niya at ng mapadako ang mata ko sa bagay na ◆yon, agad akong umiwas ng tingin. Bakat kasi ang dapat bumakat.

◆Bakit ba? Parang ito lang naiilang ka. Nakita mo akong nakaganito dati ah, tsaka boxers lang naman talaga ang suot ko kapag matutulog tayo ah?◆ Sabi niya.

◆Oo na, ang ingay mo.◆ Sabi ko sa kanya. Humiga na ako sa tabi niya.

◆Ang layo mo masyado.◆ Nagulat ako ng bigla siyang humarap sa akin.

◆Naiilang nga kasi ako.◆ Sabi ko sa kanya. Tumawa naman siya ng mahina.

◆Ang prude mo naman, kapag naman tinuloy natin ang kasal may mangyayari sa atin ah. Makikita mo ang dapat makita at makikita kitang hubo◆t hubad.◆ Sabi niya. Hinampas ko naman siya sa matipuno niyang dibdib.

◆Ang kapal mo ha!◆ Sabi ko sa kanya. Bigla ay parang may kuryenteng dumaloy sa sistema ko ng biglang pumulupot ang kanyang mga braso sa bewang ko.

◆A◆Axcel.◆

◆Payakap lang, tayo lang naman dalawa nandito, walang makakakita.◆ Sabi niya. Wala naman na akong nagawa nang tuluyan ng yumakap siya sa akin. Sobrang lapit lang naming dalawa at hindi ako sanay ng ganito pero bakit pakiramdam ko ang sarap ng ganitong pakiramdam? Iyong siya at ako, ganito. Nasa iisang kama, magkayakap.

Ramdam ko ang init at kung gaano katigas ang katawan niya.

◆Huwag kang aalis sa tabi ko ah, aanakan kita.◆ Sabi niya.

◆Para kang sira, hindi na nagtino ◆yang bibig mo at kung anu-ano na lang na kababuyan ang nalabas.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Ituloy na lang kasi natin ang kasal, pwede ka na namang pagtyagaan ah.◆ Sabi niya.

◆So, ◆ganon?◆

◆Joke lang, ang sexy mo nga tsaka maganda ka. Gwapo ako, medyo maganda ka naman. Pwede na. Ayaw mo sex tayo?◆ Narinig ko siyang tumawa ng mahina pagkasabi niya ◆non.

◆Isa hindi mo ititigil ◆yang bibig mo?◆

◆Sige na, isa lang eh. Hindi ba◆t sabi ko sa◆yo sa una lang masakit? I will be gentle kapag ipapasok◆◆ Tinakpan ko na ang bibig niya.

◆Sabi nang itikom mo ◆yan eh. Uuwi ako sige ka.◆ Sabi ko sa kanya. Tumigil naman siya at doon ko lang tinanggal ang kamay ko na nakatakip sa bibig niya.

◆Hindi na, bebehave na ako.◆ Sabi niya. Kahit naiilang ako, inilagay ko ang kamay ko sa dibdib niya at tsaka nilaro ang kanyang nipples.

◆Heena, nakikiliti ako. Itigil mo ◆yang ginagawa mo.◆ Sabi niya sa akin pero hindi ako tumigil. Hindi ko alam, pero trip na trip ko ang nipples niya. Ang sarap kasing laruin.

◆Kapirasong laman, ipinagdadamot mo? Palaro lang.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Isa, kapag hindi ka tumigil. Magagahasa kita ng wala sa oras.◆ Seryoso pa rin na sabi niya.

◆Bakit ba? Ang damot nito.◆

◆Isa, hindi ka titigil?◆

◆Ayoko nga, parang ito lang.◆

◆Ayaw mo talagang tumigil? Bahala ka, may magagalit.◆ Sabi niya. Huh? Magagalit? Sino naman magagalit?

◆Wala namang magagalit, niloloko mo naman ako.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Ayaw mo maniwala? Sabing may magagalit.◆ Sabi pa niya.

◆Sino ba?◆ Medyo naiinis kong sabi.

◆Hindi sino, ano.◆ At nagulat ako ng bigla niyang idiin ang ibaba niyang katawan sa

akin. Bigla ay nanlaki ang mata ko ng maramdaman ko ang kanyang nabubuhay na pagkalalaki.

◆Axcel!◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there. Active ako roon. I have to attend a party tomorrow, so this is an advance update for your guys.

NINE

◆Bakit ka ba nakasimangot diyan? Ayusin mo nga ◆yang mukha mo, ang aga-aga nakabusangot.◆ Naiinis kong sabi sa kanya. Pauwi kasi kami ngayon sa bahay nila. Wala naman kasi kaming pasok kaya napagpasyahan naming dalawin ang Mommy niya. Sabi rin kasi sa akin ni Tita Freen na umuwi si Tito Levinn galing sa Rancho. Simula kasi ng mamatay si Lolo Gabriel, si Tito Levinn na ang namahala sa buong Rancho at si Tito Arthur naman ang pumalit sa pwesto niya.

◆Sabi mo kasi kakain tayo sa labas, pero hindi mo naman tinupad.◆ Nakasimangot niyang sabi.

◆Sabi ko nga hindi na, hindi ba? Kasi nga pupunta tayo sa inyo para dalawin ang Mommy mo.◆ Paliwanag ko sa kanya. Alas otso na ng umaga at kasalukuyang tinatahak namin ang EDSA. Ako rin ang nag dadrive dahil nag-iinarte na naman siya.

◆Saglit lang naman tayong kakain ah! Sabihin mo lang ayaw mo akong pakainin.◆ Sabi pa niya. Kaunti na lang talaga kakaltukan ko na ◆tong Montemayor na ◆to.

◆Gutom ka na ba?◆ Tanong ko sa kanya na hindi inaalis ang tingin sa kalsada.

◆Huwag mo na akong pakainin! Ayos lang naman sa◆yo na ginugutom ako.◆ Parang batang sabi niya.

◆Hindi na, kakain na tayo. Saan mo ba gusto?◆ Tanong ko sa kanya. Kapag ganito pa namang nagtatampo siya, ang hirap niyang amuhin.

◆Ayoko. Kumain ka mag-isa mo.◆ Nakasimangot pa rin niyang sabi.

◆Di ◆wag, kakain talaga ako mag-isa ko. Pakielam ko sa◆yo.◆ Sabi ko sa kanya. Akala naman niya papatulan ko siya, lagi na lang siyang ganyan.

◆Talaga!◆ Parang batang sagot niya sa akin at tsaka siya nag-iwas ng tingin. Hindi ko na lang siya pinansin at pinagpatuloy ko na lang ang pagmamaneho, pero nang makakita ako ng isang fast food chain dumaan ako roon para umorder. Mag dadrive thru na lang ako. Umorder lang ako ng dalawang burger, isang spag at dalawang coffee. Gutumin kasi si Axcel, pero kahit na matakaw siya. Madalas naman siyang mag-jogging tuwing umaga at mag-gym lalo na kung may free time siya. Minsan nga isinasama niya ako mag-gym para raw mapanatili ko ang sexy kong katawan.

◆Oh, kumain ka na.◆ Sabi ko sa kanya sabay abot ng burger at spag. Ipinatong ko naman sa may harap ang coffee naming dalawa. Pinagpatuloy ko na ang pagmamaneho pero hindi pa rin siya nagsasalita at ayaw niya akong pansinin.

◆Axcel, tigilan mo ◆yang pag-iinarte mo. Hindi na ako natutuwa.◆ Seryoso kong sabi sa kanya.

◆Sabi mo wala kang pakielam sa akin, hindi ba? Bakit mo ko kinakausap.◆ Sagot niya sa akin.

◆Kinakausap kita dahil may pakielam ako sa◆yo, kaya kumain ka na diyan.◆ Seryoso ko pa rin na sabi sa kanya.

◆Sabi mo kanina wala.◆

◆Sabi ko lang ◆yon, alam mo namang hindi kita kayang tiisin. Lalo na◆t ganyang katigas ang ulo mo.◆ Sabi ko sa kanya. Alam naman kasi niya talaga ◆yon, lagi niya lang akong inaartehan.

◆Talaga? Sabi mo ◆yan ah!◆ Nakangiting sagot niya sa akin. Kumagat na siya sa burger na inorder ko.

◆Alam mo Heena, pwede ka na naman pumasa sa tipo kong babae eh. Inaalagaan mo ako, kabisado mo na ugali ko, hindi mo ako kayang tiisin. Tsaka sa◆yo lang ako ganito. Sure ka bang ayaw mong ituloy natin ang kasal? Kasi sa akin ayos lang.◆ Sabi niya sabay kagat ulit sa burger niya.

◆Di ginawa mo akong katulong? Tsaka ang kasal, para sa dalawang taong nagmamahalan lang. Hindi naman natin mahal ang isa◆t isa, hindi ba? So bakit tayo magpapakasal.◆ Sagot ko sa kanya na hindi inaalis ang tingin sa kalsada. Maingat kasi akong magmaneho.

◆Hindi ka na naman lugi sa akin ah? Gwapo naman ako.◆ Sabi niya sa akin. Pinapanood niya lang akong magmaneho habang siya kumakain.

◆Gwapo ka nga, tanga ka naman. Mapapala ko sa◆yo?◆ Diretsa kong sabi sa kanya.

◆Hindi naman ako tanga ah. Matalino naman ako, hindi ko lang talaga alam ◆yong mga pambabaeng gawain. Kaya ka nga nandyan sa tabi ko eh.◆ Sabi niya.

◆Hindi talaga sa◆yo uso ang salitang humble, ◆no?◆

◆Sus, bakit pa ako magiging humble kung totoo naman. Teka, susubuan kita.◆ Sabi niya. Nagulat naman ako ng bigla niyang ilapit ang burger niya sa bibig ko.

◆Kagat ka na, nagmamaneho ka. Ayokong nagugutom ka.◆ Seryoso niyang sabi sa akin. Parang awtomatikong kumilos naman ang bibig ko at kumagat sa burger niya. Sumilay naman ang pamatay niyang ngiti. Hindi ko alam pero parang uminit ang pisngi ko at pakiramdam ko ay namumula ang buo kong mukha.

◆Pero seryoso, kapag na-inlove ako sa◆yo hindi na kita pakakawalan pa. Bahala ka kung ayaw mong magpakasal sa akin, basta ako papakasalan kita.◆ Seryosong sabi niya habang kumakain.

◆Para kang sira, Axcel. Tsaka huwag ka ngang magsasalita na puno ang bibig. Wala ka talagang manners sa katawan ◆no?◆ Sabi ko sa kanya.

◆Basta sinabi ko sa◆yo na hindi kita pakakawalan kapag na-inlove ako sa◆yo.◆ Iyon lang ang sinabi niya at tsaka siya muling tumahimik.

<><><>

◆Mommy, si Kuya naman talaga nagsabi sa akin ◆non eh!◆ Sabi ni Francisco sa Mommy niya. Nakasuot pa ◆to ng trunks habang pinapagalitan ni Tita Freen. Iyon ang nadatnan namin ni Axcel pagkapasok namin sa bahay nila.

◆Nakinig ka naman diyan sa Kuya mo? Hindi ba◆t sabi ko sa◆yo na huwag kang papaloko diyan sa mga Kuya mo?! Sinabi ko talaga sa◆yo Francisco, ipapadala kita sa Rancho kapag hindi ka nagtino!◆ Naiinis na sabi ni Tita Freen. Wala sa sarili naman akong napangiti. Ganoon din kasi si Axcel at Aivan kapag pinapagalitan ni Tita Freen noon.

◆Hindi na nga, Mommy. Tsaka matitiis mo ba akong hindi nakikita? Love mo kaya ako!◆ Sabi ni Francisco sabay yakap kay Tita Freen. Napatili naman ng wala sa oras si Tita Freen dahil basa pa si Francisco ng yumakap siya sa Mommy niya.

◆Francisco!◆ Tawag ni Tita Freen ng biglang tumakbo si Francisco at tsaka bumalik sa swimming pool. Naroroon din si Aivan na nag-suswimming.

◆Heena, just wait me here. Okay? Titignan ko lang ang iniluluto ko sa loob. Pakibantayan na lang ◆yang tatlong makukulit na ◆yan.◆ Sabi sa akin ni Tita Freen. Tumango lamang ako bilang tugon sa sinabi niya.

◆Ayaw mong mag swimming?◆ Tanong ko kay Axcel. Pinapanood niya kasi sina Aivan at Francisco na naghaharutan sa may swimming pool.

◆Sus, gusto mo lang ako makitang naka-trunks eh.◆ Sabi niya. Tinaasan ko naman siya ng kilay.

◆Bakit? Macho ka ba? Kung macho ka pa pagnanasaan kita, eh hindi ka naman macho eh. Wala ka ngang abs.◆ Sabi ko sa kanya. Bigla namang nagsalubong ang makakapal niyang kilay.

◆Sino◆ng nagsabing wala akong abs? Kayakap mo nga lang ako kagabi tapos sasabihin mong wala akong abs!◆ Naiinis niyang sabi.

◆Napaka-pikunin mo, ◆no? Kaya ang sarap mong asarin dahil ang bilis mong mapikon.◆ Sabi ko sabay pisil sa ilong niya. Sinimangutan niya lang ako.

◆Ano? Ayaw mo sila sabayan? Alam ko namang miss mo na silang dalawa.◆ Sabi ko kay Axcel. Hindi siya sumagot, nagulat na lang ako ng bigla siyang tumayo at tsaka hinubad iyong v-neck na suot niya at pati na rin ang khaki shorts na suot niya. Boxer brief niya lang ang itinira niya.

◆Axcel!◆ Naiinis kong sabi sa kanya sa kanya ng bigla niyang ibato sa mukha ko ang suot niyang damit. Naamoy ko tuloy ng wala sa oras ang panlalaki niyang pabango.

Nagmamadali siyang tumakbo sa pool at tsaka nakipagharutan sa mga kapatid niya. Na-miss siguro ng mokong makaharutan ang mga kapatid niya. Naaalala ko pa kasi dati,

naghahabulan silang tatlo ng mga naka-brief lang kahit pa nasa high school na sina Aivan at Axcel noon.

“Ngayon ko na lang ulit sila nakitang magkakasama at naglalaro.” Bigla akong napalingon ng marinig ko ang boses ni Tita Freen.

“Oo nga po, Tita. Si Axcel, ang saya-saya ng mukha oh. Lagi kasi akong sinusungitan niyan kapag kaming dalawa lang. Lagi akong binabara tsaka inaasar.” Sabi ko kay Tita Freen. Narinig ko naman ang mahina niyang pagtawa.

“Alam mo naman ‘yan, iisa lang ang pinagmanahan. Ganoon din naman ang Daddy nila sa akin noon. Walang ibang ginawa kung hindi ang asarin ako, paiyakin at awayin. But those things are the best memories that I won’t ever forget.” Sabi ni Tita Freen. Napangiti naman ako.

“Lagi mong tatandaan na kahit maghiwalay man kayo ng taong ‘yon, hindi pa rin mawawala ang mga memories na nagawa n’yo ng magkasama. Alam kong kabisado mo na si Axcel, I have already observed about that. May tiwala ako sa inyong dalawa at kilala kita, Heena. You are a smart girl, kaya mong i-handle ang isang Montemayor. Ang hirap kaya nilang palakihin. Sa Daddy pa nga lang nilang unggoy hirap na ako eh, dinagdagan pa ng tatlo? Pero masaya ako na dumating sila sa buhay ko. Iba magmahal ang isang Montemayor, Heena. Always note that to yourself.” Nakangiting sabi ni Tita Freen sa akin.

“Once a Montemayor always a Montemayor.” Sabi ko kay Tita Freen na sinabayan namin ng pagtawa.

“Misis!” Napalingon naman kami ni Tita Freen sa lalaking tumawag sa kanya. It’s him, Tito Levinn. Nakakunot-noo ito at magkasalubong ang mga kilay. Kamukha ni Axcel at Aivan ang Daddy nila kapag nakaganoon. Si Francisco kasi ay mas kamukha si Tita Freen.

“Heena, iiwan muna kita dito ah? May topak na naman ‘yong siraulo kong asawa. I’ll call you kapag kakain ka.” Sabi ni Tita Freen. Ngumiti lang ako bilang tugon. Umalis na si Tita Freen at sa pag-alis niyang ‘yon, bigla akong napaisip.

Iba magmahal ang isang Montemayor. Hindi ko alam kung ano ang gustong sabihin ni Tita Freen. Pero isa lang ang gusto kong malaman.

Paano nga ba magmahal ang isang Montemayor?

Biglang naputol ang pag-iisip ko ng may biglang bumuhat sa akin. Napatili ako ng wala sa oras ng makitang si Axcel iyon. Pero mas lalo akong napatili ng bigla siyang tumalon sa pool kasama ako.

“Montemayor!”

<><><>

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there.

TEN

Hindi ako natutuwa sayo, Montemayor. Seryoso kong sabi sa kanya habang inaayos ko ang sarili ko. Buti na lang talaga at wala akong suot na sapatos kanina nang tumalon siya kasama ako sa may pool. Kami na lang ang naiwan ngayon dito dahil tinawag na ni Tita Freen si Aivan at Francisco para kumain. Nagpaiwan lang kaming dalawa.

Parang yon lang, ang saya kaya. Nakangiti niyang sabi sa akin. Hindi ko na lang siya pinansin. Hindi talaga kasi ako natuwa sa ginawa niya kanina. Halos kasi malunod na ako sa biglaang pagtalon niya sa pinakamalalim na parte ng pool kanina.

Kinuha ko ang tuyong twalya sa may lamesa na malapit lang sa pool at agad kong pinunasan ang sarili ko. Nakaupo ako habang nagpupunas ng tumabi siya sa akin.

Oy, sorry na. Sungit nito. Pabirong sabi niya. Pero hindi ko pa rin siya pinansin. Pagkatapos niya akong pag-tripan kanina? Ayoko pa naman ng ganoon, madali kasing uminit ang ulo ko sa mga bagay na hindi nakakatuwa.

Pansinin mo ako, nag-sorry na naman ako. Sabi niya sa akin. Hindi ko pa rin siya pinansin. Patuloy ko lang na pinupunasan ang sarili ko.

Heena, sorry na. Gusto lang naman kita lambingin kanina. Sabi niya.

Kung panlalambing ang tawag mo don, hindi nakakatuwa. Seryoso kong sabi sa kanya at tsaka ko siya tinapunan ng saglit na tingin.

Hindi ko na uulitin, promise. Sabi niya sabay taas ng kaliwang kamay. I just

rolled my eyes. May nangako bang kaliwang kamay ang nakataas?

Tumayo na ako pagkatapos kong punasan ang sarili ko. Hindi ko na lang siya pinansin at tsaka naglakad papasok sa loob ng malaking bahay nila. Pero nakakailang hakbang pa lang ako ng bigla akong yakapin ni Axcel mula sa likuran. Bigla ay parang may kuryenteng dumaloy sa buong sistema ko nang yakapin niya ako. Wala kasi siyang ibang saplot kung hindi boxer brief lang kaya halos wala na siyang saplot

◆Sorry na, hindi na ako uulit. Susundin na kita, mag-bebehave na ako tsaka lilinisin ko na lagi unit ko. Kausapin mo lang ako.◆ Bakas sa tono ng boses niya na seryoso siya sa sinabi niya. Pero hindi ko pa rin maiwasan ang makaramdam ng kakaiba sa pagkakayakap niya mula sa may likuran ko. Oo, aaminin ko. Maraming beses na niyang nagawa ang ganitong bagay sa akin. Pero bakit ganito? Bakit sa puntong ◆to may kakaiba akong nararamdaman? Bakit parang gusto kong nakayakap na lang siya sa akin? Na para bang ako ang lakas niya at siya ang lakas ko. I shook my head. Nasisiraan na siguro ako ng ulo.

I turned myself at him and I suddenly met his eyes. Those sincere eyes he has, those eyes who were so meaningful to me.

◆Hindi lahat ng biro, nakakatuwa.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sorry na nga, hindi na ko uulit. Bati na tayo?◆ Parang batang sabi niya at tsaka siya ngumiti ng maluwag. Hinampas ko naman siya sa dibdib niya.

◆Nakakainis ka kamo.◆ Medyo nakangiti kong sabi sa kanya.

◆Bakit naman?◆ Tanong niya nang nakangiti. Alam naman niya kung bakit.

◆Alam mong hindi kita matitiis! Kukurutin na kita sa singit, makikita mo.◆ Sabi ko sa kanya. Narinig ko naman ang mahina niyang pagtawa.

◆Love mo kasi ako kaya hindi mo ko matiis, kiss mo nga ako!◆ Sabi niya at akma niya akong hahalikan pero agad kong tinakpan ang bibig niya.

◆Akala mo naman papauto ako sa◆yo, mga galawan mo eh ◆no? Sipain kita diyan.◆ Sabi

ko sa kanya. Inakbayan naman niya ako.

◆Di ka naakit sa akin? Labas ◆yung abs ko oh tsaka nipples ko.◆ Natatawa niyang sabi.

◆Hindi naman porket macho ka, maaakit agad ako sa◆yo. Mas prefer ko pa rin ang mga lalaking may laman pati utak.◆ Seryoso kong sabi sa kanya.

◆Hindi naman ako bobo ah!◆ Nakasimangot niyang sabi.

◆Wala naman akong sinasabi ah? Baliw ◆to.◆ Natatawa kong sabi sa kanya.

◆Baliw one lang, pag dalawa ◆to.◆ Sabi niya.

◆Weh! Ang corny mo na, Montemayor.◆ Sabi ko sabay hampas ng mahina sa dibdib niya.

◆Chansing ka.◆ Sabi niya kaya napataas ang kilay ko.

◆Ang kapal ha.◆ Sabi ko.

◆Talaga naman. Pero seryoso? Hindi ka man lang naakit sa katawan ko? Kahit konti?◆ Tanong niya.

◆Para kang sira, Axcel. Sige na nga, aamin na ako. Naaakit ako sa katawan mo kahit papaano. Lalo na sa nipples mo, pakurot nga.◆ Sabi ko sabay kurot sa kanyang nipples.

◆Lagi mo na lang trip ◆yan. Kapag may nagalit na naman, bahala ka.◆ Sabi niya. Tinampal ko naman ng mahina ang bibig niya. Ayan na naman kasi ang bastos niyang bibig.

◆Tara na nga, gutom ka na ba?◆ Tanong ko sa kanya. Tumango naman siya.

◆Bakit? Pakakainin mo ba ako?◆

◆Magtigil ka, hindi na kita susubuan. Mahiya ka naman sa parents mo. Ang laki-laki mong tao tapos nagpapasubo ka pa?◆ Sumimangot naman siya.

◆Ano naman ngayon kung subuan mo ako sa harap nila? Kinakahiya mo ba ako?◆ Seryoso niyang sabi.

◆Alam mo kapag ang seryoso mo, ang guwapo mo sa paningin ko.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sagutin mo ◆yong tanong ko. Kinakahiya mo ba ako?◆ Seryoso pa rin niyang sabi habang diretsong nakatingin sa mga mata ko. I smiled, a smile which is only for him.

◆Hindi kita ikinakahiya, ipinagmamalaki pa kita. I◆m so proud to have you, Axcel. Kahit na isip bata ka pa at minsan tanga. Hinding-hindi kita ikakahiya, tandaan mo ◆yan. Okay?◆ Sabi ko sa kanya. Sumilay naman ang ngiti sa mukha niya.

◆Paano kapag may nagawa akong mali tapos lahat ng taong importante sa akin talikuran ako. Ano ang gagawin mo?◆ Tanong niya sa akin.

◆Hindi naman kita kakampihan agad, aalamin ko muna ang nagawa mong mali. Pero hindi ko kayang talikuran ka. Hindi kita iiwan sa oras na nag-iisa ka lang, unless ikaw ang mang-iwan.◆ Seryoso kong sabi sa kanya. Hindi siya sumagot, nakatitig lang kami sa mata ng isa◆t isa na tila ba nag-uusap. Hindi ko mabasa ang nasa isip niya pero sa pamamagitan ng mga mata niya, alam kong masaya siya. Magsasalita pa sana ako pero hindi ko inaasahan ang sunod niyang ginawa.

He suddenly kissed me.

*

Nagising ako nang maramdaman kong mayroong tumabi sa akin sa may kama. Agad naman akong lumingon at si Axcel iyon, may nunal kasi siya sa gilid ng labi niya at tsaka kabisado ko na ang mga galaw niya. Tumingin ako sa orasan sa may gilid ng kama.

It◆s already eleven in the evening. Wala kasi akong ibang ginawa kung hindi ang makipagkwentuhan kay Tita Freen. Tinuruan niya rin akong mag-luto ng iba pang putaheng alam niya at tinuruan din ako ni Tita Freen mag-bake.

◆Bakit hindi ka pa natutulog?◆ Tanong ko sa kanya. Sa guest room ako natulog, may sarili kasing kwarto sina Aivan at Axcel. Si Francisco naman, katabi ng mga magulang niya matulog.

◆Hindi ako makatulog.◆ Sabi niya. Tinignan ko siya, bakas naman sa mukha niya na inaantok siya.

◆Bakit hindi ka makatulog?◆ Umupo naman ako sa may kama.

◆Hindi ko alam, patulugin mo ako. Tatabi ako sa◆yo, hindi ako makatulog sa kwarto namin ni Aivan.◆ Sabi niya.

◆Baka kung ano isipin ni Tita Freen kapag dito ka natulog. Bumalik ka na ◆don.◆ Sabi ko sa kanya. Wala pa kaming pasok kinabukasan pero bukas na rin kami uuwi.

◆Hayaan mo sila kung ano isipin nila. Basta tabi tayo, hindi ako makatulog sa

kwarto namin. Dito na lang ako, tabi tayo.◆ Sabi niya. Bakas na rin sa boses niya na inaantok na siya. Huminga naman ako ng malalim.

◆Sige na, dito ka na sa tabi ko.◆ Sabi ko sa kanya. Agad naman siyang kumilos at humiga sa tabi ko. Nagkumot din siya gamit ang kumot na gamit ko. Nakasuot siya ng sando at pajama. Samantalang naka short shorts naman ako at sando rin.

◆Bakit hindi ka makatulog?◆Tanong ko sa kanya.

◆I had a bad dream.◆ Sabi niya, I sighed. Ganoon na siya simula pagkabata. Kapag nananaginip siya ng masama, hindi na siya nakakatulog. Isa iyon sa mga nakabisa ko sa kanya. Dati kasi ay pinuntahan pa niya ako sa bahay ng minsang managinip siya ng masama. Hindi ko alam ang gagawin ko, pero hindi ko inaasahan na kakalma siya sa yakap ko.

◆Do you want to share it to me?◆ I asked him. He just shook his head.

◆I don◆t want to tell you about my bad dream. I don◆t want it to happen.◆ He said seriously.

◆There◆s nothing wrong to share it with me, little kiddo. C◆mon, tell me.◆ I said. I heard him sighed.

◆You left me.◆ He said seriously. I smiled.

◆It won◆t happen. I promise.◆ I said with a smile.

◆Don◆t tell me that as a promise.◆ He said.

◆I won◆t leave you without any reason. Hindi ako aalis hangga◆t hindi mo sinasabi. Okay? Tara nga dito, kunwari ka pa. Gusto mo lang ng yakap ko.◆ Sabi ko sa kanya. Parang bata naman siyang yumakap sa akin ng mahigpit. Parang awtomatiko namang kumilos din ang mga braso ko at tsaka ko rin siya niyakap.

◆I◆m afraid.◆ Sabi niya.

◆Don◆t be afraid, it◆s just a bad dream.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆I◆m not afraid because of that. Natatakot ako na baka mangyari ◆yong panaginip ko.◆ Sabi niya sa akin.

◆Hindi ba◆t sabi ko, hindi ako aalis hangga◆t hindi mo sinasabi? Kakalaro mo kasi ◆yan kanina kaya ka nananaginip ng ganyan.◆ Sabi ko sa kanya. Marahan ko namang hinawi ang makapal at bagsak niyang buhok.

◆Kung aalis man ako, may rason. Hindi pwedeng wala. Kaya ikaw, mag bebehave ka lagi para hindi ako umalis.◆ Sabi ko sa kanya. Naramdaman ko naman ang pagtango niya at mas lalong paghigpit ng yakap niya sa akin.

◆Matulog ka na, andito lang ako. Babantayan kita.◆ Sabi ko sa kanya. Hindi na siya sumagot. Naramdaman ko na lang na nakatulog na siya batay sa paghinga niya. Huminga ako ng malalim.

I love this kind of his side.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there.

TEN

◆Hindi ako natutuwa sa◆yo, Montemayor.◆ Seryoso kong sabi sa kanya habang inaayos ko ang sarili ko. Buti na lang talaga at wala akong suot na sapatos kanina nang tumalon siya kasama ako sa may pool. Kami na lang ang naiwan ngayon dito dahil tinawag na ni Tita Freen si Aivan at Francisco para kumain. Nagpaiwan lang kaming dalawa.

◆Parang ◆yon lang, ang saya kaya.◆ Nakangiti niyang sabi sa akin. Hindi ko na lang siya pinansin. Hindi talaga kasi ako natuwa sa ginawa niya kanina. Halos kasi malunod na ako sa biglaang pagtalon niya sa pinakamalalim na parte ng pool kanina.

Kinuha ko ang tuyong t◆walya sa may lamesa na malapit lang sa pool at agad kong pinunasan ang sarili ko. Nakaupo ako habang nagpupunas ng tumabi siya sa akin.

◆Oy, sorry na. Sungit nito.◆ Pabirong sabi niya. Pero hindi ko pa rin siya pinansin. Pagkatapos niya akong pag-tripan kanina? Ayoko pa naman ng ganoon, madali kasing uminit ang ulo ko sa mga bagay na hindi nakakatuwa.

◆Pansinin mo ako, nag-sorry na naman ako.◆ Sabi niya sa akin. Hindi ko pa rin siya pinansin. Patuloy ko lang na pinupunasan ang sarili ko.

◆Heena, sorry na. Gusto lang naman kita lambingin kanina.◆ Sabi niya.

◆Kung panlalambing ang tawag mo ◆don, hindi nakakatuwa.◆ Seryoso kong sabi sa kanya at tsaka ko siya tinapunan ng saglit na tingin.

◆Hindi ko na uulitin, promise.◆ Sabi niya sabay taas ng kaliwang kamay. I just rolled my eyes. May nangako bang kaliwang kamay ang nakataas?

Tumayo na ako pagkatapos kong punasan ang sarili ko. Hindi ko na lang siya pinansin at tsaka naglakad papasok sa loob ng malaking bahay nila. Pero nakakailang hakbang pa lang ako ng bigla akong yakapin ni Axcel mula sa likuran. Bigla ay parang may kuryenteng dumaloy sa buong sistema ko nang yakapin niya ako. Wala kasi siyang ibang saplot kung hindi boxer brief lang kaya halos wala na siyang saplot

◆Sorry na, hindi na ako uulit. Susundin na kita, mag-bebehave na ako tsaka lilinisin ko na lagi unit ko. Kausapin mo lang ako.◆ Bakas sa tono ng boses niya na seryoso siya sa sinabi niya. Pero hindi ko pa rin maiwasan ang makaramdam ng kakaiba sa pagkakayakap niya mula sa may likuran ko. Oo, aaminin ko. Maraming beses na niyang nagawa ang ganitong bagay sa akin. Pero bakit ganito? Bakit sa puntong ◆to may kakaiba akong nararamdaman? Bakit parang gusto kong nakayakap na lang siya sa akin? Na para bang ako ang lakas niya at siya ang lakas ko. I shook my head. Nasisiraan na siguro ako ng ulo.

I turned myself at him and I suddenly met his eyes. Those sincere eyes he has, those eyes who were so meaningful to me.

◆Hindi lahat ng biro, nakakatuwa.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sorry na nga, hindi na ko uulit. Bati na tayo?◆ Parang batang sabi niya at tsaka siya ngumiti ng maluwag. Hinampas ko naman siya sa dibdib niya.

◆Nakakainis ka kamo.◆ Medyo nakangiti kong sabi sa kanya.

◆Bakit naman?◆ Tanong niya nang nakangiti. Alam naman niya kung bakit.

◆Alam mong hindi kita matitiis! Kukurutin na kita sa singit, makikita mo.◆ Sabi ko sa kanya. Narinig ko naman ang mahina niyang pagtawa.

◆Love mo kasi ako kaya hindi mo ko matiis, kiss mo nga ako!◆ Sabi niya at akma niya akong hahalikan pero agad kong tinakpan ang bibig niya.

◆Akala mo naman papauto ako sa◆yo, mga galawan mo eh ◆no? Sipain kita diyan.◆ Sabi ko sa kanya. Inakbayan naman niya ako.

◆Di ka naakit sa akin? Labas ◆yung abs ko oh tsaka nipples ko.◆ Natatawa niyang sabi.

◆Hindi naman porket macho ka, maaakit agad ako sa◆yo. Mas prefer ko pa rin ang mga lalaking may laman pati utak.◆ Seryoso kong sabi sa kanya.

◆Hindi naman ako bobo ah!◆ Nakasimangot niyang sabi.

◆Wala naman akong sinasabi ah? Baliw ◆to.◆ Natatawa kong sabi sa kanya.

◆Baliw one lang, pag dalawa ◆to.◆ Sabi niya.

◆Weh! Ang corny mo na, Montemayor.◆ Sabi ko sabay hampas ng mahina sa dibdib niya.

◆Chansing ka.◆ Sabi niya kaya napataas ang kilay ko.

◆Ang kapal ha.◆ Sabi ko.

◆Talaga naman. Pero seryoso? Hindi ka man lang naakit sa katawan ko? Kahit konti?◆ Tanong niya.

◆Para kang sira, Axcel. Sige na nga, aamin na ako. Naaakit ako sa katawan mo kahit papaano. Lalo na sa nipples mo, pakurot nga.◆ Sabi ko sabay kurot sa kanyang nipples.

◆Lagi mo na lang trip ◆yan. Kapag may nagalit na naman, bahala ka.◆ Sabi niya. Tinampal ko naman ng mahina ang bibig niya. Ayan na naman kasi ang bastos niyang bibig.

◆Tara na nga, gutom ka na ba?◆ Tanong ko sa kanya. Tumango naman siya.

◆Bakit? Pakakainin mo ba ako?◆

◆Magtigil ka, hindi na kita susubuan. Mahiya ka naman sa parents mo. Ang laki-laki mong tao tapos nagpapasubo ka pa?◆ Sumimangot naman siya.

◆Ano naman ngayon kung subuan mo ako sa harap nila? Kinakahiya mo ba ako?◆ Seryoso niyang sabi.

◆Alam mo kapag ang seryoso mo, ang guwapo mo sa paningin ko.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sagutin mo ◆yong tanong ko. Kinakahiya mo ba ako?◆ Seryoso pa rin niyang sabi habang diretsong nakatingin sa mga mata ko. I smiled, a smile which is only for him.

◆Hindi kita ikinakahiya, ipinagmamalaki pa kita. I◆m so proud to have you, Axcel. Kahit na isip bata ka pa at minsan tanga. Hinding-hindi kita ikakahiya, tandaan mo ◆yan. Okay?◆ Sabi ko sa kanya. Sumilay naman ang ngiti sa mukha niya.

◆Paano kapag may nagawa akong mali tapos lahat ng taong importante sa akin talikuran ako. Ano ang gagawin mo?◆ Tanong niya sa akin.

◆Hindi naman kita kakampihan agad, aalamin ko muna ang nagawa mong mali. Pero hindi ko kayang talikuran ka. Hindi kita iiwan sa oras na nag-iisa ka lang, unless ikaw ang mang-iwan.◆ Seryoso kong sabi sa kanya. Hindi siya sumagot, nakatitig lang kami sa mata ng isa◆t isa na tila ba nag-uusap. Hindi ko mabasa ang nasa isip niya pero sa pamamagitan ng mga mata niya, alam kong masaya siya. Magsasalita pa sana ako pero hindi ko inaasahan ang sunod niyang ginawa.

He suddenly kissed me.

*

Nagising ako nang maramdaman kong mayroong tumabi sa akin sa may kama. Agad naman akong lumingon at si Axcel iyon, may nunal kasi siya sa gilid ng labi niya at tsaka kabisado ko na ang mga galaw niya. Tumingin ako sa orasan sa may gilid ng kama.

It◆s already eleven in the evening. Wala kasi akong ibang ginawa kung hindi ang makipagkwentuhan kay Tita Freen. Tinuruan niya rin akong mag-luto ng iba pang putaheng alam niya at tinuruan din ako ni Tita Freen mag-bake.

◆Bakit hindi ka pa natutulog?◆ Tanong ko sa kanya. Sa guest room ako natulog, may sarili kasing kwarto sina Aivan at Axcel. Si Francisco naman, katabi ng mga magulang niya matulog.

◆Hindi ako makatulog.◆ Sabi niya. Tinignan ko siya, bakas naman sa mukha niya na inaantok siya.

◆Bakit hindi ka makatulog?◆ Umupo naman ako sa may kama.

◆Hindi ko alam, patulugin mo ako. Tatabi ako sa◆yo, hindi ako makatulog sa kwarto namin ni Aivan.◆ Sabi niya.

◆Baka kung ano isipin ni Tita Freen kapag dito ka natulog. Bumalik ka na ◆don.◆ Sabi ko sa kanya. Wala pa kaming pasok kinabukasan pero bukas na rin kami uuwi.

◆Hayaan mo sila kung ano isipin nila. Basta tabi tayo, hindi ako makatulog sa kwarto namin. Dito na lang ako, tabi tayo.◆ Sabi niya. Bakas na rin sa boses niya na inaantok na siya. Huminga naman ako ng malalim.

◆Sige na, dito ka na sa tabi ko.◆ Sabi ko sa kanya. Agad naman siyang kumilos at humiga sa tabi ko. Nagkumot din siya gamit ang kumot na gamit ko. Nakasuot siya ng sando at pajama. Samantalang naka short shorts naman ako at sando rin.

◆Bakit hindi ka makatulog?◆Tanong ko sa kanya.

◆I had a bad dream.◆ Sabi niya, I sighed. Ganoon na siya simula pagkabata. Kapag nananaginip siya ng masama, hindi na siya nakakatulog. Isa iyon sa mga nakabisa ko sa kanya. Dati kasi ay pinuntahan pa niya ako sa bahay ng minsang managinip siya ng masama. Hindi ko alam ang gagawin ko, pero hindi ko inaasahan na kakalma siya sa yakap ko.

◆Do you want to share it to me?◆ I asked him. He just shook his head.

◆I don◆t want to tell you about my bad dream. I don◆t want it to happen.◆ He said seriously.

◆There◆s nothing wrong to share it with me, little kiddo. C◆mon, tell me.◆ I said. I heard him sighed.

◆You left me.◆ He said seriously. I smiled.

◆It won◆t happen. I promise.◆ I said with a smile.

◆Don◆t tell me that as a promise.◆ He said.

◆I won◆t leave you without any reason. Hindi ako aalis hangga◆t hindi mo sinasabi. Okay? Tara nga dito, kunwari ka pa. Gusto mo lang ng yakap ko.◆ Sabi ko sa kanya. Parang bata naman siyang yumakap sa akin ng mahigpit. Parang awtomatiko namang kumilos din ang mga braso ko at tsaka ko rin siya niyakap.

◆I◆m afraid.◆ Sabi niya.

◆Don◆t be afraid, it◆s just a bad dream.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆I◆m not afraid because of that. Natatakot ako na baka mangyari ◆yong panaginip ko.◆ Sabi niya sa akin.

◆Hindi ba◆t sabi ko, hindi ako aalis hangga◆t hindi mo sinasabi? Kakalaro mo kasi ◆yan kanina kaya ka nananaginip ng ganyan.◆ Sabi ko sa kanya. Marahan ko namang hinawi ang makapal at bagsak niyang buhok.

◆Kung aalis man ako, may rason. Hindi pwedeng wala. Kaya ikaw, mag bebehave ka lagi para hindi ako umalis.◆ Sabi ko sa kanya. Naramdaman ko naman ang pagtango niya at mas lalong paghigpit ng yakap niya sa akin.

◆Matulog ka na, andito lang ako. Babantayan kita.◆ Sabi ko sa kanya. Hindi na siya sumagot. Naramdaman ko na lang na nakatulog na siya batay sa paghinga niya. Huminga ako ng malalim.

I love this kind of his side.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there.

ELEVEN

"Napagod ka ba?" Tanong ko kay Axcel ng mapansin kong parang pagod ang mukha niya. Kakauwi lang namin galing sa bahay nila at tinawagan ko na rin ang Daddy ko para sabihing nasa Manila na kaming dalawa.

"Oo." Kaswal na sagot niya sa akin. Hinubad niya ang sapatos niyang suot at agad na humiga sa sofa.

"Kung matutulog ka, doon ka na sa kwarto mo. Ipagluluto lang kita ng hapunan at uuwi na ako." Sabi ko sa kanya.

"Babalik ka?" Bigla niyang tanong sa akin.

"Oo, bukas ng umaga babalik ako." Sabi ko sa kanya at tsaka ko inilapag muna ang bag ko sa may lamesa.

"Dito ka na lang, huwag ka nang umuwi." Sabi niya habang pinapanood ang bawat galaw ko.

"Para kang sira. Naminihasa ka na, Montemayor." Sabi ko sa kanya. Ala-sais y media na ng gabi at balot na ng dilim ang kalangitan. Dito agad ako dumiretso sa unit niya para masigurado na ayos siya bago ko siya iwan. Hindi rin kasi ako mapakali kapag hindi ko siya naiiwang maayos.

"Minsan lang naman ako humiling sa'yo. Kahit hanggang 12 lang, ihahatid kita." Pagpupumilit pa niya.

"Hindi pwede, magtigil ka diyan. Tsaka mag-review ka nga, may test ka bukas ah? Kita mo, pitikin ko 'yang itlog mo eh." Sabi ko sa kanya. Sumimangot naman siya sa sinabi ko. Bakit ganoon? Parang nagiging cute siya sa paningin ko kada sisimangot siya.

"Gawin mo nga." Sabi niya. Umupo ulit siya sa sofa, tumabi naman ako sa kanya. Napagod din kasi ako sa biyahe namin.

"Heh. Mag review ka, sisipain na kita diyan, makikita mo. Alam mo namang graduating tayo tapos puro papetiks ka lang. Next sem na ang OJT mo sa Montemayor Empire kaya umayos-ayos ka. Malilintikan ka talaga sa akin kapag hindi ka umayos." Naiinis kong sabi sa kanya. Bigla siyang humiga sa may lap ko at parang bata akong pinakatitigan. Hindi na ako nagulat ng ginawa niya iyon, sanay na ako sa mga biglaang kilos niya. Kabisa ko na rin siya at kapag ganyan siya, may gusto ◆yan o hindi naman kaya ay naglalambing lang. Malambing kasi siya, hindi nga lang halata.

"Bakit ka nakatingin ng ganyan?" Tanong ko sa kanya. Hinawi ko naman ang bagsak at makapal niyang buhok na gustong-gusto niyang ginagawa ko sa kanya.

"Gwapo ba ako?" Parang bata pero seryoso niyang tanong. Bigla naman akong natawa sa

sinabi niya.

"Hindi ka gwapo." Natatawa kong sabi sa kanya. Sumimangot siya kaya mas lalo akong natawa. Ang cute talaga ng lalaking ◆to, ang sarap lang iuwi sa bahay.

"Bakit sabi mo dati pogi ako?" Nakasimangot pa rin niyang tanong sa akin.

"Oh? Sinabi ko ba? Parang wala naman akong matandaan." Sabi ko sa kanya. Tinignan ko ang mukha niya na hindi na maipinta. Mas lalo tuloy akong natatawa.

"Inaaway mo naman ako." Parang batang sabi niya.

"Hindi ah, nagsasabi lang ako ng totoo." Sabi ko sa kanya. Pinisil ko ang matangos niyang ilong at tsaka ko marahang kinurot ang kanyang makinis na pisngi.

◆Sabi mo dati, gwapo naman ako. Tanga nga lang.◆ Sabi niya. Hindi ko naman napigilan ang hindi mapatawa. Nakakainis, siya lang ang nakakapagpatawa sa akin ng ganito.

◆Oo na, sige na. Gwapo ka na, tanga nga lang. Tumutubo na naman ang balbas mo oh tsaka iyong bigote mo. Hindi mo aahitin ◆yan?◆ Sabi ko sa kanya at tsaka ko kinapa ang bigote at balbas niya. Natubo na kasi kaya mas lalo siyang nagmumukhang matured at the same time, gwapo. Bagay kasi sa mestizong tulad niya ang may balbas lalo na◆t balbas sarado pa siya. Nagiging kamukha niya tuloy lalo si Tito Levinn, mas guwapo nga lang siya.

◆Ang laki pala ng boobs mo.◆ Sabi niya bigla. Nanlaki naman ang mata ko sa sinabi niya at pakiramdam ko ay umakyat ang lahat ng dugo ko sa mukha ko.

◆Axcel! Itigil mo ◆yang kamanyakan mo. Hindi ako natutuwa sa ganyan mo.◆ Seryoso kong sabi sa kanya. Sumilay naman ang nakakalokong ngiti sa mukha niya. Gago talaga ◆tong lalaking ◆to.

◆Joke lang, pero malaki talaga.◆ Sabi niya habang nakangiti ng nakakaloko. Tinampal ko naman ang bibig niya para tumigil na siya.

◆Akala ko ba inaantok ka?◆ Tanong ko sa kanya.

◆Hindi na, nawala. Andyan ka eh, ayoko kitang tulugan.◆ Sabi niya sa akin. Nagulat ako ng hinuli niya ang kamay ko at paglaruan iyon. Nakatingin lang ako sa gwapo

niyang mukha habang siya ay ganoon din sa akin. Dumapo naman ang mga mata ko sa labi niya at naramdaman ko ulit ang pamumula ng mukha ko ng maalala na bigla na lamang niya akong halikan sa may pool.

◆Ilang beses na ba tayong naghalikan? Nag-french kiss na tayo dati, hindi ba?◆ Sabi niya bigla.

◆Ang kapal ng mukha mo ah, hindi tayo naghalikan! Ikaw ang humalik sa akin.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Sus, ◆ganon din naman ◆yon. Sinagot mo naman ang halik ko noon ah? Ang sarap nga eh, akala ko nga dati mag sesex na tayo pero aayaw ka rin pala.◆ Sabi niya.

◆Kapag hindi mo itinigil ◆yang bibig mo sa kakasabi ng mga bastos na bagay, uuwi agad ako. Makikita mo.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Dati mo na ◆yang panakot sa akin, hindi na uubra ◆yan. Tsaka ang pula pala ng labi mo. Halikan mo nga ako, gusto kong matikman kung lasang candy pa rin.◆ Sabi niya at hindi ko alam kung seryoso siya sa sinabi niya.

◆At bakit naman kita hahalikan? Para lang ◆yon sa mga mag-boyfriend. Hindi naman kita boyfriend ah.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Di gagawin na kita ngayong girlfriend para makikiss mo na ako.◆ Sagot naman niya sa akin.

◆Gago ka talaga. Tsaka fianc◆ kita, hindi boyfriend.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Di mas okay, sige na. Isa lang, tayo lang naman ang nandito ah? Tsaka dati naman naghahalikan na tayo ah.◆ Direditretso niyang sabi sa akin.

◆Hindi nga sabi, ang kulit mo! Tsaka magluluto pa ako ng dinner mo, tumayo ka na diyan.◆ Sabi ko sa kanya pero ayaw niyang umalis. Nawili ata sa kakahiga sa lap ko.

◆Ang damot mo, buti nga hindi na ako nambababae. Loyal na kaya ako sa◆yo, kasi baka mamaya iwan mo ako bigla kapag nambabae ako kaya sa◆yo na lang muna ako. Swerte mo nga eh.◆

◆Ano◆ng swerte ◆don? Ang kulit-kulit mo nga tapos isip bata ka pa mag-isip. Para kang bata na kaylangang bantayan lagi dahil baka may gawin ka na namang katangahan. Minsan nga iniisip ko kung normal ka ba talaga o hindi.◆ Sabi ko sa kanya. Nagsalubong naman ang makakapal niyang kilay tanda na naaasar siya.

◆Normal ako, sa◆yo lang talaga ako ganito. Hindi ko nga alam kung bakit pag sa ibang babae hindi ko ginagawa ang mga ginagawa ko sa◆yo kaya pasalamat ka kasi may special treatment ka galing sa akin. Sige na, kiss mo na ako.◆ Pagpupumilit niya.

◆Special treatment galing sa special child na tulad mo? Inuuto mo pa ako, Montemayor. Akala mo naman papadala ako sa mga galawan mong ◆yan.◆ Sabi ko sa kanya. Patuloy lang niyang nilalaro ang kamay ko at ako naman ay mukha niya ang napagtripan kong laruin. Ang sarap kasing hawakan iyong balbas niya at bigote, nakakaliti.

◆Minsan, iniisip ko kung paano walang engagement sa pagitan nating dalawa? Ganito kaya tayo? Sana ganito pa rin ◆no? Hindi ko kasi alam ang gagawin ko kung wala ka.◆ Seryoso niyang sabi sa akin. Wala sa sariling napangiti ako.

◆Ang sweet mo ngayon, Montemayor. Ikaw ah! Crush mo talaga ako ◆no? Tsaka kung walang engagement sa pagitan nating dalawa, hindi natin magagawa ◆to dahil sa malamang. Nagpapakasawa ka sa mga babae diyan na patay na patay sa◆yo.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Hindi naman ako babaero, sadyang may pangangailangan lang kaming mga lalaki na babae lang ang makakapagtugon. Hindi ko nga alam kung bakit sa tagal ng pinagsamahan natin, wala pang nangyayari sa atin. Lagi naman kitang nasosolo tapos sexy ka naman, medyo maganda at papasa na rin sa taste ko.◆ Sabi niya at tsaka siya tumawa ng mahina. Sinimangutan ko naman siya.

◆Medyo maganda ka diyan, maganda kaya ako! Bwisit na ◆to.◆ Sabi ko sa kanya sabay kurot sa pisngi niya.

◆Maganda ka pala, dapat ninotify mo ako. Para alam ko.◆ Sabi niya sabay tawa.

◆Asarin mo pa ako. Iiwan talaga kita dito.◆ Naiinis kong sabi sa kanya.

◆Napaka-asar talo mo, kaya kita inaasar dahil asar talo ka eh. Naalala mo dati na pinaiyak kita? Navideohan pa ata ni Aivan ◆yon.◆ Sabi niya sa akin. Bigla ko namang naalala iyon, inasar niya ako ng inasar hanggang sa hindi ko na kinaya at umiyak na talaga ako. Pero sinipa ko naman ang birdy niya pagkatapos kong umiyak. Gago siya eh.

◆Sige, paiyakin mo ako. Iiwan kita ng tuluyan.◆ Naiinis kong sabi sa kanya. Ang lakas kasi niyang mang-asar.

◆Hindi na, behave na ako. Hindi na kita aasarin at hindi na kita paiiyakin.◆ Sabi niya ng nakangiti.

◆Talaga? Niloloko mo lang ata ako. Alam ko ◆yang mga ganyan mo, kabisado na kita.◆ Sabi ko.

◆Kabisado mo na ako? Sige nga kung kabisado mo na ako, ano◆ng gagawin ko ngayon?◆ Tanong niya. Napakunot naman ako ng noo.

◆Aba, malay ko ba kung ano ang gusto mong gawin. Ano ba?◆ Tanong ko.

◆Lapit ka.◆ Sabi niya. Inilapit ko naman ng konti ang mukha ko sa kanya.

◆Hahalikan kita, iyon ang gagawin ko.◆ At bigla ay naramdaman ko ang paglapat ng mga labi niya sa labi ko.

He kissed me.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there. Enjoy lang kayo guys, ◆wag kayo masyadong magmadali. Baka mas masaktan kayo kapag minadali n◆yo ;) *winks*

TWELVE

Gusto kong matawa sa nakikita ko ngayon sa may harapan ko. Kumpleto kasi sila ngayon at tiyak akong magiging magulo na naman ang gabi ko. Minsan ko na lang kasi silang makitang magkakasama at kapag magkakasama sila, hindi pwedeng walang mangyaring hindi maganda.

"Pakyu ka talaga eh 'no? Palibhasa wala kang girlfriend kaya ganyang ka kapangit." Nanggigil na sabi ni Din kay Allen. Mortal kasi silang magkaaway simula pa noong mga highschool kami. Hindi ko alam ang eksaktong dahilan kung bakit sila magkaaway, basta ang alam ko. Isang araw, magkaaway na lang silang dalawa.

"Baka ikaw ang walang boyfriend. Tsaka bakit ka ba nandito? Mga adults at matured people lang dapat ang nandito." Sagot naman ni Allen kay Din.

"Ano ang palagay mo sa aking impakto ka, bata?! Hoy Ravis! Ilayo mo nga sa akin 'yang tontang 'yan!" Sabi ni Din kay Travis na kausap naman si Xander, Shaun at Aivan. Just boy things.

"Din, bakit ba ang bitter mo diyan kay Allen? Parang wala kayong nakaraan ah." Saad naman ni Shaun na sinabayan namin ng tawa. Mayroon kasing nakaraan si Allen at Din. Dati kasi silang magkasintahan at tumagal din sila ng isang taon pero nagulat na lang kami nang malaman naming wala na sila at galit na si Din kay Allen sa hindi

namin malaman na dahilan.

Kasama rin namin sa bar si na Felice, at si Axcel na nakikipag-inuman sa iba pang mga Montemayor at iba pa nilang kaibigan. Kumpleto sila ngayong mga Montemayor, si Din, Rissa, Xander, Shaun, Aivan, Travis, Symon, at si Axcel. Naroroon din ang iba pa nilang kaibigan na si na Alex at Allen na magkapatid. Mas matanda lang ng isang taon si Alex kaysa kay Allen. Kasama din namin si Felice, Jomsky, Rhalp at Vlad. Matagal na namin silang mga kaibigan, simula pa noong highschool kami hanggang ngayon.

"Ang bitter n'yo! Parang dati naghahalikan pa kayo sa harap namin ah." Sabi ni Rissa. Tahimik pero maingay din naman kapag kasama kami. Panganay na anak siya ni Tito Gian at Tita Ligie.

"Will you please shut up?! Matagal ko nang kinalimutan ang lahat ng 'yon!" Mariing sabi ni Din. Halatang bitter pa rin siya kay Allen hanggang ngayon.

"Ate, ang ingay mo." Sabi ni Symon sa ate niya. Anak silang dalawa ni Tita Lilet. Isang taon lang din ang agwat nilang dalawa. Pero nasa second year college na si Din at kumukuha siya ng course na Fashion Design, samantalang first year college naman si Symon at Rissa. Civil Engineering ang course ni Symon at Electronics Communication Engineering naman ang kay Rissa. Si Travis naman at Xander ay nasa third year college na. Architecture ang course ni Travis at Political Science naman ang kay Xander. Si Din lang at Shaun ang nasa second year college na kumukuha naman ng Business course. Si Jomsky at Rhalp ay nasa field naman ng Aeronotics at Marine Engineering naman ang kay Vlad.

"Tumahimik ka nga diyan! At huwag kang maglalasing dahil uuwi pa tayo! Lagot ka kay Mommy kapag naglasing ka." Naiinis na sabi ni Din kay Symon sabay irap.

"Oo, alam ko." Masungit na sagot ni Symon sa Ate niya.

"Alam mo kasi Din, uso mag move on. Aba, kinarir mo masyado ang galit sa puso mo diyan kay Allen." Sabi ni Felice. May sarili namang mundo ang mga boys at nag-iinuman lang at nagkukwentuhan. Pero nasa iisang table pa rin kami kaya tiyak na naririnig nila ang mga pinag-uusapan naming mga babae. Naririnig din kasi naming ang pinag-uusapan nila at tungkol lang sa mga kung anu-anong bagay ang mga iyon.

"I hate him and I will hate him. Tsaka bakit ba ako at ang impaktong may pangalang Allen ang pinag-uusapan n'yo? Pwede ba!" Sabi niya sabay irap sa hangin. Sinulyapan ko naman si Axcel na katabi ko lang. Nakita kong nagsindi siya ng sigarilyo. Bigla ay naningkit ang mata ko at agad kong inagaw ang sigarilyo niya at tsaka ko pinatay sa may lamesa.

"Diba sabi ko huwag kang maninigarilyo?!" Naiinis kong bulong sa kanya. Bigla kasing umingay sa paligid dahil nagsimula nang tumugtog ang banda na guest ngayon sa bar.

"Isa lang naman." Bulong niya sa akin.

◆Hindi pwede! Kung ipalunok ko kaya sa◆yo ◆yan?!◆ Naiinis kong sabi sa kanya. Ayaw ko pa naman sa lahat iyong naninigarilyo.

"Dyahe pare! Under ka pala ng fianc◆e mo?" Malakas na sabi ni Travis na sinabayan nila ng pagtawa. Naninigarilyo rin siya katulad ni Allen, Alex, Shaun, Rhalp, Vlad at Jomsky. Si Axcel lang ang hindi ko pinayagan. Si Xander, Symon at Aivan naman ay nag-iinom lang.

"Sige lang, sunugin n'yo lang ang mga baga n'yo! Pagtatawanan ko kayo kapag nagkasakit kayo!" Naiinis kong sabi sa kanila. Nagtawanan lang sila samantalang sumimangot lang si Axcel.

"Hayaan mong mamatay ng maaga 'yang mga 'yan lalo na ang isa diyan." Sabi naman ni Din. Napailing na lang ako. Habang tumawa lang silang lahat maliban kay Allen. Matamang nakatingin lamang ito kay Din na tila binabasa kung ano ang nasa isip nito. Nakita ko namang nag-iwas ng tingin si Din ng magawi ang mga mata niya sa pwesto ni Allen.

"CR lang ako." Sabi bigla ni Din at tsaka ito tumayo at pumunta sa comfort room. Wala pang ilang saglit ay tumayo rin bigla si Allen.

"Hayaan n'yo na lang sila. They need to talk." Seryosong sabi ni Aivan. Naramdaman ko naman bigla ang pasimpleng pag-akbay sa akin ni Axcel. Hindi siya nakatingin sa akin, patuloy lang siyang nag-iinom.

"Par, nakauwi ka na sa Rancho?" Tanong ni Travis kay Xander. Umiling lamang si Xander.

"Hindi pa, pero balak ni Daddy na umuwi kami roon. Busy pa si Daddy sa Montemayor Empire." Sagot naman ni Xander.

"Akala ko ba si Kuya Greg muna ang mag ooperate ng company?" Tanong naman ni Aivan.

"Hindi, busy din si Kuya Greg. Priority pa rin ni Kuya ang pamilya." Sagot naman ni Symon.

Nag-uusap lang sa Felice at Rissa sa may gilid habang sila namang mga lalaki ay nag-uusap ng kung anu-ano. Hindi ako masyadong nag-iinom, kaya light lang ang akin. Cocktail lang ang iniinom ko.

"Sa unit ko na ikaw matulog." Bulong bigla sa akin ni Axcel. Para namang may dumaloy na kuryente sa buong sistema ko nang maramdaman ko ang mainit niyang hininga sa may leeg ko.

"Ayoko, uuwi ako." Bulong ko naman sa kanya. Naramdaman ko bigla ang paghigpit ng akbay niya.

"Anong oras na, sa condo ko na lang ikaw matulog. Hahatid din kita bukas." Pagpupumilit pa niya.

"Huwag kang makulit. Tsaka lasing ka na ba? Uuwi ka pa." Tanong ko sa kanya.

"Oo, lasing na ako. Ikaw mag dadrive." Sabi niya.

"Heh, niloloko mo naman ako. Bahala ka diyan. Iiwan kita dito, kaya 'wag kang maglasing." Sabi ko sa kanya.

"Doon ka na kasi matulog." Parang batang sabi niya. I looked at my wrist watch. Alas dose y media na ng umaga.

"Huwag ka sabing makulit. Hindi nga kasi pwede." Pinisil ko ang matangos niyang ilong.

"Malayo pa iyong bahay n'yo dito. Mas malapit ang unit ko kaya doon ka na lang matulog." Sabi niya. Hindi talaga siya maawat. Alam kong lasing na siya dahil namumula na ang buo niyang mukha at panay na rin ang akbay at hilig sa balikat ko. Inaamoy niya rin paminsan-minsan ang leeg ko.

Bumalik naman si Din sa pwesto niya at napansin kong nagulo ang lipstick niya at medyo namumula rin ang mata niya. Marahil ay umiyak siya. Wala pang ilang saglit ay bumalik na rin si Allen.

"Naghalikan ba kayong dalawa?" Biglang tanong ni Felice. Namula naman ang mukha ni Din samantalang passive lang ang reaksyon ni Allen.

"H-Hindi ah." Sagot naman ni Din pero obvious na naghalikan nga silang dalawa. May lipstick kasi ni Din si Allen sa may gilid ng labi.

"Naiihi ako, samahan mo ako." Biglang bulong sa akin ni Axcel.

"Para kang sira. Bakit naman magpapasama ka pa. Kaya mo na naman." Sagot ko sa

kanya.

"Nahihilo ako, hindi ako makatayo ng ayos." Sabi niya. Tinignan ko naman sila, mukhang may mga tama na rin sila.

"Tara na nga." Sabi ko at tsaka tumayo. Tumayo rin naman siya at tsaka umakbay sa akin para kumuha ng suporta. Inalalayan ko siya hanggang sa pinto ng CR ng boys.

Dito na lang ako, bawal akong pumasok diyan. Sabi ko sa kanya.

Hindi yan, dali na samahan mo ako sa loob. Wala namang tao. Sabi niya. Pero tinanggal ko na ang pagka-akbay niya sa akin.

Huwag kang makulit, bilisan mo na. I ll wait here. I said. Pero nagmatigas siya at ayaw niya pa rin pumasok.

Samahan mo na kasi ako sa loob. Parang lasing niyang sabi. Lasing na talaga siya, alam ko iyon. Makulit kasi iyan kapag nalalasing at kung anu-ano ang ginagawa. Kaya hindi ko maiwanan sa ganito.

Hindi nga kasi pwede, baka may ibang pumasok. Bilisan mo na. Iintayin kita dito.

Ayoko nga sabi, samahan mo lang ako sa loob. Baka umalis ka at may pumorma sa yo. Tara na! Pagpupumilit niya. Tinitignan na rin kami ng ilang babaeng pumapasok sa kabilang comfort room.

Ang kulit mo naman, naiinis na ako sa yo. Sabi ko sa kanya.

Bilis na, samahan mo na ako. Saglit lang akong iihi. Pagpupumilit niya at pilit akong hinahatak sa loob ng CR. Wala naman akong nagawa dahil sa malakas siya. Agad niyang ni-lock ang pinto pagkapasok ko.

Bilisan mo na umihi, para ka talagang bata at kaylangan pang samahan para lang umihi. Sabi ko sa kanya. Pumuwesto naman siya para umihi kaya tumalikod ako saglit.

Bakit ka nakatalikod? Ayaw mo bang makita? Tanong niya.

Pulos ka naman kalokohan, Axcel. Bilisan mo na lang diyan at iuuwi na kita. Lasing na lasing ka na oh. Sabi ko sa kanya.

Kunwari ka pa. Bili na, tignan mo. Natatawa niyang sabi.

Isa Axcel! Tumigil ka, sasapakin na kita diyan. Sabi ko sa kanya. Humarap na ako sa kanya dahil tapos na siya. Agad naman siyang umakbay sa akin at tsaka kami

lumabas.

Tinignan naman kami ng ilang lalaking papasok sa CR pagkabukas namin, marahil ay nagtataka kung bakit ako naroroon. Alam ko naman na iba ang iniisip ng ilan, pero wala na akong pakielam pa roon. Si Axcel ang mas mahalaga sa akin kesa sa kanila. Nakabalik na kami sa pwesto namin at nadatnan naming silang nagtatawanan.

◆Gawin mo akong baby mo mamaya pag-uwi natin ah?◆ Bulong sa akin ni Axcel pagkaupo naming dalawa.

◆Sira ka talaga.◆ Bulong ko naman sa kanya.

◆Kapag lasing na lasing na ako, alagaan mo ulit ako tapos ikaw naman aalagaan ko kapag nalasing ka.◆ Sabi pa niya. Natawa na lamang ako.

◆Sana lagi ka na lang lasing para lagi kang sweet, Montemayor.◆ Sabi ko sa kanya sabay pisil sa pisngi niya.

He suddenly intertwined his hand in mine. ◆Gagawin ko lahat, huwag ka lang umalis sa tabi ko.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! I have to attend again a party tomorrow. So, this is an advance update! I really appreciate those votes. Thank you for always voting this story! *winked*

TWELVE

"Gusto ko ng chocolate tapos ng hug mo." Parang batang sabi ni Axcel sa akin, marahil ay dala na ng kalasingan niya. Paakyat na kami sa unit niya at kanina pa rin niya ako kinukulit. Lasing na lasing na talaga siya at alam kong kapag nalalasing siya, kung anu-ano na lang ang nagagawa niyang mga katangahan. Inaalalayan ko siya para hindi siya matumba. Hindi na kasi niya kaya pang maglakad ng tuwid.

"Tigilan mo nga 'yang kabaliwan mo, Montemayor." Kalmadong sabi ko sa kanya. Tinignan ko naman siya at kita kong namumula ang buo niyang mukha na marahil ay dahil sa kalasingan. Tumunog na ang elevator kaya inalalayan ko na siya palabas. Alas tres na ng madaling araw at alas dos y media na kami natapos sa pag-iinuman. Mag-isang umuwi si Aivan dahil may dala itong sasakyan, hindi naman siya gaanong kalasing kaya ayos lang na mag-drive siya. Si Shaun naman ang naghatid kay Felice, samantalang magkakasabay umuwi si na Jomsky, Rhalp, at Vlad. Si Rissa naman ay kasabay si Travis at Xander. Binilinan daw kasi ni Tito Gian na alagaan mabuti ang

panganay niya kung hindi, lagot sila. Si Alex ay sumabay lang kay Symon dahil si Allen na raw ang maghahatid sa lasing na si Din. Pero duda akong ihahatid talaga ni Allen si Din. Alam ko kasing may nararamdaman pa sila sa isa◆t-isa at alam kong mahal pa rin ni Allen si Din.

"Kikiss kita kapag binigyan mo ako ng chocolate." Pagpupumilit pa niya. Nakapasok na kami sa unit niya at agad ko siyang inihiga sa malaki niyang sofa. Kahit papaano kasi ay malaki siyang tao at mabigat din siya para sa babaeng tulad ko. Aminado ako na kahit lasing na siya, mas lalo siyang gumugwapo sa paningin ko lalo na◆t namumula pa ang mukha niya. Halata rin na inaantok na ang kanyang mga mata.

"Ang kulit-kulit mo, kokonyatan na kita diyan. Makikita mo, at tsaka tignan mo nga 'yang tarasa mo." Naiinis kong sabi sa kanya. Yumuko naman ako para tanggalin ang sapatos niyang suot.

◆Bakit muna ginawa ang eroplano?◆ Tanong pa niya habang tinatanggal ko ang sapatos niya.

◆Magtigil ka nga! Para kang sira diyan.◆ Naiinis ko pa rin na sabi sa kanya. Sumimangot lang siya kasabay ng paghaba ng nguso niya.

◆Hindi ako sira, ◆yong eroplano ang sira kaya ginawa.◆ Sabi niya na sinabayan niya ng tawa. Sinamaan ko lang siya ng tingin. Delikado talaga kapag naglalasing ang lalaking ◆to, kung anu-ano na lang ang nasasabi at nagagawa.

◆Kapag hindi ka umayos, iiwan kita dito.◆ Sabi ko sa kanya. Nakatingin lang siya sa akin habang nakangisi. Isinandal ko naman siya sa sofa at inayos ang long sleeves niyang suot na nakatupi hanggang sa may siko niya.

◆Hahalikan naman kita kapag iniwan mo ako.◆ Sabi niya ng nakangisi. Kinurot ko lang siya sa pisngi at tsaka ko tinanggal sa pagkakabutones ang kanyang suot.

◆Bakit mo ako hinuhubaran? Mag sesex tayo?◆ Lasing na sabi niya sa akin. Tinampal ko naman ang bibig niya.

◆Magtigil ka sa kahibangan mong ◆yan. Ang baho mo kaya kita huhubaran, tsaka hindi ka ba naiinitan?◆ Sabi ko sa kanya. Kumunot lang ang noo niya sa sinabi ko.

◆Kita ko cleavage mo.◆ Sabi niya bigla. Nanlaki naman ang mga mata ko. Medyo nakayuko kasi ako habang tinatanggal ang suot niya.

◆Ipikit mo ◆yang mata mo! Kahit lasing ka na ang bastos mo pa rin ◆no?!◆ Naiinis kong sabi sa kanya. Natanggal ko na ang suot niya kaya lumantad na naman sa harapan ko ang hubad niyang katawan.

◆Ang init.◆ Sabi niya bigla. Nakita kong kinakalas niya ang sinturon niyang suot pero halatang nahihirapan siya.

◆Ako na nga.◆ Sabi ko sa kanya at ako ang nagkalas ng sinturon siya. Nakatingin lang siya sa akin na para bang batang tuwang-tuwa na mayroong nag-aalaga sa kanya.

Alam ko na mayroon siyang suot na boxer shorts kaya hinubad ko ang suot niyang pantalon. Pagkatapos ay pumunta ako sa kusina para kumuha ng maligamgam na tubig, kumuha rin ako ng malinis na tuwalya para mapunasan ko na siya bago matulog. Nagpalit na rin ako ng sando at ginamit ko rin ang pajama niya.

◆Axcel, tumayo ka muna diyan. Doon ka sa kwarto mo mahiga at pupunasan kita.◆ Sabi ko sa kanya at tsaka ko marahan na tinapik ang pisngi niya. Nagmulat naman siya ng mata at tinignan ako.

◆Tumayo ka na diyan, para makapagpahinga ka na ng maayos.◆ Sabi ko. Tumayo naman siya at inalalayan ko siya papasok sa kwarto niya. Agad naman siyang humiga nang makapasok kami sa kwarto niya. Kukunin ko na sana ang tuwalya nang bigla niya akong hatakin kaya nawalan ako ng balanse at bumagsak ako sa tabi niya.

◆Axcel!◆ Sigaw ko ng bigla niya akong niyakap.

◆Hmmmn.◆ Ungol niya lang. Mahigpit ang pagkakayakap niya at idinagan pa niya ang hita niya sa may hita ko kaya hindi ako makatayo.

◆Axcel, ang baho-baho mo. Amoy alak ka!◆ Sabi ko sabay tulak sa kanya. Pero mas lalo niya lang hinigpitan ang pagkakayakap sa akin. Ramdam na ramdam ko ang init ng katawan niya at nararamdaman ko ang mainit niyang hininga sa may leeg ko. Bigla ay parang uminit ang paligid ko. Naramdaman ko rin ang pagbilis ng tibok ng puso ko.

◆A◆Axcel.◆ Nahihirapan kong sabi. Halos mawalan ako ng hininga ng maramdaman kong hinahalikan niya ang leeg ko.

◆Hmmmn.◆ Umungol lamang siya.

◆Axcel, tumigil ka nga! Isa.◆ Sabi ko pero hindi pa rin siya tumigil. Humigpit lang ang pagkakayakap niya sa akin at patuloy na hinalikan ang leeg ko. Naramdaman ko ang pag-iinit ng katawan ko sa ginagawa niya. Kaya bago ko pa hindi mapigilan ang sarili ko ay itinulak ko siya at sa tagpong iyon ay biglang nagsalubong ang mga mata namin. Naramdaman ko ang pagwawala ng sistema ko dahil sa pagtitig niya sa akin.

Naramdaman ko rin ang paghapit ng braso niya sa may bewang ko kaya mas lalo akong napalapit sa kanya at mas lalo kong naramdaman ang init ng katawan niya. Mas ramdam ko na rin ang hininga niya sa may mukha ko at amoy ko ang alak na nagmumula sa katawan niya. Hindi ko alam pero parang mas lalong uminit ang katawan ko ng dahil doon.

Bigla siyang ngumiti at sa pagngiti niyang iyon ay hindi ko na alam ang mararamdaman ko. Bigla niyang ipinikit ang mga mata niya at naramdaman ko na lang ang paglapat ng mga labi niya sa mga labi ko.

He◆s kissing me and I don◆t know what to do. Oo, aaminin ko na maraming beses na niya akong hinalikan pero hindi katulad ng ganito. Na para bang sa akin nakadepende ang mundo niya na tipong siya at ako, iisa.

Awtomatikong kumilos ang mga labi ko na para bang may sarili itong buhay at sinagot ang mga halik niya. I answered his kiss without any hesitations.

Naging mas mapusok siya sa ginagawa niya at nararamdaman ko rin ang mga kamay niya na dumadapo sa kung saan-saang parte ng katawan ko. I felt his tongue seeking for the entrance and I let him in. I tasted the alcohol in his mouth and it really turns me on. Napakapit ako sa batok niya ng bigla siyang pumaibabaw sa akin at mas lalo pang lumalim ang paghahalikan naming dalawa.

◆A◆Axcel.◆ Hindi ko mapigilang masabi ng bumaba ang halik niya sa may leeg ko. Bigla akong nagulat ng may maramdaman akong matigas na bagay na bumabangga sa may hita ko. Nanlaki ang mga mata ko ng rumehistro sa isip ko kung ano ang bagay na ◆yon. I can feel it, he is huge. Literally huge!

Muli niya akong hinalikan at sa pagkakataong ito ay itinulak ko na siya. Matino akong babae at alam kong kapag hindi ko pa siya pinigilan. Baka maibigay ko na lang ng wala sa oras ang bagay na ibibigay ko lamang sa lalaking mamahalin ko panghabang buhay.

◆Hmmmnn. Ang damot mo naman, parang kiss lang.◆ Bigla niyang sabi pagkatulak ko sa kanya. Yumakap naman siya agad sa akin.

◆Nakakainis ka kamo, akala ko kanina tulog ka na.◆ Sabi ko sa kanya. Naramdaman ko na inaamoy niya ang buhok ko.

◆Dito ka lang sa tabi ko.◆ Bulong niya sa may tenga ko.

◆Nagiging makulit ka kapag nalalasing.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Hmmmnn. Talaga?◆ Sabi niya habang patuloy na inaamoy ang buhok ko at nararamdaman ko rin na mabilis niyang binibigyan ng halik ang leeg ko.

◆Kahit naman hindi ka lasing, makulit ka pa rin. Papaluin na kita diyan sa pwet, makikita mo.◆ Sabi ko sa kanya. Narinig ko naman ang mahina niyang pagtawa at mas lalo pang humigpit ang kanyang pagyakap.

◆Makulit ba ako? Parang hindi naman.◆ Sabi pa niya.

◆Anong hindi? Makulit ka kaya. Daig mo pa si Francisco sa kakulitan, tapos isip bata ka pa. Kapag ako talaga napuno, hindi na kita papansinin kahit kaylan.◆ Sabi ko sa kanya.

◆Di hindi na ako magkukulit, tapos hindi na ako mag-iinom ng marami. Promise ko ◆yan sa◆yo.◆ Sabi pa niya.

◆Dinadaan mo na naman ako sa pagpapacute mo.◆ Sabi ko sa kanya. Tinignan ko ang mukha niya. Nakapikit na ang mga mata niya at kitang-kita ako ang mga mahahaba niyang pilik mata. Libre kong napagmamasdan ang guwapo niyang mukha.

◆Hindi naman ako cute.◆ Sabi niya sa akin. Alam kong inaantok na siya at medyo nahimasmasan na siya sa tama ng alak. Siya kasi ang may pinakamaraming nainom pati na rin si Din.

◆Axcel, bakit ayaw mong pumasok sa isang seryosong relasyon?◆ Bigla kong tanong sa kanya. Gusto ko pang matawa sa sarili ko dahil ngayon ko pa siya tinanong ng ganito, ngayong lasing pa siya. Pero kasi sabi nila, mas nagsasabi raw ng totoo ang mga lasing.

◆Ayoko, kasi sabi mo dati iiwan mo ako kapag nambabae ako.◆ Sabi niya.

◆Bakit? Ayaw mo bang iwan kita?◆ Tanong ko sa kanya.

◆Ayaw ko nga, iiyak nga ako kapag iniwan mo ako.◆ Sagot niya sa akin. Natawa naman ako sa sinabi niya. Lagi niya kasi iyong sinasabi sa tuwing tinatanong ko siya ng ganoon. Na-iiyak siya kapag iniwan ko siya. Sino ba namang lalaki ang iiyak sa harap ng isang babae? Ang mga lalaki pa naman, malihim at mahilig magsarili ng dinaramdam. Pero si Axcel, hindi siya ganoon kapag sa akin na. Lagi niyang sinasabi lahat ng nararamdaman niya. Kapag naiinis siya, nagugutom siya, nagagalit siya, nagtatampo siya, nalulungkot siya o kung ano pa man. Kabisado ko na lahat ng galaw niya at masasabi kong kilalang-kilala ko na si Axcel.

◆Iiyak ka ba talaga? Niloloko mo naman ata ako. Sige nga, bukas hindi na ako magpapakita sa◆yo, hindi na kita dadalawin dito, hindi na kita ipagluluto, hindi na

kita kakausapin at hinding-hindi mo na ako makikita pa kahit kaylan.• Sabi ko sa kanya. Nagulat ako ng bigla siyang kumalas sa pag-kakayakap sa akin at umupo na lang bigla sa may kama. Tila ba nagising siya dahil sa sinabi ko. Pinakatitigan niya ako sa mga mata at ganoon din ang ginawa ko sa kanya. I just stared at his serious face.

•Parang tinanggalan mo na rin ako ng buhay sa gagawin mo, Heena.• Seryoso niyang sabi. Natatamaan ng liwanag mula sa may bintana ang kanyang mukha kaya kitang-kita ko ang biglang pamumula ng mga mata niya. Walang sabi-sabing niyakap ko siya.

•Matulog ka na, dito lang ako sa tabi mo. Hinding-hindi ako aalis.•

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

FOURTEEN

•Anong oras pala kayo nakauwi ni Axcel demonyo noong nakaraan?• Tanong sa akin ni Felice. Nasa canteen kami at kumakain ng lunch. May klase kasi si Axcel kaya hindi ko siya kasabay ngayon kumain.

•Bakit ba ang init ng ulo mo kay Axcel? Wala namang ginagawa sa•yo •yong tao.• Sagot ko sa kanya.

•Ayan ka na naman, Heena! Palibhasa hayup kung manlandi sa•yo •yong gagong •yon eh. Naku talaga, kokonyatan ko •yon kapag nakita kong pinapaiyak ka ng siraulong •yon.• Naiinis niyang sabi. Halata sa mukha niya na naiinis siya kay Axcel. Lagi niya kasing sinasabi na •wag akong papadala kay Axcel dahil masasaktan lang daw ako.

•Hayaan mo na lang kasi, alam ko naman ang ginagawa ko.• Sagot ko naman sa kanya.

•Alam mo ba talaga ang ginagawa mo? Kung iuntog ko kaya •yang ulo mo para malaman mo talaga? Heena, ako na ang nagsasabi. H•wag kang maiinlove kay Axcel dahil masasaktan ka lang. Ang landi kaya ng lalaking •yon!• Iritado niyang sabi.

◆Ano naman kung ma-inlove ako kay Axcel? Fianc◆ ko naman siya.◆ Sabi ko sabay kagat sa tuna sandwich ko. Hindi naman kasi ako gaanong kagutom, kaya nag-sandwich na lang ako. Baka rin kasi biglang mag-aya si Axcel kumain at mapakain na naman ako ng wala sa oras.

◆Oh ano◆ng pakielam ko kung fianc◆ mo siya? Ang point ko, masasaktan ka lang sa kanya. Ikaw na nga ang nagsabi na hindi n◆yo parehong siniseryoso ang engagement n◆yong dalawa tapos umaakto kang seryoso ka sa engagement. Halos maging asawa ka na nga sa kanya dahil sa◆yo siya lagi nakadepende. Kakain lang siya kapag kasabay ka, matutulog lang kapag pinatulog mo, titigil lang kapag sinabi mo. Aba, Heena. Iba na ◆yan.◆ Sabi pa niya sabay subo ng kutsara niya na puno ng kanin.

◆Ganoon talaga ◆yon, isip bata. At bakit ba pinapakielam mo kami? Maghanap ka nga ng sarili mong lovelife!◆ Sabi ko sa kanya.

◆Jusko, hindi na. Pasakit lang sa ulo ◆yang mga lalaking ◆yan. Assurance lang naman ang gusto sa mga babae.◆ Sabi niya. Sagad siguro ang kabitteran niya sa mga lalaki. Na-inlove na kasi siya at nang minsang aminin ang kanyang nararamdaman. Hiniritan lang siya ng, Walang forever. Simula n◆on, ang bitter na niya sa mga lalaki.

Biglang nag-vibrate ang cellphone ko kaya tinignan ko kung sino ang nag-text. It◆s him Axcel.

Axcel:

Where are you?

Agad akong nagreply pagkabasa ko ng message niya. Mainipin kasi siyang tao at madaling mainis kapag hindi siya pinapansin.

Canteen, kumakain.

Bigla ulit nag-vibrate ang phone ko. Ang bilis naman ata niyang mag-reply? Wala ba siyang professor?

Axcel:

Kakain tayo mamaya, don't each too much.

Nireplyan ko ulit siya.

Where? Wala kang prof?

Heena, wait lang ah? Medyo hindi maganda ang takbo ng intestines ko. Mag C-CR lang ako, hintayin mo ako dito ah? Paalam bigla ni Felice at tsaka nagmamadaling umalis. Napailing na lang ako. Sira talaga yong babaeng yon.

Nag-vibrate ulit ang phone ko.

Axcel:

Mamaya na lang. Meron pa akong prof. Sino kasama mo?

I hit reply.

Axcel, mag-aral ka nga diyan. Pitikin ko yang itlog mo, sige ka.

Wala pang ilang segundo ay nag-reply ulit siya.

Axcel:

Tss, oo na. Wala kang kasamang lalaki? Hwag kang makikipag-usap kung kaninong lalaki, babangasan ko yan. See you later, :*

Napailing na lang ako sa reply niya. Para kasi siyang sira, minsan nga gusto ko nang isipin na may nararamdaman sa akin si Axcel. Pero kapag tinatanong ko naman siya, lagi niya lang sinasabi na hindi pa kasi siya nakakakita ng papalit sa akin kaya sa ngayon, ako muna raw ang priority niya.

Pero paano kaya kung dumating ◆yong oras na may nahanap na siyang papalit sa akin? Magiging masaya ako para sa kanya? Kapag kasi dumating ang oras na maghihiwalay na kami, balak kong mag masteral sa ibang bansa. Para naman mayroon akong ipagmamalaki sa Daddy at Kuya ko. Pareho kasi silang graduate ng Summa Cum Laude at nakapag-masteral sa mataas na eskwelahan. Sa MIT kasi nagmasteral si Kuya at talaga namang mataas ang standards niya sa lahat ng bagay. Pero ang ipinagtataka ko, nahulog siya sa kalog at makulit na si Ate Mey. Ganoon nga ata siguro ang nagagawa ng love, binubulag ka at the same time, sinasaktan ka. Sa ngayon, masaya naman si Kuya dahil mayroon na siyang dalawang anak at maganda ang takbo ng kompanya namin. Siya na kasi ang pumalit kay Daddy ng magretiro ito bilang CEO ng kompanya at alam kong sa kompanya rin ang bagsak ko.

Huminga lang ako ng malalim.

***

◆Tinapos mo ba ◆yung activity n◆yo? Baka mamaya hindi ah. Sisipain talaga kita kapag may nakita akong dos sa grade mo.◆ Sabi ko kay Axcel.

◆Nag-aral nga ako, hindi naman ako nagbulakbol.◆ Sagot niya sa akin.

◆Siguraduhin mo lang, kapag nalaman ko lang kay Aivan na hindi mo tinapos iyong activity n◆yo, hindi kita papansinin.◆ Sabi ko pa sa kanya. Pauwi na kami ngayon sa unit nyia, medyo gutom na raw kasi siya. It◆s already seven in the evening. Naunang natapos nag klase ko kaya hinintay ko pa siya.

◆Hindi nga kasi, ang kulit mo rin ◆no?!◆ Medyo naiinis niyang sabi sa akin.

◆Sinisigawan mo na ako?◆ Mataray kong sabi sa kanya. Sumimangot naman siya.

◆Oo na, hindi na!◆ Sabi pa niya. Nag dadrive kasi siya pauwi sa unit niya, sabi ko kasi sa unit na lang niya kami kumain. Magluluto na lang ako ng kakainin namin, balak din kasi namin mag movie marathon mamaya dahil wala kaming klase kinabukasan. Nagpaalam na rin ako sa Daddy ko na sa unit muna ako ni Axcel matutulog.

◆Dumaan pala tayo sa SuperMarket saglit, may bibilhin ako.◆ Sabi ko sa kanya. Tumango naman siya.

Pinakatitigan ko si Axcel. Bagay na bagay sa kanya ang medyo bagsak niyang buhok. Kahit pa magulo ito, nagmumukha siyang model. He has a strong jaw lines and a pointed nose which he inherited from his father. Matangos din naman ang ilong ni Tita Freen pero mas kawangis nila ni Aivan si Tito Levinn. He◆s wearing a black polo shirt and black jeans na sakto lang sa kanya. Kung tutuusin nga, pwede siyang maging model. Naalala kong noong highschool kami, inilaban siya ng school namin bilang male representative ng school sa pageant. Nanalo naman siya noon at alam ko ◆yon dahil naroroon ako para panoorin siya. Pulos mga tilian ng babae ang naririnig ko kapag pangalan na niya ang tinatawag at ang daming nagpapicture sa kanya noon. Pero saludo pa rin ako sa kanya dahil kahit alam niyang guwapo siya, hindi lumalaki

ang ulo niya.

Pagkatapos naming dumaan sa SuperMarket, dumaan kami sa Mc Donalds para bumili ng fries. Paborito niya kasi ◆yon at gustong-gusto niya kapag nagpupuyat kaming dalawa. Ilang minuto lang din ang nakalipas ay nakarating na kami sa unit niya, malapit lang naman kasi ang SuperMarket doon at hindi rin gaano ka-traffic.

◆Magpalit ka na muna ng damit.◆ Sabi ko pagkapasok namin sa unit niya. Parang batang tumango lang siya at tsaka pumasok sa loob ng kwarto niya. Inilapag ko lang ang gamit ko sa may lamesa at binuksan ang TV para mabasag ang nakabibinging katahimikan sa paligid.

◆Magpalit ka na rin, tapos na ako.◆ Sabi ni Axcel pagkalabas niya ng kwarto niya. Naka-sando at boxer shorts na lang siya ngayon. Agad naman akong pumasok sa kwarto niya para makapagpalit na rin. May damit naman kasi ako sa unit niya dahil lagi akong nag-iistay doon.

Agad akong lumabas pagkatapos kong magpalit. Nadatnan ko si Axcel na nanonood ng basketball. Hinayaan ko lang siya at tsaka ako tumuloy sa lamesa para ihanda ang iluluto ko.

◆Gutom ka na ba?◆ Tanong ko sa kanya mula sa may kusina. Rinig naman niya ako dahil hindi naman malayo ang kusina sa may sala.

◆Medyo lang.◆ Sagot niya na hindi inaalis ang tingin sa pinapanood. Tinignan ko naman siya at seryoso lang siyang nanonood. Mahilig din kasi siyang magbasketball, sa katunayan nga, varsity player siya noong highschool kami. Tumigil lang siya sa pagvavarsity ng mag kolehiyo kami. Mas priority niya raw kasi ang pag-aaral at ayaw niyang maapektuhan ang pag-aaral niya ng dahil sa basketball. Pero kahit na ganoon, naglalaro pa rin siya na nagsisilbing ehersisyo niya kaya napapanatili niya ang magandang hubog ng katawan niya. Hilig na talaga ng mga lalaki ang maglaro ng basketball na tipong hindi na maalis sa sistema nila iyon.

Bigla siyang lumingon sa pwesto ko kaya nagtama bigla ang mga mata namin. Ngumiti siya, iyong ngiti niya kapag masaya siya. Wala sa sariling napangiti rin ako. Simpleng ngiti, pero ramdam kong masaya siya.

Pinagpatuloy ko na lang ang ginagawa ko at hinayaan ko na lang siya. Nasa aktong nagluluto ako ng maramdaman ko ang presensya niya sa may likuran ko. Tinapunan ko siya saglit ng tingin at nakita kong umupo siya malapit sa akin.

◆Ang ganda mo pala kapag nagluluto.◆ Sabi niya bigla.

◆Maganda talaga ako kahit hindi nagluluto.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆Oo nga, ang sexy mo pa. Hindi ka naman flat chested, may laman naman din ◆yang iyo at alam ko ◆yon kasi nahawakan ko na ◆yan.◆ Sabi niya. Pinaningkitan ko siya ng mata.

◆Itigil mo nga ◆yang bibig mo. Umaandar na naman ◆yang pagiging bastos mo.◆ Medyo naiinis kong sabi sa kanya.

◆Talaga naman ah, nahawakan ko na ◆yan. Noong nakaraang araw nga lang naghalikan tayo, hindi ba?◆ Sabi niya. Pakiramdam ko ay biglang umakyat ang lahat ng dugo sa mukha ko sa sinabi niya.

◆H◆wag mo nang ipaalala! Kunwari ka pa na lasing na lasing ka. Alam mo rin naman pala ang ginagawa mo. Gusto mo pang inaalagaan ka eh ◆no?◆ Sabi ko sa kanya. Nag-iwas naman siya ng tingin.

◆Hindi naman ako nagpapanggap.◆ Halos pabulong na sabi niya pero narinig ko pa rin.

◆May nalalaman ka pang payakap-yakap diyan. Akala mo naman hindi kita nahahalatang nanananching. Kapag talaga napuno ako sa◆yo, Montemayor. Sasakalin na kita hanggang sa hindi ka na makahinga.◆ Sabi ko sa kanya. Naamoy ko na ang adobong chicken na niluluto ko. Paborito niya kasi iyon tsaka sinigang na pig.

◆Hindi naman ◆yon chansing ah! Gusto mo naman.◆ Nakasimangot na sabi niya.

◆Gusto? Sinong babae ang gustong minamanyak?!◆

◆Ikaw! Tsaka hindi naman ako manyak, nagagawa na naman natin ◆yon dati pa. Kaya okay lang ◆yon, pananagutan naman kita kapag may nangyari sa atin.◆ Sabi niya. Natigilan ako bigla. Ang seryoso kasi ng pagkakasabi niya n◆on.

◆M◆Magtigil ka nga diyan!◆ Sabi ko na lang at tsaka ako nag-iwas ng tingin. Itinuon ko na lang ulit ang pansin ko sa niluluto ko.

◆Sa tingin ko, bagay sa◆yo ang maging isang Mrs. Montemayor.◆

Natigilan ako.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Sabaw ◆to, alam ko T.T X.X Walang pasok bukas! Magbunyi <3

FIFTEEN

"Next week sa bahay tayo ni na Symon at Din. Birthday ni Anthony, kumpleto kaming mag pipinsan." Sabi ni Axcel sa akin. Si Anthony ang bunsong anak ni na Tito Gian

at Tita L.A. Kaedad lang din ito ni Francisco at Viel na kapatid naman ni Xander.

"Susunduin mo ako sa amin?" Tanong ko sabay subo ng fries. Nanonood kasi kami ngayon ng Maleficent. Kakatapos lang namin manood kanina ng The Notebook. Mamaya naman action ang panonoorin namin, pinagbibigyan n'ya lang ako sa ngayon.

"Oo, sabado 'yon. Tsaka mag-iinom tayo." Sagot niya sa akin. Sinubuan ko naman siya ng fries. Nakahiga kasi siya sa lap ko habang nanonood kaming dalawa.

"Okay lang ang mag-inom, h'wag lang manigarilyo." Sagot ko naman sa kanya. Sumimangot lang siya kaya sinubuan ko na kang ulit siya ng fries. Nadala lang naman kasi siya ni na Travis sa paninigarilyo, hindi naman talaga kasi siya naninigarilyo noon.

"Oo na, gym tayo bukas?" Saad niya. Nag-angat siya ng tingin sa akin.

"Okay." Sagot ko at tsaka ako marahang tumango.

Pinagpatuloy lang namin ang panonood. Nag prepare din ako ng ilang chips at juice.

"Heena." Medyo paos niyang sabi ng pangalan ko. Nang-aakit ba siya?

"Hmmn?"

"Do you remember Thalia?" He suddenly asked. Bigla akong natigilan at saglit na sinulyapan siya.

"Iyong ex mo na iniyakan mo? Oo naman, bakit?" Sabi ko. Mayroon kasi siyang naging girlfriend noong highschool kami. If I am not mistaken, Grade 11 kami noon. That

was her first love, at tumagal din sila ng dalawang taon. Nagkahiwalay lang sila ng mag-college kami. Lumipad kasi ang pamilya nito patungong U.S para doon ipagpatuloy ang pag-aaral niya. Alam din ni Thalia ang tungkol sa engagement naming dalawa at alam din niyang pareho kaming hindi seryoso sa bagay na 'yon. I remembered laughing at him when I saw him in misery when they broke up.

"Yeah, she is." Sagot naman niya. Sinubuan ko siya ng fries.

"Bakit? Ano'ng mayroon sa kanya?" Tanong ko sabay inom sa baso ko.

"I saw her." Sagot niya.

"Oh? Kinilig ka naman?" Nang-aasar kong sabi sa kanya. Gusto ko tuloy matawa nang biglang maalala ang mukha niya noong iniyakan niya si Thalia.

"She transfered in our school. Kaklase ko siya." Sagot pa niya sa akin.

"Di pormohan mo na ulit. Baka maagawan ka pa ng iba, ikaw rin." Sabi ko. Pinagpatuloy ko lang ang pagkain ko. Kaunti lang kasi ang kinain ko kanina samantalang siya ay halos ubusin na ang niluto ko.

"Hindi ka magseselos?" Tanong niya bigla.

"Para ka kamong sira, Montemayor. Siyempre hindi." Medyo natatawa kong sabi.

"Okay. Pero ayoko siyang kausapin." Sabi niya. Umupo siya sa tabi ko. Nasa TV pa rin ang atensyon naming dalawa.

"Bitter ka kasi." Sagot ko naman.

"Hindi ako bitter." Sabi naman niya. Nilingon ko siya pagkasabi niya noon.

"Mahal mo pa?" Tanong ko.

"I don't know. I have already moved on. Tsaka nandyan ka naman hindi ko na kailangan ng iba." Saad niya.

"Ang sweet mo, nakakainis ka." Sagot ko sa kanya. Inakbayan ko naman siya at tsaka ginulo ang bagsak niyang buhok.

"Halikan tayo." Sabi niya. Hindi iyon tanong, kung hindi pautos niyang sabi.

"Sira! Basta kapag may progress na ulit kayo ni Thalia, tell me okay? I'm just here to support you." Nakangiting sabi ko sa kanya. Ngumiti naman siya sa akin pabalik at hindi ko inaasahan ang sunod niyang ginawa.

He suddenly hugged me.

Iyong yakap kapag natatakot siya, na kapag malungkot siya at kapag masaya siya.

"Ikaw na lang kaya ang gawin kong girlfriend? Para kahit sa public pwede kitang halikan." Sabi niya kaya binatukan ko siya.

"Siraulo ka, sa manyak mong 'yan? Tapatin mo nga ako, Montemayor. Virgin ka pa ba?" Seryoso kong tanong sa kanya. Bigla ay nag-iwas siya ng tingin at kahit madilim ay alam kong namumula ang mukha niya. Hindi ko kasi alam kung virgin pa siya o hindi. Tahimik lang kasi siya at hindi pala kwento 'pag dating sa bagay na iyon.

"D-Don't ask me that question!" Mariing giit niya.

"Sagutin mo ang tanong ko! Are you still a virgin?" Maawtoridad na tanong ko sa kanya. Pinaningkitan ko rin siya ng mata.

"Tsk." Iyon lang ang isinagot niya sa akin. Hindi rin siya makatingin ng diretso sa akin. Bigla akong napaisip at sa pag-iisip ko ay bigla akong napatakip ng bibig.

"Oh my gosh! Don't tell me you're still a virgin?" Hindi ko makapaniwalang tanong sa kanya. He gave me deadly glare.

"Why do you care?" Masungit niyang tanong sa akin. Hindi ko mapigilan ang hindi mapahagalpak ng tawa. This is really imposibble! This man? Still a virgin? That's ridiculous! Sa panahon ngayon kahit teenager hindi na virgin, pero siyang twenty-one years old? Virgin pa? That's funny.

"Stop laughing!" Iritado niyang sabi sa akin. Pero hindi ko pa rin mapigilan ang hindi matawa. Napahiga na nga ako sa sobrang pagtawa dahil sa nalaman ko. Hindi talaga ako makapaniwala pero alam ko kasi kung kaylan siya nagsisinungaling at kung

kaylan siya nagsasabi ng totoo.

"Kapag hindi ka tumigil sa kakatawa diyan, I will devirginize you." Mariin niyang sabi sa akin.

"Why? Bakit virgin ka pa? Hindi ka naman bading ah." Tanong ko sa kanya. Sa pagkakataong ito, seryoso na ako. Gusto ko kasing malaman ang rason niya kung bakit virgin pa siya hanggang ngayon. Usually kasi, mapusok na ang mga lalaki sa edad na sixteen pataas pero siya? Mukhang hindi naman.

"I-I am scared." He said seriously.

"Scared of what?" Kunot-noo kong tanong sa kanya.

"Scared that..." Yumuko siya saglit.

"Just tell me, I won't laugh." I said.

"I'm scared, because I respect you. I always think about infidelity every time I have a chance. I always think about you, just you." He said seriously while looking directly to my eyes. Wala sariling napangiti ako dahil sa sinabi niya. I wish he is really mine, just my Montemayor.

"Payakap nga sa Montemayor ko!" Pabiro kong sabi sa kanya. Humaba lang ang nguso niya at kasabay noon ay ang pagyakap ko sa kanya.

"H'wag mo akong aasarin ah!" Parang batang sabi niya habang nakayakap siya sa akin. Ginulo ko lang ang buhok niya.

"Para ka talagang bata. Pero kapag may kasama tayong dalawa, ang seryoso mo naman." Sabi ko.

"Sa'yo lang naman ako ganito. Kasi nga sabi ko, kahit ano ang gawin ko. Tanggap mo pa rin kung sino ako." Sagot naman niya sa akin. Humiwalay ako sa pagkakayakap ko sa kanya.

"Asus, naglalambing na naman. Basta balitaan mo ako kapag may nahanap ka nang iba. I am just here to support you." Sabi ko sabay ngiti.

I hope, I can.

*

"Heena?" Bigla akong napalingon sa boses na tumawag sa may likuran ko.

"Thalia?" Gulat kong sabi. Sumilay ang ngiti sa kanyang mukha. Agad akong tumakbo papalapit sa kanya at niyakap siya ng mahigpit.

"Oh God! I miss you so much." Sabi ko. We've been bestfriend bago pa naging sila ni Axcel. Siya ang tigapagtanggol ko sa tuwing aasarin o aawayin ako ni Axcel. Mas lalo rin kaming naging malapit sa isa't-isa ng maging sila ni Axcel noon. Lagi kasi namin siyang kasama sa kahit anong lakad namin. Disente at mabait kasing babae si Thalia at hindi rin siya maarte kahit pa galing siya sa mataas at mayamang pamilya.

"I miss you too, uhugin." Sabi niya. Sabay kaming tumawa. Iyon kasi ang tawag niya sa akin noon.

"Nakakainis ka! Hindi ka man lang nagparamdam ng umalis ka. Alam mo bang napagod ako kakasaway sa Montemayor na 'yon sa pag-inom ng alak?" Sabi ko sa kanya. Ngumiti siya ng mapait.

"Really? So, where he is?" She asked. Lumingon ako at sa paglingon kong iyon, papalit sa amin si Axcel. He is smilling pero ng makita niya si Thalia ay bigla na lamang naglaho iyon.

"Hi." Nakangiting bati ni Thalia kay Axcel. Pero hindi man lang tinapunan ni Axcel ng tingin si Thalia.

"Ang bitter mo." Sabi ko sa kanya.

"Let's go." Iyon lang ang sinabi niya at tsaka umalis. Ngumiti naman ako kay Thalia.

"Pagpasensyahan mo na 'yon. Bitter lang sa buhay 'yon at masungit talaga." Sabi ko.

"It's okay, I know him." Nakangiting sabi ni Thalia sa akin. We had exchanged numbers before she went to her yoga class. Dumiretso naman ako sa thread mill.

"Ang sungit mo kay Thalia." Sabi ko sa kanya habang nag seset ako ng oras sa thread mill. Nagsimula naman na siyang mag-jog.

"I am not. I have already moved on." He said. Nagsimula na rin akong mag-jog.

"Asus, sabihin mo may feelings ka pa rin sa kanya." Sagot ko naman sa kanya.

"I don't have. Could you please shut your mouth?" Masungit na sagot niya sa akin. Inismiran ko lamang siya.

"I invited her to join with us later. We will have lunch sa may food court." Sabi ko sa kanya.

"Bahala ka." Iyon lang ang isinagot niya sa akin.

"Tumawag rin pala si Alex kanina. He also wants to join with us, nabanggit ko kasi sa kanya." Sabi ko.

"Why? Di kung hindi pala dumating si Thalia magiging chaperon n'yo akong dalawa?" May pagka-iritang sabi niya sa akin.

"Alam mo ang seloso mo pero ang seryoso mo." May pagka-inis kong sabi sa kanya.

"Hindi ba? Totoo naman ah. Pinopormahan ka ba ni Alex?" Seryoso niyang tanong.

"Sira! Hindi ba't may usapan talaga tayong kikitain natin siya? Ikaw ha. Dumating lang si Thalia nagiging makakalimutin ka na." Pang-aasar ko sa kanya.

"Isa pang Thalia mo diyan, hahalikan kita." Banta niya. Hindi ko naman sineryoso iyon, parang 'yon lang.

"If I know, you still love her. Di pwede na akong mag masteral niyan sa U.S." Sabi ko sa kanya. Bigla naman niyang itinigil ang thread mill kaya napatigil din ako.

"You will study in U.S?" Seryoso niyang tanong sa akin.

"Hindi ko ba nasabi sa iyo 'yon?" Tanong ko.

"Bakit kailangan ka pang mag-aral doon kung pwede naman dito?" Mariin n'yang tanong. Bakas sa mukha niya ang pagka-inis.

Ngumiti naman ako ng maluwag sa kanya. "Hindi naman kita iiwan hangga't hindi ka pa nakakahanap ng taong papalit sa akin. Pero sa tingin ko, dumating na iyong papalit sa akin kaya kumpiyansa na ako na maaalagaan ka niya at mapapasaya. Maaari na akong umalis na may tiwala sa kanya." Seryoso kong sabi sa kanya habang nakatingin ako ng direkta sa mga mata niya.

"Don't go, just stay at my side." Sabi niya. Umiling ako.

"Naalala mo ba iyong sinabi ko sa'yo noong mga bata pa tayo? Hindi ba't sabi ko sa'yo na, kapag may umaalis may bumabalik at kapag walang bumalik. Mayroon namang darating." Seryoso at nakangiti kong sabi.

"Let's not talk about it anymore." Iyon lang ang isinagot niya sa akin at tsaka ako

tinalikuran.

I just sighed. It will be a hard thing for him and for me.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Thank you for voting. I really appreciate those votes ;)

SIXTEEN

Tahimik lang at seryosong nag-dadrive si Axcel habang papunta kami sa birthday party ni Anthony. Katulad ng napagkasunduan namin, sinundo niya ako sa bahay. Unti-unti nang binabalot ng dilim ang paligid. Ala-sais y media na kasi ng gabi. Hindi n'ya pa rin ako kinakausap ng matino simula ng sabihin ko sa kanyang aalis ako once na mayroon ng babaeng papalit sa akin sa buhay n'ya. Ayaw niya akong pansinin at lagi n'ya akong sinusungitan. Hindi ko naman siya masisisi dahil binigla ko siya. Pero simula't sapul, iyon na talaga ang plano ko at hindi na mababago pa.

"Mag-oovernight ka ba kay na Din?" Tanong ko para basagin ang nakabibinging katahimikan na bumabalot sa loob ng sasakyan.

"Oo." Malamig n'yang sagot sa akin.

"Ah, okay. Mag-iinom ka?" Tanong ko. Seryoso at diretso lang siyang nakatingin sa kalsada. Pinipilit kong basagin ang makapal na yelo sa pagitan naming dalawa. Tumango lamang siya at alam kong senyales na 'yon na ayaw niya akong kausapin.

Ibinaling ko na lamang ang atensyon ko sa mga nadadaanan namin. Hanggang sa hindi ko na namalayan na naroroon na kami. Maraming sasakyan ang naka-park sa labas ng malaking bahay nina Tita Lilet.

Isang french ang napangasawa ni Tita Lilet at sa ibang bansa ipinanganak si na Din, Symon at Anthony. Pero isang taon lamang ng maipangak si Anthony ay nalaman ni Tita Lilet na hindi siya ang orihinal na asawa. Inilayo niya ang tatlong anak at inuwi sa Pilipinas. Sa sobrang pagkamuhi sa dati niyang asawa ay pinapalitan niya ang mga apelyido ng mga anak bilang Montemayor. Sa pagkakaalam ko, namatay ang asawa ni

Tita Lilet dahil sa isang car accident.

Sumalubong sa amin ang maraming tao pagkapasok namin sa mataas na gate nila Din. Kahit gabi na ay marami pa rin ang tao roon. Karamihan sa kanila ay pamilyar na sa akin dahil lagi rin akong kasama ni Axcel sa tuwing pupunta kami sa iba't-ibang events.

"Heena!" Bigla akong napalingon sa boses na tumawag sa akin. It's Din, wearing her favorite blue dress. Bagay na bagay sa kanya iyon lalo na't mestiza siya at lalong lumalabas ang pagka-Montemayor niya. Sa pagkakaalam ko kasi, may lahing Latin-American ang mga Montemayor kaya halos lahat sila ay may mga itsura.

"Where's the birthday boy? I have a gift for him." Nakangiti kong sabi.

"Nasa loob, kasama ni Mommy. Mamaya mo na lang ibigay ang regalo mo. Doon muna tayo sa table na para sa atin." Sabi niya at tsaka ako hinatak papunta roon. Lumingon naman ako sa may likuran ko at tinignan si Axcel. Nakikipag-usap lang siya sa ilang kakila na marahil ay tungkol na naman sa business.

Huminga ako ng malalim. Hindi ko alam kung kaylan niya ako papansinin. Marahil ay sobra ang pagtatampo niya sa akin.

Naroroon na si Travis, Xander, Alex, Allen, Rhalp, Jomsky, Rissa, Felice, Vlad at Aivan ng dumating ako. Umupo ako sa bakanteng upuan sa pagitan ni Allen at Alex. Mas malapit kasi ako sa kanila.

"Si Axcel?" Tanong ni Travis na naninigarilyo na naman. Bigla ay kinuha ni Rissa ang sigarilyo sa bibig ni Travis at tinapon iyon sa lapag at tsaka pinatay.

"What the◆◆ Mag-rereact pa sana si Travis ng putulin iyon ni Rissa.

"Sige, subukan mong magreklamo. Isusumbong kita kay Tito Levinn. Sumosobra ka na talaga, Travis Kiel Montemayor Jr." Sabi bigla ni Rissa. Sumimangot lamang si Travis. Wala kasing kinatatakutan si Travis maliban na lamang kay Lolo Gab at Tito Levinn. Miski si Tito Travis na kanyang Daddy ay hindi rin siya kayang patinuin. Spoiled kasi ito sa Mommy niya at lahat ng gusto niya ay nakukuha.

"Kumuha na tayo ng pagkain. Kanina pa ako nagugutom." Sabi ni Alex.

"Patay-gutom ka kasi." Sabat naman ni Felice.

"Tara na, nakakagutom na mag-intay." Sabi naman ni Xander at tsaka ito tumayo. Tumayo na rin kami para makakuha ng pagkain. Luminga-linga naman ako para hanapin si Axcel. Panigurado kasing gutom na rin iyon.

"Bakit dalawa ang plato mo?" Tanong bigla ni Vlad sa akin.

"Ah, para kay Axcel 'yong isa." Nakangiti kong sabi.

"Asan na ba 'yon? Himala at humiwalay sa'yo." Sabi ni Jomsky. Natawa lang ako kahit na sa likod ng tawang iyon ay hindi naman ako masaya lalo na't galit siya sa akin.

"Heena, nakita mo kanina si Kuya Greg? Ang gwapo 'no?" Kinikilig na sabi sa akin ni Felice. Umiling naman ako.

"Kung nakita mo lang! Buhat n'ya pa nga si Marcus eh. Mamaya na raw siya sasama sa atin kapag napatulog na niya si Marcus. Grabe, nakatitig lang ako sa kanya habang nagsasalita. Ang guwapo n'ya talaga!" Sabi pa ni Felice. Hindi ko naman siya masisisi. G◆wapo naman kasi talaga si Kuya Greg. Sa katunayan nga ay naging crush ko rin siya noon.

Pagkatapos kong kumuha ng pagkain para sa amin ni Axcel ay dumiretso na ulit ako sa pwesto namin. Para namang mga hindi kumain ng isang buwan si na Travis at Xander na nag-uunahan sa pagkain.

"Give some manners boys! Kapag kayo nakita ni Tita Freen na ganyan kumain malalagot kayo sa kanya." Suway ni Din pero parang wala silang mga narinig at pinagpatuloy pa rin ang ginagawa.

Kinuha ko naman ang cellphone ko at tinext si Axcel.

Saan ka? Kumain ka muna dito.

Naghintay ako ng reply niya pero walang Axcel ang nagreply. Nagtatampo pa rin talaga siya sa akin.

"Heena, si Axcel ba nasaan na?" Tanong ni Symon.

"Ah, nandoon kay Tita Freen. Pinapagalitan ata." Sagot ni Rissa. Tumango lamang si Symon.

Balak ko pa sanang hintayin siya pero nagsimula na silang kumain kaya kumain na rin ako.

"Hey." Bigla akong natigilan ng marinig ko ang boses niya. Umupo siya sa pagitan ni Vlad at Rhalp.

"Kumain ka na?" Tanong ko. Umiling lamang siya at tsaka nag-iwas ng tingin. Iniabot ko naman sa kanya ang pagkaing kinuha ko.

"Ang sweet n'yo grabe." Sabi ni Felice. Ngumiti lamang ako at tsaka ipinagpatuloy ang pagkain.

"Sy, pakitawag si bunso at magpapapicture tayo kasama niya." Utos naman ni Din sa kapatid. Tumango lamang si Symon at tsaka pumasok sa loob ng bahay. Wala pang ilang saglit ay bumalik na ulit si Symon kasama ang kapatid. Wala sa sariling napangit ako. Magkamukhang-magkamukha kasi si Anthony at Symon.

"Hi birthday boy! This is my gift for you." Sabi ni Felice at tsaka inabot ang regalo nito kay Anthony.

"Thank you Ate Felice." Sagot naman ni Anthony at tsaka humalik sa pisngi ni Felice. Ganoon rin ang ginawa ng iba. Ang ibang boys naman ay kung anu-ano ang ibinulong kay Anthony na ikinagalit ni Din. Ayaw n◆ya kasing tumulad ang kapatid sa kanila, pero mukhang wala na siyang magagawa pa. Montemayor is always a Montemayor.

Hanggang sa ako na ang mag-aabot ng regalo sa kanya. Pinantayan ko ang height ni Anthony at ngumiti ng pagkaluwag-luwag.

"Big boy ka na little boy. Here's my gift for you." Sabi ko sabay abot sa kanya ng regalo ko. Hinalikan ko naman siya sa pisngi.

"Thank you Ate Ganda." Sabi niya sabay kiss sa pisngi ko. Hindi ko alam kung bakit pero bigla akong lumingon sa pwesto ni Axcel. Nakatingin siya sa akin pero ng mahuli ko siyang tinitignan ako ay agad siyang nag-iwas ng tingin.

"Ate Heena! Can I kiss you too?" Bigla naman akong napalingon sa biglaang pagsulpot ni Viel sa may likuran ni Anthony. Kasama niya si Francisco.

"Sure little boy." Sabi ko. Humalik naman siya agad sa magkabila kong pisngi na ikinagulat ko naman. Narinig ko naman ang paghalakhak ni Xander at ang ◆Nice Bro◆ n◆ya sa kapatid.

"Ate Heena, pwede ako rin?" Medo slang pang pagkakasabi ni Francisco.

"Sige na, tara dito." Sabi ko. Agad namang lumapit si Francisco at hinalikan rin

ako sa magkabila kong pisngi.

"May mga future ang mga batang ito." Narinig kong tumatawang sabi ni Travis. Agad naman silang nagtakbukhan pagkatapos nila akong halikan.

"Be careful boys!" Sigaw ni Din. Umalis na rin si Anthony pagkatapos ng ilang picturan. Sinulyapan ko naman si Axcel at nakita kong nakasimangot lamang siya.

"Magka-away ba kayong dalawa?" Biglang tanong ni Rissa sa akin. Marahil ay napansin niyang hindi kami nag-uusap at magkalayo ang aming upuan.

"Hindi, bakit?" Kaswal kong sagot.

"Hindi kasi ako sanay na hindi kayo magkatabi at hindi naglalambingan." Sabi niya.

Nagkibit-balikat na lamang ako. Bakit ganito? Bakit ba nahihirapan akong hindi niya ako pinapansin? Hindi ako sanay na hindi siya makulit at hindi ako pinapansin.

"CR lang ako." Paalam ko saglit sa kanila. Dumiretso naman ako sa loob para mag-CR.

"Magandang gabi po, Tita Lilet." Nakangiti kong bati sa kanya ng makasalubong ko siya.

"Oh hija, ikaw pala. Nasaan ang iba?" Tanong naman niya.

"Nasa likod po, nag-kakasiyahan." Nakangiti kong sagot. Si Tita Lilet ang kamukha ni Din. Marahil ay sa ina siya nagmana.

"Kayo talagang mga bata kayo! O siya sige, saan ka ba pupunta?" Tanong niya.

"Rest room lang po." Sagot ko naman.

"Sige, see you around. Okay? Pupuntahan ko lang ang ibang bisita." Iyon lang ang sinabi ni Tita Lilet at tsaka siya tumalikod. Dumiretso naman ako sa CR.

Pinakatitigan ko ang sarili ko sa salamin. Nag-retouch lang ako at nag-ayos saglit. Hindi agad ko lumabas. Siguro ay may kinse minutos na akong naroroon. Hindi kasi maganda ang pakiramdam ko at dinagdagan pa nang hindi pagpansin sa akin ni Axcel. Pakiramdam ko ay may bahagi ng pagkatao ko ang nawala sa hindi niya pagpansin sa akin. Huminga ulit ako ng malalim, mukha atang magkakasakit ako.

Bigla akong nakarinig ng pagkatok sa labas kaya agad kong inayos ang sarili ko. Muli akong tumingin sa salamin at ng masigurado kong maayos na ako, lumabas na ako.

◆Something◆s wrong?◆ It◆s him, Symon. Umiling lamang ako.

◆I◆m okay.◆ Sagot ko sa kanya. Tumango lamang siya kaya bumalik na ulit ako sa pwesto namin. Nadatnan ko naman silang nagtatawanan kaya kahit hindi maganda ang pakiramdam ko ay nakisakay na rin ako sa kanila. Sa buong gabi ay hindi ako kinakausap ni Axcel at hindi niya rin ako tinatapunan ng kahit tingin man lang. Lumipas pa ang mga oras at halos wala nang mga bisita, mga caters na lang na nag-aayos ng mga gamit nila. Lumipat na rin kami ng pwesto at sa may kubo na kami malapit na malapit sa pool. Nag-iinuman at nagtatawanan lang sila, ang iba ay mga lasing na. Wala rin naman kasing pasok bukas dahil lingo ang araw na ◆yon. I looked at my wrist watch, it◆s already eleven thirty three in the evening. Hindi ako masyadong umiinom dahil gusto ko pang umuwi. Hindi ko nga lang alam kung paano. Hindi naman kasi ako maaring ihatid ni Axcel dahil miski siya ay medyo lasing na rin. Lumipas pa ang isang oras at napagdesisyunan ko nang umalis. Maghahanap lang ako ng tiyempo kung paano. Tumayo bigla si Axcel.

◆Saan ka pupunta?◆ Tanong naman ni Xander.

◆Just inside, I◆ll do something.◆ Sagot niya at tsaka umalis. Ilang minuto lang ang lumipas ay tumayo na rin ako kaya napatingin sila sa akin. Sasamantalahin ko na ang pagkakataon hangga◆t wala siya. Ayoko rin naman kasing maabala pa siya at alam kong galit pa siya sa akin.

◆Kailangan ko pang umuwi. Hindi ako nagpaalam kay Dad na mag-oovernight ako. Next time na lang, pasabi na lang kay Anthony na Happy Birthday. Sabihin mo na lang din kay Tita Lilet na nauna na ako.◆ Sabi ko kay Din.

◆Are you sure? Si Axcel? Ihahatid ka ba n◆ya?◆ Tanong ni Din.

Umiling ako bago sumagot. ◆Hindi na, lasing na ◆yon. Pakibantayan na lang siya at alam na niyang aalis ako, nasabi ko na kanina. May lakad pa kasi kami ni Daddy bukas.◆ Dahilan ko na lamang.

◆Ihahatid na kita.◆ Sabi ni Symon. Muli akong umiling.

◆I◆m fine, may susundo sa akin.◆ I lied again. Wala naman kasing susundo sa akin at alam kong mag-aalala lang sila kapag nalaman nilang mag tataxi ako. May kalayuan rin kasi ang bahay nina Din sa amin.

◆Mag-iingat ka.◆ Sabi lang nila. Nakipag-beso lang ako sa mga girls at nag-paalam sa mga boys. Nakita ko pa ang paniningkit ng mga mata ni Felice sa akin bago ako umalis. I know she knows about it. I texted Felice.

Just tell him na nasa CR ako.

Alam ko sa sarili ko na wala na akong makikitang taxi pa dahil isang exclusive subdivision iyon pero mukhang swerte ako dahil may dumaan na taxi na papalabas na rin sa lugar na ◆yon. Agad ko iyong pinara at ng tumigil sa harapan ko ay agad akong sumakay.

I feel so sick.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

SEVENTEEN

Ipinikit ko ang mga mata ko ng maramdaman ang pagguhit ng sakit sa may ulo ko. Kanina naman maayos ang pakiramdam ko, pero nang nasa party na kami ay bigla na lang sumama ang pakiramdam ko.

◆Ma◆am, ayos lang ho ba kayo?◆ Tanong sa akin ng driver.

◆Opo, Manong. Ayos lang po ako.◆ Kaswal kong sagot. Ininda ko na lamang ang sakit dahil alam kong makakarating din naman agad ako sa bahay. Madaling araw na kasi at wala namang traffic. Tanging mga intersections lamang na nadadaanan namin ang dahilan ng pagtigil ng sinasakyan ko. Bigla ay naramdaman ko ang pag-vibrate ng phone ko. Kaya agad kong tinignan kung sino ang nag-text. It◆s Felice.

He◆s here, mukhang hinahanap ka.

Agad akong nag-reply sa text ni Felice.

Tell him na nasa CR lang ako.

Pinindot ko ang reply at naghintay lang ng ilang segundo para sa reply ni Felice.

Ayaw maniwala. Hinahanap ka sa akin.

Pagkabasa ko n◆on ay agad akong nag-reply. Lasing na siguro siya kaya ganoon.

Nasaan siya? Sabihin mo, nasa paligid lang ako.

Hinintay ko ang reply ni Felice pero bigla akong kinabahan ng iba na ang nag-reply. It◆s him, Axcel.

Where the hell are you?

Nag-isip ako kung rereplayan ko ba siya o hindi, pero mas inisip kong h◆wag na lang siyang replayan. Baka kasi kapag nalaman n◆yang umuwi ako ay sundan pa niya ako. Bigla ulit nag-vibrate ang phone ko.

Heena! Umalis si Axcel, susundan ka ata. Din told him that you were already left.

Bigla akong kinabahan pero mas lalo akong kinabahan ng may biglang tumawag sa phone ko, si Axcel. Huminga ako ng malalim bago ko sagutin ang tawag niya.

◆Where the fvck are you, Heena?◆ Galit niyang tanong sa akin. Alam ko sa sarili kong nagpipigil lamang siya, kilala ko siya kapag galit siya.

◆I◆m going home, don◆t worry I◆m fi◆◆

◆Alone?!◆ Galit na sigaw n◆ya.

◆I said, I◆m fine.◆ Mahinahon kong sabi.

◆Why you did not tell me?! Aalis ka na lang ng hindi mo sinasabi sa akin?! Tell me where exactly are you! Damn it, I am going to kill them if something happens to you!◆ Bakas pa rin sa tono ng boses n◆ya ang galit.

◆Axcel, just stay there. You◆re drunk. Baka kung ano pa ang mangyari sa◆yo kapag nagmaneho ka pa!◆ Naiinis kong sabi na rin sa kanya. Bigla atang nawala ang sakit ng ulo ko dahil sa pagtawag n◆ya.

◆Just stop that damn taxi!◆ Bigla namang napakunot ang noo ko. Agad akong lumingon at halos manlaki ang mata ko ng makita ko sa may likuran namin ang kotse ni Axcel. That fast?

◆Heena, I said stop that damn taxi o babanggain ko ◆yan!◆ Galit pa rin na sabi n◆ya. Kinabahan naman ako sa tono ng boses n◆ya at agad na pinatigil ang taxi. Agad naman akong nagbayad bago lumabas ng taxi. Nakita ko pang bumaba si Axcel sa sasakyan n◆ya.

◆Bakit hindi mo sinabi sa aking uuwi ka?!◆ Galit na sigaw sa akin ni Axcel pagkalabas ko ng taxi. Agad din naman iyong umalis pagkababa ko.

◆Kaya ko namang umuwi, Axcel. You don◆t need to◆◆

◆Kaya mo?! You are a lady for fvcking Pete◆s sake! Paano kung may mangyari sa ◆yong masama?! Sa tingin mo ba hindi ako mag-aalala?! Sa tingin mo ba mapapatawad ko ang sarili ko sa oras na may mangyari sa ◆yong hindi maganda?!◆ Galit na galit niyang sabi sa akin. Tinalikuran niya ako at sinipa n◆ya ang sasakyan n◆ya ng ilang ulit. Bakas sa mukha n◆ya ang sobrang galit at inis. Marahil ay sinabayan ng alak ang init ng ulo n◆ya.

Lumapit ako sa kanya at hinawakan ang kamay n◆ya para pakalmahin siya. ◆I◆m sorry.◆ Mahinahon kong sabi sa kanya. Naramdaman ko naman ang pagkalma ng sistema n◆ya. Huminga siya ng malalim at tsaka ako tinignan. Kalmado na siya at alam kong hindi na siya galit.

◆Promise me sweetheart, it won◆t happen again. Okay?◆ Mahinahon n◆yang sabi sa akin. Bigla ay bumilis ang pagtibok ng puso ko dahil sa pagtawag n◆ya sa akin ng ganoon.

◆I◆I promise.◆ Nauutal kong saad. Nagulat ako ng bigla n◆ya akong yakapin. Hindi lang basta yakap, iyong yakap ba na parang takot na takot kang mawala. Nararamdaman ko ang init ng kanyang katawan, ang pagtibok ng puso niya pati na rin ang paghinga n◆ya. Lahat, nararamdaman ko.

◆I◆m just scared, sweetheart. Natakot lang ako sa posibilidad na may mangyari sa◆yo. Hindi ko ata kaya na may masamang mangyari sa◆yo. Makakapatay ako ng tao, I swear.◆ Sabi n◆ya habang yakap-yakap ako. Hindi ko alam ang dapat kong maramdaman. Bakit parang naaapektuhan ako sa pagtawag n◆ya sa akin ng ganoon? I should really know about this.

◆Hindi mo naman kasi ako pinapansin.◆ Saad ko. Humiwalay siya sa pagkakayakap at tinignan ako sa mukha.

I couldn◆t imagine na maaari pala itong mangyari sa amin. Kami? Sa gilid ng kalsada at parang mag-syotang may LQ. I admit, it◆s one of my relationships goals.

◆Nagtatampo ako.◆ Sagot naman niya at tsaka ako sinimangutan.

◆Nag-sorry na nga ako, hindi ba?◆ Sabi ko naman sa kanya at tsaka ko pinisil ang ilong n◆yang matangos. Ang cute n◆ya ngayon, medyo namumula kasi ang mukha marahil ay dala ng alak na ininom niya.

◆Hindi, ayoko sa sorry mo.◆ Parang batang sabi n◆ya.

◆Ano gusto mo? Tsaka kinakausap mo na nga ako ngayon eh. Does that mean, bati na tayo?◆ Nakangiti kong sabi sa kanya. Medyo maayos na naman ang pakiramdam ko, pero hindi gaanong maayos.

◆Wala, hindi ako makikipagbati sa◆yo.◆ Sabi niya. Naramdaman ko naman ang mga kamay n◆ya na bumaba sa may bewang ko. Loko talaga ◆tong Montemayor na ◆to. Pasimple pa siya, akala naman n◆ya hindi ko napapansin ang mga galawan n◆ya.

◆Di aalis na lang ako, ayaw mo namang makipagbati sa akin.◆ Sabi ko sa kanya. Mas lalo lamang sumimangot ang mukha n◆ya. Gusto ko siyang tawanan pero baka mas lalo lang siyang mainis sa akin.

◆Tss.◆

◆Bati na tayo ha? Papansinin mo na ulit ako.◆ Nakangiti kong sabi sa kanya. Nag-iwas lang siya ng tingin.

◆H◆wag kang ngumiti sa akin.◆ Sabi n◆ya.

◆Bakit naman?◆ Kunot-noo kong tanong.

◆Nawawala galit ko.◆ Halos pabulong na n◆yang sabi pero narinig pa rin ng dalawa kong tenga.

◆Ikaw ha! Akala mo hindi ko narinig, susumbong kita kay Tita Freen.◆ Natatawa kong sabi sa kanya.

◆Tsk.◆ Inirapan n◆ya ako.

◆Nakakainis ka na. Kausapin mo na kasi ako, bati na tayo. Promise, hindi na ako aalis.◆ Sabi ko sa kanya kaya nakuha ko ang atensyon n◆ya.

◆Talaga?◆ Paninigurado n◆ya.

◆Oo nga, hindi na!◆ Sagot ko sa kanya. Bigla namang nagliwanag ang mukha n◆ya. Ang kaninang nakasimangot n◆yang mukha ay medyo nakangiti na ngayon.

◆Paano naman ako makakasigurado na hindi ka nga aalis?◆ Tanong naman n◆ya. Nakasandal siya sa sasakyan n◆ya habang ako ay nasa harapan n◆ya. Sobrang lapit lang namin sa isa◆t isa na tipong naamoy at nararamdaman ko na ang hininga n◆ya.

◆Paano nga ba?◆ Tanong ko sa kanya. Nakatitig lang siya sa mga mata ko at ganoon din ako. Walang nagsalita sa aming dalawa. Nakatitig lamang kami sa mata ng isa◆t isa na para bang binabasa kung ano ang nasa isip namin.

◆Paano kung halikan kita?◆ Sabi n◆ya habang nakatitig sa mga labi ko. Napaawang naman ang mga labi ko dahil sa sinabi n◆ya at naramdaman ko rin ang pagbilis ng tibok ng puso ko.

◆N◆Nagbibiro ka lang, hindi ba?◆ Nauutal kong sabi sa kanya.

◆Paano kung sabihin kong hindi?◆ Sabi n◆ya at tsaka ako tinignan sa mga mata bago muling tumitig sa mga labi ko. Hindi ko na alam ang gagawin ko. Oo, maraming beses na n◆yang nagawa ito sa akin. Pero bakit ngayon, parang kakaiba na? Bakit parang may sparks na?

◆I will kiss you, Heena.◆ Paos n◆yang sabi na mas lalong nakapagpatindig ng balahibo ko.

◆A◆Axcel.◆ Mahinang sambit ko. Nakita kong unti-unting bumaba ang mukha n◆ya upang halikan ako at hindi ko alam ang gagawin ko hanggang sa maramdaman ko na lamang ang lambot ng kanyang mga labi sa labi ko. Parang awtomatikong pumikit ang mga mata ko at unti-unting sinagot ang kanyang mga halik. Naramdaman ko ang pagyakap ng mga braso niya sa may bewang ko kaya mas lalo kong naramdaman ang init ng kanyang katawan. Hindi ko alam kung bakit ko sinasagot ang kanyang mga halik, pero isa lang ang alam ko. Gusto ko ◆to at ayoko nang matapos pa ang nangyayari sa pagitan naming dalawa.

I put my arms around his neck when I felt his tongue seeking for the entrance. I could taste the alcohol he drank a while ago and it really turns me on. Naramdaman ko na pinagpalit n◆ya ang pwesto naming dalawa. Ako na ngayon ang nakasandal sa sasakyan niya at mas lumalim pa ang paghahalikan naming dalawa. Nararamdaman ko ang

pag-iinit ng katawan ko at pati na rin ng sa kanya. Tila ba ayaw na naming itong matapos pa.

He suddenly ended the kiss at gusto kong magmaktol sa ginawa n◆yang iyon. Pareho kaming hingal na hingal at hindi alam ang gagawin. Bigla niya akong niyakap at itinapat ang kanyang mga labi sa tenga ko.

◆If we are not going to end this, we will end up naked in my bed.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Put a hashtag #Montemayor when you tweet me. Thankyou for voting! :)

EIGHTEEN

Pasado alas-dos na ng madaling araw ng makauwi kami ni Axcel sa unit n◆ya. Pareho kaming pagod at gusto nang matulog. Hindi n◆ya ako hinayaang umuwi sa amin, alam naman kasi n◆yang nakapagpaalam ako sa Daddy ko na sa kanya muna ako. Hindi ko alam kung ano ang ginawa ni Axcel noon kay Daddy para pagkatiwalaan ako sa kanya. Siguro nga◆t may mga bagay na lalaki lang talaga ang nagkakaintindihan.

◆Ayoko pang matulog.◆ Sabi sa akin ni Axcel.

◆H◆wag kang makulit, matulog ka na. Alam kong medyo lasing ka.◆ Seryoso kong sabi sa kanya. Nakita ko namang umupo siya sa malaki n◆yang sofa at tsaka naghubad ng suot na t-shirt. Hinubad din n◆ya pati ang sapatos n◆ya.

◆Come here, sweetheart.◆ Bigla namang nagwala ang sistema ko sa sinabi n◆yang iyon. Why are you acting like that, Axcel? Inilapag ko lang ang bag ko sa may lamesa at tsaka hinubad ang flats ko.

◆Matulog ka na, doon ka na sa kwarto mo.◆ Sabi ko ulit sa kanya. Pinapanood n◆ya lang ang bawat galaw ko at para bang batang amuse na amuse sa mga kilos ko. Lumapit ako sa kanya at umupo sa may tabi n◆ya.

◆Dito ka, hindi d◆yan. Masyado kang malayo sa akin.◆ Sabi n◆ya. Namula naman ako nang itinuro n◆ya ang pagitan ng mga hita n◆ya at doon ako gustong paupuin. Parang awtomatiko namang sumunod ang katawan ko sa sinabi n◆ya at doon ako umupo. Agad na yumakap ang mga matitigas n◆yang braso sa maliit kong bewang pagkaupo ko roon. Sumandal siya sa may unan kaya napasandal ako sa matipuno n◆yang dibdib. I feel so hot and that◆s because of his body. Damn you, Axcel!

◆I like your smell.◆ Saad n◆ya habang inaamoy ang buhok ko at ang leeg ko. Nakikiliti ako sa ginagawa n◆ya.

◆Really? Hmmmn.◆ Nakapikit kong sabi. Inaantok na ako at gusto ko nang matulog.

◆Yeah.◆ Paos n◆yang sagot sa akin habang inaamoy naman ang leeg ko. Nararamdaman ko rin ang marahang pagdampi ng mga labi n◆ya na tila ba hinahalikan ang leeg ko.

◆Are you seducing me?◆ Tanong ko. Nagmulat naman ako ng mata. He caught my hands and he intertwined it with his hands.

◆Do you think I◆m seducing you?◆ Saad n◆ya habang pinagpapatuloy pa rin ang ginagawa n◆ya.

◆I think.◆ Sagot ko naman sa kanya. Napapapikit ako sa ginagawa n◆ya.

◆Are you being seduced?◆ Mahina n◆yang bulong sa may tenga ko. Naramdaman ko ang init ng hininga n◆ya at tila ba may kuryenteng dumaloy sa buong sistema ko dahil doon.

◆I think so.◆ Sagot ko sa kanya.

◆If that so, let◆s make love.◆ He chuckled sofly.

◆Shut up, Axcel. I◆m serious.◆ Seryoso kong sabi sa kanya. Muli akong pumikit at hinayaan na sumandal ang katawan ko sa katawan n◆ya. We are both closed to each other and I want to stay like this, forever. But I know, it doesn◆t exist. Forever is long period of time.

◆I◆m also serious, Heena. I want to make love to you right now but I know we can◆t. Well, we◆ll do it eventually.◆ He chuckled again.

◆We will not and we should not. Just sleep, you◆re just drunk.◆ I said.

◆Sleep with me, sweetheart.◆ He said.

◆Ganyan ka ba talaga kapag nalalasing?◆ Tanong ko sa kanya. Hindi ko maipaliwanag ang nararamdaman ko ngayon. Ang pakiramdam na malapit lang kami sa isa◆t isa, parang ayoko nang matapos pa ito.

◆I don◆t know, you◆re the one who knows about it.◆ Saad n◆ya. Mas humigpit pa ang pagkakayakap n◆ya sa akin kaya mas lalo kong naramdaman ang matigas n◆yang katawan. Nararamdaman ko rin ang pagtibok ng kanyang puso. Lahat nararararamdaman ko sa kanya.

◆What if, I go away?◆ I asked him.

◆It won◆t happen, I won◆t let that happen.◆ Sagot n◆ya sa akin.

◆What if, I die?◆

◆I◆ll also die.◆

◆I want you to stay a live for me.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆It will be a hard thing for me. Just sleep with me, and those are just if. It will never happen, I won◆t let that happen.◆ Seryoso n◆yang sabi. May gusto pa sana akong itanong sa kanya pero mas pinili ko na lang na h◆wag na lang iyong tanungin.

◆I◆ll always sleep with you, baby boy.◆ I closed my eyes after I say those words.

Forever is not for us.

*

Nagising ako na ganoon pa rin ang posisyon namin ni Axcel. Alam kong tulog pa siya dahil naririnig ko pa ang mahina niyang paghilik. Tumingin ako sa orasan sa may dingding. Alas-otso na ng umaga at alam kong maliwanag na sa labas.

Dahan-dahan kong inalis ang mga brasong nakayakap sa akin ni Axcel upang hindi siya magising.

◆Hmmmn.◆ Narinig kong ungol n◆ya. Tumayo na ako at dumiretso sa C.R niya. Medyo maayos na rin ang pakiramdam ko hindi katulad noong nakaraang gabi. Kumuha lang ako ng damit sa may aparador n◆ya at tsaka muling bumalik sa C.R para makapagpalit. Mamayang tanghali na lang ako uuwi at dito na lang ako mag lulunch. Sigurado rin naman kasi akong hindi n◆ya ako pauuwin kapag nagpumilit pa ako.

Agad akong lumabas pagkatapos kong magpalit. Bigla akong napatingin sa may kalendaryo at wala sa sariling napangiti. Limang araw na lang at birthday na nila ni Aivan. Ano kaya ang ireregalo ko sa kanya? Noong nakaraan kasi niyang birthday binigyan ko siya ng silver na kwintas na lagi n◆yang suot-suot. Nag-dinner din kaming dalawa noon sa Tagaytay at namasyal na rin.

Lumapit ako sa kinaroroonan ni Axcel at nadatnan kong mahimbing pa rin itong natutulog. Wala namang pasok ngayong araw kaya ayos lang na matulog siya. Mamaya pa namang hapon kami mag-sisimba.

Naputol lahat ng pag-iisip ko ng biglang tumunog ang cellphone ni Axcel. Agad akong napatitig doon at para bang may bumubulong sa akin na sagutin iyon. Nagdalawang isip ako kung sasagutin ko ba ◆yon o hindi pero sa huli, sinagot ko rin.

◆Hello, Axcel? It◆s today, right? Anong oras ba tayo magkikita mamaya?◆ Bigla akong natigilan ng marinig ko ang napakapamilyar na boses sa kabilang linya. It◆s Thalia.

◆Hello?◆ Nagsalita ulit ito nang hindi ako nagsalita. Marahil ay nagkakamabutihan na sila ulit ngayon. It◆s good for him, masaya ako para sa kanya.

◆Axcel, are you there?◆ Tanong nito sa kabilang linya. Huminga muna ako ng malalim bago sumagot.

◆Uhmm, Thalia? It◆s Heena. May date kayo mamaya?◆ Pinilit kong maging normal ang tono ng boses ko.

◆Heena? Uhh, I don◆t know. He asked me last time to go with him this Sunday. I just say yes. Busy ba siya or may gagawin ba kayo?◆◆ I cutted her.

◆Nope, wala. Hindi busy ◆yon pag dating sa◆yo. Kayo ha, may date na kayong nalalaman. Malihim talaga ◆yong Montemayor na ◆yon.◆ Pabiro kong sabi sa kanya.

◆Hindi n◆ya ba sinabi sa◆yo? Actually, nahihiya nga ako when he asked me to go with him. Ayos lang ba sa◆yo?◆ Tanong n◆ya sa akin.

◆Oo naman. Basta kapag naging kayo ulit just tell me, okay? Tawagan mo na lang ulit siya mamaya.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆Gusto mo bang sumama?◆ Tanong n◆ya sa akin. So, she◆s offering me to be their chaperon? Great, just great.

◆Nope. I have something to do later.◆ Pagdadahilan ko.

◆Okay. So, I◆ll call na lang mamaya. Thank you, Heena.◆ She said then she hang up. Hindi ko alam kung bakit bigla akong nakaramdam ng kakaiba pagkatapos tumawag ni Thalia. Maisip ko pa lang na magkasama silang dalawa at gumagawa ng sweet moments◆shit, I shouldn◆t think of those pictures! I should be happy for him, right?

◆Hey.◆ Bigla akong napalingon ng marinig ko ang boses ni Axcel. Nagkukusot pa ito ng mata at gulo-gulo rin ang kanyang buhok pero hindi pa rin nababawasan ang kanyang kagwapuhan. He looks hot, anyway.

◆Good Morning baby boy.◆ I said then I smiled. I saw him smiled too.

◆Good Morning, sexy.◆ He said then he looked at me.

◆Pervert.◆ I said smilling.

◆I am not, you are just too sexy in my eyes.◆ Saad n◆ya. Inirapan ko lang siya. Tumayo naman siya at tsaka dumiretso sa C.R.

◆Closed the door when you are peeing!◆ Sabi ko sa kanya.

◆There is nothing to hide.◆ Sagot naman n◆ya sa akin. Hindi ko na lang siya sinagot. Mukha kasing maganda ang kanyang gising at ayokong sirain ◆yon.

Dumiretso naman ako sa kusina n◆ya para maghanda ng breakfast. Medyo gustom na rin kasi ako at paniguradong pati siya. Nag timpla lang ako ng kape at naglabas ng isang balot ng tasty at palaman. Pumasok naman saglit si Axcel sa kwarto niya at marahil ay magpapalit ng damit. Wala pang ilang minuto ay lumabas na rin siya, naka-jersey shorts at sando na lang siya ngayon. Umupo siya sa harap ng lamesa at inilapag ko naman ang kapeng kakatimpla ko lang. sa harapan n◆ya.

◆Anong oras ka nagising?◆ Tanong n◆ya habang iniinom ang kape n◆ya.

◆Just minutes after you wake up.◆ Sagot ko sa kanya at tsaka umupo sa harapan n◆ya para mag-breakfast.

◆Are you feeling well?◆ He suddenly asked. I frowned.

◆Yeah, why did you asked?◆ Sabi ko sabay kagay sa tinapay ko.

◆You don◆t look okay.◆ He said seriously.

◆I am okay and will be okay. Anyway, tumawag si Thalia. Anong oras ba raw kayo magkikita mamaya?◆ Sabi ko sa kanya. Nakita ko naman siyang natigilan.

◆Damn.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

NINETEEN

Tinignan ko ang bagot na mukha ni Axcel habang nakaharap sa malaking salamin sa may kwarto n'ya. Naningkit ang mga mata ko sa kanya at tsaka ako lumapit sa may harapan n'ya.

"Mas magiging g'wapo ka kung ngingiti ka." Sabi ko habang inaayos ang itim na polo shirt n'yang suot. Bagay na bagay sa kanya ◆yon dahil ako ang pumili noon para sa kanya.

"Bakit ba kasi ayaw mong sumama?" Nakasimangot n'yang sabi habang nakatitig sa akin.

Nag-angat naman ako ng tingin sa kanya. "Date n'yong dalawa 'yon. It's the time para maibalik ang dati. Hindi ba't iniyakan mo nga siya noon? Ito na 'yong chance mo at ayokong makaistorbo sa inyo." Sabi ko. Umupo naman siya sa dulo ng kama n'ya habang hindi inaalis ang tingin sa akin.

"Hindi ka naman makakaistorbo." Nakasimangot pa rin n'yang sabi. Tinabihan ko naman siya at tsaka ko siya inakbayan. Ginulo ko ang buhok n'yang natural ng magulo.

"H'wag kang sisimangot kapag kaharap mo na si Thalia, okay? Stay pogi, baby boy." Nakangiti kong sabi sa kanya. Sinabi ko kasi kay Thalia na mag lulunch sila ni Axcel at mag sisine para diretso silang magsimba. Nainis si Axcel sa akin dahil mas

pinangunahan ko pa raw siya, pero hindi rin n'ya ako natiis at kinausap ako. Pinipilit n'ya akong sumama na lang sa kanila pero ayokong makisali sa araw nilang dalawa.

"Tsaka lagi kang magsasalita at mag-oopen lagi ng topic. Baka mamaya n'yan mapipe ka na naman at magsungit. Kakaltukan talaga kita kapag nalaman kong hindi mo siya kinakausap." Sabi ko sa kanya.

"Di sumama ka na lang." Pagpupumilit pa rin n'ya.

"Magtigil ka nga sa pangugulit mo, Montemayor." Seryoso kong sabi sa kanya at tsaka ko marahang pinisil ang kanyang pisngi.

Nalaman ko kasing hindi naman talaga niya gustong maka-date si Thalia. Si Alex lang ang nagsabi noon kay Thalia at hindi naman sineryoso ni Axcel pero si Thalia, she took it seriously. Pinilit ko lang siyang makipag-date para hindi naman nakakahiya kay Thalia. Ako pa nga ang nag-suot sa kanya kanina ng damit at kulang na lang ay ako ang magpaligo sa kanya sa sobrang pagpipilit ko.

"Basta iyong pangako mo na tayo naman ang mag-dedate ah." Sabi niya. Iyon kasi ang hiniling n'ya kanina para pumayag siyang makipagdate kay Thalia. Dapat kasi ay magsisimba kaming dalawa mamaya at tsaka mamamasyal sa mall.

"Oo na!" Sabi ko sabay pisil sa matangos n'yang ilong. Tumayo na ako kaya tumayo na rin siya at sabay kaming lumabas sa kwarto n'ya.

Kinuha ko lang ang bag ko sa may lamesa at tsaka ko siya muling nilingon.

"Tara na." Sabi ko sa kanya. Tumango lamang siya at tsaka sumunod sa akin.

Tahimik lang kami habang nasa elevator. Walang umiimikk sa amin at tila ba pinakikiramdaman lang namin ang isa't-isa. I heard him sighed.

"I really don't like this kind of feeling. Para akong nagtataksil sa'yo ng harap-harapan." Bigla n'yang sabi.

"Ano ka ba, nakalimutan mo na ba 'yong sinabi mo sa akin seven years ago? Hindi ba't sabi mo, we don't need to take the engagement seriously? Axcel, hindi sa habang panahon nasa tabi mo ako. Tsaka huwag mo na akong isipin dahil ayos lang ako." Seryoso kong sabi sa kanya.

"Now, I hate myself for saying that to you seven years ago." Bumubulong n◆yang sabi. Pero hindi nakaligtas sa pandinig ko ang sinabi n◆ya.

Ngumiti lamang ako. "Ang pangit mo talaga, kainis." Natatawa kong sabi. Sumimangot lamang siya.

Tumunog na ang elevator hudyat na nasa parking lot na kami. Agad kaming lumabas at dumiretso sa black BMW niya. Regalo iyon sa kanya ng Papa n'ya noong 20th birthday niya.

Agad akong sumakay sa tabi ng driver seat at ganoon din siya. He started the engine. Binalot na naman ng nakabibinging katahimikan ang loob ng sasakyan. Wala akong gustong sabihin sa kanya pero kailangan kong magsalita. Agad ko siyang binalingan ng tingin.

"Malapit na ang birthday n'yo ni Aivan. Saan kayo mag cecelebrate?" Tanong ko.

"Rancho. Papa wants to celebrate our birthday there. Para lahat ng mga Montemayor ay makapunta. Dapat naroroon ka, no matter what." Seryoso n'yang sabi. Hindi niya inaalis ang tingin sa dinadaanan namin. Ganoon siya kapag nag-dadrive kasama ako. Seryoso at laging nag-iingat.

Tumango ako bago sumagot. "Ano ba gusto mong regalo?" Tanong ko. Tinatahak na namin ngayong ang ma-traffic na daan ng Manila patungo sa bahay namin sa may Cavite.

"Kahit ano, basta sasama ka sa akin sa Rancho. Kahit h'wag ka na mag-dala ng regalo, ang importante kasama kita roon." Seryoso n'yang sabi.

"Hindi naman pwedeng wala akong regalo. Kahit makulit ka, love pa rin naman kita." Saad ko sa kanya. Nakita ko naman ang pagsilay ng ngiti sa mukha n'ya. Lalo tuloy siyang gumuwapo sa paningin ko.

"Birthday sex. Ayaw mo?" Nakangisi n'yang sabi sa akin. Pinalo ko naman ang braso n'ya. Humalakhak lang siya.

"Magtigil ka nga diyan! I-enjoy mo na lang mamaya ang date n'yo ni Thalia. H'wag

mong kakalimutan na yayain siyang magsimba pagkatapos niyong manood ng sine, okay?" Paalala ko sa kanya. Marahan lamang siyang tumango sa sinabi ko.

"Kailan ba 'yong date natin?" Tanong n'ya.

"Pagkatapos na lang ng birthday mo para wala na tayong iisipin. Maghahanap pa ako gift para sa'yo." Sabi ko sa kanya.

"Kahit h'wag na nga, birthday sex na nga lang. Ayaw mo?" Ngumisi siya pagkasabi n'ya noon. Sumimangot naman ako.

"Kapag talaga hindi ka tumigil sa birthday sex na 'yan, kakaltukan kita. Sinasabi ko sa'yo, Montemayor. Hindi ako natutuwa." Seryoso kong sabi pero parang biro lamang iyon sa kanya dahil tumawa lang siya.

"Kapag nadali talaga kita, tamo." Natatawa n'yang sabi. Nanlaki naman ang mata ko sa sinabi niya at agad ko siyang sinapak.

"Bastos!" Naiinis kong sabi sa kanya. Tumatawa lang siya kaya napairap ako sa hangin.

"Bastos pero maginoo." Nakangisi niyang sabi.

"Ang pangit mo, kainis!" Asar ko sa kanya.

"Halikan kita diyan, kita mo." Sagot naman niya.

"Idaan mo sa drive thru ng McDo, bibili ako ng ice cream." Sabi ko sa kanya ng matanaw ng mga mata ko ang Mc Donalds. Sinunod naman n'ya ako at tsaka kami bumili ng large sundae at large fries. Umalis din kami agad at nagpatuloy na siya sa pag-dadrive..

"Subuan mo ako." Sabi n'ya. Sinubuan ko naman siya ng fries.

"Ano panonoorin n'yo ni Thalia mamaya?" Tanong ko habang sumusubo sa ice cream ko.

"Dunno. I'll just ask her what she wants." Bored n'yang sagot sa akin.

"Romance. Iyon ang mga paborito ng babae." Ssgot ko. Bigla namang kumunot ang noo niya. Hindi pa rin n'ya inaalis ang tingin sa dinaraanan namin.

"Bakit ikaw hindi romance? Hindi ba't horror ang paborito mo?" Tanong n'ya.

"Siyempre hindi naman lahat. Kayo ngang mga lalaki pulos mga action at barilan ang

paborito eh." Sabi ko sa kanya. Muli ko siyang sinubuan ng fries.

"That's our nature, Heena." Saad n'ya.

"Matanong nga kita, Axcel. Hindi ba may ano kayo, uhmmm." Hindi ko magawang maituloy ang sasabihin ko. Bigla kasi akong tinamaan ng hiya at ewan ko ba kung bakit bigla na lang pumasok sa isip ko na tanungin ang ganoong bagay.

"What?" Kunot-noo n'yang tanong.

"Iyong ano." Umubo ako. Kita ko naman ang pagkainip sa mukha n'ya.

"Say it."

"Iyong mga pansariling pangangailangan, alam mo na. Paano mo natutugunan 'yon?" Tanong ko. Bigla naman akong nahiya sa tanong ko.

He suddenly laughed because of my question. "You are really asking me thay question, huh?" Sabi n'ya ng may pilyong ngiti sa labi.

"O sige, h'wag mo na lang sagutin!" Naiinis kong sabi sa kanya. Ayaw n'ya kasi tumigil sa pagtawa.

"Okay, okay. I'll answer it if you want." He said. Umubo-ubo siya at parang pinaghahandaan ang tanong ko.

"Did you ever heard of uhmm." Nainis naman ako sa pambibitin n'ya. Bigla na naman kasi siyang tumawa.

"Don't laugh, Axcel!" Naiinis kong sabi sa kanya.

"Okay, okay!" Natatawa pa rin niyang sabi.

"I masturbate." Kaswal n'yang sabi. Naramdaman ko ang pag-akyat ng dugo ko sa mukha. You are so stupid Heena for asking that question to him.

"You are so innocent, Heena." Natatawa n'yang sabi. Hindi na lang ako sumagot. Ang alam ko lang talaga, pulang-pula na ang mukha ko.

"Pero kung gusto mo, sex na lang tayo. Loyal naman ako magmahal." Sabi n'ya na hindi naalis ang pilyong ngiti sa mukha n◆ya.

"Mukha mo! Loyal ka d'yan." Masungit kong sabi. Humalakhak lamang siya.

Malapit na kami sa bahay namin dahil hindi na medyo ma-traffic. Nakalabas na kasi kami ng Maynila.

"Talaga naman, wala pa nga akong girlfriend oh." Sabi n'ya.

"Magkakaroon pa lang?" Sarkastikong sabi ko. Sumimangot lamang siya.

"Ayokong bumalik sa taong ayaw sa akin." Sabi n'ya. Napaka-bitter talaga ng lalaking 'to.

"Baka naman magulat na lang ako isang araw kayo na?" Sabi ko sa kanya.

"Shut up, Heena." Pikon n'yang sabi.

"Ang pikon mo kamo. Basta ah, sa birthday mo gagawin nating masaya. Malay mo iyon na 'yong last birthday mo kasama ako." Seryoso kong sabi sa kanya.

"Don't say that, Heena." Seryoso n'yang sabi.

"Parang hindi na mabiro. Mag-enjoy ka mamaya ah." Nakangiti kong sabi sa kanya.

Pumasok na ang sasakyan n'ya sa isang exclusive na subdivision. I texted my Dad para sabihing malapit na ako.

Tinignan ko naman si Axcel na seryoso ang mukha. Aaminin ko na talagang g'wapo siya kahit saang anggulo. Mestizo kasi siya katulad ni Tito Levinn at matangos din ang kanyang ilong. Nakuha naman n'ya ang mga mata n'ya kay Tita Freen. At ang mas lalong gustong-gusto ko sa kanya ay ang nunal sa may gilid ng labi n'ya. He looks so damn sexy with that mole.

Maya-maya lang ay tumigil na siya sa tapat ng isang malaking gate na may nakalagay na malaking ADELAIDA. Bumaba na ako at pati rin siya. Hinarap ko naman siya agad.

"H'wag ka nang sumimangot diyan. Papangit ka n'yan sige ka." Sabi ko at tsaka ko inayos ang kwelyo ng polo shirt n'yang suot.

"Tsk." Nag-iwas siya ng tingin at alam kong namula ang mukha n'ya.

"Sige na, papasok na ako. Sasabihin ko na lang kay Daddy na nagmamadali ka. Enjoy mo 'yong date n'yo ah? Bye, baby boy." Sabi ko.

Hinalikan ko na siya sa pisngi at tsaka tumalikod. Papasok na ako sa gate namin ng muli ko siyang lingunin. I smiled widely and waved at him. He smiled and waved

back. Pinanood ko lang siyang pumasok sa kanyang sasakyan bago tuluyang pumasok sa loob.

Napahinga naman ako ng malalim pagkapasok ko sa loob.

Why I have this kind of feeling?

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Sorry sa late update. I'm kinda busy these past few days. Thanks for the votes ;) *winks*

TWENTY

Sasabunutan ko talaga yong Ravis na yon! Kadarating mo nga lang galing America, inaaway ka na naman?! Inis na inis na sabi ni Din kay Jeorge. Nalaman ko kasi kanina kay Din nang sunduin ako nito sa bahay na dumating na galing ibang bansa si Jeorge matapos ang bakasyon nito roon. Matalik din naming siyang kaibigan simula pagkabata. Nakilala ko naman siya dahil na rin sa kanila.

Its normal for him, hindi kasi ako nagsabi na uuwi ako kaya nagalit. Sabi naman ni Jeorge kay Din sabay inom sa frappe nito. Hindi ko naman napigilan ang hindi mapatawa ng mahina dahil sa inaasal ni Din. Ayaw nya kasing mayroong masasaktan sa amin dahil napagdaanan na niya yon.

Hayaan nyo na lang sila, may araw din sa atin yang mga lalaking yan. Saad naman ni Felice. Nandito kami ngayon sa isang Starbucks sa may Dasmarias at napagpasyahan naming magkita-kita. Mamaya pa makakarating si Rissa dahil mayroon pa siyang klase.

Kamusta naman doon? Did you find some attractive guys there? Nakangiting tanong ni Din kay Jeorge.

Wala. Bored na sagot ni Jeorge kay Din.

Tinanong mo pa yan, eh loyal yan kay Ravis. Kahit asot pusa yang dalawang yan

mahal pa rin nila ang isa◆t-isa.◆ Sabi naman bigla ni Felice. Nakita ko naman ang pamumula bigla ng mukha ni Jeorge.

◆Ikaw? Kamusta na kayo ni Allen?◆ Tanong ko kay Din. Pero kagaya ni Jeorge, nag-iwas din ito ng tingin at hindi rin nakalagpas sa mga mata ko ang pamumula ng mukha n◆ya.

◆Di natahimik kayong dalawa?◆ Sabi ko sa kanila. Sumimangot lang silang dalawa.

◆Ano ba gusto n◆yong gawin ngayon?◆ Basag ni Felice sa katahimikan.

◆Bakit hindi tayo maghanap ng gift para sa kambal? This weekend na ang birthday ng mga ◆yon.◆ Sabi ni Din. Sumang-ayon naman ako sa sinabi niya. Wala pa kasi akong maisip na mairegalo kay Axcel at kay Aivan.

◆Oo nga, aattend ka ba? Sa Rancho ang celebration ng birthday nila.◆ Sabi ni Din kay Jeorge.

◆Malamang, di nagalit sa akin ◆yong Ravis na ◆yon. Kaya nga kami nag-away dahil din sa sinabi ko sa kanya na baka hindi ako makapunta sa birthday ng kambal. Ayon, nagalit at inaway ako.◆ Sabi n◆ya. Bigla naman akong natigilan.

◆Nililigawan ka ba ni Ravis?◆ Tanong ko.

◆Hindi.◆ Kaswal at diretso n◆yang sagot. Simula kasi pagkabata, sila na laging magkasama at lagi rin silang nag-aaway. Buti na lang at mahaba ang pasensya ni Jeorge kay Ravis kaya kayang-kaya n◆yang i-handle ang ugali nito.

◆Sus, doon na rin naman ang punta n◆yong dalawa. Sa ating lima ata, si Heena lang ang mayroong magandang love life.◆ Saad ni Din. Bigla naman akong natigilan sa sinabi n◆ya. Wala silang alam, kahit sino sa kanila walang alam sa takbo ng relasyon namin ni Axcel. Kami lang dalawa ang may alam na hindi kami parehong

seryoso sa engagement.

Biglang tumunog ang cellphone ni Jeorge at agad n◆ya iyong sinagot sa harap namin. Naka-loud speaker din iyon kaya rinig namin kung sino ang tumawag.

◆Nasaan ka?◆ Walang dudang boses iyon ni Travis.

◆Mall, why?◆ Sagot naman ni Jeorge. Nakatingin lang kaming tatlo sa kanya habang umiinom sa frappe namin.

◆Sino◆ng kasama mo?◆ Mariing tanong ni Travis.

◆Mapagpanggap din ◆yang Ravis na ◆yan. Kunwari pang galit, hindi ka rin naman pala matitiis.◆ Mahinang sabi ni Din na sinabayan naman namin ng pagtawa.

◆Boyfriend ko.◆ Sagot naman ni Jeorge. Halatang inaasar n◆ya si Travis.

◆Alam mo kung paano ako magalit, Jeorge. Sino ang kasama mo?!◆ Galit na sabi ni Travis. Hindi namin mapigilan ang hindi matawa.

◆Pakielam ko kung magalit ka?◆ Sagot naman ni Jeorge.

◆Where the hell are you?! Tell me!◆ Bakas ang galit sa tono ng boses ni Travis.

◆Dasmari◆as, Starbucks.◆ Kaswal na sagot ni Jeorge. Bigla namang naputol ang linya nilang dalawa.

◆Problema n◆on?◆ Nasabi na lang ni Jeorge sa sarili. Nagkibit balikat na lang kami.

◆So, ano? Mall tayo? Malapit na lang naman dito ang SM Dasma.◆ Sabi ni Din. Biglang nag-vibrate ang phone ko kaya tinignan ko kung sino ang nag text. Rumehistro naman sa screen ng phone ko ang pangalan ni Axcel.

◆What are you doing? We◆re at the church right now.◆

Nag-reply agad ako pagkatext n◆ya.

◆Don◆t text me, you◆re with her and please listen to father. I◆m with the girls, Jeorge came back yesterday from states.◆

◆Sige, SM Dasma na lang tayo. Makakahanap naman siguro tayo ng regalo para sa dalawa.◆ Sabi ni Felice. Natigilan kaming apat ng may biglang pumasok na grupo ng

mga kalalakihan sa may entrada ng Starbucks. It◆s them, the boys. Agad na lumapit sa amin sina Travis, Xander, Symon at Allen. Bakas sa mukha ni Travis ang inis habang nakatingin kay Jeorge. Lumapit silang apat sa pwesto namin at tsaka umupo sa mga bakanteng upuan.

◆Ano◆ng ginagawa n◆yo dito?◆ Mataray na tanong ni Din sa kanila.

◆Damn you Travis, I told you. This is their day!◆ Inis na sabi ni Xander kay Travis. Pero hindi man lang tinapunan ni Travis ng tingin si Xander.

◆Why did you tell me you were with your boyfriend?! Are you pissing me, Jeorge?◆ Inis na tanong ni Travis kay Jeorge.

◆Inaaway mo na naman ako? Kadarating ko nga lang tapos aawayin mo ako?◆ Nakasimangot na sabi ni Jeorge kay Travis. Bigla namang kumalma si Travis sa sinabi ni Jeorge. Walang duda, the asshole◆s in love.

◆Where◆s Axcel?◆ Biglang tanong ni Xander sa akin.

◆He◆s busy.◆ Nakangiting sagot ko.

◆Busy with someone?◆ Bigla akong napalingon kay Symon at sa paglingon kong iyon ay nakaramdama ako ng kaba.

◆W◆What?◆

◆I have seen him a while ago, he◆s with someone. I think they are dating, they were holding each other◆s hand.◆ Diretso nitong sabi. Napatingin naman silang lahat sa akin at para bang nagtatanong sila kung may alam ako dito.

◆I don◆t know◆◆ Biglang pinutol ni Din ang sasabihin ko.

◆You don◆t know about this, Heena?◆ Bakas na sa boses nito ang inis at hindi ko alam kung sa akin ba o kay Axcel. Napayuko ako sa pagtatanong ni Din sa akin at hindi ko alam kung ano ang isasagot ko.

◆May problema ba kayo ni Axcel, Heena?◆ Tanong naman ni Jeorge. So what now? I◆m in the hotseat!

◆W◆Wala, we◆re fine. Maybe it◆s his old friend.◆ Nag-angat ako ng tingin sa kanila at ngumiti na para bang walang problema.

◆A girl? You know Axcel, right? He◆s not comfortable with a different girl. Unless, it is his ex.◆ Mariing saad ni Symon.

◆It◆s Thalia.◆ Sabi ni Xander na sumagot sa mga katanungan nila.

◆She◆s back?◆ Tanong naman ni Din.

◆I guess she is, I saw her last time in the school.◆ Sabi ni Felice. Saglit na binalot ng katahimikan ang paligid namin pero agad ko rin iyong binasag.

◆Let◆s not talk about it, okay? I◆m fine, I◆m really fine.◆ Mahinahon kong sagot sa kanila. Tumigil naman sila sa pagtatanong sa akin.

◆Cut it guys, saan tayo ngayon?◆ Nagsalita na si Felice kaya nawala na sa akin ang mga atensyon nila, pero si Symon. Hindi pa rin mawala ang matalim n◆yang tingin sa akin.

Napagpasyahan nilang sa SM Dasma na lang kami maghanap ng regalo para sa kambal. Gusto rin kasi nilang manood ng sine at wala namang magagawa ang mga boys kung hindi ang sumunod na lang sa gusto nila. Nagpumilit si Travis na sa kanya sumakay si Jeorge at wala namang nagawa si Jeorge kung hindi ang pagbigyan siya. Sa sasakyan kami ni Din sumakay ni Felice samantalang si Xander at Symon naman ay kay Allen sumakay.

◆Text n◆yo na lang si Rissa na dumiretso sa SM Dasma o ipasundo ko na lang kay Ravis?◆ Sabi ni Din.

◆H◆wag na, text mo na lang. Kailangan ni Travis at Jeorge ng oras para makapag-usap. Alam mo namang miss na miss na ni Travis si Jeorge, hindi ba?◆ Saad naman ni Felice. Hindi na lang ako kumibo, hinayaan ko lang silang mag-usap. Bigla kong naalala ang cellphone ko at nakaligtaan kong ka-text ko nga pala si Axcel. Agad kong chineck ang phone ko at nakita kong marami na iyong unread messages.

I want to go with you, I◆m bored here.

She◆s talkative, she◆s talking a lot about our past.

Hey? You◆re not replying.

Damn, reply on my texts!

I can◆t call you, I◆m in the church.

Shit, reply on me!

Biglang bumilis ang tibok ng puso ko lalo sa huling text message n◆ya.

Sweetheart, I◆m serious. Reply on me or I◆ll go there in no time.

◆Sino◆ng ka-text mo?◆ Biglang tanong sa akin ni Felice.

◆S◆Si Axcel.◆ Kaswal na sagot ko.

◆Seriously, Heena? Wala ba talaga kayong pinag-awayan ni Axcel? O sadyang nambababae lang siya? I◆ll really kill him if I see him!◆ Inis na sabi ni Din. Nag-dadarive na ito ngayon.

◆Calm down, Din. We◆re okay, hayaan mo lang siya sa gusto n◆yang gawin.◆ Kalmadong sabi ko.

◆Hayaan? Look at you! Halata sa◆yo na nasasaktan ka! H◆wag kang magpakatanga, Heena. Kung nasasaktan ka, h◆wag kang mahiyang ilabas dahil mas masakit kapag kinimkim mo ◆yan! Kung mas matanda lang talaga ako sa◆yo kanina pa kita sinabunutan diyan.◆ Seryoso at naiinis niyang sabi sa akin. Diretso lang ang tingin niya sa kalsada. Hindi naman ako nakasagot sa sinabi n◆ya.

Nasasaktan ba talaga ako?

◆Heena, tapatin mo nga ako. Gusto kong sagutin mo ako kung ano ang totoo at kung ano ang nararamdaman mo.◆ Seryosong sabi ni Din. Bigla naman akong kinabahan lalo na◆t nag-vibrate ulit ang phone ko at nakita kong nag-text si Axcel. Agad ko ◆yong tinignan at kasabay ng text na ◆yon ay ang tanong sa akin ni Din.

I◆m now with her at SM Dasma. Call me.

◆Mahal mo ba talaga si Axcel?◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there. I really need to post this, kahit medyo sabaw. Importante kasi ito para sa whole story! :)

TWENTY ONE

Kinabahan ako sa biglaang tanong sa akin ni Din. Hindi ko alam ang dapat kong isagot at tila ba napipe ako dahil sa tanong na ◆yon. Maraming bagay ang pumasok sa isipan ko pero lubos na nangingibabaw doon si Axcel.

Mahal ko nga ba talaga si Axcel?

Sa loob ng mahabang panahon nakilala ko na si Axcel dahil sabay halos kaming lumaki. Alam ko na ang takbo nang isipan n◆ya at alam ko na lahat ng mga galawan n◆ya. Tanggap ko kung sino siya at wala akong pakielam sa mga imperfections n◆ya dahil siya lang ang mahalaga sa akin. Yes, he◆s a jerk, asshole or else. But despite of those imperfections, I◆ll still accept him no matter what. Dahil mahalaga siya sa akin at dahil◆I shook my head. Damn this, I don◆t know the answer!

Biglang nagsalita si Din kaya naputol ang pag-iisip ko tungkol kay Axcel.

◆You don◆t need to answer it, Heena. I already knew the answer. It is written all over your face.◆ Seryoso at diretsong sabi ni Din. Nakatingin lang siya sa akin sa may rear view mirror. Katabi n◆ya sa may driver◆s seat si Felice at ako naman sa may likuran.

Nag-usap na lang sila ni Felice at ako naman ay hindi pa rin mapakali. Nasa mall din silang dalawa at hinihiling ko sana ay hindi kami magkita-kita dahil paniguradong magkakagulo. Pero lahat ng ◆yon ay nabalewala nang mismong pagka-park naming ng sasakyan ay naroroon din ang BMW ni Axcel.

◆Axcel◆s here?◆ Agad na tanong ni Travis pagkababa nito sa sasakyan niya. Katabi n◆ya ngayon si Jeorge na nakakunot-noo lang.

Lumipad naman ang kanilang mga mata sa direksyon ko at tila ba naghihintay ng kasagutan sa tanong ni Jeorge.

◆H◆Hindi ko alam na nandito siya.◆ Nauutal kong sagot. Pero duda akong paniniwalaan nila iyon. Tanda nila ang sasakyan ni Axcel pati na rin ang plate number nito.

◆Let◆s go, don◆t mind him.◆ Mariing sabi ni Symon at nauna nang pumasok sa entrada ng mall. Sinabayan naman siya ni Xander na panay ang mura kay Travis dahil sa gutom na ito.

Wala nang nagsalita sa amin kaya pumasok na kami sa loob ng mall. Ala-sais y media na ng gabi kaya paniguradong dito na kami mag-didinner. Pare-pareho na rin kasi kaming mga gutom.

◆Ano? Manonood ba tayo ng movie ngayon?◆ Tanong ni Felice sa amin. Nagkibit-balikat lang ako. Ayos lang naman sa akin kung manonood o hindi.

◆Nandito na raw si Rissa sa mall.◆ Saad ni Xander habang nakatingin sa cellphone nito na tila ba may binabasa.

◆Pasunurin mo na lang dito at kakain muna tayo bago manood ng sine. Kanina pa kami nagugutom.◆ Sabi ni Din. Tumango lamang si Xander at agad na tinawagan si Rissa.

◆May balak ka bang bilhin?◆ Bigla akong napalingon kay Felice na ngayon ay tinatanong ako.

◆Baka makahanap ako ng ireregalo kay Axcel at Aivan dito.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆Tang ina mo, Ravis! Dumating lang ◆yang si Jeorge, nag-iinarte ka na!◆ Napalingon naman kami kay Xander na minumura si Travis. Gusto kasing masolo ni Travis si Jeorge pero ayaw pumayag ni Din kaya nainis na si Xander.

◆Mag-behave ka nga lang kasi.◆ Sabi naman ni Jeorge kay Travis na nagpakalma dito.

◆Oh, ayan na pala si Rissa. Tara na! Kanina pa ako nagugutom.◆ Sabi naman agad ni Xander pagkakita kay Rissa. Kasama nito ngayon si Alex.

◆Oh? Bakit kasama ka?◆ Tanong naman agad ni Travis kay Alex pagkalapit nila. Agad namang lumapit si Rissa kay Jeorge at nakipagbeso-beso at nagkamustahan na rin.

◆Wala na rin akong klase kaya sumama ako kay Rissa.◆ Sagot naman ni Alex. Nahagip

naman ng mata ko si Din at Allen na mahinang nag-uusap sa may gilid.

◆Tara na, nagugutom na ako.◆ Masungit na sabi ni Symon at tsaka ito naunang maglakad.

Pumasok kami sa isang kilalang restaurant para doon kumain. Nasa counter pa lang kami nang mahagip na ng mata ko ang dalawang pamilyar na bulto na nakaupo sa pandalawahang lamesa. They were talking as if there◆s nothing around them. Axcel is smilling while looking at her, I could see it. I could really see love through his eyes while looking at her. I knew it, he still loves her.

◆Sino◆ng tinigitignan◆◆ Biglang natigilan si Din ng mapadako ang tingin n◆ya sa pwesto nina Axcel.

◆I◆ll really kill him.◆ Narinig kong bulong n◆ya sa sarili. Nagsitinginan naman ang iba pa naming kasama sa pwesto nila kaya napayuko ako. I should be prepared about this.

◆Fvck him.◆ Narinig kong sabi ni Symon. Lumapit naman si Allen kay Din para pakalmahin ito. Nakita kong pati si Jeorge at Felice ay medyo galit na rin. Si Rissa lang ata ang pinaka-kalmado sa kanila. Si Alex naman ay walang reaksyon habang si Xander ay kulang na lang mambugbog sa inis. Si Travis naman ay tinitignan lang ang reaskyon ko.

◆Sa iba na lang tayo kumain.◆ Mariing sabi ni Felice pero hindi pumayag si Din at nagmatigas pa ito. Umorder na muna sila sa may counter bago maghanap ng pwesto.

Nag-angat si Axcel ng tingin sa amin ng mapansin n◆ya kami. Bakas sa mukha n◆ya ang sobrang pagkagulat pati na rin si Thalia. Nag-iwas ako ng tingin ng mapansin kong nakatingin siya sa akin. Lumapit sa akin si Symon at may ibinulong.

◆Don◆t look at him.◆ Mariin niyang sabi. Tumango lamang ako at dumiretso sa upuan na medyo malapit sa pwesto nina Axcel. Nakatalikod sa pwesto namin si Thalia at si Axcel lang ang nakaharap sa amin. Alam ko sa sarili kong nakatingin siya sa akin pero binabalewala ko lang iyon. Hindi na lang namin pinansin si Axcel. Ayaw kasi nilang masira pa ang gabi nilang lahat.

◆Mag bibilliards ba tayo mamaya, Sy?◆ Tanong ni Xander kay Symon.

◆Ayos lang sa akin.◆ Diretsong sagot ni Symon kay Xander.

◆Sama rin ako, shot tayo.◆ Saad ni Alex. Umismid naman si Din na halatang naiirita pa rin.

◆Hindi talaga ako makapaniwala na nambababae siya ng harap-harapan at wala ka man lang ginagawa!◆ Naiinis na sabi sa akin ni Din. Napayuko naman ako. Kanina, nang makita ko silang magkasama. Mayroon akong kakaibang naramdaman, na para bang ayoko silang makitang magkasama, nagngingitian at masaya. Gusto kong hatakin si Axcel

doon at ilayo sa kay Thalia pero mayroong pumipigil sa akin. Hindi alam kung bakit ko naiisip ang mga ganoong bagay. Hindi ko na alam dahil wala na akong alam sa nararamdaman ko para kay Axcel. Something's wrong with me and I can't trust this something.

"H'wag mo siyang pakielam, Ate." Pagtatanggol naman ni Symon sa akin kung matatawag ko nga iyong ganoon.

"Masasakal ko talaga 'yang Axcel na 'yan!" Inis na inis na sabi ni Din.

"Don't mind that asshole, babe." Narinig kong sabi ni Allen kay Din kaya bigla itong kumalma. Marahil ang iba ay hindi iyon narinig pero ako narinig ko dahil malapit lang sila sa akin. Napatingin naman ako sa pwesto ni Axcel at biglang nagtama ang mga mata namin. Hindi ko alam kung bakit pero biglang bumilis ang tibok ng puso ko sa pagtingin n'yang iyon. Para bang kakaiba, parang may mali sa nararamdaman ko.

Naramdaman ko ang biglang pag-vivibrate ng phone ko kaya pasimple ko iyong tinignan.Nakita kong nag-text si Axcel at tila ba bigla akong kinabahan na buksan 'yon pero sa huli, tinignan ko rin iyon.

Why you didn't tell me you're here?!

Hindi ko magawang tumingin sa kanya kahit na alam kong nakatingin siya sa akin. Hindi na lang ako nag-reply kaya itinago ko na lang sa bag ko ang phone ko. Sakto namang dumating na ang mga order namin kaya natahimik ang bibig ni Xander na kanina pa nagrereklamong gutom na siya.

"Nasusuka ako sa kalandian mo, Ravis!" Sabi ni Xander sabay tingin kay Travis na ngayon ay pasimpleng umaakbay kay Jeorge.

"Gago! Maghanap ka ng iyo." Sagot naman ni Travis. Hinampas naman siya ni Jeorge.

"Hindi ba't sabi ko sa'yo na h'wag kang magmumura kapag nasa harap ng pagkain?" Masungit na sabi niya kay Travis. Sumimangot lamang si Travis sa sinabi ni Jeorge at tsaka marahang tumango na parang bata.

"Saan ba tayo ngayon? Diretso ba tayo sa inyo, Symon?" Tanong ni Alex. Tumango lamang si Symon. Napatingin naman ako sa kanya na nakatingin din sa akin kaya nag-iwas lang ako ng tingin.

"Jeorge, shopping tayo pagkatapos ah? Hayaan mo na 'yang mga lalaking 'yan na maagang mamatay ng dahil sa alak." Sabi naman ni Din. Kalmado na siya ngayon hindi tulad kanina. Hindi pa rin umaalis sina Axcel at Thalia sa pwesto nila at parang nagkukwentuhan pa. Pero napapasin kong napapadalas ang pagsulyap sa akin ni Axcel.

◆I will go with you if you want.◆ Bigla akong napatingin kay Symon na nakatingin sa akin ngayon.

◆H◆Huh?◆ Kunot-noo kong tanong.

◆Sasama ako sa inyo, saan ba kayo pupunta?◆ Kaswal na sabi n◆ya.

◆Mag shoshopping kami, sasama ka?◆ Tanong ni Felice. Tumango naman si Symon.

◆Sasama rin ako.◆ Sabi naman ni Travis habang nakatingin kay Jeorge na ngayon ay kumakain.

◆Pambihira, ano ◆yon?! Kami lang?!◆ Inis na sabi ni Xander.

◆Sama na rin kayo para diretso tayo kay na Symon. Hindi naman pwedeng mauna tayo sa may-ari ng bahay.◆ Sabi ni Alex.

◆I◆ll go with them too.◆ Saad bigla ni Allen. Nakita ko namang nagkatinginan si Din at Allen. Agad na nag-iwas si Din ng tingin at bakas sa mukha niya ang pamumula.

◆Alright, di sama-sama na lang tayo.◆ Sabi ni Jeorge. Nagtanguan lamang sila.

Tinapos lang namin ang pagkain at sabay-sabay na lumabas doon. Wala na rin si Axcel at Thalia sa pwesto nila kanina kaya nakahinga ako ng maluwag. Kinuha ko ang phone ko sa bag at nakita kong mayroong 24 unread messages doon at lahat ng ◆yon ay galing kay Axcel.

You◆re ignoring me, huh?

Why you are not replying?

Are you mad at me?

Look at me, please.

Heena, reply on me.

Damn.

Marami pa siyang texts pero hindi ko na iyon binasa, I sighed. Mamaya ko na lang siya kakausapin sa phone. Nakita kong nahuhuli na ako kaya binilisan ko na ang paglalakad para makahabol sa kanila pero hindi pa ako nakakailang hakbang ng may biglang humablot sa braso ko at hatakin ako palayo roon.

It◆s Axcel.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

TWENTY TWO

Dinala ako ni Axcel sa parking lot kung saan naroroon ang kanyang sasakyan. Alam ko nang galit s'ya pero hindi ko alam kung bakit s'ya galit. Akala ko rin kanina ay umalis na siya at inihatid si Thalia, pero hindi pala.

"Bakit hindi mo sinasagot ang mga texts ko?!" Singhal n'ya sa akin pagkatapos niya akong bitiwan. Bakas sa mukha n'ya ang galit at inis. Magkasalubong din ang mga kilay niya at diretso siyang nakatingin sa akin habang nakasandal ako sa sasakyan n'ya. Hindi ko magawang salubungin ang matatalim niyang tingin.

"I◆I don't want to disturb your date with◆" Hindi ko na natapos ang sasabihin ko ng magsalita ulit siya.

"The fvck with that answer!" Sigaw n'ya. Oo, aaminin kong maraming beses ko na siyang nakitang ganito at kalimitan doon ay kapag nagagalit o naiinis siya sa akin.

"Totoo naman ang sinasabi ko, Axcel." Mahina kong sabi habang nakayuko.

"Tang ina, kahit simpleng reply lang wala ka?! Tapos makikita kitang kasama mo silang lahat?! Hindi mo man lang ako tinext o tinawagan na kasama mo sila, samantalang ako alam mo lahat ng ginagawa ko! Pwede namang ako ang isama mo kung gusto mong lumabas, hindi ba? I am just here, just fvcking here!" Kitang-kita ko ang galit sa mukha n'ya. I know he's frustated, I knew him. Kita kong may bigla s'yang kinuha sa bulsa niya, sigarilyo.

Lumayo siya sa akin ng kaunti at tsaka tumalikod. Sinindihan niya ang sigarilyong hawak n'ya.

"Damn this." Narinig kong sabi n'ya at tsaka bumuga ng usok. Biglang nanigkit ang mga mata ko.

"Itigil mo 'yan." Mariin kong sabi. Napaharap naman s'ya sa akin at tinignan ako ng diretso sa mga mata. Those stares, those eyes.

"Ngayon may pakielam ka na sa akin dahil naninigarilyo ako? Dahil" Hindi ko na pinatapos ang sasabihin n'ya.

"I said, stop it!" Hindi ko na napigilan ang mapasigaw. Hindi pa rin s'ya tumigil at parang sinusubukan pa ako dahil bumuga pa siya ng ilang ulit. I don't want my man taking cigarette. He'll just kill himself.

"Make me stop." Nanghahamon n'yang sabi. Hindi ako nagsalita, tinignan ko lamang siya ng diretso sa mga mata n'ya. Ganoon din ang ginawa n'ya, nakipagtitigan lang siya sa akin na tila ba hinahamon ako sa isang duwelo.

"If that's what you want, make yourself stop." Mariin ngunit mahinahon kong sabi at tsaka ko siya tinalikuran.

Hindi ko alam kung bakit ganito ang nararamdaman ko at para bang kakaiba. Sa bawat tingin n'ya, hindi ako makakilos ng ayos. Sa bawat salita n'ya, nagwawala ang sistema ko at kapag nandyan na siya, bumibilis bigla ang tibok ng puso ko. Ayoko ng ganito, ayokong makaramdam ng ganitong bagay. Dahil alam ko ang ganitong pakiramdam, alam ko.

Nakakailang hakbang pa lang ako ng may biglang humablot sa braso ko at iharap ako

sa kanya.

"Dammit!" Bulong n◆ya sa kanyang sarili at tsaka ako kinaladkad papasok sa sasakyan n'ya.

"H'wag na h'wag mo akong tatalikuran, Heena." Mariin n'yang sabi pagkapasok namin sa loob. Hindi ako nagsalita, nakatingin lang ako ng diretso sa may harapan. He suddenly started the engine kaya napalingon ako sa kanya.

"Don◆t leave.◆ Seryoso kong sabi sa kanya.

"We won◆t, binuhay ko lang para may aircon." Sagot n'ya sa akin. Sumimangot lang ulit ako.

"Now, let's talk." Seryoso niyang sabi bago humarap sa akin. Hindi ko siya pinansin, kinuha ko lang ang phone ko para madistract pero bigla niya iyong hinablot sa kamay ko.

"I said, we need to talk! Kaninang nag-tetext ako sa'yo, hindi mo ako nirereplayan ngayong magkasama tayo, hawak-hawak mo phone mo! Ginagalit mo talaga ako, Heena. You know me when I am mad, you really know me.◆ Saad n◆ya habang seryosong nakatingin sa akin.

◆Bakit mo ba ako dinala dito?◆ Mahinahon kong tanong sa kanya pero sa totoo lang, nagwawala ang sistema ko dahil sa presensya n◆ya.

◆You really asking me that question? After ignoring me? You◆ll ask that fvcking question?!◆ Tumaas ang tono ng boses n◆ya kaya biglang napakunot ang noo ko.

◆Stop cursing! Kung anu-ano na lang nalabas d◆yan sa bibig mo!◆ Naiinis kong sabi sa kanya. Bigla namang sumilay ang ngiti sa kanyang mukha.

I suddenly frowned, what the hell is his problem? Magagalit siya tapos bigla naman siyang ngingiti!

◆You still care for me, huh.◆ He said in a mocking tone. Bigla ko siyang tinignan ng masama.

◆Bakit? Sa tingin mo ba wala na akong pakielam sa◆yo? At bakit mayroon kang sigarilyo? Hindi ba◆t sabi ko h◆wag kang maninigarilyo! Nakakainis ka na! Kapag hindi ako nakapagtimpi sa◆yo, sasapakin kita!◆ Seryoso kong sabi. Pero para lang siyang walang narinig at mas lalo pa siyang ngumiti.

◆Ano ba!◆ Naiinis ko nang sabi.

◆Nagseselos ka ba kay Thalia?◆ Bigla n◆yang tanong na nakapagpatigil sa akin.

◆B◆Bakit ako magseselos kay Thalia?◆ Sabi ko at tsaka ako nag-iwas ng tingin sa kanya.

◆Wala, I just imagined that you are my wife and you◆re being jealous because I had a date with someone.◆ He said while smilling broadly. Inirapan ko lang siya.

◆Wife mo mukha mo!◆ Sabi ko sa kanya sabay irap.

◆We◆re not yet done but this time, ikaw naman ang idedate ko.◆ Sabi n◆ya at tsaka n◆ya pinaandar ang sasakyan n◆ya.

Hindi na lang ako nagsalita at itinuon ko na lang ang atensyon ko sa mga dinaraanan namin.

◆Talk to me.◆ Narinig kong sabi ni Axcel habang nakatingin pa rin sa kalsada. Nilingon ko naman siya at nakita kong seryoso lang siyang nag-dadrive.

◆What?◆

◆I said, talk to me. Aantukin ako kapag wala akong kausap.◆ Sabi niya. Inismiran ko lamang siya. Bahala siyang antukin diyan.

Ayoko siyang kausapin dahil hindi siya sumunod sa gusto ko. Isa kasi sa mga pinag-usapan namin noon na ititigil na niya ang paninigarilyo pero hindi pa rin siya sumunod. Iniisip lang kasi n◆ya ang nararamdaman n◆ya at hindi ang nararamdaman ko. Hindi man lang niya inisip na magagalit ako kapag sumuway siya sa usapan naming dalawa. Gusto kong sigawan siya pero hindi ko magawa dahil nangingibabaw pa rin ang pasensya ko sa kanya.

◆Sweetheart, talk to me.◆ Malumanay n◆yang sabi. Huminga ako ng malalim bago magsalita.

◆Tell me, naninigarilyo ka pa rin ba kapag wala ako?◆ Diretso kong tanong sa kanya.

◆No.◆ Sagot n◆ya.

◆Bakit mayroon kang sigarilyo sa bulsa mo kung hindi ka na naninigarilyo?◆ Naiinis kong tanong sa kanya. Halatang nagsisinungaling siya at alam ko ◆yon dahil kilala ko na siya.

Bigla naman siyang natigilan at hindi agad nakasagot sa tanong ko.

◆N◆Naiwan lang ni Travis ◆yon noong nakaraang nakisabay siya sa akin.◆ Nauutal niyang sabi.

◆Axcel.◆ Seryoso kong sabi.

◆Oo nga! Naiwan n◆ya lang ◆yon sa sasakyan ko at balak kong◆◆

◆I◆m serious, Axcel.◆ Mariin kong sabi.

◆Okay, fine! Naninigarilyo pa rin ako para mawala ang stress ko pero hindi na ako madalas manigarilyo. Ngayon na lang.◆ Saad n◆ya. Hindi ko siya kinibo. Ayokong magalit sa kanya dahil sa napakababaw na dahilan, pero hindi ko mapigilang mainis kapag naiisip kong hindi siya tumupad sa usapan naming dalawa.

◆I◆m sorry, hindi na ako uulit.◆ Dagdag pa niya.

◆Akala ko ba nagkaintindihan tayo? Hindi ba◆t sinabi ko na sa◆yo noon na h◆wag kang maninigarilyo? Mahirap bang intindihin ◆yon, Axcel? Kapag ba ibang tao ang nagsabi sa ◆yong h◆wag manigarilyo, susunod ka? Siguro kapag si Thalia ang nagbawal sa◆yo, susunod ka agad. Siguro kapag siya ang◆◆Bigla siyang nagpreno sa gilid ng kalsada kaya napatigil ako. Kung wala siguro akong seat bealt, marahil ay sumubsob na ang mukha ko sa harapan. He suddenly looked at me and I met his fierce stares.

◆Will you stop talking about her?! Hindi ka man lang ba nagseselos sa kanya?! Kaya mo bang isipin na mayroon akong kasamang ibang babae? Na mayroon akong ibang babaeng hinahalikan? O may iba akong babaeng mahal? Kasi ako? Hindi ko ata kayang maisip na may ibang lalaking lumalapit sa◆yo o humahawak sa◆yo. Na maisip ko pa lang na may lalaking malapit sa◆yo, gusto ko nang pumatay. Kaya kapag tayong dalawa lang, tayo lang. Walang iba, ikaw at ako lang!◆ Hindi ako nakasagot sa biglang pagsasalita n◆ya ng ganoon. Binalot ng nakabibinging katahimikan ang loob ng sasakyan at wala ni-isa sa amin ang nakapagsalita pero agad din iyong naputol ng magsalita siya.

◆Damn, I don◆t know what I am saying.◆ He said to himself. Itinikom ko na lang ang mga bibig ko at hindi na ako nagsalita pa.

He◆s right, he really don◆t know what he was saying and I really don◆t know what I am feeling right now. This is bullshit, this is all wrong. Alam kong kapag nagpatuloy pa itong nararamdaman ko para sa kanya, masasaktan at masasaktan lang kaming dalawa.

Pinaandar niyang muli ang sasakyan at wala nang nagsalita pa sa aming dalawa. Hindi ko alam kung bakit ganito ang nararamdaman ko kanina. Gusto kong malaman kung ano nga ba ang mararamdaman ko kung sakaling mayroong ibang babae sa buhay n◆ya. Gusto kong malaman kung maapektuhan ba ako o hindi. Kanina, sabi niya na hindi n◆ya ata kakayanin kung sakaling may ibang lalaki sa buhay ko. Hindi ko alam kung bakit n◆ya iyon sinabi. Siguro dala lang ng galit niya at inis n◆ya pero bakit isinisigaw ng isipan ko na hindi? Na dahil niya iyon sinabi ay dahil mahal niya ako.

Sa kanya na mismo nanggaling ang lahat. We do not need to take our relationship seriously. Humahanap lang kami ng tamang panahon, tamang oras, at tamang pagkakataon para sa lahat.

I know that we will just end up taking different ways in the end.

Naputol lahat ng pag-iisip ko ng biglang magsalita si Axcel na mas lalong nagpabilis sa tibok ng puso ko.

◆Heena, I◆m jealous.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there. Busy lang po talaga ako kaya every weekend lang po ang update ko. Thank you for understanding! :)

Chapter Twenty Three

◆Oh, hijo. Bakit ka naririto? Wala ka bang pasok bukas?◆ Agad na tanong ni Daddy pagkapasok namin sa loob ng bahay.

◆Good Evening po, Dad.◆ Bati naman ni Axcel kay Daddy at tsaka ito nagmano. Humalik naman ako sa pisngi ni Daddy.

◆Dad, dito matutulog si Axcel.◆ Sabi ko. Ibinaba naman ni Daddy ang librong binabasa n◆ya.

◆Ganoon ba? Sige, sa kwarto mo na lang siya matulog tutal naman at magpapakasal din kayong dalawa.◆ Nakangising sabi ni Daddy at tsaka ito kumindat kay Axcel. Naramdaman ko naman ang pag-akyat ng dugo sa mukha ko.

◆Dad!◆

◆H◆wag ka nang magreklamo, Heena. Kumain na ba kayong dalawa?◆ Tanong n◆ya. Sumimangot lang ako habang si Axcel naman ay umiling. Kung pagkatiwalaan niya si Axcel, akala mo sure na sure na siyang si Axcel ang mapapangasawa ko.

◆O siya sige, pakain mo muna si Axcel at para may lakas ◆yan mamaya.◆ Makahulugang sabi ni Daddy. Tumalikod ako sa kanila at agad na umakyat sa taas. Narinig ko pa ang tawanan nilang dalawa habang papaakyat ako. May mga bagay talaga na mga lalaki lang ang nagkakaintindihan.

Pumasok ako sa kwarto ko at agad akong napahiga sa kama ko. Napatitig ako sa kulay pink kong kisame at inalala ang mga nangyari kanina.

◆Heena, I◆m jealous.◆ Seryoso n◆yang sabi. Naramdaman ko ang pagwawala ng sistema ko at pagbilis ng tibok ng puso ko. Hindi ko alam ang sasabihin ko o ang gagawin ko nang dahil sa sinabi n◆ya. Napatitig lamang ako sa seryoso at kalmado n◆yang mukha. Walang lumalabas sa bibig ko miski ano. Tila ba umurong ang dila ko at hindi ako makapagsalita.

◆I◆m fvcking jealous, Heena. I don◆t know, but I◆m really jealous when I saw those men looking at you in that way, especially my cousin. I don◆t want them to look at you in that way. Ako lang ang may karapatan, ako lang, Heena.◆ He suddenly stopped the car. Hindi ko magawang makapagsalita dahil hindi ko alam ang sasabihin ko.

◆A◆Axcel.◆

◆Naiinis ako kapag may humahawak sa◆yong iba, nagagalit ako kapag may kasama kang iba at gusto kong pumatay kapag may pumoporma sa◆yong ibang lalaki. I◆m being a possessive shit.◆ He said to himself. Binalot ulit ng nakabibinging katahimikan ang paligid namin at walang umimiik sa aming dalawa.

◆Dammit.◆ Narinig kong bulong n◆ya sa sarili. Tumikhim ako at nanalangin na kapag nagsalita ako ay hindi iyon magmukhang pilit.

◆Let◆s go home, Axcel. We were just both tired.◆ Diretso kong sabi.

◆Yeah, I◆m just tired.◆ Saad naman n◆ya at tsaka muling binuhay ang makina ng sasakyan. Buong biyahe ay walang nagsasalita sa aming dalawa at hindi ako sanay na hindi siya nagsasalita at hindi ako kinakausap.

At hindi ako masasanay na wala siya sa tabi ko.

Muli akong bumangon para makapagpalit ng damit, mamaya na lang ako maliligo◆t papakainin ko muna si Axcel dahil alam kong gutom na ◆yon. Pinapanood ko kasi siya kung kumakain siya noong kasama n◆ya si Thalia kanina, pero tanging kape lang ang iniinom n◆ya kaya alam kong gutom na siya. Kasalukuyan akong nagbibihis ng biglang bumukas ang pintuan ng kwarto ko at halos mapatili ako sa biglang pagsulpot ni Axcel sa may likuran ko.

For Pete◆s sake! I◆m only wearing a bra and short shorts!

◆Nice shape.◆ Narinig kong sabi n◆ya. Agad ko namang isinuot ang sando ko at tsaka ko siya hinarap. Ngiting-ngiti ang mokong!

◆Bakit hindi ka man lang kumatok?!◆ Singhal ko sa kanya. Humiga lang siya sa kama ko at ginawang unan ang kanyang mga palad. Tumaas tuloy ng kaunti ang suot niyang polo shirt at sumilay ang kanyang abs na mayroong hindi kakapalang buhok na pababa sa kanyang◆Damn imagination! Stop it, Heena.

◆Para saan pa? Nahawakan at nakita ko na nga ◆yan.◆ Kaswal n◆yang sabi habang prenteng nakahiga sa kama ko. Inirapan ko lamang siya.

◆Tumayo ka na diyan! Akala ko ba nagugutom ka?◆ Sabi ko sa kanya.

◆Pwede namang dito na lang kumain, pwede bang ikaw na lang kainin ko? Panigurado naman akong mabubusog ako, may dessert pa.◆ Sabi niya at tsaka siya marahang tumawa. Gusto kong tapunan ng kumot o kahit ano pa mang bagay ang abs n◆yang nakalabas dahil hindi ko mapigilang hindi mapatingin doon. Paano pa kaya kapag naghubad na siya sa harapan ko?

Nakagat ko ng wala sa oras ang ibabang labi ko habang nakatingin sa kanya. He◆s really one of those hot men in the city.

◆T◆Tumigil ka nga diyan! Bumabalik na naman ◆yang pagiging manyak mo.◆ Nakasimangot kong sabi sa kanya. Hindi siya nagsalita, pinakatitigan n◆ya lang ako mula ulo hanggang paa pero tumigil ang mga mata n◆ya sa may dibdib ko. I heard him groaned.

◆Damn, sweetheart. You◆re so hot in my eyes.◆ Pabulong n◆yang sabi pero hindi pa rin nakaligtas sa mga tainga ko. Naramdaman kong muli ang pag-akyat ng dugo sa mukha ko.

Nagulat ako ng bigla niya akong hatakin kaya napaupo ako sa pagitan ng mga hita n◆ya. Naramdaman ko ang mainit niyang hininga sa may batok ko. Bigla akong kinabahan sa pwesto naming iyon. Naramdaman ko ang pagyakap ng mga braso niya sa bewang ko at pagdiin niya ng kanyang matigas na katawan sa may likuran ko.

◆What If I want you to carry my child, sweetheart?◆ Bulong niya sa may tenga ko. Naramdaman ko ang pagbilis ng tibok ng puso ko nang dahil sa sinabi niya.

◆A◆Ano bang sinasabi mo?◆ Nauutal kong sagot sa kanya.

◆I always imagined that you are carrying my child. I don◆t know why, but it often happens to me. You, with my child.◆ Seryoso at makahulugan n◆yang sabi. Naramdaman ko ang marahang pagdampi ng labi n◆ya sa may leeg ko. Hindi ako makakilos kahit na gusto ko siyang itulak pero ang sariling katawan ko mismo, tinatraydor ang puso◆t isipan ko. Alam ko sa sarili kong inaakit niya ako dahil maraming beses na niya iyong nagawa sa akin pero sa pagkakataong ito, hindi ko magawang ma-kontrol ang sarili ko hindi tulad noon.

◆Y◆You are crazy.◆ Saad ko. Naramdaman ko ang pag-iinit ng katawan ko at ng paligid ko nang dahil sa mga mumunting halik na ibinibigay n◆ya sa akin. I hope he locked the door.

◆Yeah, I◆m crazy . Because right now, I◆m thinking I◆m making love to you.◆ Namamaos niyang bulong sa akin na mas lalong nagpawala ng sistema ko. Humigpit pa lalo ang pagkakayakap n◆ya sa akin at mas tumatagal ang paghalik n◆ya sa may leeg ko.

◆Tell me, sweetheart. Do you want me?◆ He huskily asked. Gosh Axcel! What are you doing to me? Is he drunk?

◆A◆Axcel.◆

◆Tell me, sweetheart. Tell me that you want me too.◆ Namamaos pa rin niyang sabi. I suddenly closed my eyes when I felt his mouth in my earlobe. He bits it.

◆Damn, I badly want you.◆ Mahina n◆yang sabi at tsaka n◆ya ako iniharap sa kanya.

Wala siyang sinayang na oras at agad na naglapat ang mga labi namin pagkaharap ko sa kanya. Naramdaman ko ang pagyakap niya ng mas mahigpit sa may bewang ko at pagdiin niya ng katawan n◆ya sa akin. Parang awtomatiko namang kumilos ang mga

braso ko at yumakap sa may leeg niya. He◆s really expert when it comes about kissing because right now, I don◆t know what to do but just to kiss him until it ends.

His hands were roaming all over my body and I don◆t know what to do but just to moan while his mouth is kissing my lips. Bumaba ang mga labi niya sa may pisngi ko papunta sa may kaliwang tenga ko. Naramdaman ko ang mainit niyang hininga doon.

◆Control me, sweetheart.◆ Mahina n◆yang bulong sa akin. I was about to say something when his lips conquer mine again. Naramdaman kong pinagpalit ni Axcel ang pwesto namin ng hindi pinuputol ang pag-iisa ng aming mga labi.

Nakahiga na ako sa kama ko at patuloy pa rin niya akong hinahalikan. We were both drowned to our kisses, to our lips. Wala na atang makakapagpatigil pa sa amin dahil hindi ko na siya kaya pang kontrolin dahil mismong sarili ko, hindi ko na kayang kontrolin pa.

My heart beats very fast when I felt his manhood in my legs. I could feel it, I could really feel it and I could say that it is so◆big. The fact that we◆re almost doing it made me realize something.

Girls must be in control of their bodies because boys are not.

Agad ko siyang itinulak at agad akong umupo sa gilid ng kama. Nakita ko namang natigilan din siya at para bang pumasok din sa kanyang isipan ang aming ginagawa. We were both breathless and that◆s the only sound which breaking the silence between us.

◆I◆I◆m sorry, I◆should know what I am doing. Dapat inisip kong pwede ◆tong mangyari. I◆m a man, I know myself. I should leave, yeah I should really leave.◆ Akmang tatayo na siya ng bigla kong hawakan ang kamay n◆ya.

◆Don◆t leave.◆ Mariin kong sabi. Nakita ko naman ang mga katanungan sa mga mata n◆ya.

◆Heena, we almost did it. Alam kong kapag naulit pa ◆to, baka mas lalo ko lang hindi mapigilan ang sarili ko. Lalaki ako, alam ko ang sarili ko.◆ Seryoso niyang sabi sa akin.

◆I trust you.◆ Sabi ko sa kanya habang diretsong nakatingin sa mga mata niya.

◆I don◆t trust myself.◆ Sagot naman n◆ya.

◆Kung sakali mang natuloy ang dapat mangyari sa ating dalawa, hindi ko ◆yon pagsisihan. Kaya mas lalo lang akong nagtiwala sa◆yo dahil sa mga sinasabi mo ngayon. Now, kumain ka muna sa ibaba at tsaka tayo matutulog. Okay?◆

◆I◆ll sleep in the guest room.◆ Sabi n◆ya.

◆No, you◆ll sleep here.◆

◆Heena◆◆ Magsasalita pa sana siya pero agad ko iyong pinutol.

◆I feel safe when I◆m with you, Axcel.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there

TWENTY FOUR

Madaling araw na pero hindi pa rin ako makatulog, pilit na bumabalik sa isipan ko ang mga nangyari kanina. Paano nga ba kung may nangyari na sa amin ni Axcel? Magbabago kaya ang lahat kung sakali? Alam kong may iba na akong nararamdaman para kay Axcel pero hindi ko magawang maamin sa sarili ko kung ano ba 'yon, dahil natatakot ako.

Natatakot akong malaman ang hinala ko dahil alam ko sa sarili kong masasaktan lang kaming dalawa kung sakaling lumala pa itong kakaibang nararamdaman ko para sa kanya.

Huminga ulit ako ng malalim at tsaka ko siya tinignan sa may gilid ko na mahimbing ng natutulog. Mahigpit siyang nakayakap sa akin at mahina na rin siyang humihilik. Marahil ay napagod siya kanina kaya madali siyang nakatulog. Kumportable rin kasi siyang matulog lalo na't katabi niya ako.

Marahan kong hinawi ang makapal at bagsak niyang buhok na humaharang sa mukha n'ya. Marahan ko rin hinawakan ang mukha n'ya at kahit na patay na ang ilaw, may mumunting liwanag na tumatagos mula sa bintana ang nagbibigay ilaw para makita ko ang mukha n'ya. Naramdaman ko ang mga papatubong balbas at bigote n'ya sa palad ko. Mas lalo siyang nagmumukhang matured dahil doon at mas lalong lumilitaw ang pagkalalaki n'ya kapag may balbas siya. Maraming beses ko nang natitigan ng ganito si Axcel at kalamitan doon ay kapag natutulog siya ng mahimbing. Pinasadahan ko ng aking mga kamay ang matangos niyang ilong pababa sa kanyang manipis at mapupulang mga labi. Tumigil ang mga mata ko sa mga labi niya. Nakaawang iyon at tila ba inuudyukan akong halikan ang mga mapupulang labi n'ya.

I gulped the lump formed in my throat when I imagined his lips kissing mine again. Napailing ako ng wala sa oras dahil sa pag-iisip ng ganoong bagay. I sighed again.

"Bakit hindi ka pa natutulog?" Bigla akong natigilan ng magsalita si Axcel. Medyo paos pa ang boses nito na halatang kakagaling lang sa pagtulog.

"I can't sleep." Sagot ko sa kanya. Nakadilat na ang mga mata niyang nakatingin sa akin. Napakalapit namin sa isa't isa at kaunti na lang ay maglalapat na namang muli ang mga labi namin.

"Sleep, I'll hug you." Saad niya at tsaka mas lalong humigpit ang yakap niya sa akin.

"Ikaw ang matulog na, naistorbo pa ata kita." Sabi ko sa kanya.

"You did not. May iniisip ka ba?" Tanong n'ya sa akin. Ngumiti ako at tsaka umiling.

"Wala, I'm okay. Iniisip ko lang na tatanda ka na naman." Nakangiti kong sabi sa kanya. Ilang araw na lang at kaarawan na niya. Wala pa rin akong maisip na mairegalo para sa kanya.

"Yeah, I'm growing up and I'm with you every time it happens." Saad niya. Bigla siyang kumilos at inihiga niya ang ulo ko sa matigas niyang braso at iniyakap niya ang braso ko sa katawan n'ya. I suddenly felt his muscled body. Bigla ay parang nag-init ang katawan ko sa posisyon naming iyon.

"You smelled good." He said then he nuzzled my hair. Kinurot ko naman iyong nipples niya.

"Ayan ka na naman." Sabi ko sa kanya.

"I can control myself, sweetheart." Saad niya. Naramdaman ko ang pag-halik n'ya sa may ulo ko.

"Matulog ka na, maaga ka pang aalis bukas." Sabi ko sa kanya. Ipinikit ko na ang mga mata ko at pinakaramdaman ang tibok ng puso n'ya. Hindi na siya sumagot at niyakap n'ya lang ako ng mahigpit.

There will be always a lie in believe, an over in lover, an end in friend, an us in trust and if inlife.

*

"Hindi ka ba kumain kaninang tanghali?" Tanong ko kay Axcel habang pinapanood ko itong panay ang subo sa kutsara ko. Umiling siya habang ngumunguya.

"Bakit hindi ka kumain? Mamaya n'yan atakihin ka na naman ng ulcer mo. May dala ka bang gamot?" Tanong ko sa kanya.

"Wala, nakalimutan ko." Sabi n'ya at tsaka ulit sumubo ng kanin. Nandito kami ngayon sa may garden sa may likod ng school. Wala naman kasing masyadong tao kaya dito ako nag-aaral. Tinext ko lang siya kung kumain na ba siya at nalaman kong hindi pa kaya pinapunta ko siya dito. Dinalhan ko kasi siya ng pagkain in case nga na hindi pa siya kumakain.

May kinuha ako saglit sa may bag ko at tsaka iyon inilapag sa may lamesa. Kinuha ko rin pet bottle ko at inilagay ko din iyon sa may harapan niya.

"Inumin mo 'yang gamot mo pagkatapos mong kumain." Sabi ko sa kanya at tsaka ko ipinagpatuloy ang pagbabasa. Lagi kasi akong may dala-dalang gamot niya kung sakaling hindi niya dala ang gamot niya.

"Hintayin mo ako, isa na lang klase ko. Ihahatid kita o kung gusto mo, doon ka na lang ulit sa condo ko." Sabi niya. Kakatapos niya lang kumain at umiinom na siya ngayon ng tubig.

"Hindi na, hatid mo na lang ako. Kailangan kong umuwi." Sabi ko sa kanya. Libre naman talaga ako ngayon araw, kailangan ko lang talagang makahanap ng ireregalo sa kanya at kay Aivan sa darating na biyernes.

"Dinner tayo mamaya?" Tanong n'ya. Umiling ako. Isinarado ko ang librong binabasa ko at inilapag iyon sa lamesa.

"May lakad ako, bawal ang boys." Sabi ko sa kanya. Bigla namang kumunot ang kanyang noo.

"Saan ka pupunta? Sino kasama mo? Lalaki ba?" Sunod-sunod n'yang tanong.

"H'wag mo na alamin kung saan ako pupunta, basta walang lalaki roon. Si Din, Rissa, Jeorge at Felice lang ang kasama ko." Sagot ko sa kanya. Humigop naman ako sa straw ng strawberry shake ko.

"Bakit bawal? Wala akong gagawin ngayon, sama ako hindi ako manggugulo sa inyo." Pagpupumilit pa niya.

"Hindi nga kasi pwede, sa susunod na lang kita isasama. Girls bonding 'to ngayon, girl ka ba?" Natatawa kong sabi sa kanya. Ngumuso lang siya na parang bata at tsaka sumimangot.

"Ang cute mo kamo kapag naggaganyan ka." Nakangiti kong sabi sa kanya.

"Di ako cute, sama na kasi ako." Sabi n'ya.

"Ay ang kulit, sabi nang hindi pwede eh." Sabi ko sa kanya.

"Wala naman akong gagawin ah? Susunod lang ako, gawin n'yo akong tigabitbit ng mga pinamimili n'yo. Ano naman gagawin ko sa condo ko? Wala ka naman d'on." Nakasimangot pa rin n'yang sabi.

"Sa susunod na lang kita isasama at kahit saan mo gusto, pupunta tayo, deal?" Nilakihan ko ang ngiti ko para pumayag siya.

"Tss."

"Deal na! Next time na tayo mag-date, kahit saan mo gusto pwede." Pagpupumilit ko sa kanya.

"Dinadaan mo ako sa pagpapacute mo, hindi ka naman cute." Seryoso n'yang sabi. Napasimangot naman ako bigla.

"Basta sa susunod na lang tayo mag"

"Axcel?" Bigla akong natigilan ng marinig ko ang pamilyar na boses sa may likuran ko. Nakita kong nag-angat ng mukha si Axcel at sumilay naman ang ngiti sa mukha niya nang makita niya kung sino ang taong 'yon.

"Thalia." Nakangiting saad ni Axcel. Natigilan naman ako sa ginagawa ko.

"Hi. Pwedeng maki-join sa inyo? Wala na kasing space sa library at nagbakasali akong pwedeng makapag-aral dito sa garden." Sabi ni Thalia. Ngumiti naman ako sa

kanya.

"Sure, lagi kasing punuan sa library kapag ganitong may nalalapit na test." Sabi ko sa kanya. Umupo naman siya sa bakanteng upuan katabi ni Axcel.

"Oo nga, napansin ko rin. Nakaistorbo ba ako sa inyo?" Saad ni Thalia. Ngumiti ako tsaka umiling.

"Akala ko nakaistorbo na ako sa inyo, nahihiya nga akong lumapit kasi baka mayroon kayong importanteng pinag-uusapan." Sabi n'ya. Ngumiti lang ako sa kanya bilang sagot.

Thalia is a good friend of mine. Mas matangkad siya kumpara sa akin. She has a perfect curve that every girls want. Bagay rin sa kanya ang straight at kulay itim n'yang buhok na aabot sa kanyang bewang. Sa pagkakaalam ko ay isa rin siyang model sa isang sikat na brand ng damit sa Pilipinas. May mga napapanood na rin akong TV Commercials niya kaya sikat din siya. Matalino rin siyang babae dahil siya ang Top 2 namin noon. Axcel was the valedictorian and Aivan was the salutatorian. Ganoon sila katalino, but I got the position of being a Top 1 back then.

Bigla akong napatingin kay Axcel na ngayon ay nakatitig kay Thalia. May sinasabi si Thalia na hindi ko marinig.

"So, this weekend is your birthday?" Narinig kong sabi ni Thalia kay Axcel. He smiled and nodded at her.

"Yeah, are you going?" Tanong ni Axcel. Napakunot naman ang noo ko. So, he invited Thalia?

"Yeah, nakapagpaalam na ako kay Mommy. Naiintindihan naman n'ya at pinayagan niya ako." Saad ni Thalia kay Axcel.

"That's good, may dala kang sasakyan?" Tanong ni Axcel. Itinuon ko na lang ulit ang atensyon ko sa librong binabasa ko kanina. Pero hindi ko maiwasang hindi maparinggan ang kanilang pinag-uusapan.

"Sana pero hindi pa kasi ako ganoong kagaling mag-drive, I'm a little bit scared lalo na't malayo ang Rancho n'yo." Rinig kong sagot ni Thalia sa kanya.

"If you want, I'll fetch you." Bigla akong napaangat ng tingin dahil sa sinabing 'yon ni Axcel.

"Are you sure?" Nag-aalangang tanong ni Thalia.

"Yeah, medyo malapit lang naman ang bahay n'yo kay na Heena. Besides, on the way din naman 'yon kaya ayos lang." Nakangiting sabi ni Axcel. Ngumiti rin pabalik si Thalia kay Axcel.

"Thank you so much, Axcel. You are still generous katulad ng dati. Hindi ka pa rin talaga nagbabago, you are still the Axcel I fell in love with." Nakangiting sabi niya kay Axcel na nagpaagaw ng atensyon ko. Pero mas lalong naagaw ang atensyon ko ng magsalita pa si Thalia.

"I hope your feelings didn't change too."

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there. Pasensya na kung medyo sabaw, may lakad ako mamaya kaya minadali ko na lang 'to. Kailangan ko rin kasi itong i-post kasi isa itong importanteng chapter. Thanks :)

TWENTY FIVE

Dalawang oras na ang lumipas pero wala pa rin si Axcel. Ngayong araw ang birthday n'ya at siya ang susundo sa akin papunta sa Rancho, pero lumipas na ang dalawang oras ay wala pa rin siya. Panay na rin ang tanong sa akin ni Daddy kung nasaan na ba raw si Axcel. Hindi kasi makakapunta si Daddy dahil mayroon siyang sakit. Pilitin man n◆ya ay hindi rin kaya ng katawan n◆ya sa haba ng biyahe.

Muli kong binalingan ng tingin ang cellphone ko at nagbabakasakaling mayroon siyang text o kahit missed call man lang. Pero wala, walang kahit ano akong natatanggap na text mula sa kanya.

Sinubukan kong tawagan ang cellphone n'ya pero boses lamang ng operator ang sumasagot doon. Alas-otso na ng gabi at isang oras at kalahati ang biyahe mula sa bahay papuntang Rancho. I texted him and waited for a minute for his reply. Pero bigo, wala pa rin akong natatanggap na kahit anong reply mula sa kanya.

Biglang tumunog ang cellphone ko at agad ko iyong sinagot kahit na hindi tinitignan kung sino iyon.

"Hello?" Kinakabahan kong sabi. Ramdam ko ang bilis ng tibok ng puso ko habang hinihintay na magsalita ang tumawag sa akin.

"Heena." Bigla akong nanghina ng marinig ko ang boses ng lalaki sa kabilang linya. It's not him.

"S◆Symon, napatawag ka?" Nauutal kong sabi.

"I'm here, outside your house. Hindi ka raw masusundo ni Axcel. Naipit daw sila ni Thalia sa traffic kaya ako na lang ang nagpresintang sumundo sa◆yo." Saad ni Symon. Huminga naman ako ng malalim sa sinabi ni Symon. Thalia, alright.

"Alright, I'll be there for a minute. Just wait for me, okay?" Sabi ko sa kanya at tsaka ko na ibinaba ang phone ko.

Huminga ako ng malalim.

Alam ko naman na maaari silang humantong sa ganito. I already expect it, pero bakit ganito ang nararamdaman ko? Bakit pakiramdam ko ay dinuga ako sa isang laro na alam kong laruin? He promised it, he'll fetch me. But he just trash talked me. Siguro nga, I shouldn't expect too much. Expectation just leads to dissapointment.

Alam kong darating ang oras, araw at panahon na mawawala rin siya sa akin at darating ang panahon na mayroong darating na lalaki sa buhay ko na ipaparamdam sa akin kung ano ba talaga ang tunay na kahulugan ng salitang, pagmamahal.

Nadatnan kong nakasandal si Symon sa silver n◆yang chevy habang hinihintay ako. Nakasuot siya nang itim na suit na bagay na bagay sa kanya. Parang ipinagawa talaga iyon na para sa kanya. Ngumiti ako ng pilit sa kanya.

"You really look good." Sabi ko sa kanya pagkalapit ko sa kanya. Marahan ko siyang hinalikan sa pisngi. Ngumiti siya sa akin kaya lumantad ang puti at pantay n'yang mga ngipin. Lumalabas ang lahi n'yang banyaga sa ayos n'ya ngayon.

"Thanks, you look gorgeous tonight" He said while smilling broadly. Napanguso naman ako sa sinabi n'ya. Tipikal na galawan ng mga Montemayor.

"Bolero." Sabi ko sa kanya. Tumawa lang siya ng mahina at napangiti naman ako. Minsan ko lang kasi makitang tumawa si Symon.

Pinagbuksan ako ni Symon ng pintuan ng sasakyan n'ya kaya pumasok na ako. Pinanood ko naman siyang umikot at sumakay sa driver's seat.

Binuhay na n'ya ang sasakyan at tsaka ito pinaandar. Sa una ay naiilang akong kausapin siya dahil hindi naman kami madalas magkasama at hindi rin kami gaano ka-close ni Symon. Mailap kasi siyang tao at hindi mo basta makakausap.

"I'll punch that asshole later." Rinig kong sabi n'ya.

"Hayaan mo na, birthday naman niya." Saad ko sa kanya. Nakatingin lang ako sa dinaraanan namin habang nakikipag-usap sa kanya.

"He should prioritize you! You are his fiance!" Mariing giit n'ya.

"I'm not yet his wife, Symon. He could do whatever he wants to do." Seryoso kong sabi sa kanya.

"You aren't jealous?" He asked while his eyebrows are furrowed.

"I am not, dahil kung mahal ka talaga ng isang tao. Hindi mo kailangang magselos sa ibang tao, dahil alam mong hanggang sa huli. Kayo pa rin talagang dalawa." Sagot ko sa kanya at tsaka ko siya binalingan ng tingin.

"Sana ako na lang." Narinig ko siyang bumubulong-bulong pero hindi ko narinig ang sinasabi n'ya.

Binalot naman ng nakabibinging katahimikan ang paligid naming dalawa. Binuksan naman n'ya ang stereo ng kanyang sasakyan at iyon lang ang bumasag sa katahimikan.

Itinuon ko na kang ang pansin ko sa mga dinaraanan namin. Minsan ay tinitignan ko ang cellphone ko kung nag-text na ba siya o hindi pero wala pa rin kahit isa. I sighed a deep one again.

Maisip ko pa lang na magkasama silang dalawa ay parang binabagabag na ako. Hindi ko alam kung bakit pero noon naman na sila ay wala akong pakielam. As a matter of fact, I support their relationship back then. Para makawala at matigil na ang kunong engagement sa pagitan naming dalawa. Pero ngayon? Hindi ko alam kung bakit ganito ang nararamdaman ko. Marahil ay nasanay lang akong nasa tabi ko palagi si Axcel at laging nakadikit sa akin kaya ako nakakaramdam ng ganito.

Hindi ko na napansin at namalayan ko na lang na nasa malaking entrada na lang kami ng Rancho De Montemayor. Aaminin kong matagal na akong nakapunta rito pero hindi pa rin mawala ang pagkamangha ko sa Rancho. May malaking gate ito na may bakal na malaking MONTEMAYOR na kulay silver pa. Tinahak pa namin ang mahabang daan bago makarating sa pinaka-gitna ng Rancho. Ang mansyon ng mga Montemayor.

Marami nang sasakyan ang nakaparada sa labas ng mansyon at masasabi kong may mga posisyon sa buhay ang mga bisita nila. Of course, they're Montemayor. They are rich in this society.

Muli akong pinagbuksan ng pintuan ni Symon kaya bumaba na ako. I'm wearing a black long-sleeves dress na ipinagawa talaga para sa akin ni Daddy.

"Thank you." Saad ko sa kanya at tsaka ngumiti. Bigla ay nakaramdam ako ng kaba ng marinig ko na ang tugtog sa loob ng mansyon. Naririnig ko na rin ang boses ng emcee na nagsasalita na at parang may ipinapakilala.

"Let's go, they're waiting." Saad ni Symon. Marahan naman akong tumango at sabay na kaming pumasok sa loob.

Sinalubong kami nang maraming tao at ingay na nagmumula sa looban. Sa malaking garden ng mansyon ginanap ang celebration. Nakita ko na agad ang ilang pamilyar na mukha roon at karamihan ay mga kakilala namin.

"Heena!" Narinig ko ang boses ni Din kaya napalingon ako sa pwesto nila. Kumakaway sila sa akin kaya lumapit kami ni Symon doon. Kumpleto silang lahat doon, si Axcel at Aivan lang ang wala na marahil ay nag-eentertain ng mga bisita.

"Bakit siya ang sumundo sa'yo?" Kunot-noong tanong ni Din sa akin. Hindi agad ako nakasagot sa tanong n'ya. Ano ang isasagot ko? Dahil mas inuna n'ya si Thalia kesa sa akin? Na mas pinili n'yang makasama si Thalia kesa sa akin na fiance• n'ya? I won•t. Ayokong kaawaan nila ako.

"He's busy." Napalingon ako kay Symon na sumagot sa tanong ng Ate n'ya.

"I see."

Umupo na si Symon sa pagitan ni Travis at Xander. Umupo naman ako sa tabi ni Din at sa tabi ng isang magandang babae na dati ko nang nakita. Napatulala ako sa ganda n'ya. Wala siya gaanong make-up, pero litaw na litaw ang gandang taglay n'ya. Bigla ay nakaramdam ako ng panliliit dahil sa kanya. Nag-effort kasi akong mag make-up para maging maganda pero siya man lang, simpleng foundation at lipstick lang. Labas na labas na ang kagandahan n'ya kahit nakalugay lang ang semi-blonde n'yang buhok. Bagay din sa kanya ang suot n•yang cocktail dress na puti sa itaas at itim naman sa may ibaba.

"Hi." Nakangiting bati n'ya sa akin.

"Uhmm, hello." Nakangiti ko rin na sagot. Hindi kami gaanong ka-close pero maraming beses ko na siyang nakausap at nakasama. Of course, she's a Montemayor.

"You are Heena, right? Axcel's fiance?" Tanong n'ya sa akin.

Marahan akong tumango bago sumagot. "Oo, ako nga po." Nahihiya kong sagot. Tumawa naman siya, iyong tawa na para bang wala siyang dapat ikahiya.

"Ano ka ba! H'wag mo na akong i-po, hindi naman nagkakalayo ang edad nating dalawa." Saad n'ya at tsaka ngumiti.

"Alam mo, nakikita ko sa'yo 'yong sarili ko dati. Ang hirap kayang mag-handle ng Montemayor. Minsan ang sarap na nilang sapakin, tadyakan, paiyakin o ano pa. Pero kapag nanlambing na kasi sila, nakakapanghina na. Ang kukulit pero kapag nagalit ka na, wala na silang magawa." Nakangiti n'yang sabi sa akin. Napatigil naman ako sa sinabi niya. She's right, she's really right. Ganoon si Axcel sa akin, ganoong-ganoon.

"Hindi ko nga inakala na isang Montemayor ang mapapangasawa ko. You know, we were mortal enemy back then. Pero ngayon? Nakakadalawa na ang mokong." Mahina siyang tumawa pagkasabi niya n'on. Nararamdaman ko kung gaano niya kamahal ang isang Montemayor, ramdam na ramdam ko 'yon dahil parang ganoon din ang nararamdaman ko sa tuwing nandyan si Axcel sa paligid ko.

"Pwede rin ba tayong mahalin sila?" Seryoso kong tanong sa kanya. Ngumiti naman siya nang pagkaluwag-luwag.

"Mapagod? Wala ata 'yon sa bukabolaryo ko. Hindi ako napagod magmahal noon, lalo na sa kanya. Hindi ko siya sinukuan kahit na maraming bagay ang dumating. I still love him, no matter what happen. Tanggap ko kung sino o ano siya. Hinding-hindi ako mapapagod magmahal ng isang Montemayor." Pinakatitigan n'ya ako sa mga mata.

"Kaya ikaw, h'wag kang bibitiw. Loving a Montemayor is really different." Seryoso at makahulugang sabi n'ya sa akin.

Loving a Montemayor is really different.

Hindi ko alam kung ano ang gustong sabihin ni Ate Raisse pero parang may kakaiba siyang gustong sabihin at iparating sa akin. Pero alam ko sa sarili ko na malalaman ko lang ang hinahanap kong sagot kapag natutunan ko nang magmahal ng isang Montemayor.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Suportahan n'yo po ang BSS4: Maybe This Time
---

TWENTY SIX

◆Mommy!◆ Biglang naputol lahat ng pag-iisip ko tungkol kay Axcel nang may biglang batang lalaki ang tumakbo sa may pwesto ni Ate Raisse. Agad itong binuhat ni Ate Raisse pagkalapit nito. Bigla ay napangiti ako nang makita kong bigla nitong halikan si Ate Raisse sa magkabila nitong pisngi.

◆Saan ka na naman ba nanggaling? Kanina pa kita hinahanap.◆ Seryosong sabi ni Ate Raisse kay Marcus habang kandong ito. Nakatingin lang kami sa kanila at pinapanood silang dalawa. Hindi mawala sa mukha ko ang ngiti dahil parang wala lang kay Marcus ang pagseseryoso ng Mommy n◆ya.

◆Nag-play lang ako kasama ni Kuya Francisco, Kuya Anthony at ni Kuya Viel. Miss mo na ba agad ako, Mommy?◆ Nakangiting saad ni Marcus sa Mommy n◆ya. Narinig ko naman ang pagtawa ni Din, Rissa, Jeorge at Felice sa sinabi ni Marcus. Ang mga boys naman ay nakangiti lang.

◆The first child in the 4th Generation.◆ Rinig kong sabi ni Shaun habang nakangiting umiiling.

◆Have you already eaten? Baka mamaya laro kayo nang laro, hindi pa pala kayo kumakain.◆ Seryosong sabi ni Ate Raisse kay Marcus habang pinipisil ang matangos nitong ilong. Kamukhang-kamukha kasi ni Kuya Greg si Marcus kung hindi mo titigan, pero malaki rin ang pagkakahawig nito kay Ate Raisse. Nakuha kasi ni Marcus ang semi-blonde na buhok ni Kuya Greg kaya mas lalo silang naging magkamukha.

◆Hindi pa, Mommy.◆ Kaswal na sagot ni Marcus. Kumunot naman bigla ang noo ni Ate Raisse.

◆Lagot si Kuya Greg.◆ Rinig kong bulong ni Din sa may tabi ko.

◆Nasaan na ba ang Daddy mo? Akala ko ba pinakain ka na n◆ya?◆ Seryosong tanong ni Ate Raisse.

◆I heard my name.◆ Bigla kaming napalingon ng magsalita si Kuya Greg sa may likuran ni Ate Raisse. Yumakap siya dito at saglit na hinalikan ito sa pisngi bago kinuha si Marcus at binuhat ito.

◆Akala ko ba kumain na ◆yan?◆ Masungit na tanong ni Ate Raisse kay Kuya Greg. Naririnig ko na ang mahihinang tawanan ng mga boys sa gilid dahil sa nasasaksihan nila.

◆Wala talaga, under si Kuya Greg.◆ Saad ni Xander at tsaka humalakhak. Sa pagkakaalam ko rin kasi, si Kuya Greg ang first child sa 3rd Generation ng mga Montemayor kaya Kuya ang tawag namin sa kanya.

◆Ayaw n◆yang kumain kanina, gusto n◆yang ikaw magpakain sa kanya.◆ Sagot naman ni Kuya Greg at tsaka umupo sa tabi ni Ate Raisse. Inakbayan n◆ya ito kahit na nagsusungit ito.

◆Kahit na! Dapat pinakain mo.◆ Sabi ni Ate Raisse. Nakita ko naman ang pagsilay ng ngiti sa mukha ni Kuya Greg.

◆Iba talaga kapag buntis, ano? Nagsusungit lagi.◆ Nakangiting sabi ni Kuya Greg. Nanlaki naman ang mga mata namin sa narinig. So it means, buntis si Ate Raisse sa second child nila? Wow!

◆Ang bilis mo Kuya Greg!◆ Saad ni Travis na sinabayan namin ng pagtawa. We congratulated them at panay lang ang lambing ni Kuya Greg kay Ate Raisse.

Nagkwentuhan at nagtawanan lang kami roon ng kung anu-ano. Laging kinukwento ni Ate Raisse kung gaano kapatay sa kanya si Kuya Greg. Wala kaming nagawa kung hindi ang tumawa, hindi kasi makaalma si Kuya Greg sa mga sinasabi ni Ate Raisse. I could see that their relationship is really perfect. Nasa aktong nagtatawanan kaming lahat ng biglang may magsalita sa may likuran ko.

◆Heena.◆

Biglang bumilis ang tibok ng puso ko nang marinig ko ang napakapamilyar na boses na

◆yon.

◆O bro? Kahit ngayon ka lang? Kanina pa kami dito!◆ Saad ni Shaun kay Axcel. Umupo ito sa may tabi ko at umupo naman sa tabi niya si Thalia. Naramdaman ko ang biglang pagtahimik nina Din, Rissa, Jeorge at Felice. Kanina pa umalis sina Ate Raisse at Kuya Greg para patulugin sa loob si Marcus.

◆Ngayon lang kasi ako nakatakas sa mga bisita.◆ Sagot naman n◆ya. Naramdaman ko namang bumaling siya sa akin.

◆Hey, sorry kung hindi kita nasundo. Naipit kasi kami sa traffic papunta◆◆ Pinutol ko ang sasabihin n◆ya.

◆It◆s okay, wala namang kaso sa akin ◆yon. Sinundo naman ako ni Symon. By the way, happy birthday!◆ Nakangiti kong sabi sa kanya.

◆Thank you. Mag-iistay ka ba rito?◆ Tanong n◆ya sa akin.

◆Hindi ko alam, pero nagpaalam naman ako kay Daddy.◆ Sagot ko sa kanya. Ibinaling ko muli ang tingin ko sa pagkain.

◆Axcel, ihahatid mo ba ako pauwi?◆ Rinig kong tanong ni Thalia kay Axcel.

◆Sure, baka kung mapaano ka pa. Mas mabuti nang ako ang maghatid sa◆yo para kampante ako. Ayaw mo ba talagang dito muna?◆ Tanong naman ni Axcel. Naramdaman ko ang pagtingin sa akin ni Din at Jeorge. Ang iba naman ay nagkukwentuhan lang at nag-iinuman. Nang nag-angat ako ng tingin ay nasalubong ko ang mga ni Symon na nakatitig lang sa akin.

◆Maybe next time, nagpaalam kasi ako kay Mommy na uuwi rin ako and besides may lakad kami tomorrow.◆ Sagot naman ni Thalia.

◆Sure, I◆ll invite you here next time.◆ Sagot naman ni Axcel. Tumayo ako bigla kaya naagaw kong lahat ang atensyon nila.

◆C.R lang ako.◆ Paalam ko sa kanila bago tumalikod. Hindi ko alam kung bakit ganito ang nararamdaman ko, kung bakit naaapektuhan ako sa naririnig at nakikita ko. Hindi ko alam kung bakit mayroong sakit akong nararamdaman dito sa puso ko, na para bang dinuduga ako ng harap-harapan ng isang taong napakaimportante sa akin. Hindi ko alam kung bakit ayokong aminin ang nararamdaman ko. Na kahit ano pang bulong nitong damdamin ko sa sarili ko, ayoko pa rin sabihin.

◆Excuse me, are you Mr. Adelaida◆s only daughter?◆ Bigla akong natigilan ng may biglang matandang lalaki ang humarang sa akin. Nakasuot ito ng business attire habang may hawak na baso ng wine sa kanyang kanang kamay.

◆Ako nga po.◆ Magalang kong sagot sa matandang lalaki.

◆Totoo nga pala ang sinasabi nila, you◆re a replica of your mother. You◆re beautiful, hija. What◆s your name?◆ Nakangiti nitong sabi sa akin.

◆Thank you for the compliment, I am Heena.◆ Nakangiti kong sagot sa matanda.

◆I◆m Mr. Lorenzo. Business partner ako ng Dad at Brother mo. I◆m expecting you in your company, hija.◆ Saad n◆ya.

◆I see. Company rin po ang priority ko katulad ni Kuya at Dad.◆ Sagot ko naman.

◆That◆s great, hija. I◆ve heard na fianc◆e ka raw ng anak ni Mr. Levinn, is that true?◆ Bigla nitong tanong. Bigla naman akong natigilan dahil hindi ko alam ang isasagot ko. Paano kung sabihin kong, oo? Kahit hindi naman talaga kami parehong seryoso sa engagement na ◆yon. Ayokong umasa na magtatagal pa ang pagpapanggap naming dalawa dahil alam ko namang matatapos at matatapos din iyon.

◆No.◆ Kaswal kong sagot. Nakita ko naman ang pagsilay ng ngiti sa kanyang mukha. I suddenly frowned.

◆Good, balak ko sanang ipakilala sa◆yo ang anak ko. Soon you◆ll meet him, he◆s a good man.◆ Nakangiti nitong sabi sa akin. Tumango lamang ako bilang sagot.

◆Sige po, I have to go.◆ Paalam ko sa kanya bago tumalikod. Dumiretso agad ako sa C.R at tsaka pumasok sa isang cubicle. Sinarado ko muna ang bowl bago umupo.

◆Wake up, Heena. Wake up.◆ Sabi ko sa sarili ko. Hindi ko gusto itong nararamdaman ko. Ang bilis kong maapektuhan at para bang hirap na hirap na ako. I really hate this kind of feeling. Ayoko ng ganito, ayokong makaramdam ng ganito dahil alam kong masasaktan lang ako kapag lumala pa itong nararamdaman ko.

The way he looks at her, pain envelopes my heart. Hindi ko alam pero ganoon ang nararamdaman ko sa tuwing titignan ni Axcel si Thalia. Gusto ko nasa akin lang ang atensyon n◆ya, na ako lang ang iniisip n◆ya at ako lang ang kasama n◆ya. Pero alam ko sa sarili kong hindi dapat, hindi pwede at hindi maaari. Siya na mismo ang nagsabi noon na hindi namin dapat seryosohin ang engagement sa pagitan naming dalawa, alam ko ◆yon. Pero sa tuwing magkasama kaming dalawa, sa tuwing kausap ko siya, sa tuwing siya lang ang iniisip ko. Nakakalimutan ko na hindi nga pala dapat namin sineseryoso ang engagement. It◆s just a stupid deciscion of our parents, and he◆s right. We shouldn◆t take it seriously dahil kapag isa sa amin ang pumalya sa kasunduan naming iyon. Masasaktan at masasaktan lang ang isa sa amin.

At ayokong humantong na masaktan ako nang dahil doon o mas malala. Pareho kaming masaktan kapag pumalya ako. Dapat tumupad ako sa kasunduan namin dahil nakikita ko sa kanya ngayong hindi nga siya seryoso sa engagement.

He loves her, I knew about it. Hindi na dapat ako magulat kung isang araw ay

magkabalikan silang dalawa. They love each other, I witnessed their relationship. Nasaksihan ko kung gaano kasaya si Axcel noon sa tuwing magkasama sila ni Thalia. Nasaksihan ko rin kung gaano kamiserable si Axcel nang iwan siya ni Thalia, nang iwan siya ng babaeng pinakamamahal n◆ya. Alam ko ◆yon dahil ako ang araw-araw n◆yang kasama. Sa akin niya sinasabi lahat ng hinanaing n◆ya sa buhay.

Alam kong darating ang araw na lahat ng ito ay matatapos na lang.

Marahas kong pinahid ang luhang bumagsak sa may pisngi ko. Gusto kong magalit sa sarili ko dahil umiiyak ako sa bagay na ako lang naman ang may alam, na ako lang ang nakakaramdam. Gusto kong magalit sa sarili ko dahil umiiyak ako nang dahil sa kanya.

Dahil kay Axcel.

Tumagal pa ako roon ng ilang minuto bago ko napagdesisyunang ayusin ang sarili ko. Sinigurado kong walang bakas ng kahit anong luha sa mukha ko bago ako lumabas doon. Ayokong makita at isipin nila na umiyak ako, na naaapektuhan ako sa nangyayari sa paligid ko. Tama nang ako na lang ◆yong masaktan, h◆wag lang silang madamay pa. Mas ayos na sarilinin ko na lang ang lahat dahil ako rin naman ang maykagagawan noon.

Pagkalabas ko roon ay naaninag ko agad ang isang bulto nang lalaki na nakatayo at hinihintay akong lumabas. Diretso siyang nakatingin sa mga mata ko at hinihintay ang susunod kong gagawin.

◆I◆m just here, Heena.◆ Seryoso n◆yang sabi sa akin. Hindi ko alam pero parang awtomatiko akong tumakbo sa kanya at niyakap siya ng mahigpit. Kailangan ko ngayon ng isang tao na makakaintindi sa nararamdaman ko ngayon.

At alam kong si Symon lang ang taong iyon.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Suportahan n◆yo rin po sana ang BSS4: Maybe This Time, thanks! :)

TWENTY SEVEN

Hindi ko alam kung ilang minuto na akong nakayakap kay Symon. Hindi ko alam kung ilang minuto na rin akong umiiyak sa dibdib n◆ya. Hindi ko na alam ang nangyayari dahil sa kanya, dahil kay Axcel. Alam ko nang may mali sa nararamdaman ko, alam ko na ◆yon. Alam kong may iba na akong nararamdaman para kay Axcel at hindi na ◆to basta biro lang dahil ngayon, nasasaktan ako.

Nasasaktan ako sa mga nakikita ko, sa mga naririnig ko mula sa kanya. Yes, I told him to date her. Pero hindi ko pa alam noon ang nararamdaman ko para sa kanya. Hindi ko masabi sa sarili ko dahil natatakot ako. Natatakot ako na baka pati sarili ko masaktan ko na. Dapat mawala itong nararamdaman ko para sa kanya, para matigil na ◆to. Alam ko naman kasing sa huli ay wala rin patutunguhan ang engagement naming dalawa at masasaktan at masasaktan lang ako dahil sa nararamdaman kong ito. Malalaman mo lang talaga ang halaga ng isang tao sa◆yo kapag nawala na siya sa buhay mo.

◆I◆m here.◆ Narinig kong bulong sa akin ni Symon habang yakap-yakap n◆ya ako. Mabuti na lang at walang masyadong tao dito sa may likod ng mansyon at walang mag-iisip ng masama tungkol sa amin ni Symon.

◆Nabasa ko pa ata ◆yang polo mo.◆ Nakangiti kong sabi sa kanya habang pinupunasan ang mga mata ko. Tinignan ko naman ang matipuno n◆yang dibdib na nabasa ko na ng mga luha ko. Hindi siya nagsalita, lumapit lang siya sa akin at bigla akong natigilan.

He suddenly cupped my face and gently wiped my tears. Naramdaman ko ang pagbilis ng tibok ng puso ko sa ginawa n◆ya.

◆It◆s okay, I◆m always here for you.◆ Mahina at seryoso n◆yang sabi habang ang mga pares ng kanyang mata ay nakatitig lang sa akin.

◆S◆Symon.◆ Hindi ko alam ang sasabihin ko. Basta ang alam ko, ang bilis-bilis ng tibok ng puso ko dahil sa kanya.

◆Let◆s go, kanina ka pa nila hinihintay doon.◆ Malamig n◆yang sabi at tsaka nauna nang maglakad. I just sighed.

Does Symon has feelings for me?

Umiling na lamang ako sa katanungang ◆yon. Siguro ay may malasakit lang talaga siya sa akin kaya n◆ya iyon nagawa.

Wala na si Thalia nang makabalik ako roon pero naroroon pa si Axcel at nakikipag-inuman na sa mga pinsan n◆ya. Naramdaman ko ang pagtingin n◆ya sa akin ng makita n◆ya ako. Mayroong bakanteng upuan sa tabi n◆ya pero hindi ako roon umupo, mas pinili kong umupo sa pagitan ni Din at Jeorge. Nakita ko ang pagkunot ng kanyang noo, marahil ay nagtataka siya kung bakit ako roon umupo.

◆Tang ina, minsan lang tayo magpakasaya! Sulutin na natin ◆to!◆ Malakas na sabi ni Shaun sabay taas sa basong may lamang beer na hawak n◆ya. Hinampas naman ni Rissa ang braso n◆ya dahil sa pagmumura nito.

◆H◆wag kang masyadong maingay! Marinig tayo ni Tita Freen, malalagot tayo!◆ Sabi ni Rissa. Tumahimik naman si Shaun pero maya-maya rin ay nag-ingay.

◆Are you okay?◆ Biglang tanong sa akin ni Jeorge. Katabi n◆ya sa kabilang gilid si Travis na tahimik lang at pinagmamasdan siya.

◆Oo naman, ayos lang ako.◆ Sagot ko sa kanya. Tumango lamang siya at muling ibinaling ang atensyon kay Shaun. Bakit hindi sila nag-uusap ni Travis? May problema kaya sa kanila?

◆Umalis na si Thalia, isinabay na siya ng Uncle Fred n◆ya pauwi.◆ Sabi sa akin ni Din. Tumango lamang ako bilang sagot.

Wala sa sariling napalingon ako sa pwesto ni Axcel na ngayon ay nakatitig sa akin habang umiinom sa hawak nitong baso. Agad akong nag-iwas ng tingin sa pagtitig niyang iyon. Hindi ko ata kayang salubungin ang mga tingin n◆yang iyon.

◆You should got laid, Aivan. Birthday sex! Panigurado namang naka-score na ◆yang si Axcel kay Heena!◆ Sigaw ni Shaun na sinabayan nito ng tawa.

◆Fvck you, dude!◆ Natatawang sabi ni Aivan kay Shaun.

◆Watch your mouth, boys!◆ Suway ni Din pero parang walang mga narinig ito at panay ang mura at tawanan. Si Shaun ang pinakamaingay ngayon dahil siya medyo may tama na sa lahat.

◆Bro, watch your words.◆ Seryosong suway ni Travis sa kapatid n◆ya. Tumigil naman si Shaun sa pagsigaw at nakipagtawanan na lang sa iba. Bigla namang tumayo si Jeorge at nagpaalam na mag C-CR. Nagulat ako nang pati si Travis ay tumayo rin at sundan si Jeorge.

◆May problema ba sa kanilang dalawa?◆ Mahina kong tanong kay Din.

◆Hindi ko alam sa dalawang ◆yan.◆ Sagot sa akin ni Din at tsaka nagkibit-balikat.

◆CR lang din ako.◆ Sabi ni Din at tsaka tumayo at pumasok sa loob. Mag-isa na lang akong nakaupo roon. Tinungga ko lang ang baso ng beer sa may harapan ko at pinanood sina Shaun, Aivan, Xander, Vlad, Allen, Alex, Jomskie, at Rhalp na nag-uusap ng kung anu-ano. Si Felice naman at Rissa ay nag-uusap din sa kung anong bagay.

◆Heena.◆ Nagulat ako ng biglang tumabi sa akin si Axcel. Tinignan ko lamang siya at hindi ako nagsalita.

◆I◆m sorry, hindi kita nasundo. Alam kong galit ka sa akin, ikaw dapat ang uunahin ko pero nag-text siya sa akin na sa isang mall ko na lang siya sunduin kaya◆◆

◆Why are you explaining? You don◆t need to explain. I understand.◆ Malamig kong sabi sa kanya. Naramdaman ko namang natigilan siya sa sinabi ko. Muli kong ibinaling ang atensyon ko sa kanila pero nang magsalita siyang muli ay agad akong napatingin sa kanya.

◆Can you come with me?◆ Mahina n◆yang sabi pero sapat na para marinig ko.

◆A◆Ano?◆ Nauutal kong sabi. Pero hindi na siya nagsalita at tumayo na siya, hinawakan n◆ya ang kanang kamay ko at naramdaman ko ang kuryenteng dumaloy sa buong sistema ko. Damn sparks.

Hawak-hawak n◆ya lang ang kamay ko habang naglalakad siya papasok sa loob ng mansyon. Wala naman akong nagawa kung hindi ang sumama sa kanya. Walang masyadong tao sa loob ng mansyon at karamihan ng mga bisita ay nasa garden.

◆Axcel, saan kayo pupunta?◆ Natigilan kami saglit ng makasalubong namin si Tita Freen.

◆Good evening po, Tita.◆ Bati ko kay Tita Freen. Ngumiti naman siya sa akin tsaka bumaling kay Axcel. Hindi pa rin n◆ya binibitiwan ang kamay ko at mahigpit pa rin n◆ya iyong hawak.

◆Just upstairs, Mom.◆ Kaswal na sagot ni Axcel sa Mommy n◆ya. Bigla naman siyang pinaningkitan ng mata ni Tita Freen.

◆I◆ll see both of you in minutes.◆ Sabi ni Tita Freen at tsaka tumalikod sa amin.

◆She◆s so over reacting.◆ Mahinang bulong ni Axcel at tsaka umiling. Umakyat kami sa taas hanggang sa makarating kami sa isang malaking kwarto. Pumasok kami roon at kinabahan ako nang i-lock niya ang seradura ng pinto. Binitiwan n◆ya ang kamay ko

at humarap sa akin.

◆I know you are mad.◆ Seryoso niyang sabi sa akin.

◆Hindi ako galit sa◆yo, bakit naman ako magagalit sa◆yo?◆ Tanong ko sa kanya. Mahina akong nagpasalamat na hindi ako nautal sa pagsasalita.

◆You◆re mad, I know you.◆ Mahina at medyo paos niyang sabi. Humakbang siya papalapit sa akin habang matamang nakatingin sa mga mata ko. Halata sa mukha n◆ya na tinablan na siya ng alak dahil namumula na ito. Amoy ko rin ang alak sa hininga n◆ya pero hindi iyon mabaho, parang mentol at pinaghalong alak ang amoy ng hininga niya.

◆I◆I am not, w◆walang dahilan para magalit ako sa◆yo.◆ Nauutal kong sabi sa kanya. Naramdaman ko ang paghawak ng mga kamay niya sa magkabila kong bewang. Agad na nag-react ang katawan ko sa ginawa n◆yang ◆yon.

◆Damn, sexy.◆ Rinig kong sabi n◆ya sa sarili n◆ya.

◆Y◆You are drunk.◆ Nauutal kong sabi sa kanya. Pero parang hindi niya iyon narinig at bigla akong hinapit papalapit sa katawan n◆ya. Naramdaman ko agad ang init ng katawan niya ng magkalapit kami.

Naaamoy at nararamdaman ko na ang hininga niya sa sobrang lapit namin sa isa◆t isa. Pinipigilan ko ang huminga, hindi ko alam pero parang na-concious ako bigla sa sarili ko. Nagulat ako ng bigla niya akong yakapin ng mahigpit.

◆I◆m glad you◆re here.◆ Bulong niya sa akin. He suddenly nuzzled my neck and it sends shivers down to my spine. Naramdaman ko ang pag-init ng katawan ko pati na rin ng paligid ko dahil sa ginagawa n◆ya. Isinisigaw ng isipan ko na dapat ko na itong itigil pero ang puso◆t katawan ko ay tinatraydor ang sarili kong isipan.

◆A◆Axcel.◆

◆You really smelled fvcking good.◆ Bulong niya sa akin at tsaka niya marahan na hinalikan ang leeg ko.

◆Axcel, y◆you are just drunk.◆ Nauutal kong sabi sa kanya. Lumayo siya sa akin at saglit na may kinuha sa bulsa ng suot niyang itim na pantalon.

◆Axcel.◆ Napatitig ako sa mga mata n◆ya nang ilabas n◆ya ang isang silver na necklace na halatang mamahalin pa.

◆I bought this a while ago, kaya hindi kita agad nasundo.◆ Seryoso niyang sabi sa akin. Nakita ko pang nag-iwas siya ng tingin ng hindi ako magsalita at nakatitig lamang siya sa akin.

◆Stop looking at me like that, I know it◆s my birthday pero ikaw pa ◆tong niregaluhan ko.◆ Medyo paos niyang sabi. Pakiramdam ko ay lumundag ang puso ko sa sinabi n◆ya. Kung dati ay wala lang sa akin kung bigyan n◆ya ako kung anong bagay, ngayon ay malaking bagay na sa akin lahat ng mga bagay na ginagawa at ibinibigay niya.

◆Let me wear it to you.◆ Saad n◆ya at tsaka niya ako hinarap sa isang malaking salamin. Nakatalikod ako sa kanya habang nakaharap naman ako sa malaking salamin. Marahan niyang hinawi ang buhok ko sa may leeg ko at tsaka isinuot ang regalo niya sa akin.

◆Damn, it◆s perfect to you.◆ Mahina pero mariin n◆yang sabi nang maisuot niya ng tuluyan ang necklace ko. Tumingin naman ako sa salamin at masasabi kong bagay nga sa akin iyon. I was shocked when he suddenly kissed my neck. It was just little kisses, pero ang laki na ang epekto noon sa akin, sa buong sistema ko.

◆I can◆t resist you.◆ Seryoso niyang sabi habang pinagpapatuloy ang ginagawa n◆ya.

◆A◆Axcel.◆ I don◆t know if it sounds like I◆m protesting or moaning. Hindi na ako nagulat pa ng bigla niya akong iharap sa kanya at siilin ng halik.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

TWENTY EIGHT

Hindi ko alam kung ilang minute nang magkalapat ang mga labi namin ni Axcel. Hindi ko magawang maipaliwanag ang nararamdaman ko at hindi ko magawang maamin ang nararamdaman ko kahit sa sarili ko. Natatakot ako na magbago ang lahat kapag inamin ko na iba na ang nararamdaman ko para sa kanya. I◆m scared but it was all vanished when I felt his arms around mine.

◆I◆m happy.◆ Seryoso n◆yang sabi sa akin habang nakatingin ng diretso sa mga mata ko.

◆Y◆You are just drunk, Axcel.◆ Nauutal kong sabi sa kanya. Naramdaman ko naman ang pagbilis ng tibok ng puso ko ng bigla siyang ngumiti.

◆Yeah, too drunk to imagine I◆m married with you.◆ Saad n◆ya na sinabayan n◆ya ng mahinang pagtawa.

Damn, Axcel. Stop making me feel that it was real.

Nagpasalamat ako sa sarili ko dahil nadala ko ang bag ko kanina nang hatakin n◆ya ako. Saglit na kinuha ko ang isang box sa bag ko at inabot iyon sa kanya. Agad namang napakunot ang noo niya na tila ba nagtataka kung bakit binigyan ko siya ng isang box.

◆What is this?◆ Kunot-noo n◆yang tanong sa akin.

◆That◆s my gift for you.◆ I said then I smiled faintly.

Natigilan naman siya at agad na tinitigan ako ng diretso sa mata. Bigla ay gusto kong yumuko dahil hindi ko kayang salubungin ang kanyang mga tingin.

Muli n◆yang ibinaling ang kanyang tingin sa box na ibinigay ko. Umupo siya sa kama na malapit sa aming dalawa habang binubuksan ang regalo ko para sa kanya.

Nag-angat siyang muli ng tingin ng tuluyan n◆yang makita ang regalo ko sa kanya. Batid sa mukha n◆ya ang pagkagulat.

◆H◆Heena.◆

◆That◆s our memories together.◆ Sabi ko sa kanya at tsaka ako tumabi sa kanya.

◆I treasure every memories with you. Lahat ng oras na magkasama tayo, nandito sa

puso ko. I◆ll never forget every moments I◆m with you dahil sa lahat ng oras na magkasama tayo, naging masaya ako. Kahit pa magkaaway tayo, kahit pa lagi mo akong inaasar, o kahit pa lagi mo akong pinapaiyak. Lahat ng ◆yon, Axcel. Nandito sa puso◆t isipan ko at hindi-hindi ko ◆yon makakalimutan. Sa mga larawang ◆yan na magkasama tayo, sa likod ng mga larawang ◆yan ay mga kwentong ikaw at ako ang bida. I gave it you para kapag dumating na ang panahon na iiwan na natin ang isa◆t isa. Hindi mo ako makakalimutan at maaalala mong naging parte ako nang buhay mo.◆ Hindi ko na napigilan ang pagtulo ng luha ko. Hindi ko na napigilan pa ang emosyon ko. Kahit ngayon lang, iiyak ako sa harapan n◆ya at sasabihin ko ang mga bagay na gusto kong sabihin sa kanya.

◆Alam kong hindi naging madali para maintindihan natin ang isa◆t isa. Marami na tayong pinagdaanan na tayo lang dalawa ang magkasama, maraming pagsubok na ang dumating sa atin pero lahat ng ◆yon nalagpasan natin ng magkasama. Masaya ako dahil nakilala kita, Axcel. Masaya ako na nakilala ko iyong batang walang suot na kahit ano noon, masaya ako.◆ At kasabay ng lahat ng ◆yon ay ang tuluyang pagbuhos ng emosyon ko.

◆Heena.◆ Bigla n◆ya akong niyakap at wala akong nagawa kung hindi ang yakapin din siya pabalik.

◆Nakakainis ka, pinaiyak mo ako!◆ Sabi ko sa kanya habang yakap-yakap n◆ya ako.

◆I hate it, when you are crying.◆ Mariin n◆yang sabi. Humiwalay naman ako sa pagkakayakap ko sa kanya.

◆I won◆t cry anymore, so you won◆t hate me.◆ I said then I smiled. He suddenly cupped my face.

◆I won◆t make you cry, I promise.◆ He said seriously then he slowly wiped the tears in my cheeks.

You already did, Axcel.

*

Nagtatawanan at nagkakasiyahan pa rin sila nang bumalik kami roon ni Axcel. Ang ibang mga lalaki ay mayroon ng tama at ang iba naman ay wala pa. Tahimik lang akong umupo at ganoon din si Axcel nang tumabi siya sa akin.

◆Saan kayo galing?◆ Agad na tanong sa akin ni Din.

◆Sa taas, I just gave my gift for him.◆ Saad ko sa kanya. Bigla namang napunta ang mga mata niya sa may dibdib ko.

◆He gave you that?◆ Tanong sa akin ni Din. Naramdaman ko ang pagsulyap sa akin ni

Axcel nang marinig n◆ya ang sinabi ni Din.

◆O◆Oo.◆ Nauutal kong sabi.

◆Hmppf. Malalandi kayo.◆ Sabi n◆ya sa akin at tsaka ako inirapan. Bigla ay naramdaman ko ang mga braso ni Axcel na umakbay sa akin. Agad ko siyang nilingon pero wala sa akin ang atensyon n◆ya. Prente lang siyang umiinom ng alak habang nakikipag-usap sa iba.

◆Gago ka Xander! Sasapakin kita!◆ Sabi ni Shaun kay Xander nang asarin nito si Shaun. Nagtawanan lang kami sa inasal niya.

◆Lasing ka na, bro. Ang hina mo, ganyan talaga kapag bata pa!◆ Sabi pa ni Xander na sinabayan niya ng tawa.

◆Tang ina mo! Ikaw ◆yong mahina!◆ Sagot naman ni Shaun kay Xander. Hinampas naman ni Rissa ang bibig ni Shaun dahil sa pagmumura nito. Napailing na lamang ako.

◆Are you tired?◆ Bigla akong namula ng biglang bumulong sa akin si Axcel. Agad kong naramdaman ang init ng kanyang hininga sa may tenga ko.

◆N◆No, I◆m okay.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆You sure?◆ Paninigurado niya sa akin. Tumango naman ako nang hindi siya nililingon. Our lips were just inches away and I might kiss him kapag nilingon ko siya.

◆Axcel◆s will getting laid tonight.◆ Narinig kong sabi ni Travis na ngayon ay nakaakbay kay Jeorge.

◆That is inevitable!◆ Natatawang sagot ni Xander. Naramdaman ko naman ang pag-akyat ng dugo sa mukha ko. They◆re crazy! Tinukso pa nila kami ng ilang ulit hanggang sa tumigil din sila.

Hinahayaan ko lang mangyari ang lahat dahil alam kong kinabukasan. Hindi na ulit ito mauulit pa. I looked at the man beside me. He◆s just drinking yet he looks so damn hot in my eyes. Na kahit ano bang gawin n◆ya ay hindi magbabago ang tingin ko sa kanya, na siya pa rin si Axcel sa pangingin ko.

I looked around and my eyes widen when I saw Travis kissing Jeorge in front of us. Napanganga ako sa tagpong iyon. I didn◆t expect that even though I know they◆re drunk.

◆That was hot!◆ Sigaw ni Shaun. Agad naman silang naghiwalay ng mapagtanto nilang may mga tao sa paligid nila. Agad na niyakap ni Travis si Jeorge. She buried her face in Travis◆ chest. Marahil ay nahihiya siya sa nangyari.

◆That◆s a normal thing, sweetheart. We did that a lot of times, you know.◆ Agad akong napalingon kay Axcel nang magsalita ito. Nakangisi ito sa akin.

◆Shut up.◆ Mariin kong sabi sa kanya at tsaka ko siya inirapan.

◆Make me shut my mouth, sweetheart. Why don◆t you try to kiss me, in front of them? ◆ Bulong niya sa akin. Agad namang nagsitayuan ang balahibo ko sa sinabi niya. I can◆t do that!

◆Tumigil ka d◆yan, Montemayor.◆ Bulong ko rin sa kanya at tsaka ko siya kinurot sa tagiliran.

◆Ouch.◆ Sabi n◆ya pero nakangiti pa rin. Inirapan ko lamang siya.

◆H◆wag mo akong artehan, hindi porket birthday mo mag-aasal bata ka na naman diyan.◆ Saad ko sa kanya. Sumimangot lamang siya sa sinabi ko.

◆Hindi mo naman time of the month ah? Bakit ang sungit mo?◆ Tanong niya sa akin. Agad namang nanlaki ang mata ko!

◆How did you know?!◆ Singhal ko sa kanya. Ngumiti naman siya nang nakakaloko.

◆I just know.◆ Kaswal na sabi n◆ya.

◆Ang landi mo, Ravis!◆ Pang-aasar ni Alex kay Travis. Mabilis namang lumipad ang dirty finger ni Travis sa ere. Nagtawanan lang silang lahat.

◆I suddenly missed you.◆ Bulong niya sa akin. Naramdaman ko ang paghigpit ng pagkakaakbay niya sa akin.

◆I missed your strawberry smell, sweetheart.◆ Saad niya. He suddenly nuzzled my hair at pakiramdam ko ay nag-init bigla ang paligid ko.

◆Damn, I◆m having a boner.◆ Rinig kong bulong niya sa akin. Agad na nanlaki ang mata ko at walang sabi-sabing sinapak ko siya. Pinaningkitan ko siya ng mga mata ng ngumisi lang siya sa ginawa ko.

◆What? You◆re just too attractive to me!◆ Depensa niya sa sarili.

◆Do you think it◆s okay to me to admit that you are having a boner? You◆re so pervert!◆ Saad ko sa kanya.

◆What◆s the matter? Wala na namang kaso kung sabihin ko pa ◆yon sa◆yo. Nakita at naramdaman mo na nga ◆to dati ah!◆ Sagot pa niya sa akin. Naramdaman ko naman ang

pag-akyat ng dugo sa mukha ko sa sinabi niya.

◆H◆Hindi ko pa nakikita ◆yan!◆ Depensa ko sa kanya.

◆H◆wag mo akong lokohin. Gusto mo ipaalala ko sa◆yo lahat?◆ Sabi niya sa akin at tsaka ngumiti ng nakakaloko.

I really hate Axcel when he◆s drunk.

◆Nakakainis ka.◆ Nakasimangot kong sabi sa kanya.

◆Seriously, I◆m having a boner. I always imagine you and I, both naked in my bed.◆ He said with a playful smile in his face.

◆Sige, ipagpatuloy mo pa ◆yan! Hindi na kita kakausapin pa kahit kailan!◆ Sabi ko sa kanya.

◆Baka matiis mo ako.◆ Sagot naman niya sa akin.

◆Oo, kakayanin kong tiisin ka kahit alam ko sa sarili kong hindi ko kaya. Kakayanin ko kahit na mahirap, kakayanin ko kahit na alam kong hindi madali at kakayanin ko para sa sarili ko.◆ Seryoso kong sagot sa kanya habang nakatingin sa mga mata niya.

Ngayon, hahayaan ko ang sarili ko na mabaliw sa kanya. Dahil alam kong kinabukasan, hindi na mauulit pa ito. Alam kong sa mga susunod na araw, magbabago na ang lahat. Alam kong sarili kong masasaktan at masasaktan lang din ako sa huli nang dahil sa kanya.

Siguro, dapat ko nang matutunang alisin si Axcel sa buhay ko dahil kung hahayaan ko lang ang lahat.

Paulit-ulit lang akong masasaktan.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

TWENTY NINE

◆Hindi pa ba gising ang ibang boys?◆ Tanong ni Din kay Symon pagkababa nito. Hawak-hawak n◆ya ang ulo n◆ya na marahil ay sumasakit dahil sa hangover. Marami rin kasing nainom si Symon pero mas maraming nainom ang ibang boys kesa sa kanya.

◆Hindi pa.◆ Kaswal n◆yang sagot sa Ate n◆ya.

◆Drink that, it◆s effective.◆ Sabi ni Din sa kapatid sabay lapag ng isang tabletang gamot sa harapan nito. Tumango lamang si Symon at tsaka iyon ininom.

◆Ang saya kagabi, ang hihina ng mga boys. Nalasing agad!◆ Natatawang sabi ni Felice. Nasa harapan kami ngayon ng lamesa at nag-bebreakfast. Sina Din, Jeorge, Felice at Rissa ang mga kasama ko matulog. Hindi kasi hinayaan ni Tita Freen na matulog ang mga boys sa kwarto namin kaya sa kabilang room sila natulog. Tulog pa rin sina Axcel, Shaun, Xander, at Travis. Sila kasi ang maraming nainom kagabi kaya mga tulog pa sila. Umuwi naman sina Rhalp, Jomskie, Vlad, Allen at Alex kagabi. Mayroon daw kasi silang pupuntahan at hindi sila pwede. Si Aivan naman ay maagang pumunta sa bukid para i-assist ang mga manggagawa ng Rancho.

◆Heena, bukas na kayo umuwi ah? Saturday lang naman ngayon.◆ Sabi sa amin ni Din. Tumango lamang ako at ganoon din si Jeorge at Felice.

Huminga ako nang malalim ng maalala ko ang nangyari kagabi. Hindi ko na kinausap pa si Axcel pagkatapos naming mag-usap kagabi. Ayokong mag-away kami lalo na◆t birthday niya at ayokong masira iyon ng dahil lang sa akin.

Tahimik lang kaming kumakain dahil pare-pareho kaming may mga hang-over pa. Hindi naman ako gaanong nalasing dahil hindi ako masyadong nag-inom kagabi.

Nang matapos kaming mag-agahan ay napagpasyahan naming lumabas at maglibot sa kabuuan ng Rancho. Hindi pa naman gaanong mainit dahil alas-sais pa lang naman ng umaga.

◆Ang laki talaga ng Rancho?◆ Sabi sa akin ni Jeorge habang tinatanaw ang malawak na lupain ng mga Montemayor. Tumango naman ako sa sinabi n◆ya.

◆Kaya walang duda na isa sila sa kinikilala sa buong Pilipinas pagdating sa business world.◆ Saad ko. Isa kasi ang mga Montemayor Empire sa supplier ng mga gulay, karne, prutas at iba pa sa buong Luzon. Halos 45% ng mga supply ng gulay at karne at sa kanila nanggagaling.

◆Gusto n◆yo mangabayo para malibot natin ang Rancho?◆ Tanong sa amin ni Din. Sumang-ayon naman agad si Jeorge, Felice at Rissa pero ako hindi.

◆Hindi ako marunong.◆ Sabi ko sa kanila. Magsasalita pa sana si Din nang may biglang magsalita sa may likuran ko.

◆Ride with me.◆ Sabi nang baritong boses sa may likuran ko. Agad akong napalingon at nasalubong ko ang seryoso n◆yang mukha.

◆Hindi na, ayos lang ako.◆ Sagot ko sa kanya sabay ngiti.

◆Ano ka ba, Heena! H◆wag ka nang umarte d◆yan! Sige na Sy, isakay mo na siya kay Felix.◆ Sabi ni Din at tsaka sila nagmadaling pumunta sa mga kwadra ng mga kabayo. Magsasalita pa sana ako nang magsalita na ulit si Symon.

◆Tara.◆ Sabi ni Symon at tsaka ako nilagpasan. Huminga lamang ako ng malalim.

Gusto ko rin kasing malibot ang kabuuan ng Rancho De Montemayor at baka magsisi lamang ako kung papalagpasin ko ang pagkakataong ito.

◆Here, come Felix.◆ Sabi ni Symon sa kulay itim na kabayo habang pinapalabas ito sa kwadra nito. Nakaramdam ako ng kaba at the same time excitement. Nakasakay na ako noon sa kabayo pero saglit lamang iyon, hindi tulad ngayon.

◆He◆s Felix, my horse.◆ Saad ni Symon habang hinahaplos ang mahabang buhok ng kanyang kabayo.

◆He◆s beautiful.◆ Komento ko habang nakatingin sa kabayo niya.

◆Touch him, he likes touching him.◆ Saad ni Symon. Lumapit naman ako sa kabayo n◆ya upang haplusin ito. Indeed, he◆s right. I felt comfortable when I touched his horse.

◆He likes you.◆ Saad ni Symon. Ngumiti lamang ako sa sinabi n◆ya.

◆Mang Eduardo, ayos na ho bang sakyan si Felix?◆ Tanong ni Symon sa nangangasiwa ng mga kabayo ng Rancho.

◆Oho, Se◆orito. Nasa kondisyon na si Felix at pupwede nang sakyan.◆ Sagot naman nito. Tumango lamang si Symon sa matanda at tsaka bumaling sa akin.

◆Ikaw na muna ang umangkas sa kanya.◆ Sabi ni Symon sa akin.

◆Hala, hindi ako marunong!◆ Sagot ko sa kanya. Mahina siyang tumawa at hindi ko alam kung bakit biglang bumilis ang tibok ng puso ko sa pagtawa n◆yang iyon.

◆I◆m just here.◆ Seryoso n◆yang sabi habang diretsong nakatingin sa akin.

◆I◆I trust you.◆ Sabi ko at tsaka ako nag-iwas ng tingin. Inilalayan n◆ya akong maka-angkas kay Felix. Nakahawak siya sa may bewang ko habang inaalalayan ako at pakiramdam ko ay may kuryenteng dumadaloy sa buong sistema ko sa paghawak n◆yang iyon.

Agad akong napahawak sa lubid na nakakabit kay Felix nang tuluyan na akong maka-angkas.

◆Relax, baby.◆ Bulong niya sa may tenga ko nang maka-angkas na rin siya kay Felix. Naramdaman ko naman ang init ng hininga n◆ya sa may batok ko. Damn, why I have this kind of feeling? And his endearment◆Uggh. I hate this.

◆You okay?◆ Tanong n◆ya. Tumango lamang ako. Iniiwasan kong mapasandal sa kanya dahil nararamdaman ko ang init at katigasan ng katawan n◆ya.

◆Mag-iingat ho kayo, Se◆orito.◆ Sabi ni Mang Eduardo. Hinawakan na ni Symon ang lubid kaya parang nakayakap na siya sa akin ngayon.

Marahan niyang hinampas ang lubid na nagpatakbo kay Felix. Unti-unti akong napasandal kay Symon at hinayaan ko na lang ang sarili ko sa kanya. I suddenly felt comfortable because of him.

◆Beautiful.◆ Rinig kong bulong n◆ya sa akin. Hindi ko alam kung ang tinutukoy n◆ya ba ay ang mga puno ng mangga na panay namumunga na.

◆Y◆Yeah.◆ Sagot ko naman sa kanya. Ibinaling ko na lamang ang atensyon ko sa mga nadadaanan namin. Walang nagsasalita sa aming dalawa at lihim akong nagpasalamat dahil baka mas lalo lamang akong mailang sa kanya kapag nagsalita pa siya.

Tumigil kami sa isang malaking puno kung saan naroroon sina Rissa, Din, Jeorge at Felice. Pare-parehong mga nakatali ang mga kabayong sinasakyan nila sa malaking

puno. Maraming manggagawa ng Rancho ang naroroon at tila ba nagpapahinga.

◆Magandang umaga araw ho sa inyo, Se◆orito.◆ Bati nila kay Symon. Ningitian ko lamang sila bilang tugon.

◆Grabe, ang sipag ni Aivan! Ang hot pa.◆ Sabi ni Felice. Napalingon naman ako sa tinitignan nila at doon ay natanaw ko si Aivan na nakalublob sa may putikan at nagtatanim ng palay. Wala sa sariling napangiti ako, walang dudang malapit ang loob niya sa mga manggagawa ng Rancho.

◆Ganyan ho talaga si Se◆orito Aivan, gustong-gusto na magtanim ng palay.◆ Sabi nang isang matandang babae na malapit sa amin.

◆Kaya nga ho malapit ang loob n◆ya sa amin dahil hindi siya nagrereklamo kahit pa maputik at mainit dito.◆ Sabi naman ng isang lalaki na palagay ko ay nasa 40◆s na.

Napalingon naman sa pwesto namin si Aivan kaya kumaway sila. Ngumiti lamang ako sa kanya at hindi ko maiwasang hindi mapatitig sa kanya. Bigla ay pumasok sa isipan ko si Axcel pero agad ko rin siyang inalis sa isipan ko. I shouldn◆t think of him.

Itinuon ko ang atensyon ko sa mga manggagawa na nakikipag-kwentuhan sa amin. Masaya at tapat silang nagtatrabaho sa Rancho De Montemayor dahil sa magandang pamamalakad ni Tito Levinn sa Rancho at sa magandang relasyon ng mga manggawa sa mga Montemayor. Napangiti naman ako sa magandang komento nila sa mga Montemayor.

◆Tara na, bumalik na tayo sa Rancho at baka hinahanap na tayo roon.◆ Sabi ni Din sa amin. Mahigit isang oras at kalahati na kasi kaming naroroon at nakikipagkwentuhan sa mga trabahador ng Rancho. Magalang kaming nagpaalam sa mga manggagawa ng Rancho bago umalis doon. Nagpaiwan naman si Aivan at sinabing susunod na lang mamaya.

Hindi na ako gaanong kailang kay Symon nang muli akong umangkas sa kabayo n◆ya. Minsan ay kinakausap n◆ya ako habang papunta kami sa Mansyon at sumasagot naman ako. Ayoko rin namang hindi kami nag-uusap at nagkaka-ilangan. After all, matagal na kaming magkakilala at magkaibigan simula pagkabata.

◆You should learn how to ride a horse alone.◆ Bulong n◆ya sa akin.

◆Yeah, I love to. Hayaan mo, kapag nagkaoras ako. Magpapaturo ako mangabayo.◆ Sagot ko naman sa kanya.

◆It will be okay to me if you want me to be your teacher. I◆m good at riding.◆ Natatawang saad naman niya sa akin.

◆Basta ba walang bayad eh!◆ Natatawa korin na sagot sa kanya.

◆Meron, kiss.◆ Rinig kong bulong n◆ya. Natigilan naman ako sa sinabi niya at

pakiramdam ko ay namula bigla ang mukha ko.

◆Just kidding, makita ko lang na masaya ka. Ayos na sa akin.◆ Seryosong saad n◆ya sa akin.

◆S◆Symon.◆

◆We◆re here.◆ Bigla niyang sabi. Nakita kong nagsibabaan na sina Din, Jeorge at Felice sa mga kabayong sinasakyan nila. Nauna namang bumaba si Symon kesa sa akin. Inalalayan n◆ya rin akong makababa sa kabayo n◆ya.

◆Thank you.◆ Nakangiti kong sabi sa kanya. Siya mismo ang nagpasok kay Felix sa kwadra nito.

◆Sige, mauna ka nang pumasok sa loob. Susunod na lang ako.◆ Sabi ni Symon sa akin.

◆Okay. See you around.◆ Sagot ko naman sa kanya. Sumunod na ako kay na Din sa loob pero papasok pa lang ako ng biglang may humablot sa braso ko at dalhin ako sa may pool area kung saan walang tao.

◆Flirting this early with my fvcking cousin, huh?◆ Seryosong sabi sa akin ni Axcel habang direktang nakatingin sa mga mata ko. Bakas sa mukha n◆ya ang galit at inis.

◆A◆Ano bang sinasabi mo?◆ Nauutal kong sabi sa kanya. Mahigpit ang pagkakahawak n◆ya sa braso ko at ramdam ko ang galit n◆ya roon.

◆The hell I am talking about? Are you out of your mind, Heena? Hindi mo ba inisip na nandito ka sa Rancho at nakikipaglandian ka sa ibang lalaki? Na mas malala, sa pinsan ko pa? Nice.◆ He mocked me.

◆I am not flirting, Axcel. You know me!◆ Mariin kong sabi sa kanya.

◆You are not flirting? Di ano◆ng tawag mo d◆on? Wala lang? Tang ina, hindi mo man lang ba inisip kung ano ang sasabihin ng mga makakakita sa inyo? Knowing you are my fvcking fianc◆e?!◆ Galit na sigaw niya sa akin. Walang sabi-sabing sinampal ko siya nang pagkalakas-lakas. Marahas kong binawi ang braso ko mula sa mahigpit n◆yang pagkakahawak sa akin. Sinalubong ko ang mga tingin n◆yang tumatagos sa puso ko.

◆Tinatanong mo sa akin ◆yang bagay na ◆yan, Axcel? Na kung iniisip ko ba kung ano ang sasabihin ng iba? Nagawa mo bang itanong sa sarili mo ◆yan?! Naisip mo ba na nasa paligid lang ako pero siya ang kasama mo kagabi?! Na kung hindi pa siya umalis, hindi mo pa ako bibigyan ng oras? Ano◆ng karapatan mong sabihan ako ng ganoong bagay?! Dahil lang sa nakita mo, aakusahan mo ako nang ganoon?! Ang kapal mo, Axcel!◆ Galit kong sigaw sa kanya. Naramdaman ko ang pagtulo ng luha ko pero marahas ko iyong hinawi. I don◆t want him seeing me crying.

◆So this is your revenge? This is how you show your revenge on me? Flirting with my

fvcking cousin?◆ He mockingly said.

◆Sabihin mo na lahat ng gusto mong sabihin! You know me yet you◆re accusing me those things! Sige, sabihin mo lang kung ano ang gusto mong sabihin at tatanggapin ko. Wala na akong pakielam kung ano pang sabihin mo, wala na akong pakielam kung sabihan mo pa ako ng malandi, pokpok o kaladkaring babae! Wala na akong pakielam! Tatanggapin ko lahat ng mga walang kwenta mong pang-aakusa, pero sana. H◆wang na h◆wag mong pagsisihan na sinabihan mo ako ng ganoong bagay.◆ Hindi ko na napigilan pa ang emosyon ko. Hindi ko na napigilan pa ang hindi mapaiyak. I tried to suppressed my emotions pero wala, hindi ko talaga kayang itago lalo na◆t nasasaktan ako ngayon. Nasasaktan ng dahil sa lalaking nasa harapan ko, dahil sa lalaking mahal na mahal ko.

◆I hate you.◆ I said as I turned my back at him and run away.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

THIRTY

Marahas kong pinahid ang mga luhang lumalandas sa pisngi ko nang papasok na ako sa loob ng mansyon. Sarili ko lang ang lolokohin ko kapag sinabi kong hindi ako nasasaktan. Oo, inaamin ko na sa sarili ko na mahal ko si Axcel. Hindi ko alam kung kailan, kung saan, kung paano, at kung bakit. Hindi ko alam kung bakit sa rami ng tao sa buong mundo, siya lang ang lalaking minahal ko nang ganito. Na tipong handa kong ipaubaya sa kanya ang buong pagkatao ko. Ang puso ko, ang buhay ko at ang sarili ko. Lahat ng mayroon ako ay handa kong isugal para lang sa kanya. Pero alam kong ngayon pa lang, talo na ako sa larong ito. Na kahit pa sumugal ako, alam kong matatalo lamang ako. Na kahit pa itaya ko ang buong pagkatao o lahat ng mayroon ako. Sa huli, uuwi pa rin akong talunan.

◆Heena, ayos ka lang ba?◆ Tanong sa akin ni Din nang makasalubong ko ito pagkapasok ko sa loob. Agad akong nag-iwas ng tingin. Ayokong makita nila akong umiiyak at ayokong malaman nilang umiiyak ako dahil nasasaktan ako.

◆A◆Ayos lang ako.◆ Mariin kong sagot sa kanya at tsaka ako nagmamadaling umakyat paitaas. Narinig ko pa ang pagtawag niya sa pangalan ko pero hindi ko na nagawang lumingon pa.

Agad kong isinarado ang pinto pagkapasok ko sa loob ng kwarto. Ngayon ko lang naranasan na masaktan ng ganito and I hate this kind of feeling. I hate being hurt

because of my feelings.

Kailan man, hindi ako umiyak sa mga pang-aasar sa akin ni Axcel. Hindi ako umiyak sa mga pantitrip niya sa akin, o sa mga pang-aaway niya. Hindi ko ◆yon iniyakan, dahil sinabi ko sa sarili ko noon na iiyak lang ako kapag hindi ko na kaya lahat ng mga ginagawa niya. Na kapag nasasaktan na ako ng sobra.

Hindi ko aakalain na darating ang panahon na iiyak ako dahil hindi ko na kaya ◆yong sakit na siya mismo ang dahilan. Na siya mismo ang may gawa. Hindi ko inakala na darating ang panahon na masasaktan at masasaktan ako dahil lang sa nagmahal ako.

Bakit ganoon? Hindi ba pwedeng kapag nagmahal ka, maging masaya ka na lang? Minsan ang daya ng love. Kung kailan masaya ka na, doon pa nagkakaproblema.

Narinig ko ang biglang pagbukas ng pintuan pati na rin ang pagsara nito.

◆Heena.◆

Naramdaman ko ang pagbilis ng tibok ng puso ng dahil sa presensya niya. Hindi ko alam kung bakit ganito na lang mag-react ang buong sistema ko nang dahil sa kanya.

Naramdaman ko ang paglapit niya sa akin at ang pag-upo niya sa tabi ko. Gusto ko mang itago ang pag-iyak ko ay hindi ko nagawa pa. Para saan pa? Para ipakita sa kanyang malakas ako at hindi ako nasasaktan?

◆I◆I◆m just jealous, Heena. Hindi ko sinasadyang sabihin sa◆yo ang ganoong bagay. I◆m just fvcking jealous because you are too close to each other. I don◆t want to see my woman with another man, the chauvinist in me is shouting for it. When I woke up, ikaw agad ang hinanap ko pero makikita lang kitang yakap ng Symon na ◆yon. Wala akong pakielam kung pinsan ko pa siya. H◆wag lang siyang lalapit sa◆yo nang ganoon dahil ako lang ang may karapatan sa◆yo,◆ Seryoso niyang sabi sa akin. Bigla siyang pumwesto sa harapan ko. Itinungkod niya ang isang tuhod niya sa may lapag upang mapantayan ang mukha ko. Nagawa rin niyang hulihin ang dalawa kong kamay. Nag-iwas naman agad ako ng tingin dahil alam kong hindi ko kayang salubungin ang mga mata niya.

◆Forgive me for saying those words. Hindi ko kakayanin kung hindi mo ako kakausapin. Please, Heena. Forgive me.◆ Seryoso niyang sabi habang nakatingin ng diretso sa mga mata ko. Hindi ko alam kung bakit nanghina ako bigla sa sinabi niya. He makes me feel what I really felt for him.

I looked at his gray eyes and I silently confirmed to myself that I do really love this man.

He suddenly cupped my face and gently wiped the tears fell in my cheeks. ◆I hate myself for making you cry, sweetheart.◆ He huskily said. I swallowed hard when my eyes landed on his inviting lips.

◆Forgive me for saying those words, for making you cry, for being an asshole. Forgive me.◆ And with that, he suddenly claimed my lips.

Marahan at dahan-dahan niya akong hinalikan. Tila ba hindi niya minamadali ang lahat at ninanamnam niya ang bawat sandali na magkalapat ang aming mga labi. Hindi ko alam pero awtomatikong sinagot ko ang mga halik niya.

Dahan-dahan siyang tumayo na hindi pinuputol ang pagkakalapat ng mga labi namin. He slowly put his arms around my slim waist and I felt the electricity because of his sudden touch. I feel so weak everytime he◆s kissing me. Na para bang wala akong magagawa kung hindi ang sagutin ang mga halik na ibinibigay niya sa akin. I can◆t resist him and I◆m afraid, natatakot ako na baka mas lumalim pa ang nararamdaman ko sa kanya. I◆m scared but it was all vanished when he hold me very tight. Like he was afraid to lose me.

He suddenly ended the kissed and I want to protest because of that. Again, he looked directly to my eyes and I felt my heart beat faster again. ◆Do you forgive me now, sweetheart?◆ He asked with a naughty smile on his face.

◆I still hate you.◆ Saad ko sa kanya pero laking bigla ko nang angkinin na naman niyang muli ang mga labi ko.

◆Now, do you still hate me?◆ Tanong n◆ya. Bigla naman akong kinabahan. What if I say yes? He◆ll kiss me again? God! I wanted to say yes!

I didn◆t answer him, instead I looked away. But he gently hold my chin and made me look at him again.

◆Everytime you◆ll hate me, I◆ll kiss you until your lips were sore. Remember that, okay?◆ He said with a naughty smile. Wala sa sariling napa-tango lamang ako.

Humiga siya sa kama at inihiga naman niya ako sa braso niya at tsaka ako niyakap ng mahigpit. Pinaglaruan niya ang mga kamay ko at nararamdaman ko ang mainit niyang hininga sa may leeg ko. Binalot ng nakabibinging katahimikan ang paligid namin at tanging mga paghinga lang namin ang bumabasag sa katahimikan. Pinakiraramdaman

namin ang isa◆t isa at ramdam ko ang tibok ng puso n◆ya.

Ipinikit ko ang mga mata ko at ipinalangin na sana h◆wag nang matapos pa ito. Kung kaya ko lang sabihin sa kanya na mahal na mahal ko siya, gagawin ko. Pero hindi ganoong kadali iyon dahil lahat isusugal mo sa oras na umamin ka sa taong mahal mo. Isusugal mo ◆yong pinagsamahan n◆yong dalawa na maaaring magbago ng dahil sa pag-amin mo.

Hindi mo alam kung ano ang mangyayari hangga◆t hindi mo sinusubukan at iyon ang kinatatakot ko. Ang magbago ang lahat sa oras na sabihin ko sa kanyang mahal ko na siya.

One day, I◆ll tell him that he is the only man I am going to love.

NAGISING ako nang may marinig akong ingay sa may labas ng pinto. Hindi ko alam na nakatulog pala kaming dalawa ni Axcel. I looked at my wrist watch and it◆s already one in the afternoon at mahigit apat na oras din pala kami nakatulog ni Axcel.

Tinignan ko naman siya sa may tabi ko na tulog na tulog pa rin. Marahil ay napuyat siya kagabi kaya kulang ang tulog niya. Alas tres na rin kasi ng madaling araw natapos ang party at mga alas kwatro na kami nakatulog.

◆Hmmn.◆ He suddenly groaned and he buried his face in my neck. Bigla akong nailang ng maramdaman ko ang init ng hininga niya roon.

Pinakatitigan ko naman ang mukha niya at tila ba kinakabisa ko ang itsura niya. Na para bang ito na ang huling pagkakataon na matititigan ko siya ng ganito. Mahigpit akong yumakap sa kanya.

◆I hate you, Axcel Vinn Montemayor! Bwisit ka sa buhay ko!◆

Hinding-hindi ko makakalimutan ang mga ala-alang kasama ko siya. Kahit pa lagi kaming magkaaway noon, hinding-hindi ko ◆yon makakalimutan.

◆I hate you too! Mas bwisit ka sa buhay ko!◆

Lahat ng mga ala-alang kasama ko siya, nandito sa puso◆t isipan ko lahat ng iyon. I treasure those memories with him. Mga ala-alang siya at ako, iisa.

◆Darating ang araw na hindi na kita makakasama! Hindi na kita makakausap at lalong hindi na kita makikita!◆

Hinding hindi ko makakalimutan ang mga araw na wala kaming ginawa kung hindi ang magbayangan, mag-away, mag-asaran at magkulitan.

◆Sana nga dumating na ◆yong araw na ◆yon! Para hindi na kita makita pa kahit kailan!◆

Pinakatitigan ko ang buo niyang mukha at saglit kong kinabisa iyon. Dahan-dahan kong ipinikit ang aking mga mata at marahan kong idinampi ang mga labi ko sa mga labi niya.

◆Mahal na mahal kita, Axcel.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Pasensya na kung ganito ◆yung update ko. Blanko lang talaga ang utak ko ngayon :3

THIRTY ONE

◆Magpahinga ka muna at wala ka pang maayos na tulog.◆ Seryoso kong sabi kay Axcel na ngayon ay nakahiga sa kama ko. Nakatingin lang siya sa akin at tila ba pinapanood ang bawat galaw ko.

◆Here?◆ Tanong n◆ya sa akin. Agad naman akong tumango sa sinabi niya.

◆Oo, dito ka na lang magpahinga at mahaba pa ang ibibiyahe mo pabalik sa Manila.◆ Sabi ko sa kanya habang kumukuha ako ng damit na pamalit. Kumuha rin ako nang damit n◆ya sa may bag ko.

◆Sigurado ka? Paano kapag may nangyari sa atin? Ayos lang sa◆yo?◆ Nakangisi niyang tanong.

◆Ewan ko sa◆yo!◆ Sabi ko sa kanya sabay irap. Narinig ko naman ang kanyang paghalakhak.

◆Pa-isa lang sa◆yo, sige na.◆ Sabi pa n◆ya habang tumatawa. Hinarap ko naman siya at tsaka siya pinaningkitan ng mata.

◆Nasa ibaba lang si Daddy! Kapag narinig n◆ya ◆yang mga pinagsasabi mo, lagot ka roon!◆ Nakasimangot kong sabi sa kanya.

◆Sound proof kaya ◆tong kwarto mo, hindi n◆ya maririnig ang mga ungol nating dalawa.◆ Sabi n◆ya sabay kindat sa akin. Kinuha ko naman iyong unan na malapit sa akin at walang sabi-sabing ibinato sa kanya iyon.

◆You and your dirty mouth!◆ I glared at him. Tumawa lamang siya sa reaksyon kong iyon. Pumasok naman ako sa banyo upang mag-ayos ng sarili.

◆Sinasarado pa, parang hindi ko na naman nakita pa ◆yang katawan mo.◆ Rinig kong sabi n◆ya sa may labas.

◆Sasakalin talaga kita, kapag hindi ka pa tumigil!◆ Iritable kong sagot sa kanya. Binilisan ko naman ang pag-aayos sa sarili ko sa loob ng banyo. Mamaya pa kung ano pang kamanyakan ang pumasok sa katawan ng Montemayor na ◆yon at bigla akong pasukin rito sa loob ng banyo. Naligo ako pero saglit lang, hindi kasi ako sanay na hindi naliligo kapag gabi.

◆Sexy ah.◆ Nakangisi niyang sabi sa akin pagkalabas ko nang banyo. Agad ko naman siyang inirapan.

◆Magbihis ka na nga! Akala ko ba pagod ka?◆ Sagot ko naman sa kanya. Sando at pajama ang suot ko dahil iyon na ang nakasanayan ko kapag matutulog ako. Ayoko namang mag short dahil baka manyakin lang ako nang isang ◆to.

◆Okay.◆ Kaswal n◆yang sagot sa akin. Tumayo naman siya at halos mapatili ako nang bigla na lang niyang hubarin ang polo shirt niyang suot pati na rin ang pants niya. He◆s damn hot!

◆Magsabi ka naman kung maghuhubad ka!◆ Sabi ko sa kanya sabay iwas ng tingin.

◆Ang prude mo naman. Parang hindi mo pa ako nakikitang nakaganito lang, nakita mo na nga akong naka-brief lang tapos mag-iinarte ka pa. Pa-virgin ka naman masyado.◆ Dirediretso niyang sabi sa akin habang nakangisi. Bakit ba ayaw maalis sa mukha niya ang ngiti? Simula nang umalis kami sa Rancho panay na ang ngiti niya at hindi ko malaman kung bakit. Kung hindi ko lang talaga siya kilala, mapagkakamalan ko na siyang may sira sa ulo.

◆Kahit na! Babae pa rin ako kaya dapat magdadahan-dahan ka!◆ Sagot ko naman sa kanya. Isinuot niya lang iyong sando na inabot ko sa kanya kanina.

◆Yeah, dahan dahan lang.◆ Natatawa n◆yang sabi. Napailing na lang ako sa mga pinagsasabi n◆ya.

◆Magsuot ka rin ng short!◆ Inis kong sabi sa kanya. Kahit kailan na lang talaga! Parang bata pa rin na papaalahanan sa lahat ng bagay. Naka angry birds lang kasi siyang boxer shorts at gusto ko mang matawa, pinigilan ko na dahil baka sabihin niya na gusto ko naman ang nakikita ko.

◆Ayoko, mainit. Ayos na ◆tong boxer shorts. Kung ayos nga lang sa◆yo, mag bibrief lang ako. Pero baka mamaya magtitili ka diyan at sabihin pa nang Daddy mo ay ginagahasa na kita.◆ Kaswal n◆yang sabi sa akin habang medyo natatawa. Humiga na ako sa kama ko dahil ramdam kong pagod na ang katawan ko. Halos sampung oras din kasi ang ibiniyahe namin kasama na ang traffic kanina, kaya talaga namang pagod na pagod kami ni Axcel.

◆Sira!◆ Iyon lang ang naisagot ko sa kanya. Bigla naman siyang tumabi sa akin.

◆Ang cute mo magsungit.◆ Bigla n◆yang sabi habang nakatingin sa akin. He suddenly smiled.

◆Kinikilabutan ako sa mga ngiti mong ◆yan!◆ Sabi ko sa kanya. Bigla namang pumulupot ang mga matitigas n◆yang braso sa maliit kong bewang.

◆Bakit? Pumapangit ba ako kapag ngumingiti?◆ Sabi n◆ya naman. Bigla akong natawa sa sinabi n◆ya. Para talaga siyang bata!

◆Hindi ah, pogi mo nga eh.◆ Sabi ko sa kanya sabay pisil sa matangos n◆yang ilong. Sumimangot naman siya.

◆Naaarouse talaga ako sa◆yo kapag bagong ligo ka.◆ Diretso at walang preno n◆yang sabi. Naramdaman ko naman ang pag-akyat ng dugo sa mukha ko dahil sa sinabi n◆ya.

Isa sa mga katangian ni Axcel ang pagiging vocal sa sarili. Kapag ayaw n◆ya ang isang bagay o tao, sasabihin n◆ya iyon ng diretso at walang pag-aalinlangan. Hindi niya itinatago ang nararamdaman n◆ya at sinasabi niya iyon ng direkta sa akin.

◆Magpigil ka. Remember, we aren◆t both serious in this engagement.◆ Kahit masakit, diretso ko iyong sinabi sa kanya. Oo, mahal ko siya pero ako ba mahal n◆ya?

Kahit pa ipaglaban mo ang taong mahal mo, wala rin iyong silbi kung mismong ikaw. Hindi n◆ya kayang ipaglaban.

Alam ko na darating ang araw na masasaktan ako ng sobra nang dahil sa kanya at alam ko na kapag dumating ang araw na ◆yon. Sana handa ako at pipilitin kong maging handa para hindi ako masaktan.

◆Paano kung sabihin kong ako lang dapat ang lalaking para sa◆yo?◆ Bigla at seryoso niyang sabi.

Naramdaman ko naman ang biglang pagbilis ng tibok ng puso ko. Hindi ko alam kung seryoso ba siya o nagbibiro lamang siya. Gusto kong um-oo sa tanong niya pero natatakot ako. Natatakot ako sa magiging sagot niya. Natatakot ako na baka masaktan ako sa magiging sagot n◆ya sa akin.

I suddenly remembered what Ate Raisse told me. You are not afraid to love, you are just afraid of not being loved back.

◆B◆Bakit mo naman naitanong ◆yan?◆ Nauutal kong tanong sa kanya.

◆I just◆I just wonder why I am always dreaming about you and me.◆ Seryoso pa rin niyang sabi. Naramdaman ko naman ang mas lalong paghigpit ng mga yakap niya sa akin.

◆It◆s just a dream.◆ Simple kong sagot sa kanya.

◆Yeah, it◆s just a dream and dreams aren◆t true. Pero sa tuwing napapaniginipan ko iyon, parang totoo. Parang lahat ng nasa paligid ko totoo at alam kong masaya ako sa panaginip kong iyon.◆ Saad n◆ya. Ngumiti ako at ginulo and gulo na talaga niyang buhok.

◆Kung anu-ano kasi ang mga iniisip mo kaya ◆yan ang mga napapanaginipan mo.◆ Natatawa kong sabi sa kanya kahit na hinihiling ko na sana maging totoo lahat ng ◆yon. Kahit na tahimik kong hiniling sa sarili ko na sana dumating ang araw na ◆yon. Araw na siya at ako, masaya.

Pinakatitigan ko siya sa mga mata niya nang hindi siya sumagot.

◆Darating ang araw na isa sa atin bibitiw.◆ Pero ako, hinding-hindi ako bibitiw hangga◆t hindi mo sinasabi. Gusto kong idagdag pero alam kong hindi na dapat.

◆Paano kung walang bumitiw sa ating dalawa?◆ Seryoso n◆yang tanong sa akin at hindi

agad ako nakasagot sa tanong niyang iyon. Dammit, Axcel. Don◆t give me false hopes!

◆M◆Matulog ka na nga! Pulos ka naman kalokohan, Axcel.◆ Sagot ko na lang sa kanya.

◆Patulugin mo ako.◆ Sabi niya at tsaka ako mas lalong niyakap.

◆Ano ka bata? Bata lang ang pinapatulog.◆ Natatawa kong sagot sa kanya.

◆Gusto ko nga iyon eh, binebaby ako.◆ Mas lalo akong napahalakhak sa sinabi niya. Para talagang siyang sira.

◆Alam mo, kapag naglalambing ka ng ganyan. Ang cute-cute mo sa paningin ko.◆ Nakangiti kong sabi sa kanya.

◆Ayoko nang cute, pang-aso ◆yon.◆ Ani niya. Bigla ko namang kinurot ang nipples niyang nakalabas na.

◆Sige, pagpatuloy mo ◆yan. Kapag may nagalit, lagot ka.◆ Bigla niyang sabi.

◆Sino naman ang magagalit aber?◆ Kunot noo kong tanong.

◆Tang ina, ang inosente.◆ Rinig kong bulong niya pero narinig ko pa rin.

◆Alam mo na ang magagalit.◆ Sabi pa niya sa akin. Doon lang pumasok sa isipan ko ang gusto niyang sabihin kaya naman agad na nanlaki ang mga mata ko.

◆Bastos ka talaga◆◆ Hindi ko nagawang ituloy ang sasabihin ko ng bigla ay halikan niya ako.

I answered his kisses without any hesitations. His kisses just like a drugs on me, I can◆t resist it once I tasted it. I must admit, he◆s good at this and I don◆t know where did he learn this kind of thing.

◆Ayoko sa lahat ng madaldal.◆ Nakangisi niyang sabi sa akin pagkatapos niya akong halikan. Pinakatitigan ko lamang siya sa mga mata niya at walang sabi-sabi kong hinalikan siya.

I put my arms around his neck and I fist his hair to deepen the kiss. I know he◆s shock because I never insist this. I never insist kissing this man until I fell in love with him. Kahit ngayon lang, kahit sa sandaling ito. Maging akin siya at kung pwede lang, sana hanggang sa huli maging akin na lang siya.

Naramdaman ko ang marahan niyang pagsagot sa mga halik ko. I let him in when I felt his tongue seeking for the entrance. I moaned in his mouth when I felt his hard manhood in my legs. It was hot and huge!

Naramdaman ko ang kamay niya sa may ilalim ng sando ko at hindi na ako nagulat ng bigla niyang sapuin ang kaliwang dibdib ko. He◆s in the middle of kissing my neck when his phone suddenly rang.

Saglit n◆yang sinilip kung sino ang tumatawag sa kanya at agad na umalis sa kama ko nang makilala iyon. My heart suddenly broke into pieces when I heard him said who is the person in the other line.

◆Thalia.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

THIRTY TWO

I aggressively wiped the tears fell in my cheeks. I tightly hug the pillow beside me and cry silently. I just told myself I will be ready when the time comes. When the time he◆ll choose her over me. Kahit na wala naman akong pinaghahawakan para ako ang piliin n◆ya. Ang hirap umasa sa isang bagay na hindi mo alam kung bakit ka pa umaasa kung alam mo namang wala naman talagang mangyayari. Ang hirap dahil nasasaktan ka sa bagay na ikaw din naman ang may kagagawan.

Kung hindi ko lang sana hinayaan ang sarili kong mahalin siya. Hindi sana mangyayari ang lahat ng ito, hindi sana ako umiiyak ngayon at hindi sana ako nasasaktan ng dahil sa kanya.

Dapat maging handa ako sa lahat ng bagay, maging handa ako sa lahat ng mangyayari sa paligid ko. Dapat maging matatag ako dahil baka kapag hindi ako nagpakatatag at naging handa. Baka mas lalo lang akong masaktan. Alam kong darating ang araw na matatapos din itong nararamdaman ko para sa kanya. At kapag dumating ang araw na ◆yon, sinisugurado kong hindi na rin ako nasasaktan ng dahil sa kanya.

Ipinikit ko na ang mga mata ko at hinayaan ko lang ang sarili kong isipan at katawan na magpahinga. Mahina kong hiniling na sana sa paggising ko, wala na akong nararamdaman pa para sa kanya.

I suddenly felt comfortable when I felt someone hugged me from behind.

NAGISING ako na wala na si Axcel sa tabi ko. Tumayo na ako at pumasok sa banyo para maligo at makapag-ayos. Mayroon akong klase mamayang tanghali kaya kailangan kong pumasok. Patapos na ang first sem at sa second sem naman ay OJT na namin kaya kailangan kong pagtuunan ng pansin ang mga majors ko. I am a candidate for Cum Laude and I should give attention to it. It will be a great thing for me if I will graduate in this prestigious and known University with that title. Si Aivan at Axcel naman ay pareho ring kandidato para sa Summa at Magna Cum Laude.

Nadatnan kong nag-uusap at nagtatawanan si Daddy at Axcel pagkababa ko. Nakabihis na si Axcel at mukhang nakaligo na rin.

◆Good morning, Daddy.◆ Bati ko sa kanya at tsaka ako humalik sa pisngi niya. Tinapunan ko nang saglit na tingin si Axcel bago ako umupo sa harapan n◆ya.

◆Kumain ka na at sumabay ka na kay Axcel papuntang Manila. Kanina pa siya gising at mayroon daw kayong lakad mamaya.◆ Sabi ni Daddy. Agad naman akong tumingin kay Axcel. Sa pagkakatanda ko, wala naman kaming napag-usapan na mayroon kaming lakad mamaya.

◆Hijo, sino naman ang hahawak sa inyong dalawa ni Aivan ng LCM?◆ Tanong ni Daddy kay Axcel. Nilagyan ko naman ng dalawang tasty bread, bacon at hotdog ang plato ko.

◆Baka ako po ang mamahala sa LCM, ayaw po kasi iwanan ni Aivan ang Rancho.◆ Sagot naman ni Axcel sabay dahan-dahan itong uminom sa kape niya.

◆Sino ba ngayon ang CEO ng Montemayor Empire? Si Arthuro pa rin ba?◆ Tanong pa ni Daddy.

◆Si Tito Arthur pa rin po. Si Kuya Greg naman po ang Presidente at baka siya ang pumalit kung sakaling magretiro si Tito Arthur. Naituro na naman po kay Kuya Greg ang lahat ng dapat n◆yang matutunan at anim na taon na rin po siyang nagtatrabaho sa Montemayor Empire.◆ Magalang na sagot ni Axcel. Tumango lamang si Daddy.

Tahimik lang akong kumakain habang nakikinig sa mga pinag-uusapan nilang dalawa. Puro business at kung anu-anong bagay lang ang mga pinag-uusapan nila. Nang matapos na akong kumain ay tumayo na rin si Axcel. Magalang kaming nag-paalam kay Daddy at tsaka umalis.

◆I◆ll fetch you later, we◆ll have dinner.◆ Kaswal n◆yang sabi sa akin habang nagmamaneho.

◆Anong oras?◆ Tanong ko sa kanya. I should act normal, hindi ko dapat ipakitang apektado ako.

◆Pagkatapos ng klase mo susunduin na kita then we◆ll have our dinner together.◆ Sagot naman niya sa akin.

◆Wala ka bang klase ngayon? Hindi ba◆t may Accounting ka ngayon?◆ Saad ko sa kanya.

◆May importante akong kikitain mamaya.◆ Ani niya. Hindi na lang ako kumibo sa sinabi niya.

Binalot ng nakabibinging katahimikan ang loob ng sasakyan at wala ni isa sa amin ang nagsasalita pa. Ibinaling ko na lamang ang tingin ko sa mga nadaraanan namin hanggang sa hindi ko na namalayan na nasa school na pala ako.

◆I◆ll text you later.◆ Iyon lang ang sinabi ko sa kanya at bumaba na ako. Hindi ko na hinintay pa ang sasabihin n◆ya.

Alas diyes y media pa lang ng umaga at mamaya pang alas onse ang klase ko kaya dumaan muna ako sa library para kumuha ng libro. Sa may garden ako ng school dumaan dahil may shortcut doon papunta sa library. Papaakyat na sana ako ng library ng bigla ay mapatili ako nang makita ko ang dalawang lalaking walang tigil na nagsusuntukan sa harapan ko.

◆You asshole! Fvck you!◆ Panay ang mura nila sa isa◆t isa habang nagsusuntukan. Luminga-linga naman ako sa paligid at natyempuhang walang ibang estudyante kung hindi sila at ako. Hindi na ako nagtaka kung walang ibang estudyante dahil class hours ang mga ganitong oras. Panay dugo na ang kanilang mga uniporme at hindi ko na alam ang gagawin ko.

◆Fvck you too! Mang-aagaw ka! Tang ina mo!◆ Ayaw pa rin nila tumigil sa pagsasapakan at hindi ko na alam ang gagawin ko. Alangan namang iwan ko sila dito eh halos magpatayan na sila. Kunsensya ko pa kung mamatay ang isa sa kanila o mas malala, silang dalawa.

Huminga naman ako nang malalim at nilakasan ko ang loob kong lumapit sa kanilang dalawa.

◆Stop it!◆ Sigaw ko sa kanilang dalawa pero hindi pa rin sila tumigil kaya lumapit

na ako at hinatak sila, pero sa pag-awat ko sa kanilang iyon ay muntik na akong matamaan ng suntok ng isa.

“Fvck you! May-araw ka rin sa akin, tang ina mo!” Sigaw noong isang lalaki at tsaka umalis sa pwesto namin. Nakahinga naman ako nang maluwag.

Agad kong nilingon ang isa pang lalaki na ngayon ay nakaupo sa damuhan ng garden. Pinakatitigan ko siya at puno ng dugo ang uniporme n“yang suot. Nagulat ako nang bigla ay tumawa siya nang mahina habang pinapahid ang dugo sa gilid ng labi n“ya gamit ang kanyang kaliwang hinlalaki.

Baliw na ba “tong lalaking “to? Tanong ko sa sarili ko habang kunot noong nakatingin sa kanya.

“Damn, I missed punching some asshole“s face.” Rinig kong sabi n“ya. Bigla ay lumingon siya sa akin at ngumisi ng nakakaloko. Napataas naman ang kilay ko sa pagngisi niyang iyon.

“Sana hindi mo inawat ng nabasag ko ang mukha ng unggoy na “yon.” Sabi niya sa akin. Mas lalo namang tumaas ang kilay ko sa sinabi niya.

“Excuse me, kung hindi ko pa kayo inawat. Marahil ay nakabulagta ka na diyan, tignan mo nga “yang sarili mo!” Saad ko naman sa kanya. Aba, sana raw hindi ko inawat? Parang kaya n“ya naman “yong lalaking nambugbog sa kanya. Siya pa nga ang mukhang mas dehado dahil puro gasgas ang mukha niya na paniguradong magpapasa mamaya.

“Kayang-kaya ko “yon. Inawat mo lang talaga.” Mayabang n“yang saad sa akin. Tumayo siya at gustong kong matawa nang mawalan siya ng balanse. Halatang hirap siya maglakad.

“Ano? Sa tingin mo kaya mo pa?” Sarkastikong sabi ko. Narinig ko naman ang sunod-sunod niyang pagmumura. Pinilit n“yang tumayo at pinapanood ko lang siya habang sinusubukan niyang tumayo pero wala, bigo siya. Hindi ko alam kung bakit pero lumapit ako sa kanya at tinulungan siya.

“Kaya ko, h“wag mo na akong tulungan.” Pagmamatigas niya. Siniko ko naman bigla ang tiyan niya at halos mapasigaw siya sa sakit.

“Minsan, hindi masamang ipakita sa ibang tao kung nasasaktan ka na o hindi dahil patunay lang “yon na kaya mong maging malakas sa harap ng ibang tao.” Seryoso kong sabi sa kanya. Hindi naman siya sumagot at hinayaan n“ya lang akong alalayan siya papuntang University clinic.

Kita ko naman ang ilang pares ng mga mata ang tumitingin sa amin. Sino ba naman kasing hindi mapapatingin sa amin kung ang kasama ko ay puno ng dugo ang suot na uniporme?

◆Sir Nicollo! Ano pong nangyari sa inyo?◆ Tanong noong school nurse pagkapasok namin sa University clinic. Agad namang napakunot ang noo ko. Sir Nicollo?

◆Wala, gamutin mo na lang ako.◆ Masungit na sagot noong Nicollo sa nurse. Inilalayan ko naman siya hanggang sa makaupo siya sa isang puting kama.

◆Aalis na ako◆◆ Hindi ko na nagawang maituloy ang sasabihin ko nang bigla ay magsalita siya.

◆She◆s the reason why I got this.◆ Sabi noong Nicollo. Nanlaki naman ang mga mata ko sa sinabi niya.

◆H◆Hoy! Anong ako?! Ako nga ang tumulong sa◆yo para makapunta ka rito tapos sasabihin mong ako pa ang may kasalanan?!◆ Inis kong sigaw sa kanya. Nakita ko naman ang pamatay niyang ngiti.

◆Ms, hindi ka pwedeng umalis hangga◆t hindi kita nakukuhanan ng statement. I◆ll just report it to the office.◆ Sabi noong school nurse.

◆Hindi pwede! Candidate ako for Cum Laude at once na magkaroon ako ng report, hindi na ako pwedeng maging Cum Laude!◆ Inis kong sabi roon sa nurse. Kung

◆Ces, h◆wag mo na lang ireport ako na ang bahala.◆ Sabi noong bwisit na lalaki sa harapan ko.

◆Sige po Sir Nicollo.◆ Sagot naman noong nurse. Binalingan ko naman ng tingin ang lalaking muntik ng sumira sa pangarap ko.

◆Bakit mo sinabing ako ang dahilan kung bakit ka nagkaganyan?!◆ Galit kong saad sa kanya.

◆Gusto ko lang.◆ Kaswal niyang sagot habang nakangisi . Naramdaman ko naman ang pag-akyat ng dugo sa ulo ko at gusto ko na siyang sapakin ng wala sa oras! Ako na nga itong tumulong ako pa ◆tong dehado? Bwisit!

◆Aalis na ako sa ayaw at sa gusto mo!◆ Iritable kong sabi sa kanya at tsaka ko siya tinalikuran. Hindi pa ako nakakahakbang palayo nang muli ay magsalita siya.

◆You are not going anywhere not unless you◆ll tell me your name and number.◆

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

◆What?!◆ Kunot noo at iritado kong sagot sa kanya.

◆It◆s very simple baby, just your number and name.◆ Nakangisi n◆yang sabi sa akin. Lumapit naman iyong school nurse sa kanya at akmang gagamutin siya pero pinigilan n◆ya iyon.

◆I can handle myself.◆ Mariin nitong saad sa school nurse. Para namang biglang natakot iyong school nurse at agad na umalis sa may tabi n◆ya. Inilapag lang nito ang mga gamot na kailangan niya.. Hindi pa rin n◆ya inaalis ang tingin sa akin at tila ba kinakabisado ang buo kong pagkatao. I suddenly get conscious because of this jerk!

◆Why would I give my number and name to you, Mr? You are a stranger.◆ Mariin at masungit kong sabi sa kanya. Pero mas lalo lamang siyang ngumiti sa sinabi kong iyon.

◆Too feisty, huh. I◆m Nicollo Andres Lorenzo. Happy?◆ Nakangisi pa rin nitong sabi sa akin.

◆Bahala ka sa buhay mo. Aalis na ako at may klase pa ako.◆ Iritable kong sabi sa kanya at akmang tatalikod na ng bigla na naman siyang magsalita na nakapagpatigil sa akin.

◆Cum Laude, huh.◆ He said in his mocking tone. Agad akong humarap sa kanya.

◆Ano ba talagang kailangan mo?!◆ Galit ko nang sigaw sa kanya.

◆Bingi ka ba? Hindi ba◆t sinabi ko na sa◆yo?◆ Medyo iritado nitong sabi sa akin. Wow lang ha, ang angas magsalita!

◆Hindi ako bingi at alam ko ang sinabi mo! What I want to say is why?◆ Akala ko si Axcel lang ang may kakayahang inisin ako ng todo. Pati rin pala itong lalaking ◆to, kayang-kaya ako inisin.

◆Gusto kita, hindi pa ba halata? I didn◆t know you◆re that dense not to feel it, I thought you are a candidate for what? Cum Laude?◆ Saad niya sabay mahina siyang tumawa pero napaaray din siya marahil ay sa mga suntok na tinamo niya sa may tiyan niya.

◆Gusto mo ako?◆ Nainsulto man ako sa pagtawa niya nagulat pa rin ako sa sinabi niya. Ngayon lang kasi mayroong naglakas ng loob na aminin sa akin ang nararamdaman nila para sa akin. Wala kasing makalapit noon sa akin dahil laging si Axcel ang kasama ko.

◆Oo, gusto kita. Englishin ko pa?◆ Nakangisi niyang sabi.

◆You◆re unbelieveable.◆ Napapailing kong sabi. Sino ba namang tao ang magkakagusto sa◆yo agad? Hindi naman ako tanga para maniwala agad sa sinasabi niya. Alam ko ang ganyang mga istilo, playboy moves.

◆Ako? Parang hindi naman. Mukha namang kapanipaniwala itong gwapo kong mukha.◆ Amused na sabi niya sa akin pero alam kong seryoso pa rin siya. Hindi na ako nagsalita pa at kinilatis kong maigi ang mukha niya.

Kahit pa puro pasa at gasgas ang mukha niya, hindi maikakailang g◆wapo siya. He looks like a holywood actor, looks like Alex Pettyfer. Ang kaso nga lang ay mayroon siyang diamond earings na panlalaki at bagay naman iyon sa kanya. Matangkad siya at sa tingin ko ay mas matangkad siya kaysa kay Axcel.

◆Just tell me your name and I◆ll be okay.◆ Nakangisi niyang sabi. I sighed. Pangalan lang naman hindi ba? At wala naman sigurong mawawala kung sakaling sabihin ako ang pangalan ko.

◆Heena Adelaida.◆ Mahina kong sabi pero sigurado akong narinig n◆ya iyon. Sumilay naman ang ngiti sa mukha niya. Tumalikod na ako para umalis dahil ilang minuto na lang ay klase ko na. Papalabas na ako ng clinic ng marinig ko ang boses niya.

◆See you soon, Heena.◆ Iyon lang ang sinabi niya at tsaka ko isinirado ang pinto at nagmadaling umakyat sa itaas.

Isang minuto bago ang klase ko ay nakarating ako sa room namin. Ilang segundo lang ay naroroon na rin ang professor namin. Itinuon ko na lang ang pansin ko sa itinuturo ng professor namin. Mas mabuti nang maging handa ako para sa OJT ko next sem. Hindi ko na namalayan ang oras hanggang sa natapos ang klase ko. Sampung minuto bago matapos ang klase ko ay tinext ko na si Axcel. Panigurado naman akong nasa ibaba na iyon kaya nagmadali akong bumaba.

Natanaw ko naman ang sasakyan niya at nakita ko siyang nakasandal lang doon habang matyaga akong hinihintay. Lihim akong napangiti sa sarili ko.

◆Kanina ka pa?◆ Tanong ko sa kanya pagkalapit ko. Ngumiti siya sa akin.

◆Kadarating ko lang din. Tara na?◆ Sabi niya. Tumango naman ako at sumakay na sa sasakyan niya. Saktong alasais na ng gabi at unti-unti nang binabalot ng dilim ang buong paligid ng Manila.

◆Saan ba tayo kakain?◆ Tanong ko sa kanya. Seryoso lang siyang nag-dadrive.

◆Sa Tramway.◆ Sagot naman n◆ya sa akin. Hindi na ako nagsalita pagkatapos noon. Mukhang wala naman siyang ganang makipag-usap sa akin kaya tumahimik na lamang ako.

Ilang minuto lang ay nakarating na kami roon. Nakapagpareserve na pala siya kaya wala na kaming poproblemahin pa. Tahimik lang kaming pumasok sa loob. Wala ni-isa sa amin ang nagsasalita at hindi ako sanay ng ganoon.

◆Axcel◆◆

◆Naghintay ka ba nang matagal?◆ Bigla akong natigilan ng magsalita siya. Naramdaman ko naman ang pagbilis ng tibok ng puso ko nang makita ko kung sino ang naroroon.

◆Hindi naman, ayos lang ako. Hi Heena.◆ Nakangiti niyang bati sa akin. Napatingin ako kay Axcel na ngayon ay nakangiting nakatitig kay Thalia.

I thought we will have our dinner together? Gusto kong itanong sa kanya pero mas pinili ko na lamang itago sa sarili ko. Alam ko naman na wala akong karapatang itanong iyon sa kanya. Sino ba naman ako, hindi ba?

◆H◆Hi. I◆didn◆t know you are here too.◆ Saad ko. Ngumiti naman siya sa akin ng maluwag.

◆Inimbitahan n◆ya ako kaninang mag-dinner. Wala naman akong gagawin kaya pumayag na ako. Mapilit din kasi si Axcel.◆ Nakangiti niyang saad sa akin. Pilit akong ngumiti at tsaka umupo sa may harapan nilang dalawa. Apatan kasi ang upuan at mas pinili ni

Axcel na tumabi kay Thalia.

◆Kanina?◆ Kunot noo kong tanong. Ramdam ko ang bilis ng tibok ng puso ko sa pagtatanong kong iyon.

◆Oo, kanina. Nagkita rin kasi kami kanina. Nagpasama siyang bumili nang mga gamit na kakailanganin namin para sa isa naming subject.◆ Sagot niya sa akin.

◆May importante akong kikitain mamaya.◆

Si Thalia pala ang tinutukoy niyang importante n◆yang kikitain. I smiled bitterly. Dapat ko pa bang malaman ◆yon? Alam ko namang wala na akong karapatan pa para roon.

◆Ah.◆ Iyon na lang ang isinagot ko sa kanya.

◆Ang kulit mo naman kasi Cel. Baka may pag-uusapan kayong importante ni Heena? Dapat pala hindi na ako sumama.◆ Rinig kong sabi ni Thalia kay Axcel.

◆Wala naman kaming pag-uusapan at hindi ka naman makakaistorbo. Ayaw mo bang kasabay akong kumain?◆ Nakangiti namang sagot ni Axcel kay Thalia.

◆Hindi, ayos lang. Akala ko lang naman.◆ Sagot naman ni Thalia sabay ngiti rin kay Axcel.

◆Ah, kukuha na ako ng pagkain ah? Medyo nagugutom na kasi ako.◆ Paalam ko sa kanila at agad na tumayo.

Huminga ako nang malalim. Hindi pa ako nagugutom pero mas pinili kong umalis na lang muna roon para hindi ko marinig ang kanilang mga pinag-uusapan. Baka hindi ko kasi kayanin at umiyak na lang ako bigla sa harapan nila nang wala namang dahilan. Masakit, oo. Pero ano ba naman ako sa buhay ni Axcel? Wala naman hindi ba? Minsan, gusto kong subukang mawala sa buhay ni Axcel. Dahil sabi nila, masasabi mo lang daw ang halaga sa◆yo nang isang tao kung wala na ito.

I painfully smiled and I aggressively wiped the tears fell in my cheeks. Be strong, Heena! You are a tough girl!

Alam kong darating ang panahon na hindi na ako masasaktan pa at alam kong darating din ang panahon na mayroong lalaki na darating sa akin at ipaparamdaman sa akin kung ano ba talaga ang tunay na kahulugan ng salitang, pagmamahal.

◆Mukhang gutom ka nga talaga ah?◆ Nagulat ako ng biglang magsalita sa gilid ko si Thalia. Kumukuha na rin siya ng pagkain tulad ko.

◆Oo, hindi kasi ako nakapaglunch kanina.◆ Mahina ko namang sagot sa kanya. Nilingon ko naman si Axcel na nakaupo pa rin at mukhang walang balak na kumuha ng pagkain.

◆Kaya pala ang sexy-sexy mo na.◆ Natatawa namang sabi ni Thalia. Ngumit lang ako.

◆K◆Kamusta na pala kayo ni Axcel?◆ Biglang tanong ko at pinagsisihan ko kung bakit ko naitanong sa kanya iyon.

Nakita ko namang tumingin siya kay Axcel at tsaka ngumiti bago sumagot sa tanong ko sa kanya. ◆Hindi ko alam kung ano kami ngayon. But I think he◆s courting me again, he◆s very sweet to me these past few weeks. He◆s been sending me sweet texts at aaminin ko, kinikilig ako sa kanya.◆ Nakangiting sagot niya sa akin. Bigla naman akong natigilan.

He◆s courting her? Kung ganoon, hindi na dapat ako magulat kung isang araw ay sila na ulit. Alam ko namang hahantong din ang lahat sa ganito. Alam ko ◆yon at hindi ko pinagsisisihan na ako ang dahilan kung bakit sila magkakabalikan. Kung sakali bang hindi ko itinulak si Axcel kay Thalia, mamahalin n◆ya rin ba ako pabalik katulad ng pagmamahal ko sa kanya?

◆T◆That◆s great.◆ Saad ko. Pilit akong ngumiti sa kanya.

◆I still love him, Heena. Hindi pa rin nawawala ang pagmamahal ko para sa kanya at pakiramdam ko ay mas lalo lamang lumala iyon. I don◆t know, but I think he◆s the right man for me. I could see my future with him. I could see myself as a wife for him and a mother of his children.◆ Seryosong sabi sa akin ni Thalia habang nakatingin kay Axcel. Naramdaman ko naman ang biglang pagguhit ng sakit sa may dibdib ko. She still loves him and I think Axcel feels the same for her. Ang sakit isipin na iyong taong mahal mo, may mahal na iba. Ang sakit maisip pero siguradong mas masakit, kung makita mo na ◆yong taong mahal mo. Kasama iyong taong mahal n◆ya.

Do you know what is the worst thing of being in love? When the person you love, doesn◆t love you back.

Kung darating man ang araw na makikita ko silang ikakasal na, pinapanalangin ko na sana sa araw na ◆yon. Wala na sana akong nararamdaman pa para sa kanya. Na sana, hindi na ako masasaktan pa kung makita ko siyang masaya kasama ang taong mahal n◆ya.

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there!

THIRTY FOUR

I tried to look okay in front of them even though I know I will be broken in no time. Seeing them very happy, makes my heart broke into pieces. It's really hard to tell someone that you loved them, that you feel different towards them. That you already fall for them, it's really hard to tell them especially when you know they aren't feel the same towards you.

Masakit? Oo, sobra.

Ngayon ko lang naranasan na magmahal ng ganito. Tipong kaya kong ibigay ang lahat, na kaya kong isugal kung ano bang mayroon ako. Oo, ganoon ko siya kamahal, na kahit wala nang matira pa sa akin basta lang maging masaya siya at maging masaya ako. Na basta't mamahalin din n'ya ako katulad ng pagmamahal na nararamdaman ko para sa kanya.

He looked at her, and he smiled. A smile which you can tell that he's happy because of her appearance, a smile which you can see that he's definitely madly in love with a girl who is madly in love to him. Ang sakit, sobrang sakit.

Akala ko kapag nagmahal ka, magiging masaya ka na lang. Iyon naman kasi ang mga nakikita ko sa mga magkasintahang nakikita ko, nakakasalubong ko, at nakakausap ko. Akala ko, kapag nagmahal ka. Iyon na ang pinakamasayang bagay na maaaring mangyari sa'yo. Iyon pala hindi, akala ko lang pala 'yon. Dahil sa mundo ng realidad.

Kapag nagmahal ka, hindi pwedeng hindi ka masaktan.

'Are you okay? Kanina ka pa hindi nagsasalita.' Biglang tanong sa akin ni Thalia. Pilit akong ngumiti sa kanila bago sumagot.

'Ayos lang ako.' Nakangiti kong sabi. Ayokong makita nila o maramdaman nilang nasasaktan ako. I need to be strong, dahil iyon naman ang dapat mangyari. Wala kang karapatang masaktan kung wala ka namang karapatan sa kanya at lalong-lalo na kung wala ka namang pwesto sa buhay n'ya.

Bigla akong napatingin kay Axcel at doon ay nasalubong ko ang seryoso at

makahulugan n◆yang tingin. Para bang mayroon siyang binabasa sa isipin ko at para bang mayroon siyang hinihintay na gusto kong sabihin. Agad akong nag-iwas ng tingin, dahil natatakot ako. Natatakot ako na basta na lang akong bumigay ng dahil sa kanya.

◆Do you want to go home?◆ Seryosong tanong sa akin ni Axcel.

◆N◆No, I◆m okay.◆ Saglit akong tumingin sa kanya ngunit agad din akong nag-iwas.

◆Tuloy ba tayo this coming weekend? Gusto kang makilala ni Mommy◆t Daddy.◆ Nakangiting tanong ni Thalia kay Axcel. Bakas sa mukha niya kung gaano siya kasaya kasama si Axcel.

She◆s beautiful, she◆s a smart and a good lady. She◆s rich and every girl could envious her because she has everything. She has everything even Axcel. Bagay na bagay silang dalawa at siguro nga, hindi na dapat ako makielam pa sa kanila. Mas maganda na sigurong ibaon ko na lang ang nararamdaman ko sa limot at pipilitin ko kahit na alam kong hindi madali at hindi ko kakayanin.

Naramdaman ko ang pagtingin sa akin ni Axcel. Para bang hinihintay niya kung mayroon akong reaksyon sa sinabi ni Thalia.

◆Sure, if that◆s what you want.◆ Sagot n◆ya na hindi man lang binabalingan si Thalia ng tingin. Dahil sa akin siya nakatingin habang sinasabi niya iyon.

◆I◆m so excited! I◆m sure my parents will like you.◆ Masayang sabi ni Thalia at ikinagulat ko nang bigla na lamang itong humalik sa pisngi ni Axcel. Agad akong nag-iwas ng tingin.

◆Do you want to come, Heena?◆ Bigla namang tanong sa akin ni Thalia habang umiinom ako ng juice. Napaangat naman ako ng tingin sa kanya.

◆H◆Huh?◆ Naguguluhan kong tanong.

◆Do you want to come with us? I◆m sure mag-eenjoy ka roon sa beach na binili ni Daddy!◆ Nakangiting sabi sa akin ni Thalia.

◆Hindi na, kayo na lang. Ayoko namang makaistorbo sa inyong dalawa.◆ Nakangiti kong sabi sa kanila. I saw Axcel clenched his jaw and I wanted to ask him, why?

◆Okay, if that◆s what you want. Hayaan mo sa susunod, dapat sumama ka na.◆ Sabi pa niya.

Ngumiti lang ako sa kanila at pinanood lang silang mag-usap. Hindi ako nagsasalita at pinapakinggan ko lang ang mga pinag-uusapan nila. Mostly, about their past. Alam ko naman ang kwento sa nakaraan nilang dalawa at masasabi kong mahal talaga nila ang isa◆t isa.

Pagkatapos ng dalawang oras namin doon, napagpasyahan na naming umuwi na. Tahimik lang ako at nakikinig lang sa kanilang dalawa. Nagsasalita lang ako kapag kinakausap nila ako at malimit na kumausap sa akin ay si Thalia.

◆May dala ka bang sasakyan?◆ Rinig kong tanong ni Axcel kay Thalia.

◆Hindi na ako nagdala, mag- tataxi na lang ako.◆ Sagot naman ni Axcel.

◆Ihahatid ka na namin.◆ Ani ni Axcel. Magsasalita pa sana si Thalia ng bigla ay mapatili ako ng may biglang humalik sa pisngi ko. Nanlalaki ang mga matang napalingon ako kung sino ang gagong nanghalik sa pisngi ko.

◆Hi!◆ Nakangisi niyang bati sa akin pagkalingon ko. I saw Axcel clenched his hands kaya agad ko siyang pinigilan.

◆What the hell are you doing here?!◆ Galit kong sigaw sa kanya. Para namang wala lang sa kanya iyon at ngumiti lang sa sinabi ko. May benda pa ang kamay niya at may ilang band-aids ang mukha niya. He looks so damn hot with those band-aids in his face.

◆Wala lang, nakita lang kita kaya bumaba ako sa kotse ko.◆ Sagot n◆ya sa akin at tsaka s◆ya tumingin sa itim na Lamborghini na nakapark lang sa may harapan, katabi ng sasakyan ni Axcel.

◆Then why did you kissed me?!◆ I asked in anger. He suddenly smirked and he looks so damn sexy with that smirk.

◆I just missed you.◆ Sagot niya sa akin at tsaka tumingin sa may likuran ko.

◆You didn◆t tell me you are just a chaperon here, sana isinama mo ako para may date ka rin. Nakakasakit ka sa puso.◆ Ani niya at umakto pa siyang parang nasasaktan. I suddenly have the chance to hit his tummy and he groaned in pain.

◆Dude.◆ Biglang nagsalita si Axcel. I looked at him, his face is serious. Tila hindi niya nagugustuhan ang ugaling inaasta ni Nicollo.

◆Dude? Are we even closed to call me dude? Tss.◆ Diretso at sarkastikong sabi ni

Nicollo kay Axcel. I saw Axcel clenched his jaw and knuckles.

◆Nicollo.◆ I said in my warning tone that I used when I◆m mad with Axcel◆s behavior. Naramdaman ko ang pagtingin nila sa aking dalawa. I suddenly get nervous at the same time, conscious.

◆Do you want to ride with me? I◆m a good rider, you know.◆ Nakangising sabi sa akin ni Nicollo. I rolled my eyes because of the irritation. Bigla kong hinawakan ang kamay ni Nicollo at akmang hihilain siya ng bigla naman akong hilain sa braso ni Axcel. I felt the spark when he suddenly touched me.

◆Don◆t go.◆ Mariin at seryoso niyang sabi.

◆I◆ll just talk to him.◆ Sabi ko. Pero hindi pa rin niya binibitiwan ang braso ko.

◆Axcel, just give them a time. They will just talk, you know.◆ Sabi ni Thalia sa kanya. Para naman siyang walang narinig at mahigpit pa rin n◆yang hawak ang braso ko. Seryoso lang siyang nakatingin sa akin at tila ba hinihintay ang susunod kong sasabihin. I sighed, a deep one.

◆Let me go, Axcel.◆ Mariin at seryoso kong sabi sa kanya. Bigla ay lumuwag ang pagkakahawak niya sa braso ko kaya nagkaroon ako ng pagkakataon na bawiin ang braso ko. He just looked at me and I don◆t know what he is thinking. Nag-iwas agad ako ng tingin at binalingan si Nicollo na nakangisi namang nakatingin sa akin. Agad ko siyang hinila papalayo sa pwesto nila Axcel.

◆Ano bang ginagawa mo dito?! Are you stalking me?!◆ Galit kong sabi sa kanya pagkalayo namin doon. Hindi naman kami gaanong malayo sa kanila at tanaw ko pa rin naman sila.

◆Stlaking you? Ano ka chicks? Sabi ko nga, hindi ba◆t nakita lang kita kaya bumaba ako sa sasakyan ko. Assuming ka naman masyado, porket gusto kita dapat iistalk na kita?◆ Sarkastikong sabi niya sa akin. Nainis naman ako lalo sa sagot n◆ya. Hambog na ◆to!

◆At ano ang karapatan mong halikan ako sa pisngi?! You◆re just nobody to me, Nicollo!◆ Inis kong sabi sa kanya. Mas lalo naman siyang ngumisi at gusto ko siyang sapukin sa pagngisi niyang iyon.

◆Nice, you have said my name. Ang sarap pala sa tenga kapag iyong babaeng gusto mo ang nagsasabi sa pangalan mo.◆ Nakangiti niyang sabi sa akin. Bigla naman akong natigilan sa sinabi niya at pakiramdam ko ay umakyat lahat ng dugo sa mukha ko. Don◆t tell me na kinikilig ako sa sinabi ng unggoy na ◆to?! Aghh. Bwisit.

◆Ewan ko sa◆yo!◆ Inis kong sabi sa kanya at akmang tatalikod na ng bigla ay hapitin niya ako sa bewang kaya mas lalo akong napalapit sa kanya. Naamoy ko naman iyong panlalaki niyang pabango and it suddenly turned me on.

◆Date me.◆ Seryoso niyang sabi habang diretsong nakatingin sa mga mata ko. Hindi ko naman alam ang isasagot ko sa kanya at nakatingin lang din ako ng diretso sa mga mata niya.

◆Date me or I◆ll kiss you, now.◆ Ngumisi siya pagkasabi niya noon. Agad naman akong naalarma sa sinabi niya. Inilapit niya ang mukha niya sa mukha ko kaya mas lalo akong naalarma at agad na nagsalita.

◆O◆Okay fine! I◆ll date with you!◆ Agad na sagot ko. Lumayo naman siya sa akin at tsaka ako binitiwan.

◆I◆ll just text you kung saan tayo magkikita at h◆wag mo ng itanong kung saan ko nakuha ang number mo. I always have my ways, sweety.◆ Saad niya at walang sabi-sabing hinalikan ako. Nanlaki ang mga mata ko sa ginawa niya. He◆He just kissed me! He fvcking kissed me!

◆Bye, sweety!◆ Nakangisi niyang sabi at tsaka siya sumakay sa sasakyan niya.

◆Asshole.◆ Inis kong sabi sa sarili ko ng umalis na siya. Bumalik agad ako sa pwesto nila Axcel at Thalia.

◆Let◆s go.◆ Seryosong sabi ni Axcel at tsaka siya naunang maglakad pabalik sa sasakyan niya. Agad akong napatingin kay Thalia.

◆May problema ba?◆ Tanong ko sa kanya.

◆I◆I don◆t know.◆ Sagot lang niya sa akin. Nagkibit balikat lang ako at tsaka kami sumunod sa kanya. Sa may likod ako sumakay habang si Thalia naman ay pinasakay ko sa tabi ni Axcel. Tahimik lang kaming sumakay at walang nagsasalita sa aming tatlo. Pero nagsalita din si Thalia at kinakausap si Axcel. Minsan ay kakausapin ako ni Thalia pero tanging oo, hindi at tango lang ang isinasagot ko.

Biglang tumunog ang cellphone ko kaya agad kong tinignan kung sino ang nag-text. Unknown number iyon pero kilalang-kilala ko kung sino iyon.

+639353180000

Dammit, I already missed your lips.

Agad na umakyat ang dugo ang ulo ko sa inis dahil sa text ng hambog na iyon! Bwisit, saan na naman ba niya nakuha ang personal number ko? I hit reply.

Bwisit ka! H◆wag kang magpapakita sa akin! Papatayin kita! Inis kong reply sa kanya pero wala pang ilang segundo ay nag-reply ulit siya.

Sa sarap ba? Sure why not. Hehe.

Mas lalo akong nainis sa text niyang iyon. Wala ba siyang alam kung hindi mga kagaguhan sa buhay? Arggh. That arse is getting on my nerves. Hindi ko na lang siya nireplayan kahit na alam kong nagtetext pa siya dahil panay ang vibrate ng phone ko.

Ilang minuto lang ay tumigil na ang sasakyan ni Axcel sa harap ng mataas na gate. Along the road lang naman kasi ang bahay ni na Thalia kaya saglit lang namin siyang inihatid.

“Thank you sa dinner, guys. Bye Axcel, see you na lang this coming weekend.” Sabi ni Thalia sabay halik sa pisngi ni Axcel. Lumingon naman siya sa akin at tsaka ngumiti.

“Bye. Ingat kayo.” Iyon lang at tsaka siya bumaba sa sasakyan. Nanatili lang akong nakaupo at halos mapatalon ako sa gulat ng bigla siyang sumigaw.

“H“wag mo akong pagmukahing driver mo!” Iritable niyang sigaw. Sumimangot lamang ako at agad na bumaba sa sasakyan niya para sumakay sa may tabi niya. Saglit ko siyang sinulyapan at nakita kong magkasalubong ang mga kilay niya. His lips formed a straight line and I could say that he is really mad. I just don“t know why.

Binalot ng nakabibinging katahimikan ang paligid namin at wala ni-isa sa amin ang nagsasalita. Wala rin naman kasi akong sasabihin sa kanya kaya tuhamik lang ako.

“Sa bahay mo ako ihatid.” Sabi ko sa kanya. Hindi siya sumagot sa sinabi ko kaya ibinaling ko na lamang ang tingin ko sa labas ng kalsada. Sa loob ng isang oras ay walang nag-sasalita sa aming dalawa. Hanggang sa makarating kami sa tapat ng bahay namin ay hindi ko alam ang sasabihin ko.

I sighed and manage to say my goodbye to him. “Ingat ka sa biyahe, bye.” Mahinahon kong sabi sa kanya at akmang bababa na ng bigla siyang magsalita.

“Who is that damn guy, Heena?”

***

Follow me @MarcoJose008 and tweet me your comments there! Thank you sa inyong lahat sa pagsuporta nang istoryang ito! :)

THIRTY FIVE

Isang lingo na ang nakalipas simula nang huli kong makausap si Axcel. Pilit ko

siyang iniiwasan at hindi naman ako nahirapan na iwasan siya dahil laging na kay Thalia ang oras at atensyon niya. Hindi ako sanay na hindi ko siya kausap o kasama pero pinipilit kong sanayin ang sarili ko dahil iyon naman talaga ang dapat kong gawin.

Alam kong isang araw, magigising na lang ako na wala na akong nararamdaman pa para sa kanya.

Last time, tinanong n◆ya ako kung sino si Nicollo. Hindi agad ako nakasagot sa sinabi niya. Tila ba nagkaroon ng pag-asa sa dibdib ko na nagseselos siya dahil kay Nicollo. Umaasa ako noon na sabihin n◆yang nagseselos siya at sabihin niyang ayaw niyang makikita kaming magkasama. Pero lahat ng iyon ay biglang nawala, nang magsalita siya ulit.

◆Nevermind, wala naman akong pakielam sa inyo.◆

Aaminin ko, nasaktan ako ng sobra sa sinabi niyang iyon. Tipong buong gabi ako umiyak dahil lang doon. Hindi ko lubos maisip na wala rin siyang pakielam sa akin kahit na buong buhay ko na kasama ko siya, mayroon akong pakielam sa kanya. Kahit na buong buhay ko kasama siya, alam ko sa sarili kong mahal ko na siya.

◆Ma◆am Heena, mayroon pong naghahanap sa inyo sa ibaba.◆ Bumalik ako sa realidad ng may biglang kumatok sa may pintuan ng kwarto ko. Sabado ngayon at wala akong klase at balak ko lamang mag-kulong sa kwarto ko. Wala naman kasi si Axcel para samahan akong pumunta sa mall o hindi naman kaya ay puntahan siya sa unit niya.

◆Sino raw po?◆ Tanong ko.

◆Lalaki po, Ma◆am Heena. Sinabi n◆ya pong bumaba raw po kayo agad at magwawala siya kapag wala pa po kayo roon ng limang minuto.◆ Saad ni Ate Belen na matagal ng naninilbihan sa bahay.

Agad namang kumunot ang noo ko at sinabi niya at dali-daling binuksan ang seradura ng kwarto ko.

◆Ano raw po?◆ Gulat kong tanong. Sinong pangahas ang magsasalita nang ganoon sa loob ng pamamahay ko? Aba, ang kapal naman ng mukha n◆ya!

◆Kayo na po ang makipag-usap, Ma◆am Heena. Eh natatakot ako sa sinasabi nang lalaking iyon.◆ Sabi ni Ate Belen. Agad naman kaming bumaba at mula sa itaas ay nakita ko ang isang lalaki na nakatalikod sa akin at prenteng nakaupo sa may sofa namin. Nakita ko rin ang isang maid na pumunta sa pwesto niya at binigyan siya ng orange juice. Agad na nagsalubong ang mga kilay ko sa aktong iyon.

◆Who the hell are you?◆ Mariin kong giit pagkababa ko ng hagdan. Hindi siya lumingon sa akin kaya mas lalo akong nairita.

◆Sino ka sabi◆◆ Bigla akong natigilan ng tumayo siya at harapin ako. Halos manlaki ang mata ko ng makita ko ang pamilyar n◆yang pagmumukha at ang nakakaloko niyang ngiti. Natigilan ako at tila ba agad na umakyat ang dugo sa ulo ko sa sobrang inis.

◆Hi, sweety. Na-miss mo ba ako? Kasi ako kung hindi mo tatanungin, miss na miss na kita.◆ Nakangisi niyang sabi sa akin.

◆Ano◆ng ginagawa mo dito?!◆ Mataray at naiinis kong tanong sa kanya. Mas lalo naman siyang ngumisi na siyang mas lalong kinainit ng ulo ko.

◆Hindi mo man lang ba ako papakainin? Hahalikan sa pisngi? O sasabihang, ◆miss na rin kita◆ kahit plastikan lang?◆ Saad niya.

◆At bakit ko naman gagawin ang mga bagay na ◆yon? Sino bang may sabi sa◆yong pumunta ka rito?!◆ Inis kong tanong sa kanya.

◆Ikaw. Ipapaalala ko lang sa◆yo na may date tayo, nakalimutan mo na?◆ Kunot noong tanong niya habang magkasalubong ang mga makakapal niyang kilay. Pinakatitigan ko naman siya at mas maayos na ngayon ang mukha n◆ya kesa sa huli kong kita sa kanya na puro pasa at galos ang mukha. Makinis at maputi ang mukha niya at mas kita ko na ngayon ang itsura niya.

◆At sino nagsabi sa◆yong pumapayag ako sa date mong ◆yan?!◆ Mataray ko pa ring sabi sa kanya. I even crossed my arms around my chest.

◆Ako lang.◆ Sabi niya sabay upong muli sa sofa namin. Mahina kong pinasalamatan ang sarili ko dahil tulog si Dad. Kung hindi, kanina pa n◆ya nasapak itong gagong nasa harapan ko ngayon.

◆Pwede ba?! Umalis ka rito! Hindi nga kita kilala tapos sasama pa ako sa◆yo? At alam mo bang pwede kitang kasuhan ng trespassing?!◆ Iritable kong sabi sa kanya.

◆Di kasuhan mo, pakielam ko roon.◆ Kaswal at prente niyang sagot sa akin. Naningkit naman bigla ang mga mata ko sa kanya. Bakit ba ang taas masyado nang tingin ng lalaking ◆to sa sarili n◆ya? I calmed myself. Ayokong manakit sa sarili kong pamamahay dahil hindi ko naman ugali iyon.

◆Get out.◆ Maawtoridad kong sabi sa kanya.

◆Magbihis ka na, mag-dedate tayo.◆ Sagot naman niya sa akin. Mariin akong napapikit at pilit na kinakalma ang sarili ko. Ilang ulit akong huminga nang malalim.

◆Hindi ka aalis◆◆ Magsasalita pa sana ako ng bigla niya iyong putulin.

◆Just date me.◆ Seryoso at kalmado niyang sabi habang direktang nakatingin sa mga mata ko. Bigla ay naramdaman ko ang kaba sa dibdib ko.

◆Please, date me.◆ Dagdag pa niya. Hindi naman agad ako nakasagot sa sinabi niyang iyon. Tila ba mayroon siyang malaking epekto sa sistema ko.

◆N◆Nicollo, we can◆t date. I have already◆◆ Bigla akong natigilan at lihim kong minura ang sarili ko. What now? Am I going to tell him that Axcel is already my fianc◆? When the fact that he saw the three of us together? I smiled bitterly.

◆After ba nito, titigilan mo na ako?◆ Kalmado kong sabi sa kanya. Nakita ko naman ang pagsilay ng ngiti sa mukha n◆ya.

◆I◆ll try.◆ Nakangising sabi niya sa akin. Muli akong huminga nang malalim at mariing pumikit.

◆Thirty minutes.◆ Saad ko sa kanya at tsaka ko siya tinalikuran upang umakyat sa kwarto. Agad akong naligo at nag-ayos ng sarili ko. Ayokong maabutan ni Daddy si Nicollo kaya binilisan ko lahat ng kilos ko. Wala pang thirty minutes ay natapos na ako at nagmadaling bumaba pero halos manlaki ang mata ko ng makita ko si Daddy na kausap si Nicollo at nagtatawanan pa sila!

◆Oh hija, andyan ka na pala. Kanina mo pa raw pinaghihintay si Nicollo, mga apat na oras na raw.◆ Sabi ni Daddy. Nanlalaki naman ang mga mata ko na napatingin kay Nicollo. I glared at him but he just smirked. Lumapit naman ako kay Daddy at agad na humalik sa pisngi niya.

◆Hindi mo sinabi sa aking kilala mo na pala itong batang ◆to.◆ Sabi ni Daddy sa

akin na ang tinutukoy ay si Nicollo.

◆Kilala mo siya Dad?◆ Kunot noong tanong ko.

◆Uh-uh, he is the first son of my special friend. Mr. Madrigal Lorenzo. I◆ve heard he already met you?◆ Tanong sa akin ni Dad. Napaisip naman ako bigla at agad kong naalala iyong matandang lalaki na nakausap ko sa birthday ni Axcel.

◆I◆I think, Dad. I just didn◆t remember but I think I◆ve already met him.◆ Sagot ko naman kay Daddy.

◆O siya sige na, umalis na kayo at pinaghintay mo pa itong batang ◆to ng ilang oras.◆ Sabi ni Daddy. Nagpaalam lang ako saglit kay Daddy at tsaka kami umalis ng bahay.

Agad kong hinampas ang braso niya pagkasakay namin sa Lamborghini niya. ◆Bakit mo sinabing pinaghintay kita ng apat na oras?! At bakit hindi mo sinabi sa akin na kilala mo pala ang Daddy ko?!◆ Iritable kong tanong sa kanya.

◆Nagtanong ka ba? Di sana kung nagtanong ka sasagutin ko.◆ Kaswal niyang sagot sa akin. Nag-init naman lalo ang ulo ko pero hindi ko na siya pinatulan pa. Alam ko ang mga hilatsa ng bituka niya at alam kong maasar at maasar lang ako sa kanya.

Saglit na binalot ng nakabibinging katahimikan ang loob ng sasakyan niya. Wala ang isa sa amin ang nagsasalita pero agad din niyang binasag ang katahimakan sa paligid namin.

◆Who is that asshole last time, Heena?◆ He suddenly asked. Naramdaman ko naman ang biglang pagbilis ng tibok ng puso ko sa tanong niyang iyon.

◆W◆Why do you care?◆ Nauutal kong tanong sa kanya.

◆I◆ve heard he◆s your fianc◆? Harap-harapan kang niloloko?◆ Saad niya at tsaka siya ngumisi. Kinabahan naman ako sa sinabi niya at wala akong maisip na maisagot sa kanya.

◆H◆He is not◆◆ Magsasalita pa sana ako ng putulin niya iyon.

◆Don◆t fool me, sweety. I am not that fool not to understand my surroundings. You love him, right?◆ Direditretso niyang sabi sa akin. Natigilan ako at napayuko sa sinabi niya. Should I deny it? Should I tell him the truth?

◆Don◆t answer me, alam ko naman na ang sagot. Pero wala pa rin akong pakielam kung mahal mo siya o hindi. Tang ina pala niya ◆no? You are almost perfect yet he has the guts to look at the other girls? Damn. If I were him, I won◆t wait to marry your right after we graduate, I◆ll marry you right now, right then. As long as I

want, no one will block my way.◆ Prente niyang sabi habang may ngiti sa kanyang mga labi. Hindi naman ako nakasagot sa sinabi niya.

I just hope, Axcel could be that noble like him.

◆Well, he should be ready because I◆ll steal you from him. Wait, hindi na pala kailangan dahil kapag sinabi kong akin ka na, akin ka na. Naiintindihan mo ba ◆yon, sweety?◆ Seryoso at mariin niyang sabi. Hindi ko naman napigilan ang matawa sa mga pinagsasabi niya.

◆Para ka kamong sira, Nicollo. Lately mo lang ako na-meet pero kumpiyansa ka ng agawin ako sa kanya.◆ Natatawa kong sabi sa kanya. Bigla namang nagsalubong iyong makakapal niyang mga kilay.

◆Bakit? Bawal ba? Tsaka mas pogi at mas matalino pa ako sa gagong ◆yon.◆ Saad niya na mas lalong nagpatawa sa akin.

Nalaman kong fifth year na pala siya at sa kursong Civil Engineering. His uncle is the owner of our University kaya sir ang tawag sa kanya ng mga tao roon. He don◆t want to be a business man dahil mas gusto raw niyang maging isang tanyag na Engineer at suportado naman siya ng mga magulang niya roon kaya walang problema. Mayroon pa naman daw siyang tatlong kapatid na pwedeng mamahala ng business nila.

◆Damn, why do you need to be look so beautiful and sexy in my eyes?◆ He suddenly said when I got off to his car. I suddenly felt my cheeks burned.

◆B◆Baliw.◆ Iyon na lang ang naisagot ko sa kanya. Narinig ko lang ang mahina niyang pagtawa. He◆s wearing a black Rayban shades and I admit, he really looks good.

◆Let◆s go.◆ Sabi niya lang at tsaka mahigpit na umakbay sa akin. Naramdaman ko naman ang pagwawala ng sistema ko sa pag-akbay niyang iyon. Nakita ko ang ilang pares ng mga mata ang napapalingon at napapatingin sa amin. Marahil ay sadyang nakakasilaw ang kagwapuhan ng lalaking kasama ko ngayon. Aaminin ko, mas g◆wapo siya kung ikukumpara kay Axcel. Mas matangkad din siya at may mas dating pero hindi ko alam kung bakit hindi ko maramdaman sa kanya ang nararamdaman ko para kay Axcel. Iba siya sa paningin ko, ibang-iba.

◆Kumain muna tayo, nagutom ako sa kakahintay sa◆yo kanina.◆ Sabi niya at tsaka niya hinawakan ang kamay ko. Napatingin lang ako sa kamay ko na hawak-hawak niya. Hindi ko maiwasang hindi maikumpara si Axcel sa kanya. Kapag kasi si Axcel ang may hawak ng kamay ko, iba ang epekto sa akin. Ibang-iba na tipong ayoko nang bitiwan pa niya ang kamay ko. I sighed, I shouldn◆t think of it. I need to forget him, but I always wonder, how?

◆May tinitinda kaya sila ditong isaw? Parang gusto kong kumain ng isaw.◆ Sabi niya habang nakatingin sa mga menu. Napakunot naman ang noo ko at biglang natawa.

◆Mahilig ka sa isaw?◆ Nakangiting tanong ko sa kanya.

◆Oo, mahilig ako sa isaw, dugo, at paa ng manok.◆ Sabi niya sa akin.

◆Ako rin, mahilig ako sa mga ganoong pagkain.◆ Sabi ko sa kanya. Bigla naman siyang napatingin sa akin.

◆Talaga?◆ May ngiting sabi niya. Sunod-sunod naman ang ginawa kong pagtango.

◆Di soulmate pala tayo? Sabi ko sayo eh, ako na lang pakasalan mo. Makakarami agad tayo kung papakasalan mo ako agad.◆ May ngising sabi niya. Napasimangot naman ako sa sinabi niya at agad na hinampas siya.

◆Ewan ko sa◆yo.◆ Nakasimangot kong sagot sa kanya. Napatingin naman ako sa kanya nang hindi siya magsalita. Nakatitig lang siya sa mga mata ko at hindi ko alam kung bakit hindi ko magawang iwasan ang titig niya. Tila ba napako ang mga mata ko sa mga mata niya.

◆Shit.◆ Mahina niyang sabi at tsaka ako tinalikuran.

***

Twitter: @MarcoJose008
Facebook: www.facebook.com/SiMarcoJoseAko

THIRTY SIX

◆Para ka kamong bading!◆ Natatawa kong sabi sa kanya. Horror ang napili niyang panoorin namin pero siya itong takot na takot.

◆Nakakatakot kaya!◆ Dahilan pa niya. Nagkibit balikat na lamang ako at muling itinuon ang atensyon sa palabas. Hindi ko naman mapigilan ang hindi mapatawa sa tuwing mapapasigaw si Nicollo. I couldn◆t imagine a six foot tall, with a muscular body and angelic face will be afraid of this. Ilang ulit akong napailing habang natatawa.

Tumagal ang palabas at bigla ay naramdaman ko ang mga braso niya na umaakbay sa akin. Tinignan ko naman siya at nasa harapan pa rin ang atensyon niya. Hinayaan ko na lang siya dahil akbay lang naman iyon at wala naman sigurong mawawala.

◆Tangna talaga, hindi ko na panonoorin ulit ◆yon kahit kailan!◆ Saad niya pagkalabas namin mula sa loob ng sinehan.

◆Parang iyon lang, takot na takot.◆ Sabi ko naman sa kanya.

◆Tara, kumain muna tayo bago umuwi. Nagugutom ulit ako.◆ Sabi niya sa akin at tsaka niya muling hinawakan ang kamay ko at hinatak ako papasok sa isang restaurant. Buong oras kaming nagkukwentuhan at halos ata pati pagligo niya ay ikinuwento na niya sa akin. There◆s no dead air when it comes to him, hindi niya hinahayaang mamatay ang oras sa pagitan naming dalawa.

Alas diyes y media na ng gabi nang mapagpasyahan na naming umuwi ni Nicollo. Tahimik ko lang na pinagmamasdan ang bawat madaanan namin. I am thinking, what he◆s doing right now. Kung kumain na ba siya o nainom na ba niya ang gamot niya. Marami akong iniisip at nangingibabaw si Axcel sa lahat ng iniisip ko. Mapait akong ngumiti. How I wish that he◆s thinking about me too.

◆Are you okay?◆ He suddenly asked. Tinignan ko naman siya at binigyan siya ng pilit na ngiti bago tumango.

Hindi na ulit siya nagsalita hanggang sa namalayan ko na lang na malapit na pala kami. Biglang kumunot ang noo ko ng matanaw ko ang isang pamilyar na sasakyan na nakaparada sa may harapan ng bahay namin. Mayroong lalaking nakasandal doon at bigla ay naramdaman ko ang pagbilis ng tibok ng puso ko.

Tumigil kami sa tabi nang kotse niya. Akmang lalabas pa si Nicollo ng pigilan ko siya.

◆It◆s too late, thank you for the day. I◆ve enjoyed it.◆ Sabi ko kay Nicollo at tsaka ako humalik sa pisngi niya. I don◆t want them to see each other dahil alam kong magkakainitan lang silang dalawa.

◆Goodnight, see you then?◆ He said. I just smiled and didn◆t answer his question. Lumabas na ako ng sasakyan niya at ilang saglit lang ay pinaandar na niya iyon.

Naramdaman ko naman bigla ang kaba sa dibdib ko ng makumpirmang siya nga iyon.

◆A◆Axcel.◆ Nauutal kong tawag sa pangalan niya habang papalapit ako sa kanya. Nakasuot siya ng itim na three-piece suit na bagay na bagay sa kanya. Halatang pagod siya batay sa mga mata niya na malumanay na nakatingin sa akin. Bigla ay napatingin ako sa isang boquet ng flowers na nakapatong sa may kotse niya.

◆W◆What are you doing here?◆ Tanong ko sa kanya. Pinilit kong pinapakalma ang sarili ko.

◆I just came here straight from the conference in Baguio.◆ Sagot niya sa akin. Bakas sa mukha niya ang sobrang pagod. Kinuha niya iyong boquet ng flowers at bigla niyang inabot sa akin. I could my heart beating really fast.

Axcel never gave me flowers.

Tinaggap ko naman iyong bulaklak na ibinigay niya. I muttered my thanks to him. ◆Have you already eaten?◆ Tanong ko sa kanya. Umiling siya bilang sagot.

◆Uuwi na lang ako.◆ Biglang sabi niya at akmang tatalikod ng hawakan ko ang kamay niya.

◆Dito ka na kumain at matulog, masyadong malayo ang pinaggalingan mo. I◆m sure you◆re really tired.◆ Sabi ko sa kanya sabay iwas ng tingin. Hindi ko kayang salubungin ang mga tingin niya dahil pakiramdam ko ay nanghihina ako sa bawat tingin na ibinibigay niya sa akin.

◆Heena.◆ Narinig ang boses niya kaya kahit naiilang ako, nag-angat ako ng tingin sa kanya at nasalubong ko ang mga mata niyang nakatitig sa akin.

◆I◆m sorry for the last time, I didn◆t mean it.◆ Seryoso niyang sabi sa akin. Ngumiti naman ako sa kanya.

◆Wala ◆yon, ano ka ba.◆ Sabi ko at tsaka ko siya ningitian.

◆Sorry if I haven◆t contact your for days, I was busy with the conference and I came straight here, just to see you.◆Naramdaman ko ang pagbilis ng tibok ng puso ko sa sinabi niyang ◆yon. Ngumiti lang ako sa kanya at tsaka ko siya tinalikuran pero bigla akong napatigil ng magsalita siya mula sa likuran ko.

◆I miss you, Heena.◆ Seryoso niyang sabi. Bigla akong napapikit at naramdaman ko ang pagtulo ng mga luha ko na kanina ko pa pinipigilan.

I miss you too. Gusto kong isagot pero wala akong lakas para sabihin iyon sa kanya. Wala akong lakas dahil siya ang nagsisilbing lakas ko. Marahan kong pinahid ang luhang bumagsak sa pisngi ko at tsaka ako tuluyang pumasok sa loob ng bahay namin.

Alam kong isang araw, gigising na lang ako na wala ng sakit dito sa puso ko ng dahil sa taong mahal ko.

TINITITIGAN ko si Axcel na ngayon ay kumakain sa harapan ko. Tulog na ang lahat ng tao sa loob ng bahay kaya kaming dalawa na lang ngayon ang gising pa. Ipinagluto ko rin siya ng makakain niya.

◆K◆Kamusta ka?◆ Tanong ko sa kanya. Hindi ko kaya na walang nagsasalita sa pagitan naming dalawa. Ayoko ng ganitong pakiramdam, ayoko ng pakiramdam na malayo siya sa akin.

◆Bakit mo siya kasama, Heena?◆ Nagulat ako sa isinagot niya sa akin. I swallowed hard.

◆H◆He invited me to go with him in the mall.◆ Sagot ko sa kanya.

◆At inabot kayo ng ganitong oras?◆ Seryoso pa rin n◆yang sabi sa akin. Huminga ako ng malalim bago sagutin ang tanong niya.

◆Axcel, nagseselos ka ba?◆ Diretsa kong tanong sa kanya. Tinignan naman niya ako ng diretso sa mata.

◆Paano kung sabihin ko sa◆yong, oo? Titigilan mo na ba ang pakikipagkita sa gagong ◆yon?◆ Seryoso at mariin niyang sabi. Hindi naman agad ako nakasagot sa sinabi niya. Bakit gugustuhin niyang tigilan kong makipagkita kay Nicollo?

◆T◆Tapusin mo na lang ◆yang pagkain mo para makapagpahinga ka na.◆ Sabi ko na lang sa kanya at tsaka ako nagmamadaling umalis doon.

Agad akong pumasok sa kwarto ko at tsaka nahiga. Ramdam ko pa rin ang bilis ng tibok ng puso ko dahil sa isinagot niya sa akin kanina. Gusto kong malaman kung nagseselos nga ba siya kay Nicollo.

Para ano? Para kung sakaling sabihin n◆yang oo, umasa lang ako? Sabi ng kabilang bahagi ng isip ko. Ipinikit ko na ang mga mata ko at pinilit kong matulog pero kahit na ano ang gawin ko ay hindi ako madalaw-dalaw ng antok. Lumipas ang ilang minuto at narinig ko ng bumukas at sumara ang pinto ng kwarto ko at wala pang ilang saglit ay naramdaman ko na ang paghiga niya sa tabi ko. Nakatalikod ako sa kanya at hindi ko kayang humarap sa kanya.

◆Heena.◆ Narinig ko ang pagtawag niya sa pangalan ko. Hindi ako sumagot, pinakiramdaman ko lang siya.

◆I have to tell you something.◆ Rinig kong bulong niya. Hindi ko napigilan ang hindi mapaharap sa kanya. Hindi ko alam pero kinabahan ako sa sinabi niyang iyon. Tila ba mayroon akong dapat paghandaan sa mga sasabihin niya at sa mga mangyayari sa paligid ko.

◆W◆What is it?◆ Nauutal kong tanong sa kanya. I heard him sighed, a deep one. Binalot ng nakabibinging katahimikan ang loob ng kwarto ko pero agad din iyong nabasag ng muli siyang magsalita.

◆Nothing, just don◆t mind it.◆ Sagot naman niya sa akin at bigla siyang humarap sa akin. Naramdaman ko ang mainit niyang hinga sa mukha ko and I suddenly get conscious. I felt his arms snaked around my waist and I suddenly felt the electricity from him. Damn, sparks.

◆I◆m jealous.◆ He whispered to my ear. I felt my heart beats faster. Bakit ganito na lang epekto niya sa akin? Sa tuwing malapit siya sa akin ay nagwawala ang sistema ko. I hate this feeling.

◆W◆Why?◆ Tanong ko. Damn you, Axcel. Please, stop giving me false hopes! Lalo lamang lumalalim ang nararamdaman ko para sa◆yo.

◆I don◆t know.◆ Kaswal niyang sagot at tsaka siya pumikit at mahigpit akong niyakap.

Nagkaroon ako ng pagkakataon na matitigan ang mukha n◆ya. Hindi ko alam pero pakiramdam ko ay ito na ang huling pagkakataon na matititigan ko siya ng ganito. His action doesn◆t define his words. Iba ang ipinaparamdam niya sa akin at iba rin ang mga sinasabi niya. Hindi ko siya mabasa at hindi ko alam kung ano ba ang tunay niyang nararamdaman.

If I could easily say those three words to him, I will tell him right now. Pero iba na ngayon, may Thalia na at ayokong magulo ang isip niya. Ayokong mahalin niya rin ako dahil sa sinabi kong mahal ko rin siya. Ayokong magkaroon ng dahilan para mahilin niya ako pabalik, gusto kong mamahalin niya ako dahil iyon talaga ang nararamdaman niya. Pero hindi na dapat ako umasa, alam kong sa huli masasaktan at masasaktan din ako at alam ko sa sarili ko na malapit ng dumating ang araw na ◆yon. At kung sakali mang dumating na ang araw na ◆yon, sana handa ako. Handa akong tanggapin ang sakit na dulot noon.

Marahan kong hinaplos ang mukha ni Axcel at tila ba kinakabisado ko ang bawat parte ng mukha niya.

◆If I could just tell you how much you mean to me, Axcel Vinn Montemayor.◆ I said then I closed my eyes and kissed him.

***

Twitter: @MarcoJose008
Facebook: www.facebook.com/SiMarcoJoseAko

Instagram: marco.jose

THIRTY SEVEN

Tahimik at seryosong nag-mamaneho si Axcel habang papunta kami ng Manila. Kanina pa siya hindi nagsasalita at tila ba mayroong iniisip na malalim. Kanina pa siya tahimik simula nang gumising siya kaninang umaga. Para bang mayroon siyang gustong sabihin na hindi n◆ya masabi-sabi sa akin. Hindi ko naman siya magawang tanungin dahil kanina pa niya ako hindi kinikibo pero naglakas ako ng loob na tanungin siya dahil hindi ako sanay na ganito siya.

◆Ayos ka lang ba?◆ Tanong ko sa kanya pero hindi man lang siya sumagot sa tanong ko. Seryoso lamang siyang nakatitig sa kalsada at nag-iisip ng malalim. Hindi na lang ulit ako nagsalita, tumahimik na lang ako at itinuon ang pansin ko sa mga nadaraanan namin.

Tahimik pa rin siya hanggang sa makarating kami sa tapat ng school. Wala siyang klase ngayon dahil sa susunod na lingo na magsisimula ang on the job training niya. I was about to say something when he suddenly break the silence between us.

◆I have to tell you something.◆ Seryoso niyang saad habang nakatitig sa mga mata ko. I swallowed hard. My heart suddenly beats faster. I don◆t know but there◆s something I want to know and I should be ready on it. I know there◆s something wrong with him. I know, Axcel.

◆W◆What?◆ I suddenly stammered. Hindi siya sumagot at nakatitig lamang siya ng diretso sa akin. Hindi ko mabasa kung ano bang nasa isip niya at kung ano bang gusto niyang sabihin sa akin. Agad akong nag-iwas ng tingin ng hindi pa rin siya magsalita.

◆K◆Kung mayroon kang sasabihin, sabihin mo na. Ano ba iyon?◆ Tanong ko na hindi nakatingin sa kanya.

◆N◆Nothing.◆ Saad niya kaya bigla akong napatingin sa kanya.

◆I should go, see you.◆ Paalam ko sa kanya. Tanging tango lamang ang isinagot niya sa akin. Lumabas na ako ng sasakyan niya at wala pang ilang segundo ay pinaandar na niya iyon. Muli akong huminga ng malalim.

Buong klase akong nag-iisip kung ano bang gustong sabihin sa akin ni Axcel. Alam kong mayroong mali sa kanya at alam ko na mayroon siyang gustong sabihin na hindi niya masabi-sabi sa akin. Alam ko iyon, dahil kilala ko si Axcel. Kilala ko siya at alam ko ang bawat galaw niya, alam ko kung mayroon ba siyang itinatago o wala.

Ala sais na ng gabi nang matapos ang klase ko at unti-unti nang binabalot ng dilim ang buong lansangan ng Maynila. Tinignan ko ang cellphone ko kung mayroon bang text o tawag man lang na galing sa kanya pero wala, wala kahit isa akong natatanggap mula sa kanya. Alam kong may problema siya pero hindi niya lang iyon masabi sa akin at kung hindi niya iyon masabi sa akin, ako mismo ang gagawa ng paraan para sabihin niya iyon. Agad akong pumara nang taxi at nagpahatid sa unit ni Axcel. Alam kong naroroon siya ngayon kaya doon ako nagpahatid.

Wala pang ilang minuto ay nakarating na ako sa tapat ng building ni Axcel, malapit lang naman ang unit niya sa school kaya saglit lang akong nakarating doon. Agad akong nagbayad sa taxi driver at nagmamadaling pumasok sa loob. Hiningian lamang ako saglit ng I.D ng gwardya at tsaka ako sumakay sa elevator. Nagmamadali akong lumabas ng elevator nang tumunog na ang floor kung nasaan ang unit niya.

Nang nasa tapat na ako ng unit niya, agad kong pinindot ang doorbell kahit na alam ko kung ano pin ng unit niya. Ilang minuto akong naghintay sa labas hanggang sa bumukas iyon. Si Axcel ang nagbukas noon, wala siyang saplot sa katawan kung hindi ang boxer briefs niya lang. Bakas sa mukha niya ang pagkagulat ng makita niya ako.

◆H◆Heena, what are you doing here?◆ Kunot noong tanong niya sa akin. Magsasalita na sana ako ng may biglang babaeng yumakap mula sa may likuran niya. Napaawang ang bibig ko ng makilala ko kung sino iyon.

◆Hi, Heena.◆ Nakangiting bati sa akin ni Thalia. Naramdaman ko ang pagguhit ng sakit sa dibdib ko dahil sa nakikita ko ngayon. Hindi ko alam kung bakit ganito ang nararamdaman ko at ang alam ko lang ay gusto ko ng umalis na roon dahil baka hindi ko mapigilan ang sarili ko na mapaiyak sa harapan nilang dalawa.

◆H◆Heena.◆ Axcel was about to say something when Thalia suddenly speaks.

◆Have you already told her, baby? Nasabi mo na ba sa kanyang nagkabilakan na tayo ulit?◆ Nakangiting sabi ni Thalia kay Axcel at tsaka siya sumulyap sa akin. Mas lalo kong naramdaman ang sakit sa sinabi niyang iyon. Alam kong nangingilid na ang

luha sa gilid ng mga mata ko at kahit anong oras ay alam babagsak na iyon.

Akala ko handa ako sa ganito, akala ko naihanda ko na ang sarili ko na mangyayari ang ganitong bagay. Pero bakit ganitong kasakit ang nararamdaman ko ngayon? Bakit sobrang sakit na gusto ko na lang na mamatay pa kesa makita silang ganito? Ang sakit, sobrang sakit. Akala ko masakit na makita ko silang magkasama ulit, pero mas makasakit pa pala ang makita silang ganito. Masaya at mahal ang isa◆t isa.

◆H◆Hindi ko alam.◆ Iyon lang ang naisagot ko sa kanilang dalawa. Nakita kong nakatitig lamang sa akin si Axcel habang si Thalia naman ay ngumiti sa akin ng maluwag.

◆H◆Heena, this is what I want to say to you.◆ Sabi sa akin ni Axcel. Tumingin naman ako sa kanya at tinitigan siya sa mga mata. Gusto kong sabihin na, mahal na mahal ko siya at handa akong pakawalan siya para lang maging masaya siya. Gusto kong sabihin lahat ng nararamdaman ko para sa kanya, pero alam kong hindi na dapat niya malaman pa ang lahat ng iyon dahil ibabaon ko na lang sa limot ang lahat ng iyon, kasama siya.

◆Heena, ikaw pa lang ang nakakaalam na kami na ulit ni Axcel. H◆wag ka munang maingay sa kanila ah?◆ Nakangiting sabi ni Thalia sa akin. I smiled even though behind that smile, I really wanted to cry. Nanatili lamang akong nakatayo roon at tila ba pilit kong iniisip na hindi ito totoo, na hindi ito nangyayari ngayon. Na panagip lang ito, pero bakit ganoon? Kung sakali mang panaginip lang ito, bakit ganito ang nararamdaman ko? Bakit pakiramdam ko, pinapalaso ako ng ilang ulit sa sobrang sakit na nararamdaman ko?

◆Gusto mo bang pumasok, Heena? We are watching a movie, would you like to join?◆ Tanong sa akin ni Thalia. Napatitig naman ako sa kanya at bakas sa mukha niya ang sobrang kasiyahan. Pilit akong ngumiti sa kanya.

◆H◆Hindi na, mukhang naistorbo ko pa kayo.◆ Nakangiting sagot ko sa kanilang dalawa.

◆Sure ka? Sige na, mag-celebrate tayo!◆ Dagdag pa niya.

◆M◆May gagawin din kasi ako.◆ Pagdadahilan ko sa kanila.

◆Then what are you doing here?◆ Tanong ni Thalia sa akin. Natigilan naman ako sa sinabi niyang iyon at hindi ko alam kung ano ba ang isasagot ko. Ano nga bang ginagawa ko roon? Kung alam ko lang sana na ganito ang madaratnan ko, hindi na sana ako pumunta dahil sobrang sakit na ng nararamdaman ko ngayon.

Babae lang din naman ako, mahina at nasasaktan.

◆M◆May sasabihin lang sana ako kay A◆Axcel, pero sa susunod ko na lang sasabihin. Hindi naman importante iyong sasabihin ko.◆ Sabi ko sa kanila.

◆Are you okay?◆ Tanong sa akin ni Axcel pero hindi ko siya sinagot. Dahil kahit sabihin ko mang, oo. Hindi ko pa rin kayang itago itong sakit na nararamdaman ko.

◆A◆Aalis na ako, congrats pala sa inyo.◆ Sabi ko sa kanila at tsaka ako tumalikod. At kasabay ng pagtalikod kong iyon ay ang pagbagsak ng mga luhang kanina ko pa pinipigilan. Marahas ko iyong hinawi at tsaka ako nagmadaling maglakad para makaalis na sa lugar na ◆yon. Biglang bumuhos lahat ng nararamdaman ko pagkapasok ko sa elevator. Hindi ko na kayang pigilan pa ang nararamdaman ko. Hindi ko na kayang tanggapin ang sakit.

Inihanda ko ang sarili ko pero wala rin pala iyong saysay. Nasaktan lang din ako at ang masama pa, hindi lang ako basta nasaktan. Sobra akong nasaktan. I never thought in my life that I could love him this deep. I never thought that I will be this hurt because of him.

Wala rin naman akong ibang dapat sisihin kung hindi ang sarili ko lang din. Dahil hinayaan ko ang sarili kong mahulog sa kanya, hinayaan ko ang sarili kong mahalin ang isang tulad niya. Kasalanan ko rin kung bakit ako nasasaktan ngayon dahil minahal ko siya.

Minahal ko ang isang Montemayor na kagaya niya.

◆Ms, ayos ka lang ba?◆ Tanong sa akin ng gwardya ng kinuha ko ang I.D ko. Ningitian ko lamang siya at tsaka ako tumango at nagmadaling umalis doon. Naglakad lang ako ng naglakad ng siya lang ang laman ng isip ko.

Kung pwede lang sana na ibalik ko ang nakaraan, hihilingin ko na sana hindi ko na lang siya nakilala noon para hindi ako masaktan ng ganito ngayon. Kung kaya ko lang sanang ibalik ang dati, ipinapango kong hinding-hindi ako masasaktan ng dahil sa kanya. Bigla kong naramdaman ang pagpatak ng ulan sa mga palad ko. Nag-angat ako ng tingin sa kalangitan at unti-unti kong naramdaman ang pagpatak ng ulan sa mukha ko. Mapait akong ngumiti sa kalangitan na tila ba nakikiramay sa akin ngayon.

Kung darating man ang araw na magmamahal ulit ako, sinisigurado kong hindi na ulit ako magmamahal ng maling tao.

***

Twitter: @MarcoJose008
Facebook: www.facebook.com/SiMarcoJoseAko
Instagram: marco.jose

THIRTY EIGHT

◆Anak, hinahanap ka kanina noong kasintahan mo.◆ Bigla akong natigilan sa pagkain

dahil sa sinabi ni Manang Bien, ang mayordoma sa bahay. Agad akong nag-angat ng tingin sa kanya at hinintay ko ang susunod niyang sasabihin.

﷼Mga tatlong oras din nag-antay iyong batang iyon. Aba, ala-singko pa lang ng umaga ay naririto na iyon. Napapadalas na ata ang pagpunta ng batang iyon dito at lagi kang hinahanap. Mayroon ba kayong pinag-awayan, anak?﷼ Kunot noong sabi sa akin ni Nanay Bien habang naglilinis sa may harapan ko. Tinignan ko naman siya at mapait akong ngumiti sa kanya.

﷼Wala ho, ﷼nay.﷼ Sagot ko at tsaka ko muling itinuon ang pansin ko sa pagkaing nasa harapan ko.

﷼Sigurado ka ba, anak? Sa tuwing pumupunta si Axcel dito ay lagi ka namang wala o hindi kaya﷼y tulog ka. Nangangayayat na nga iyong batang iyon sa kakaparito﷼t sa Cavite. Alam mo namang ang layo pa ng batang iyon.﷼ Ani ni Nanay Bien. Hindi na ako sumagot pa sa sinabi ni Nanay Bien at tahimik ko na lamang pinag-laruan ang pagkain ko. Bigla akong nawalan ng gana kumain at parang mas gusto ko na lamang magkulong na lang sa kwarto ko.

Isang buwan na ang nakalipas simula nang mag-usap kami ni Axcel. Ginawa ko lahat ng kaya kong gawin para lamang maiwasan siya at hindi siya makausap. He keeps on texting and calling me, pero binaliwala ko ang lahat ng iyon. I actually changed number para lamang hindi niya ako matawagan o ma-text man lang. I even deactivated all my accounts para lang mawalan ako ng koneksyon sa kanila, specifically, sa kanya. Miski si Nicollo ay iniiwasan ko rin kahit panay ang pangungulit niya sa akin. I once told him na kung pupwede ay h﷼wag na muna niya akong kausapin dahil gusto ko lamang mapag-isa. Tinupad naman niya iyon at hindi na niya ako kinukulit pa.

Hindi naging madali sa akin ang kalimutan siya, dahil hanggang ngayon. Alam ko pa rin sa sarili ko na mahal ko siya. Kung pupwede nga lang na iuntog ko ang sarili ko sa isang malaking bato para makalimutan siya ay ginawa ko na. Pero hindi pwede, dahil mayroong proseso at hindi iyon madali.

﷼Nanay Bien, tapos na po ako.﷼ Sabi ko kay Nanay Bien at tsaka ako tumayo.

﷼O siya sige, anak. Iwan mo na lamang ﷼yang pinag-kainan mo d﷼yan at ako na ang bahala.﷼ Saad ni Nanay Bien. Tumango lamang ako. Kumuha muna ako ng isang basong

tubig bago ako muling umakyat sa kwarto ko.

Hindi madaling kalimutan si Axcel dahil sa tagal ng aming pinagsamahan. Sa tuwing naaalala ko ang mga araw, oras at pagkakataon na magkasama kaming dalawa. Hindi ko maiwasang hindi umiyak, pero ganoon naman talaga iyon. Sa una talaga mahirap, pero darating ang oras, araw, at panahon. Hindi mo aakalaing nakalimutan mo na pala siya.

Biglang naputol ang malalim kong pag-iisip ng biglang tumunog ang phone ko. Agad akong napatingin doon at tinignan ko kung sino ang tumatawag. Agad na kumunot ang noo ko ng makitang si Jeorge iyon. Walang pag-aalinlangan kong sinagot iyon.

◆Heena! Gimik tayo mamaya! May ikukwento ako sa◆yo kasi namimis na kita◆Takte, Travis! Umayos ka nga! H◆wag mo sabing hawak ◆yan! Argh, Travis! Sasakalin kita, makikita mo! Travis, panty ko ◆yan! Ano ba!◆ Kumunot bigla ang noo ko at tinignan ang phone ko.

◆Jeorge?◆

◆Sorry Heena, bwisit kasi ◆yong Ravis na ◆yon! Ayaw akong tigilan, nang-iinis na naman. Pero basta ah, mamaya. Susunduin kita diyan sa bahay n◆yo!◆ Sunod-sunod niyang sabi.

◆Isasama mo si Travis?◆ Tanong ko.

◆Oo, andito nga siya ngayon sa unit ko at nanggugulo. Sige na, tatawag na lang ako maya-maya at mayroon pa akong papatayin dito.◆ Sagot sa akin ni Jeorge at tsaka niya pinutol ang linya. Huminga naman ako ng malalim.

Paano kung nandoon si Axcel? At mas malala kung naroroon din si Thalia? Wala pa silang alam at alam ko sa sarili kong darating ang oras na malalaman din nila ang nangyari sa aming dalawa ni Axcel.

Bigla akong napalingon sa malaking salamin sa may kwarto ko at nakita ko ang kwintas na ibinigay sa akin noon ni Axcel na hanggang ngayon ay suot-suot ko pa rin. Mapait akong ngumiti at tinanggal sa may leeg ko ang kwintas na ibinigay niya sa akin. Saglit ko iyong pikatitigan at bigla kong naalala ang mga araw at oras na magkasama kaming dalawa.

Marahan kong pinahid ang mga luhang lumandas sa mga mata ko. Gusto kong matawa sa sarili ko dahil lagi na lang ganito ang nangyayari sa akin sa tuwing maalala ko siya. Parang tuloy lumalabas na patay na siya.

◆Heena.◆ Bigla akong napalingon sa may pinto ng kwarto ko at nakita kong bumukas iyon. Nakita ko si Daddy na pumasok sa loob at marahang isinarado iyon. Ngumiti ako sa kanya ng pilit.

◆D◆Daddy, may kailangan po ba kayo?◆ Nakangiti kong sabi sa kanya. Dahan-dahan siyang umupo sa kama ko at pilit na ngumiti sa akin. Matanda na si Daddy at siya na lang ang tanging lalaking nasa tabi ko palagi. Alam kong hindi ako iiwan ni Daddy kahit ano pa man ang mangyari. Hindi katulad ni Mommy na basta na lamang kaming iniwan at sumama sa ibang lalaki. Nakita ko kung gaano nasaktan noon si Daddy. Wala siyang ibang ginawa kung hindi ang uminom at umiyak habang tinitignan ang picture ni Mommy. Hindi siya makapaniwala na iniwan siya ng babaeng bukod tangi niyang minahal. I was there, I saw his agony, I saw how broken he was, how devastated he was and that◆s because of love.

◆Alam kong mayroon kang problema, anak. Kilala mo ako, anak. Alam ko kung malungkot ka o hindi.◆ Sabi sa akin ni Daddy at tsaka umupo sa may tabi ko.

◆D◆Dad.◆ I bit my lower lip trying to suppressed my emotion.

◆Hija, I◆m just here. You could tell me what◆s wrong.◆ Sabi sa akin ni Daddy. Hindi ko na napigilan ang hindi mapaiyak at agad akong yumakap sa kanya. Naalala ko noon na minsan ko siyang nakitang umiiyak mag-isa sa kwarto nila ni Mommy. Walang tao noon sa bahay kung hindi mga katulong at kami lang ni Daddy. Wala noon si Kuya at nasa school para mag-practice ng basketball. I saw him, he was crying because of Mommy. Naalala kong lumapit ako sa kanya noon at bigla ko na lamang siyang niyakap. He was just crying in front of me telling how hurt he is because of my Mom. Aaminin ko, nagalit ako sa Mommy ko pero habang lumilipas ang mga panahon, natutunan ko siyang mapatawad at nagawa kong tanggapin na lang ang katotohanang iyon. Dad gave his focus to me and to my brother and also to the company. Sinigurado niya ang kinabukasan naming ng kuya ko. Gusto kong maging masaya ang Daddy ko noon kaya ginawa ko ang lahat para mapasaya siya. Naroroon iyong bigla ko siyang dadalawin sa office niya at guguluhin siya o hindi naman kaya◆y sa tuwing uuwi siya galing office ay hihilutin ko ang ulo niya na ginagawa noon ni Mommy. Hindi na niya nagawang mag-mahal pang muli ng iba dahil nakuntento na siya kung ano bang mayroon siya ngayon. Si kuya at ako.

◆Shhh, babanatan natin ang nag-paiyak sa◆yo.◆ Bulong sa akin ni Daddy habang yakap-yakap niya ako. Humiwalay naman ako sa pagkakayakap ko sa kanya.

◆Nakakainis ka naman, Daddy eh! Ginagawa mo na naman akong bata!◆ Natatawa kong sabi sa kanya habang pinapahid ko ang luha ko.

◆Ang baby ko, umiiyak na ngayon.◆ Nakangiti niyang sabi sa akin.

◆Dad, I love Axcel. I love him so much.◆ Seryoso kong sabi kay Daddy. He cupped my face and wiped my tears.

◆I already knew it, baby. Matagal ko ng alam na mahal mo siya. Alam kong hahantong sa ganito ang lahat, alam kong mamahalin mo rin siya. At alam kong masasaktan ka rin ng ganito ng dahil sa taong mahal mo. Heena, pinalaki kita kahit na wala ang

Mommy mo para tulungan ako sa parteng iyon. Ginawa ko ang lahat ng makakaya ko para lang mapalaki kayo ng maayos. Ginawa ko at alam kong nagtagumpay ako, dahil alam ko sa sarili kong napalaki kitang malakas. I know you can do it all, na kaya mong lagpasan ito. Alam ko iyon, anak.◆ Seryosong sabi sa akin ni Daddy.

◆I◆m just here, hija.◆ Saad ni Daddy at tsaka niya hinalikan ang noo ko. I just smiled at him. Atleast, gumaan ang loob ko kahit papaano ng dahil sa Daddy ko.

Kung may isang bagay na mangyayari. Mangyayari iyon sa tamang panahon, sa tamang tao at para sa tamang rason.

HINDI ko namalayang nakatulog pala ako pagkatapos naming mag-usap ni Daddy. Pakiramdam ko ang gaan-gaan ng pakiramdam ko pagkagising ko. Agad akong tumingin sa orasan sa may gilid ko at nakita kong ala-siyete na pala ng gabi. Dumiretso agad ako sa banyo at agad na naligo. Saglit lang akong nag-ayos dahil alam kong kahit anong oras ay darating na si Jeorge. Napili kong isuot ang kulay blue na dress na iniregalo sa akin ng Kuya ko noon.

◆Nanay, si Daddy po?◆ Tanong ko kay Nanay Bien pagkababa ko mula sa itaas.

◆Naroon sa sala at kausap ang Kuya mo.◆ Ani niya. Agad naman akong pumunta sa sala at nakita ko roon si Kuya na kausap si Daddy habang buhat ang panganay niyang si Jonathan.

◆Kuya!◆ I called him while smilling really wide. Ang tagal kong hindi nakita ang Kuya ko at miss na miss ko na siya.

◆Uhugin.◆ Nakangiti niyang sabi sa akin ng yumakap ako sa kanya. Hinalikan ko naman siya sa pisngi pati na rin si Nathan.

◆Kainis ka Kuya, ngayon ka lang dumalaw dito.◆ Nakasimangot kong sabi sa kanya. Pinisil naman niya iyong ilong ko na dati na rin niyang ginagawa.

◆Busy ako, pero hayaan mo. Kapag grumaduate ka na, lagi mo na akong makikita sa kompanya. Pahihirapan kita roon hanggang sa sumuko ka.◆ Nakangisi niyang sabi. Sumimangot lamang ako sa sinabi niya habang si Daddy ay mahinang tumawa.

◆May lakad ka?◆ Tanong sa akin ni Daddy. Tumango naman ako bilang sagot.

◆May lakad po kami nina Jeorge.◆ Sabi ko. Tumango lamang si Daddy. Si Kuya naman ay sinabing umuwi agad ako at kung maari ay i-text siya para kahit papaano ay may alam siya kung nasaan ako. Nakipagkwentuhan lamang ako sa kanila hanggang sa dumating na si Jeorge na kasama ni Travis. Saglit akong nagpaalam sa kanila bago lumabas ng bahay.

◆Sorry na nga, hindi ko na uulitin.◆ Narinig kong sabi ni Travis kay Jeorge. Nakasimangot lamang si Jeorge at tila ba ayaw pansinin si Travis. Napailing na lang ako sa kanilang dalawa. Nang makita ako ni Jeorge ay agad siyang lumapit sa akin.

◆Tara na nga, Heena.◆ Naiinis niyang sabi sa akin at tsaka ako hinatak papasok sa loob ng sasakyan ni Travis.

◆Ano ◆to?! Gagawin n◆yo akong driver n◆yo?!◆ Inis na sabi ni Travis habang nakatingin kay Jeorge. Nag-away ba silang dalawa? Parang kanina lang naglalandian lang sila, tapos ngayon nag-aaway naman.

◆Bakit?! May angal ka ba kung gawin ka naming driver?!◆ Inis rin na sabi ni Jeorge kay Travis.

◆Lumipat ka nga sa tabi ko! Hindi ako sanay na wala ka rito!◆ Pagalit na sabi ni Travis sabay iwas ng tingin. Napalingon naman ako kay Jeorge at nakita kong namula ang mukha niya.

◆Sige na, tabihan mo na siya.◆ Sabi ko kay Jeorge.

◆Fine!◆ Inis niyang sabi at tsaka lumabas ng sasakyan upang lumipat sa tabi ni Travis. Nakita kong nilingon ni Travis si Jeorge pagkapasok nito. Nanlaki naman ang mata ko ng walang sabi-sabing hinalikan ni Travis si Jeorge sa may harapan ko.

◆Let◆s go.◆ Sabi ni Travis at tsaka niya pinaandar ang makina ng sasakyan. Para namang walang nangyari sa pagitan nilang dalawa at tahimik lang kami sa loob. Kinakausap ako ni Jeorge at minsan ay si Travis. Gusto kong magpasalamat na hindi nila tinatanong kung kamusta na kami ngayon ni Axcel.

NAKARATING kami sa isang bar pagkalipas ng isang oras. Medyo traffic kaya natagalan kami. Marami na rin ang tao sa labas ng bar dahil mag-aalas diyes na ng gabi. Bumaba na kami sa sasakyan at nakita kong agad na pumulupot ang mga braso ni Travis sa bewang ni Jeorge. He◆s so possessive.

◆Nandito na raw sina Din.◆ Sabi sa akin ni Jeorge. Sinalubong kami ng ingay ng bar pagkapasok namin sa loob. Marami nang nagsasayawan sa dance floor at mas marami rin ang tao sa loob. Pumunta kami ni Jeorge sa pinareserve nilang pwesto. Nagulat naman ako ng makitang naroroon silang lahat.

◆Hi Heena.◆ Bati sa akin ni Xander. Tinignan ko naman sila at tahimik lang sila. Lalo na si Din na hindi nagsasalita habang seryoso lamang na nakatingin sa akin. Ganoon din si Rissa, Shaun, Symon, at Aivan. Si Allen at Alex ay naroroon din. Bigla ay nakaramdam ako ng kaba. Para bang mayroong hindi magandang mangyayari ngayong gabi at ayoko ng ganitong pakiramdam.

Umupo ako sa tabi ni Jeorge at tanging tugtog lamang ng bar ang nagsisilbing ingay sa paligid naming lahat.

Mayroon ng mga alak sa lamesa namin at karamihan doon ay mga beer at tequila. Nakita kong seryosong nakatitig lamang sa akin si Din at kung hindi ko siya kilala

ay iisipin kong malaki ang galit niya sa akin dahil sa pagtitig niyang iyon. Magsasalita na sana ako ng biglang mayroong magsalita sa likuran ko.

“I’m here.” Sabi ng napakapamilyar na boses sa may likuran ko. Agad kong naramdaman ang pagbilis ng tibok ng puso ko dahil sa loob ng isang buwan, ngayon ko na lamang ulit napakinggan ng boses niya. I bit my lower lip.

Nakita kong umupo siya sa may harapan ko sa tabi ni Xander. Nakipagbatian lamang siya sa mga pinsan niya. Pinipilit kong iwasan na mapatingin sa kanya dahil alam kong nasa akin nakatingin ang kanyang mga mata.

Nag-inuman lang kami at panay pag-uusap sa mga kung anu-anong mga bagay. Si Jeorge ang lagi kong kausap at napag-usapan namin ang tungkol sa kanila ni Travis. Hindi niya raw alam kung ano ba ang mayroon sila ni Travis. Basta ang alam lang daw niya, malandi si Travis. Lumipas ang mga oras at may tama na ang iba sa amin. Medyo nahihilo na rin ako pero alam ko sa sarili kong kaya ko pa.

“This is bullshit! I really can’t take this anymore!” Bigla kaming napalingon kay Din na biglang tumayo. Namumula na ang buo niyang mukha at halatang may tama na. Tumayo rin si Xander at pilit na pinapaupo si Din pero hindi ito nagpatinag. Nanlaki ang mga mata ko ng biglang lumapit si Din kay Axcel at sinampal ito ng pagkalakas-lakas. Nagulat kaming lahat at biglang napatayo si Jeorge at Rissa.

“Fvck you!” Sigaw ni Din sa kanya at muli itong sinampal ng pagkalakas-lakas. Napatakip naman ako ng bibig ko at nakita kong tumayo sina Symon at Shaun para awatin si Din. Napatayo na rin ako ng bigla muling sampalin ni Din si Axcel.

“Putang ina mo! Ang kapal ng mukha mong saktan si Heena! Putang ina mo, Axcel! Wala kang kwentang tao! Hindi mo man lang nagawang isipin kung ano ang mararamdaman niya sa ginawa mong iyon! Putang ina mo! Darating ang oras na ikaw naman ang iiyak! Ikaw naman ang masasaktan at sinisugurado kong si Heena rin ang magiging dahilan ng lahat ng ‘yon! You are a jerk! Asshole!” Sigaw ni Din kay Axcel habang pinagsasampal ito. Pilit siyang inaawat ng mga pinsan nito at wala akong magawa. Paano nila nalaman?

Naramdaman ko ang pangingilid ng luha sa gilid ng mga mata ko. Tama na siguro ito, dapat pala hindi na ako pumunta pa rito kahit na alam kong maaari ko pang makita si Axcel. Sana siguro hindi na nagkaganito ang lahat.

“I should go.” Sabi ko sa kanila at tsaka ako nagmamadaling lumabas ng bar. Hindi ko na napigilan pa ang pagbuhos ng emosyon ko. Umiyak ako pagkalabas na pagkalabas ko ng bar. Pumunta ako sa parking lot kung saan wala masyadong tao at doon umiyak. Kasalanan ko ang lahat ng ‘to, kung sana ay dati ko pa hindi hinayaan na matuloy ang walang kwentang engagement na ‘yon, hindi sana magkakaganito ang lahat. Hindi sana sila magkakagalit ngayon.

“Heena.” Bigla akong napatigil sa pag-iyak ng marinig ko ang napakapamilyar niyang boses. Marahas kong pinahid ang mga luha sa pisngi ko at agad na umalis doon. Pero hindi pa ako nakakailang hakbang ay hinatak na niya ang braso ko at pilit akong pinaharap sa kanya.

◆Ano bang problema, Heena?! Ano bang nagawa ko bakit hindi mo ako magawang harapin man lang?! Ano bang mali sa akin at hindi mo ako kinakausap?!◆ Sigaw niya sa akin. Nag-angat ako ng tingin sa kanya at nakita ko ang dugo sa may gilid ng labi niya. Pinakatitigan ko ang mga mata niya at nakita kong naghihintay siya ng mga sagot sa mga tanong niyang iyon.

◆Sabihin mo! Dahil gusto kong malaman kung ano ba talaga ◆yang nararamdaman mo! Walang araw, gabi o oras na hindi kita naisip! Hindi ko maipaliwanag itong nararamdaman ko at alam ko na ikaw lang ang makakasagot nito! Pero tang ina lang! Wala akong makuhang sagot ng dahil sa◆yo! Hindi ko na alam ang gagawin ko, Heena! Gusto ko na ikaw mismo ang magsabi sa akin kung bakit ganito ang nararamdaman ko! Gusto ko na sa◆yo mismo manggaling ang mga kasagutan na gusto kong malaman!◆ Sigaw niya sa akin. Nakagat ko ang ibabang labi ko at hindi ko na napigilan ang mapaiyak. Hindi ko na napigilan ang emosyon ko ng dahil sa lalaking nasa harapan ko.

Nang dahil sa lalaking nasa harapan ko na alam kong mahal na mahal ko.

◆Gusto mo ng kasagutan?! Gusto mo ng sagot kung bakit kita iniiwasan?! Gusto mong sabihin ko sa◆yo ang nararamdaman ko?!◆ Sigaw ko pabalik sa kanya habang ang mga luha ko ay patuloy na lumalandas sa mga mata ko.

◆Mahal kita Axcel! Mahal na mahal kita kaya kita iniiwasan at nilalayuan! Hindi ko kayang makita ka na kasama mo si Thalia dahil nasasaktan ako! Nasasaktan ako na makita kang masaya kasama ang babaeng mahal mo! Babae lang ako, Axcel. Nasasaktan, umiiyak at mahina. Hindi ako tulad ng iba na kayang tanggapin ang lahat ng sakit na maaring matanggap nila. Hindi ko kayang makita ka na masaya kasama siya, hindi ko kayang makita ang lalaking mahal ko na may kasamang iba. Hindi ko kaya, Axcel. Masakit dito sa dibdib ko. Sobrang sakit at hindi ako malakas para makayanan ang sakit na 'yon, hindi ko kaya." Hindi ko na napigilan pa ang sarili ko. Umiyak ako ng umiyak sa harapan niya. Wala na akong pakielam pa kung mayroon man makakita sa amin, kung mayroon man na makarinig sa mga pinagsasabi ko. Wala na akong pakielam dahil sawang-sawa na akong sarilihin ang sakit na nararamdaman ko dito sa dibdib ko.

Tinignan ko siya at nakita kong nakaawang ang kanyang mga labi na tila ba hindi makapaniwala sa mga sinabi ko.

◆Mahal kita, Axcel. At alam kong kasalanan ko kung bakit lahat ng ito ay nangyayari ngayon. Dahil minahal kita, dahil minahal ko ang isang tulad mo. Ngayong alam mo na ang gusto mong malaman, sana lubayan mo na ako. Gusto ko ng matigil ang lahat ng ito, Axcel. Gusto na kitang makalimutan at maalis sa buhay ko. Ayoko ng masaktan, Axcel. Ayoko na dahil hindi ko na kaya.◆ Seryoso kong sabi sa kanya habang patuloy akong umiiyak sa harapan niya. Tinalikuran ko na siya at umilang hakbang na ng bigla akong tumigil.

◆Sana Axcel, ito na ang huling pag-uusap at pagkikita nating dalawa.◆ Seryoso at makahulugan kong sabi sa kanya at tsaka ako naglakad palayo sa kanya.

***

Twitter: www.twitter.com/MarcoJose008
Facebook: www.facebook.com/SiMarcoJoseAko
Instagram: marco.jose

THIRTY NINE

Wala akong ibang ginawa nang gabing iyon kung hindi ang umiyak lang. Kahit sa ganoong paraan, mailabas ko man lang iyong sakit na nararamdaman ko dahil sa kanya. Ang hirap isipin na lahat ay maaaring magbago nang dahil sa pagmamahal ko sa kanya. Kung hindi ko lang sana hinayaan ang sarili kong mahulog sa kanya, hindi sana magkakaganito ang lahat. Hindi sana ako ngayon umiiyak at hindi sana ako ngayon nasasaktan.

Mapait akong ngumiti at tsaka ko marahang pinahid ang mga luhang patuloy na tumatakas sa mga mata ko. I never thought that I would be this miserable just because of him. I never saw myself loving him this deep and I really hate this feeling.

Minsan, iniisip ko kung bakit nasasaktan ang isang tao kapag nagmamahal. Akala ko kasi dati, kapag nagmahal ka magiging masaya ka. Tipong wala ka ng pakielam pa sa ibang bagay dahil nagmamahal ka. Hindi pala, akala ko lang pala ang lahat ng iyon. Dahil kapag nagmahal ka, hindi pupwedeng hindi ka iiyak at masasaktan. Kahit gaano ka pa katalino, kapag nagmahal ka naman, nagiging bobo◆t tanga ka.

LUMIPAS pa ang ilang lingo at hindi ko na kinakausap pa ang ibang mga Montemayor. Gusto ko munang makaiwas sa kanila, lalong-lalo na sa kanya. Wala na akong naging balita pa kay Axcel. Si Din naman ay lagi akong tinetext at tinatawagan, ganoon din si Jeorge at Rissa sa akin. Si Felice ang lagi kong kasama pero malimit ko na rin siyang makasama dahil mayroon siyang OJT. Sa susunod na lingo pa magsisimula ang OJT ko at doon ko na lang balak ituon ang pansin ko. Kung minsan, nakikipagkita ako kay Nicollo pero hindi iyon madalas, OJT na rin kasi siya sa isang sikat na firm sa ibang bansa. At sinabi ko sa kanyang iyon na lang ang pagtuunan niya ng pansin kesa sa akin na wala naman siyang mapapala.

Palagi akong mag-isa lang pero hindi ko iyon pinapansin. Wala naman akong pakielam kung lagi akong mag-isa. Kahit na hindi ako sanay, kakayanin ko. Hindi naman kasi sa habang panahon, kasama mo ◆yong taong lagi mong kasama. Darating at darating ang panahon na aalis, iiwan at mawawala siya. Kaya kung mayroon ka pang oras para makasama ang taong mahal mo, lagi mong sulutin ang mga oras na ◆yon. Dahil hindi mo alam, baka bigla na lang siyang mawala sa◆yo ng hindi mo namamalayan.

Katulad ng lagi kong nakagawian, naligo muna ako bago matulog. Hindi kasi ako sanay na hindi naliligo kapag matutulog at mas nakakatulog agad ako kapag malamig ang pakiramdam ko. Aaminin ko, simula noong inamin ko sa kanya na mahal ko siya. Para akong nawalan ng tinik sa dibdib ko dahil wala na akong tinatago pa sa kanya. Nasabi ko sa kanyang mahal ko siya, kahit sa huling pagkakataon. Sabihin ko mang hindi ko siya namimiss, magmumukha lang akong sinungaling at tanga. Walang araw, gabi at oras ko siyang hindi naisip. Lagi kong iniisip kung kumain na ba siya, kung iniinom ba niya ang gamot niya o hindi naman kaya◆y natulog siya. Lahat ng mga ginagawa ko noon sa kanya, lahat ng iyon naiisip ko.

Huminga ako ng malalim at pilit kong tinatanggal sa isip ko si Axcel.

Humiga na ako pagkatapos kong ayusin ang sarili ko. Usually, mga alas diyes ako ng gabi natutulog pero simula ng hindi na kami nagkakausap ni Axcel. Napapadalas na maaga akong matulog. Wala namang kaso sa akin ◆yon, atleast sa ganoong paraan mas napapansin ko ang sarili. Ito na ◆yong tamang panahon para sarili ko naman ang isipin ko.

Ipinikit ko na lamang ang mga mata ko at hinayaan ko na lamang balutin ng lamig ang buo kong katawan hanggang sa hindi ko na namalayan na nakatulog na pala ako. Naalimpungatan ako sa tunog ng cellphone ko sa may gilid. Hinintay ko iyong mamatay pero ng mamatay iyon ay muli lamang iyong tumunog. Naiiritang inabot ko ang cellphone ko at sinagot iyon kahit na hindi ko tinitignan kung sino ang caller.

◆Hello?◆ Medyo paos kong sabi dahil kakagasing ko lang. Tumingin naman ako sa may orasan sa gilid ko at nakita kong ala-una na ng madaling araw. Hinintay ko magsalita ang taong nasa kabilang linya pero lumipas ang ilang segundo ay wala man lang sumagot. Akmang ibaba ko na ang cellphone ko ng bigla kong marinig ang napakapamilyar niyang boses. Naramdaman ko ang paghuhuramentado ng puso ko. Tila ba biglang nagising ang diwa ko ng dahil roon.

◆Heena◆◆ Paos niyang sabi ng pangalan ko. Hindi ako nakasagot at natigilan lang ako. Bumilis ang tibok ng puso ko at naramdaman ko ang pagwawala ng sistema ko. Bigla ko ulit naramdaman ang sakit sa dibdib ko ng dahil sa kanya.

◆I had a bad dream◆◆ Sabi niya at narinig ko ang pagpiyok niya. Hindi ko alam kung lasing o umiiyak siya.

◆H◆Hindi ko na kaya, lagi na lang kitang naiisip, lagi ka na lang nandito sa puso ko, lagi na lang ikaw ang nakikita ko kapag tumitingin ako sa ibang babae, lagi na lang ikaw.◆ Direditretso niyang sabi. Kinagat ko ang ibabang labi ko ng maramdaman ko ang pangingilid ng luha ko.

◆N◆Ngayon ko lang nalaman na ang hirap pala kung wala ka, kung hindi kita kasama. Ang hirap, sobrang hirap.◆ Seryoso niyang sabi habang naririnig ko ang mahina

niyang pag-iyak. Napatakip ako bigla ng bibig ko. Naramdaman ko ang paglandas ng luha sa mga mata ko.

◆H◆Hindi ko alam ◆tong nararamdaman ko, hindi ko na alam ang sarili ko. Hindi ko na alam kung ano ba ◆tong nararamdaman ko para sa◆yo, Heena.◆ Sabi niya sa akin at tuluyan na akong bumigay. Napaiyak na lang ako at hindi nakasagot sa mga sinasabi niya sa akin. Hindi ko alam kung bakit ganito siya ngayon. I wanted to moved on, I wanted to forget him.

◆Heena, k◆kanina pa ako hindi makatulog, kaya nag-inom ako ng nag-inom. Pero wala pa rin, wala naman akong lakas kanina na tawagan ka, wala akong lakas na kausapin ka kasi nasaktan kita, kasi sabi mo hindi ba mahal mo ako? Tangina ko ◆no? Ang gago ko kasi sinaktan kita◆◆ Narinig kong biglang nabasag ang boses niya.

◆W◆Wala akong mukhang maihrap sa◆yo, k◆kahit pa gusto kitang makita, makausap. W◆Wala akong lakas kasi tangina ako, gago ako. W◆Wala akong kwentang lalaki.◆ Sabi pa niya. Wala akong nagawa kung hindi ang umiyak lang.

◆L◆Lasing ka lang, Axcel.◆ Pinipigilan ko na mahalata niyang umiiyak ako. Ayokong malaman niyang umiiyak na naman ako.

◆K◆Kung hindi ba ako lasing, hindi mo ako kakausapin? N◆Nasasaktan din naman ako ah. N◆Nasasaktan ako dahil rin sa sarili ko. G◆Gustong-gusto na kitang makita, makausap, mayakap, pero paano? Galit ka sa akin, g◆galit na galit. K◆Kanina, alam mo ba ◆yong napanaginipan ko? A◆Alam mo ba?◆ Narinig ko ang paghikbi niya sa kabilang linya. Hindi ko siya sinagot at patuloy lamang ako sa pag-iyak.

◆N◆Nawala ka sa akin ng tuluyan. Nawala na sa akin ◆yong babaeng mahal na mahal ako. Nawala ka, Heena. P◆Permanente mo na akong iniwan at ayoko n◆on, ayoko!◆ Pumipiyok-piyok na siya habang sinasabi iyon.

◆T◆Tama na, Axcel.◆

◆H◆Hindi ako titigil, Heena! Hindi ko na kaya ◆tong nararamdaman ko, sawang-sawa na ako na maramdaman ◆to. A◆Ayokong iwan mo ako, ayoko. Maawa ka naman sa akin, kahit alam kong galit ka, maawa ka. M◆Mas gugustuhin ko pang mamatay na lang kung tuluyan ka na lang din mawawala sa buhay ko.◆ Pakiramdam ko ay biglang tumigil ang mundo ko dahil sa sinabi niyang iyon. Pakiramdam ko ay namanhid ang buo kong katawan at wala na akong maramdaman pa.

◆H◆Hindi mo alam na sobra akong nasaktan noong sinabi mong ayaw mo na akong makausap at makita pa. Sobrang sakit, Heena◆◆ Hindi ko na napigilan ang sarili ko at umiyak na ako. Wala na akong pakielam pa kung marinig niya pa ang pag-iyak ko. Wala na akong pakielam kung malaman niyang nasasaktan ako ngayon dahil iyon naman talaga ang totoo.

◆P◆Puntahan mo na ako, Heena. Kahit ngayon lang.◆ Seryoso niyang sabi sa akin. Bigla kong ibinaba ang phone ko at pinutol ang linya. Doon ako biglang napaupo at umiyak ng umiyak. Kilala ko si Axcel, kilalang-kilala ko siya. Hindi ko lubos akalain na kaya niyang sabihin ang lahat ng iyon sa akin. Hindi ko akalain na kaya

niyang umiyak ng dahil sa akin. Hindi niya nagawang iyakan ang mga bagay-bagay sa paligid niya at tanging naaalala ko lang na umiyak siya ay iyong mamatay si Lolo Gab at noong ma-ospital ang Mommy niya. Matapang na tao si Axcel at hindi niya ipinapakita sa iba ang nararamdaman niya.

Hindi na ako nakatulog at umiyak lang ako ng umiyak. Gusto ko rin siyang makausap at gusto ko rin siyang makita, kahit pa sa huling pagkakataon. Matagal akong nag-isip at inabot ako ng isang oras para makapagdesisyon. Tumayo ako at saglit na nagpalit ng damit. Kinuha ko lang ang cellphone at wallet ko at tsaka ako nagmadaling lumabas. Kinuha ko lang saglit ang susi sa drawer ni Daddy at tsaka lumabas ng bahay. Nadatnan ko ang gwardiya namin doon.

"May importante lang ho akong pupuntahan." Sabi ko sa gwardya. Alam na niya kung ano "yon kaya naman dali-dali niyang binuksan ang gate. Sumakay ako sa sasakyan ni Daddy at nagmadaling lumabas ng village namin. Binilisan ko ang pagmamaneho at hindi na alintana sa akin kung maaksidente ako o hindi. Ang importante ay makausap at makita ko si Axcel. Mahigit thirty minutes lang ay nakarating na ako sa condominium ni Axcel. Walang traffic dahil wala namang mga sasakyan at mangilan-ngilan lamang iyon.

Saglit kong pinark ang sasakyan ko sa may parking lot at nagmadaling pumasok sa loob. Hiningian lang ako saglit ng gwardya ng I.D at agad na pumasok sa elevator. Naghintay lang ako ng ilang minuto bago makarating sa floor ng unit niya. Biglang bumagal ang paligid ko ng makarating na ako sa harap ng unit niya. Doon lang pumasok sa isipan ko na naririto ako ngayon para makita"t makausap siya, para sa huling pagkakataon. Huminga ako ng malalim at tsaka ko dahan-dahan tinype ang pin unit niya.

Dahan-dahan iyong bumukas na para bang nasa isa akong palabas. Napaawang ang mga labi ko ng makita ko si Axcel na nakaupo sa sahig habang nakasandal sa sofa niya. Nakatungo siya sa kanyang mga tuhog habang ang paligid niya ay puno ng mga basyo ng beer na nagkalat sa paligid niya. Magulo ang buong unit niya at para bang dinaanan iyon ng isang bagyo. Napatakip ako bigla ng bibig ko. Naramdaman ko na naman ang pangingilid ng mga luha ko dahil sa nakikita ko.

Wala siyang saplot sa itaas at kitang-kita ko ang mga galos sa katawan niya, ang mga sugat sa katawan niya at ang mangilang-ngilang pasa. Ano"ng nangyari sa kanya? Bakit ganito ang itsura niya?

Dahan-dahan siyang nag-angat ng tingin sa akin at naramdaman ko ang pagbilis ng tibok ng puso ko ng biglang magtama ang mga mata namin. Napasinghap ako ng makita ko ang mukha niya. Umiiyak siya habang ang mukha niya ay may mga pasa. Nakita kong nagulat siya at para bang hindi makapaniwala na nasa harapan niya ako.

"Heena"" Dahan-dahan siyang tumayo habang hindi pinuputol ang mga tingin niya sa akin. Humakbang siya papalapit kahit na medyo hirap siyang maglakad.

"Heena"" Walang sabi-sabi niya akong niyakap ng mahigpit. Isiniksik niya ang kanyang mukha sa may leeg ko at doon ko naramdaman ang pag-iyak niya. Mahigpit siyang nakayakap sa akin na para bang sa akin nakadepende ang buhay niya. Dahan-dahan ko rin na iniangat ang mga braso ko at tsaka ko siya niyakap ng sobrang higpit. Nanghihina ako kapag nakikita ko siyang ganito, nanghihina ako na makitang

siyang umiiyak ng dahil sa akin.

Hindi ko kinaya ang makita siyang ganitong kamiserable at hindi ko kayang marinig ang mga hikbi niya ng dahil sa akin. Mahigpit ko siyang niyakap na para bang sa pamamagitan ng mga yakap kong iyon ay titigil siya sa pag-iyak at hindi na siya masasaktan pa.

◆Heena◆◆ Humihikbi niyang sabi habang mahigpit akong yakap-yakap. Saglit siyang humiwalay at sinakop ng mga palad niya ang magkabila kong pisngi. Pinagdikit ang mga noo niya at ramdam na ramdam ko ang mainit niyang hininga sa mukha ko.

◆Y◆You are here, you are real.◆ Paos niyang sabi sa akin. Marahan niyang hinawi ang mga luhang lumalandas mula sa mga mata ko.

◆D◆Don◆t cry, I◆m just here.◆ Sabi niya habang direktang natingin sa mga mata ko. Ganoon din ang ginawa ko, pinakatitigan ko lamang ang mga mata niya at sinalubong ko ang kanyang mga tingin.

◆Mahal kita.◆ Buong lakas kong sinabi sa kanya. Wala ng takot sa dibdib ko na sabihin sa kanya ang mga salitang iyon. Wala na akong pakielam kung hindi niya ako mahal. Basta ang mahalaga, nasasabi ko sa kanya ang nararamdaman ko.

Hindi na ako nagulat pa ng biglang sakupin ng mga labi niya ang mga labi ko. Walang pag-aalinlangan kong ginantihan ang mga halik niya. Naramdaman ko ang paghigpit ng mga yakap niya sa bewang ko. Walang pag-aalinlangan ko namang ipinulupot ang mga braso ko sa leeg niya. Naramdaman ko ang biglang pag-iinit ng katawan ko ng dahil sa kanya. Para siyang apoy at ako naman ay gasolina na kapag sinindihan ay agad na magliliyab.

Narinig ko na lang ang pagsara ng pinto sa may likuran ko at ang unti-unting paghakbang namin ni Axcel habang papasok sa loob ng unit niya.

He suddenly bit my lower lip and I gasped. He took that advantage to invade my mouth using his tongue. I moaned in his mouth because of the pleasure he is giving to me. Naramdaman ko ang pagbukas ng seradura ng pinto ng kwarto niya at ang pagsara noon pagkapasok namin. I suddenly felt nervous and excited when I felt his bed at my back. Dahan-dahan niya akong inihiga na para bang takot na takot siyang mabasag ako.

Mas lumalim ang paghahalikan naming dalawa at alam ko sa sarili kong hindi ko na kaya pang pigilan pa ang sarili ko. Iginala ko ang mga kamay ko sa iba◆t-ibang parte ng katawan niya. He groaned when he felt my hands in his stomach. Hinuli niya ang kamay ko at muli iyong ipinulupot sa leeg niya. Naramdaman ko ang mga kamay niya sa may laylayan ng t-shirt kong suot at sa isang iglap lang ay nagawa niyang tanggalin iyon sa akin.

Naramdaman ko ang pamumula ng mukha ko at akmang tatakpan ko ang dibdib ko ng hinawi niya iyon. I stared at him and I could see lust in his eyes.

◆You are just mine.◆ Mariin niyang sabi at tsaka niya muling inangkin ang mga labi ko pababa sa leeg ko. Wala akong ibang ginawa kung hindi ang banggitin ang pangalan niya habang hinahalikan niya ang iba◆t-ibang parte ng katawan ko.

I felt his hard member in my legs and it really turns me on. I was shocked when he suddenly unhook my bra and throw it away. I gasped when I felt his lips in my left breast. I fist his hair because of the pleasure he is giving to me. The foreign feeling was really good. I couldn◆t explain what I am feeling right now. It just so good.

◆Heena.◆ He moaned my name when he kissed my neck again. I guess I am having a kiss mark because of him.

I suddenly felt nervous when I felt his hand in my short shorts. He unzipped it and with one glance, he could see my lacy pink panty. Walang pag-aalinlangan niya iyong tinanggal at tinapon na lamang sa kung saan.

◆Axcel!◆ Hindi ko napigilan na banggitin ang pangalan niya ng maramdaman ko siya roon. Mahigpit akong napakapit sa kobre kama niya dahil sa bagay na ginagawa niya sa pagkababae ko.

He is doing really good down there. I tried to suppressed my scream but I failed, I screamed his name while he◆s doing something. I felt something building up in my stomach and even if I don◆t know what it is, I know I am really near in my climax. Hindi ako nagkamali at wala pang ilang saglit ay narating ko na ang kasukdulan. Hindi pa rin siya tumitigil sa ginagawa niya at halos mabaliw ako ng dahil doon.

He suddenly stop and he kissed my lips again. I could taste my juices in his mouth and somehow, I felt my body want him again. But this time, I want more.

He stood up and took off his pajama. My eyes widen when I saw his bulge in his boxer briefs pero mas lalo lamang lumaki ang mga mata ko ng hubarin na rin niya pati iyon. I gasped.

Muli siyang sumampa sa kama at muling inangkin ang mga labi ko. Gumanti ako sa mga halik niya at naramdaman ko na bumaba ang mga labi niya patungo sa dibdib ko. Hindi ko alam pero parang nalulunod ako sa mga halik niya at parang ayoko ng tumigil pa siya sa ginagawa niya.

◆Just stay with me.◆ Narinig kong bulong niya sa akin.

He claimed my lips again and I suddenly felt his member slowly entering mine. Napapikit ako ng maramdaman ko ang pagguhit ng sakit sa buo kong katawan.

◆Hush, sweetheart. I◆ll be gentle.◆ Bulong niya sa akin. Tumango lamang ako at niyakap siya. Naramdaman ko muli ang paggalaw niya at napakagat ako sa ibabang labi ko ng dahan-dahan na siyang gumalaw. I wanted to scream because of the pain I am feeling right now. But all of it was suddenly vanished when he kissed me again. He

kissed me while he slowly pushing his member inside of me. Para akong binibiyak sa ibaba ng tuluyan na niya iyong maipasok sa akin. He let me adjust to his size, he is really big.

He slowly thrust inside of me and I could still feel the pain. His pace was really slow and I felt myself adjusting to his size. Later on, his pace was a little bit faster and the feeling change into something. I put my arms around his neck and I fist his hair. He is thrusting very slowly while looking to my eyes.

◆Heena.◆ He groaned when his thrust becomes faster. We are now one, alam kong sa huli. Hindi ko pagsisisihan na ibinigay ko sa kanya ang buo kong sarili. Alam kong sumugal na ako kahit na alam ko sa sarili kong talo na ako. Wala na akong pakielam doon, ang mahalaga. Maiparamdam ko sa kanya ang sarili ko ng buong-buo.

His room filled with our moans and groans. Nawala na ang sakit na kanina ay nararamdaman ko at napalitan iyon ng kakaibang pakiramdam. He thrust inside of me in and out until I felt his thrust becomes faster. Mahigpit akong napayakap sa kanya ng maramdaman ko na naman muli ang bagay na kanina ay naramdaman ko.

◆I◆m near.◆ He whispered to my ear. I didn◆t answer him instead I just hug him very tight. He thrust faster and I shout nothing but his name. Moments later, I suddenly felt his seeds filling my womanhood. We both reach our climax and I◆ll never regret on this.

Humiga siya sa may gilid ko at mahigpit akong niyakap mula sa may likuran ko. Tanging paghahabol lang namin ng hininga ang bumabasag sa katahimikan. Humigpit ang yakap sa akin at naramdaman ko ang pagiging kumportable ng katawan ko.

◆Mahal na mahal kita, Axcel.◆ Bulong ko sa kanya at tsaka ko ipinikit ang mga mata ko.

NAGISING ako ng tulog pa rin si Axcel. Nararamdaman ko na masakit pa rin ang ibaba ko dahil sa nangyari kagabi. Pinilit kong tumayo at gusto kong magpasalamat na kahit papaano ay nakakalakad ako. Isa-isa kong pinulot ang mga damit ko at tsaka pumasok sa banyo niya. Saglit kong inayos ang sarili ko. Muli kong isinuot ang mga damit ko at sinigurado kong maayos ang itsura ko pagkalabas ko ng banyo niya.

Saglit kong kinuha ang wallet at cellphone ko sa may gilid ng kama niya ng may biglang mahagip ang mga mata ko. Lumapit ako sa isang maliit na lamesa upang tignan ang isang maliit na pulang box na nakapatong doon. Mayroong papel na nakalagay doon at binasa ko iyon sa isipan ko.

Para sa babaeng pinakamamahal ko.

Naramdaman ko ang pagguhit ng sakit sa dibdib ko ng buksan ko ang maliit na box na ◆yon. Isa iyong diamond ring at alam ko na kung para kanino at para saan ◆yon. Agad kong ibinalik iyon sa may lamesa at lumapit sa kanya. Mahimbing pa rin ang tulog niya at payapa siyang natutulog. Umupo ako sa gilid niya at marahan kong hinawi ang mahaba niyang buhok na humaharang sa mukha niya. Mapait akong ngumiti sa kanya.

◆I hope you◆ll be happy with her.◆ Saad ko at tsaka ko siya marahang hinalikan sa labi. Tinignan ko siyang muli sa huling pagkakataon bago lumabas ng unit niya. Umalis ako roon ng walang iniwang bakas.

Nakapagdesisyon na ako, gusto ko ng tapusin kung ano man ang mayroon sa pagitan naming dalawa ni Axcel. Gusto kong maging masaya siya at kung ang sagot para maging masaya siya ay ang pakawalan ko siya, gagawin ko.

I will set him free even if it is the hardest task I could do in my life.

Nadatnan ko ang Daddy ko na nagbabasa ng dyaryo sa labas ng bahay ng umuwi ako. Agad akong lumapit sa kanya at tsaka ko siya hinalikan sa pisngi. Tinanong lang niya ako kung saan ako nanggaling at sinabi kong sa isang kaibigan lang. Huminga ako ng malalim bago ko sabihin sa kanya ang gusto kong sabihin.

◆Dad, can you do me a favor?◆ I asked him. Biglang kumunot ang noo niya dahil sa sinabi ko.

◆What is it, hija?◆ Tanong niya. Mapait akong ngumiti sa kanya bago ko siya sagutin.

◆Dad, I want you to cancel the engagement.◆

***

Twitter: www.twitter.com/MarcoJose008
Facebook: www.facebook.com/SiMarcoJoseAko
Instagram: marco.jose

FINAL CHAPTER

Nagulat si Daddy sa naging desisyon ko. Tinanong niya ako kung mayroon bang nangyari ngunit hindi ko na siya nagawang masagot pa. Magalang lang akong nagpaalam sa kanya at tsaka ako nagmamadaling umakyat sa kwarto ko. Agad akong napahiga sa kama ko at doon lang ako nagkaroon ng lakas para muling umiyak. Siguro, mas maganda na ◆yong ganito. Ang itigil ko na ang nasa pagitan naming dalawa. Gusto ko ng makalimot, gusto ko ng hindi masaktan pa. At alam ko sa sarili ko na ito dapat ang una kong gawin. Ang putulin lahat ng nasa pagitan naming dalawa.

Nang matapos ako sa pag-iyak ay agad akong tumayo upang maligo. Hinubad ko lahat ng suot kong damit at agad na pumasok sa loob ng banyo. Dahan-dahan kong binuksan ang shower at pinakiramdaman ang malamig na tubig na dumadaloy sa buo kong katawan. Ipinikit ko ang mga mata ko at inalala ang nangyari kagabi. I gave myself to him, I

gave everything I have to him. Tanga na kung tanga, pero hindi ko pinagsisisihan na ibinigay ko ang sarili ko sa kanya. Mahal ko si Axcel, isang malaking bagay na hindi dapat.

Unti-unting bumalik sa isipan ko ang mga nangyari kagabi. Kung paano ko ibinigay ng buo ang sarili ko sa kanya. Kung paano ko ipinaramdam sa kanya na mahal na mahal ko siya. I never thought that I would be this insane because of him. Gusto kong matawa sa sarili ko. Kung dati ay tinatawanan ko lamang siya at inaasar. Ngayon, hindi ko maisip na mahal na mahal ko na siya. Hindi ko lubos akalain na mamahalin ko siya ng ganito.

Isang oras din ang tinagal ko sa pagligo bago ako natapos. Nagpalit lang ako ng sando at short shorts. Wala naman akong pasok ngayon at gusto ko lamang magpahinga dahil pakiramdam ko ay pagod na pagod ang buo kong katawan sa nangyari kagabi. Humiga lang ako at agad din akong dinalaw ng antok.

BIGLA akong naalimpungatan ng biglang bumukas ang pinto ng kwarto ko. Napaupo ako sa kama ko sa sobrang gulat dahil sa sobrang lakas ng pagkakabukas noon. Agad akong lumingon sa may pinto ng kwarto ko at halos manlaki ang mga mata ko ng makita ko kung sino ang naroroon. Agad na naghumerantado ang puso ko ng makita ko ang mukha niya na hingal na hingal habang nakatitig sa akin. Tanging puting sando lamang ang suot niya at isang itim na jersey shorts. Naaninag kong madilim na sa labas ng kwarto ko na marahil ay papagabi na.

Napalunok ako ng wala sa oras ng bigla siyang pumasok at malakas na isinarado ang pinto ng kwarto ko. Hindi ko alam kung galit ba siya o nag-aalala sa akin. Nakita kong nagtagis ang mga bagang niya ng lumapit siya sa akin, sa may dulo ng kama ko.

◆A◆Axcel.◆ Nauutal kong sabi sa kanya.

◆Bakit ba napaka-makasarili mo kahit kailan?!◆ Bigla niyang sigaw niya sa akin. Napalunok ako ng wala sa oras. Galit na galit siya. Nakikita kong nag-feflex ang mga muscles niya sa katawan at lalong-lalo na sa panga sa sobrang galit.

◆Hindi mo man lang ako tinanong kung payag ako sa ginawa mo! Sarili mo lang ang inisip mo, hindi mo man lang ako inisip!◆ Sigaw pa rin niya sa akin. Nakatitig lamang ako sa kanya at pilit na iniintindi ang mga pinagsasabi niya. Wala akong ideya kung bakit siya galit na galit ngayon sa akin.

◆Ano bang problema mo?!◆ Nagawa ko siyang sagutin. Lihim akong nagpasalamat sa sarili ko dahil hindi ako nautal sa pagsagot sa kanya.

◆Tang ina, ano ang problema ko?! Ikaw! Ikaw ang problema ko, Heena! Ang hirap sa◆yo, tinatago mo lang ang nararamdaman mo at hindi mo man lang sinasabi! Tapos bigla mo na lang akong iiwan ng ganoon?! Kung hindi pa ako tinawagan ng mga magulang ko, hindi ko pa malalaman!◆ Sigaw niya. Napakunot ang noo ko sa sinabi niyang iyon.

◆Ano bang palagay mo sa akin kagabi?! Lasing na lasing at hindi ko na matatandaan ang mga nangyari sa atin?! Hindi ba◆t sabi ko sa◆yo na huwag mo akong iiwan! Na lagi ka lang sa tabi ko?! Mahirap bang intindihin ◆yon, ha?!◆ Sigaw pa rin niya sa akin. Nagpalakad-lakad siya habang napapahawak sa sentido niya na tila ba sumasakit sa kakasigaw niya.

◆Ano bang gusto mong sabihin?! Malapit lang ako sa◆yo at hindi mo ako kailangang sigawan!◆ Sigaw ko rin pabalik sa kanya. Tumigil naman siya sa paglalakad at tumitig sa akin.

◆Wala kang pakielam kung gusto kong sumigaw! Sagutin mo nga ako, akala ko ba mahal mo ako? Akala ko ba, ako lang?! Di bakit mo pinacancel iyong engagement nating dalawa?! May nahanap ka na sigurong iba! Papaasahin mo pa akong mahal mo ako tapos ayaw mong magpakasal sa akin?! Tang ina, hindi pa ba sapat iyong sa loob ko inilabas para mabuntis kita?!◆ Direditetso niyang sabi. Bigla namang nanlaki ang mga mata ko sa sinabi niyang ◆yon. Hindi ko inakala na kaya niya iyong sabihin sa ganitong seryosong usapan.

◆A◆Ang bastos mo!◆ Nahihiya kong sagot sa kanya. Naramdaman ko rin ang pag-akyat ng dugo sa mukha ko at sigurado akong namumula ang buo kong mukha.

◆H◆wag mong ibahin ang usapan! Sagutin mo ako! Bakit gusto mong itigil ang engagement nating dalawa?!◆ Mas lalo siyang lumapit sa akin. Nakita ko ang mabilis niyang paghinga habang ang mga kilay niya ay magkasalubong na magkasalubong.

◆H◆Hindi ba◆t iyon naman ang gusto mo?! Ginawa ko lang kung ano ang gusto mo! Alangan namang kayo ng babaeng mahal mo, tapos fianc◆e mo pa rin ako! Gusto lang kitang maging masaya kasama siya!◆ Sagot ko naman sa kanya.

Bigla siyang tumalikod at narinig ko ang sunod-sunod niyang pagmumura. Sa sobrang galit niya ay bigla niyang kinuha ang maliit na vase sa may gilid ng kama ko at basta na lamang iyong binato sa pader. Humarap ulit siya sa akin at nagulat ako ng makita kong basa ang pisngi niya. Umiiyak siya?

◆Hindi pa ba malinaw sa◆yo na ikaw ang babaeng mahal ko?! Ikaw Heena, ikaw lang ang laman ng puso ko simula pa noon! Ikaw lang ang nakapagpapabaliw sa akin ng ganito,

ikaw lang ang bukod tanging babae na binaliw ako ng ganito! Na minahal ko ng ganito!• Direditretso niyang sabi sa akin. Naramdaman kong napaawang ang mga labi ko sa mga sinabi niya at mas lalong bumilis ang tibok ng puso ko.

Mahal niya ako? Pero paano si Thalia?

Kung panaginip man ito, ayaw ko ng magising pa. Atleast sa panaginip, mahal ako ni Axcel. Pero hindi, hindi ito basta na lang panaginip. Dahil kitang-kita ko kung paano lumandas sa mga mata ni Axcel ang mga luha niya habang sinasabi ang mga katagang •yon.

•A•Axcel, girlfriend mo si Thalia. Hindi ako ang mahal mo, nalilito ka lang.• Sagot ko sa kanya kahit na masakit isipin ang mga bagay na •yon.

•Dammit, Heena! Ikaw ang babaeng mahal ko hindi siya! Wala na kami ni Thalia, isang buwan na ang lumipas! I already told her about my feelings for you and she understand about it! Ikaw, Heena. Ikaw lang ang laman nitong puso ko. Kahit na ang bading sabihin, pero hindi ko kaya kung wala ka sa buhay ko!• Direditretso niyang sabi sa akin. Hindi ako nakasagot sa sinabi niyang iyon at nakatitig lang ako sa kanya habang ang mga luha ko ay handa ng bumagsak.

•Mahal kita, Heena.• Seryoso at kalmado niyang sabi sa akin. Napatakip ako sa bibig ko at naramdaman ko ang pangingilid ng mga luha ko. Hindi ko maipaliwanag ang sayang nararamdaman ko dahil sa sinabi niya.

Mas lalo akong nagulat ng bigla siyang lumuhod sa may harapan ko. Bumilis lalo ang tibok ng puso ko. Tila ba tumigil ang buo kong paligid at wala akong ibang nakikita kung hindi siya lang. Diretso lamang siyang nakatitig sa mga mata ko at ganoon din ako. Bigla siyang may kinuha sa may likuran niya at inilabas ang isang pulang maliit na box na nakita ko kaninang umaga sa unit niya.

•Pakasalan mo ako, Heena at handa akong tumanda kasama ka. Handa akong maging asawa mo at maging ama ng mga magiging anak mo. Pakasalan mo lang ako, at pinapangako kong ikaw lang ang babaeng mamahalin ko.• Seryoso niyang sabi sa akin habang inilahad niya sa harapan ko ang isang singsing. Hindi agad ako nakasagot at patuloy lamang ang pagtulo ng mga luha mula sa mata ko. Sobrang saya ko dahil iyong lalaking mahal ko, mahal din ako.

Wala sa sariling napangiti ako at marahan akong tumango sa kanya. Nakita kong lumiwanag ang mukha niya sa sagot kong iyon. Agad siyang lumapit sa akin at bigla akong siniil ng halik. Bigla ko naman siyang itinulak.

•Isuot mo muna •yong singsing! Nagmamadali ka naman masyado!• Sabi ko sa kanya. Humalakhak naman siya sa sinabi kong iyon. Kinuha niya ang singsing at isinuot iyon sa daliri ko. Nakangiti kong tinignan iyon at tsaka ko binaling ang tingin ko sa kanya. Agad ko siyang niyakap ng sobrang higpit at ganoon din ang ginawa niya. Sobrang saya ang nararamdaman ko ngayon at dahil iyon sa kanya.

Bumitiw siya sa pagkakayakap sa akin at tinitigan ako sa mata. Naramdaman kong pumulupot ang mga braso niya sa bewang ko at mas hinapit niya ang katawan ko sa

katawan niya.

◆Mahal kita.◆ Seryoso at nakangiti niyang sabi sa akin. Niyakap ko siya sa leeg at ngumiti rin sa kanya.

◆Mahal din kita.◆ Sagot ko sa kanya. Hindi na ako nagulat pa ng bigla niya akong siilin ng halik. Sinagot ko ang bawat halik niya na walang pag-aalinlangan. Mahal ko si Axcel at hindi ako nagsising sumugal ako para sa pag-ibig niya. Napatunayan kong masasaktan ka muna bago ka sumaya. Hindi naman pwedeng hindi ka masaktan kapag nagmahal ka kasi dapat mo ◆yong maranasan para matuto ka.

Bigla siyang tumigil sa paghalik sa akin at tinignan ulit ako sa mga mata. ◆May isa pa pala tayong problema.◆ Sabi niya bigla sa akin. Kumunot naman ang noo ko sa sinabi niyang iyon.

◆Ano na naman ◆yon?◆ Inis kong sagot sa kanya.

◆Andito si Mommy at Papa, I told them you are pregnant.◆ Sagot niya sa akin. Nanlaki naman ang mga mata ko sa sinabi niyang iyon.

◆Bakit mo sinabing buntis ako?! Siraulo ka ba?!◆ Sabi ko sabay hampas sa braso niya.

◆Wala na akong masagot sa mga tanong nila kaya sinabi kong buntis ka na lang para matigil sila. Andito nga sila para mamanhikan na.◆ Nakangisi niyang sabi. Kinurot ko naman iyong tagiliran niya.

◆Paano na ◆yan?◆ Tanong ko sa kanya. Mas lalo lamang siyang ngumisi sa sinabi kong iyon.

◆Walang problema, di simulan na natin ngayon ang pagbuo sa panganay natin.◆ Nakangisi niyang sabi sa akin at tsaka niya ako muling siniil ng halik.

EPILOGUE

Hindi maalis ang ngiti sa labi ni Axcel habang pauwi kami sa bahay namin. Agad akong napasimangot dahil simula kanina, wala na siyang ibang ginawa kung hindi ang ngumiti na siyang kinaiinis ko.

◆Ano ba! Kanina ka pa ngiti ng ngiti diyan! Naiinis na ako sa◆yo, Axcel.◆ Nakasimangot kong sabi sa kanya.

◆Bakit ba? Bawal na bang ngumiti, Misis?◆ Ani niya at saglit akong tinapunan ng tingin habang nakangiti.

◆Kanina ka pa kaya ngiti ng ngiti!◆ Reklamo ko sa kanya. Hinawakan niya lang ang kamay ko at pinisil iyon. Nasa kalsada pa rin ang atensyon niya.

◆Nakadali ako eh, magagawa mo?◆ Nakangisi niyang sabi. Iyon ang dahilan kung bakit siya ngiti ng ngiti ngayon. I◆m pregnant again, two months. Kagagaling lang namin sa OB ko para alamin kung buntis nga ba ako at kanina lang namin nakumpirma ang pagdadalang tao ko. Muli akong napasimangot sa kanya. Ewan ko ba, siya ata itong napaglilihian ko ngayon. Dati naman, gustong-gusto ko iyong amoy niya. Tipong pati kili-kili niya ay inaamoy ko kasi hindi naman siya mabaho. Pero ngayon, mukha pa lang niya, iritang-irita na ako.

◆H◆wag ka ng sumimangot diyan, hindi na ako ngingiti.◆ Sabi niya sa akin. Inismiran ko naman siya.

◆Ewan ko sa◆yo.◆ Sagot ko naman sa kanya. Nilingon ko naman sa rear view mirror ang anak ko na mahimbing na natutulog sa may likod. Kagagaling niya lang kasi sa soccer practice niya kaya marahil agad na nakatulog sa pagod. He◆s already five years old and I really hate Axcel genes dahil kamukhang-kamukha niya ito. Kung may nakuha man ito sa akin, mata lang. Kaugali niya rin si Axcel, masungit sa ibang tao na hindi niya kilala pero katulad ni Axcel, malambing din ang panganay namin.

◆Nilalambing na nga, ayaw pa.◆ Rinig kong bulong niya habang nakasimangot. Gusto ko namang matawa sa itsura niya. Para siyang batang nagtatampo dahil hindi siya nabilhan ng candy. Humarap naman ako sa kanya at ningitian ang asawa ko.

I have been married to this man for almost six years and I never regret every day I am with him. He taught me what is the real meaning of love. Yes, we have been trough a lot. Hindi naman pupwedeng lagi lang kaming masaya, dumaan din kami sa mga away na normal na sa isang mag-asawa. Marami kaming bagay na pinagtalunan pero lahat ng iyon ay nalagpasan namin dahil lagi kong tinatandaan na mahal na mahal ko siya.

I remembered when he found out that I am pregnant with Alexis, our first child. His face was really priceless that time. He jumped and kept shouting outside our house,

telling that he will be a father soon. Akala ko sa mga palabas ko lang iyon mapapanood, hindi pala. Pati rin pala sa totoong buhay pwedeng mangyari iyon.

◆Eyes on the road, Mister.◆ Suway ko sa kanya ng tignan niya ako ng matagal.

◆Okay, Misis.◆ Nakangiti niyang sagot sa akin. I always asked myself, bakit ko nga ba minahal si Axcel? Paano ko nga ba nagawang mahalin ang isang Montemayor? Oo, alam kong mahirap silang mahalin. Pero mayroong kakaiba kapag minahal mo sila. Iba silang mahalin, hindi basta-basta.

◆Ang guwapo mo talaga.◆ Hindi ko napigilang masabi sa kanya. He looks so matured right now. Mayroon siyang balbas at bigote na bagay na bagay sa kanya dahil sa mestizo siya. Iba na ang dating Axcel ngayon pero hindi pa rin nawawala ang pagiging isip bata niya minsan.

◆I guess we will be having a baby boy again. Pero hayaan mo, kung sakaling lalaki ulit. Sa susunod, babae naman.◆ Nakangisi niyang sabi. Napasimangot naman ako sa sinabi niya at mahinang hinampas ang braso niya. Humalakhak lamang siya.

◆Wala ng susunod, Montemayor!◆ Saad ko sa kanya. Nawala naman iyong ngiti sa labi niya sa sinabi kong iyon.

◆Ano◆ng wala na? Susundan pa natin ◆yan!◆ Mariin niyang giit. Napahalakhak naman ako sa inasta niya. Para talagang bata.

◆Paano kung ayoko?◆ Nakataas ang kilay kong tanong. Ngumisi naman siya sa sinabi kong iyon.

◆Try to resist my charms, Misis. Sa pagkakatanda ko, noong nakaraan lang parang pinipilit mo ako ah.◆ Natatawa niyang sabi. Naramdaman ko naman ang pag-akyat ng dugo sa mukha ko sa sinabi niyang iyon. Bakit niya pa pinaalala!

◆Oh ano? Natigilan ka ngayon?◆ May ngisi pa rin sa labi niyang sabi.

◆Ewan ko sa◆yo, Montemayor. Bahala ka diyan.◆ Naiinis kong sabi at tsaka ko ibinaling ang tingin ko sa labas. Pumasok naman ang kotse niya sa isang pribadong village at maya-maya pa◆y tumigil ang sasakyan niya sa tapat ng gate namin. Sumenyas lang siya at agad din binuksan ng gwardya ang gate. Tumuloy-tuloy siya hanggang sa makapasok kami sa loob. Pinatay niya ang makina ng sasakyan at pareho kaming bumaba. Binuksan naman niya ang pinto sa likod upang gisingin ang anak namin.

◆Little boy, we◆re here.◆ Malumanay na sabi ni Axcel habang ginigising ang anak

namin. Wala sa sarili naman akong napangiti dahil sa nakikita ko ngayon. Agad din namang nagising si Alexis at binuhat siya ni Axcel at tsaka isinarado ang sasakyan. Iniyakap lamang nito ang maliliit na braso sa leeg ng ama at muling humilig sa balikat ni Axcel.

“Patulugin mo muna sa itaas ‘yan at pagod na pagod ‘yan. Magluluto lang ako.” Sabi ko kay Axcel. Tumango naman siya at pumasok din kami sa loob. Narinig ko pang kinausap ni Axcel ang anak naming dalawa habang papaakyat sa itaas. Wala kaming katulong dahil mas gusto kong ako mismo ang nag-aasikaso sa mag-ama ko. Kahit pa gusto na ni Axcel na pagpahingahin na lang ako, gusto ko pa rin silang pagsilbihan. Mayroon lang kaming tigalinis at tigalaba na tuwing sabado lang pumupunta. Nagtatrabaho rin ako sa kompanya namin, pero nag-resign din ako ng pilitin ako ni Axcel na sa bahay na lang ako tumigil. Sa una pinag-awayan namin, pero napilit niya rin ako dahil gusto ko rin silang pagsilbihan at makasama ng mas matagal.

Dumiretso ako sa kusina bitbit ang mga pinamili namin kanina. Hindi madali ang mag-buntis dahil hindi ako makakilos ng maayos pero kaya ko pa namang magluto at maglinis ng bahay. Alas onse y medya na at panigurado akong gustom na ang mag-ama ko. Kasalukuyang nagluluto ako ng may biglang yumakap sa akin mula sa likuran. Hindi ko na kailangang tanungin iyon dahil sa amoy pa lang ay paniguradong si Axcel na iyon. Agad ko siyang nilingon at biglang namula ang mukha ko ng makita kong boxer briefs lang ang tanging suot niya. Agad akong nag-iwas ng tingin at itinuon ko ang pansin sa niluluto ko. Pero muli lamang siyang yumakap sa akin at naramdaman ko na naman ang init ng katawan niya. Damn this pregnancy hormones!

“Ang prude mo. Ilang beses na tayong nag-sex, naiilang ka pa rin?” Sabi niya at panigurado akong nakangiti siya. Nanlaki naman ang mga mata ko sa sinabi niyang iyon pero hinagkan niya lang ako sa pisngi at marahang hinawakan ang tiyan ko.

“I made you pregnant again.” Bulong niya sa tenga ko. Tinakpan ko ang niluluto ko at hininaan ang apoy bago humarap sa kanya. Iniyakap ko ang mga braso ko sa may leeg niya. Napakagat ako sa ibabang labi ko ng dumapo ang mga mata ko sa katawan niya lalong lalo na sa may nipples niya. Narinig ko ang mahina niyang pagtawa kaya muling napadako ang mga mata ko sa kanya. Nakangiti siya at ganoon din ang mga mata niya. Alam ko sa sarili kong masayang masaya siya at ganoon din ako.

Biglang bumaba ang mukha niya sa akin at agad akong siniil ng halik. Walang pag-aalinlangan kong ginantihan ang mga halik niya. Naramdaman ko ang pag-iinit ng paligid ko pati na rin ng katawan ko. Bumaba ang mga kamay niya sa may pang-upo ko at marahan iyong pinisil.

Umungol ako sa bibig niya at doon siya nagkaroon ng pagkakataon na mas lalo pa akong angkinin. Lumalim ang halik niya sa akin at alam kong hindi ko na kayang pigilan ang sarili ko. I knew this, he’s grabbing the opportunity because I’m pregnant.

“A‘Axcel, ‘yong niluluto ko.” Mahina kong sabi sa kanya ng bumaba ang mga labi niya sa may leeg ko. Hindi siya sumagot at narinig ko na lang ang biglang pagpatay ng kalan. Muli niya akong siniil ng halik at naramdaman ko na bigla niya akong iniangat. Nagawa niya akong iupo sa kitchen counter. Ipinulupot niya ang mga binti ko sa bewang niya at wala akong nagawa kung hindi ang yakapin lang siya ng mahigpit. Pilit na nagpoprotesta ang isipan ko, pero ang katawan ko ay hindi sumasang-ayon sa naiisip ko. Hindi ko na kayang pigilan pa ang sarili ko at sa

tingin ko ay ganoon din siya. Natatakot ako na baka bigla na lamang magising ang anak ko at makita kami sa ganoong akto.

“A“Axcel, baka magising si Alexis. Nasa itaas lang siya at baka maabutan niya tayong“” Hindi na niya pinatapos ang sasabihin ko at muli akong hinagkan. Parang awtomatiko namang gumanti ng halik ang sarili kong mga labi. Damn, I really can“t resist this man!

Naramdaman ko ang kanan niyang kamay na pumapasok sa t-shirt kong suot at nagawa niyang hawakan ang dibdib ko. I groaned because of the pleasure he is giving to me.

“A“Axcel, baka makita tayo ni Alexis.“ Nagawa kong sabihin ng muling bumaba ang halik niya sa leeg ko at sa may dibdib ko. Nakayakap lang ang mga braso ko sa leeg niya.

“He“s sleeping, hindi iyon magigising.“ Saad niya at muling pinagpatuloy ang ginagawa.

“A“Axcel, s“stop it.“ Nahihirapan kong sabi sa kanya. Bigla naman siyang tumigil at tumingin sa akin, direkta sa mga mata ko.

“Do you want me to stop, sweetheart?“ May pilyong ngiti sa labi niyang sabi. Nakagat ko naman ang ibabang labi ko dahil hindi ko alam ang isasagot ko sa kanya. I really don“t want him to stop.

“Tell me, do you really want me to stop?“ Ulit niya pa. Tumingin ako sa mga mata niya at dahan-dahang umiling. Mas lalo lamang siyang ngumiti sa sagot kong iyon.

“Good sweetheart, because I won“t let you to make me stop.“ Sabi niya at tsaka ako binuhat papaakyat sa kwarto namin upang ituloy ang ginagawa naming dalawa.

Forever is long period of time but I wouldn“t mind spending it with the person I love.

THE END